

עיר וקדיש מז שמיא נחית

טא תשבת מפי זרען

ספר תורת הזוהר

והוא ספר הזוהר שחבר התנא האלוקי
רבן שמעון בר יוחאי זיע"א
בלשון הקודש למען ירוץ הקורא בו
מנוקד ומחולק ללמוד יומי

חלק מב

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים ייהוו כזוהר הרקיע

עֲזָרִי מֵעַם ה' עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר תּוֹרַת הַזֹּהַר

חֶלֶק מֵב

וְהוּא סֵפֶר הַזֹּהַר שֶׁחִבֵּר הַתַּנָּא הָאֱלּוֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְמַעַן יְרוּץ הַקּוֹרֵא בּוֹ
מִנְקֵד וּמַחֲוֹלֵק לְלִמּוּד יוֹמֵי
לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה

מְזוּהָר חֲדָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים עַד זוֹהַר חֲדָשׁ מִדְרַש רות

וּמִצּוּרָף: 1. תִּיקוֹן הַכִּלְלִי, 2. תִּפִּילַת הַדֶּרֶךְ 3. תִּפְלַת הוֹדִיָּה
לְבוֹרֵא עוֹלָם, 4. תִּפְלָה לִפְנֵי וְאַחֲרֵי הַלִּימוּד, 5. תִּיקוֹן מַג, 6.
תִּיקוֹן מַח, 7. פְּתִיחַת אֱלִיהוּ הַנְּבִיא

מוֹפָץ לְלֹא מִטְרַת רוּחַ כָּלֶל – לְקִירוּב הַגָּאוּלָּה בְּרַחֲמִים
וְכָךְ נִסִּים יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה
בְּהִילּוּלַת הַרְשָׁב"י

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
שֶׁבֶט תִּשְׁע"ד לִפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין-בית שמש
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובשמחות
ולכל החברים וידידים לזיכוי הרבים ולזכות ללמוד
תורה לשמה, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים
צדיקים, ועליו נאמר "אם תוציא היקר מזולל כפי
תהיה", הוא מברך והקב"ה מסכים אתו אכ"ר.

הרשב"י קובע:

"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"

**מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם
מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם
ל-15 מליון יהודים בחנם**

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

**גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות
לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר
היומי, ספרים ועלונים בחינם: 0527-651911**

וְאוֹמֶרֶת לוֹ בְּחִיבוֹת: כִּמָּה יְקָרִים חֲבִיבוֹתֶיךָ
מֵהֵיִן שְׁלֶךְ שְׁמַחֲזִיק בִּי אֶת אֶהְבְּתְךָ, עַד
שְׁמִרָה אוֹתִי הֵיִן שֶׁל הָאֶהְבָּה לְהַחֲזִיק בְּךָ,
הַקְּשׁוּט שֶׁהִתְקַשְׁטָה תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
בְּעִלְמוּתֶיהָ, כְּדִי לְהִתְחַבֵּר בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב.

הַמִּשְׁנָה הִיא רֵאשִׁית הָרֹאשׁ, בְּסוּד הַתְּקוּן
שְׁרָאוֹי לָהּ. הַבְּרִיתָא הִיא בְּסוּד הַתְּקוּן
שֶׁל יְרֻכִים וְרַגְלִים. הַגּוֹף בְּתְקוּן שְׁרָאוֹי (לָהּ).

בְּאוֹת עֲלְמוּתֶיהָ, מְקַרְבִּים אוֹתָהּ לְתֵקֵן אוֹתָהּ. זֶה
אוֹמֵר מִתָּר, וְזֶה אוֹמֵר אָסוּר, שְׁזֵהוּ
הַקְּשׁוּט שֶׁל הַכֹּלָה כְּשֶׁמְקַשְׁטִים אוֹתָהּ. זֶה אוֹמֵר
כְּשֶׁמְקַשְׁטִים, כִּךְ הוֹלֵךְ הַקְּשׁוּט הַזֶּה. וְזֶה אוֹמֵר
לֹא כֵךְ. זֹו אוֹמֶרֶת שְׁקִשׁוּט הָרֹאשׁ כֵךְ אָסוּר
וּמִהֲדֵק. וְזֹו אוֹמֶרֶת כִּסּוּי הָרֹאשׁ מִתָּר בְּצַד זֶה,
וְאָסוּר וּמִהֲדֵק בְּצַד זֶה.

זֹו אוֹמֶרֶת, קִשׁוּט הַזֶּהֱב הַזֶּה עִם הַלְּבוּשׁ הַזֶּה
הוּא פָּסוּל לְהִיּוֹת קִשׁוּט לְזֶה. וְזֶה אוֹמֵר, כְּשֶׁר
וְרָאוֹי הוּא לְהִרְאוֹת זֶה עִם זֶה, וְכָל זֶה הוּא תְּקוּן
וְקִשׁוּט הַכֹּלָה.

וְעַם כָּל זֶה, בְּעוֹד שֶׁהֵם מְקַשְׁטִים וּמִטִּילִים
קִטְרוּג בְּקִשׁוּט, הִיא מוֹסִיפָה כַּח וְנוֹי וְגוֹן

וְתִקּוּן בָּהֶם, וְיוֹשְׁבֵת בְּכָבוֹד בֵּינֵיהֶם, וּמַחְשִׁיבָה
 אֶת נַפְשָׁהּ יוֹתֵר מִכְמוֹ שֶׁהִיְתָה מֵאָה פְּעָמִים.
 בִּיּוֹן שֶׁהִתְקַשְׁטָה בָּהֶם, כָּלֶם אוֹחֲזִים אוֹתָהּ
 בְּקִשּׁוּטֶיהָ וּבִתְקוּנֵי יָפֶיהָ, וּמִכְנִיסִים אוֹתָהּ
 אֶל הַמֶּלֶךְ, הַתּוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב.

בְּשִׁיוֹשְׁבֵת הַגְּבִירָה עִם הַמֶּלֶךְ בְּתִקּוּן יָפֶה,
 וְהַמֶּלֶךְ רוֹאֶה אוֹתָהּ מִקְשָׁטָה בְּיָפִי,
 אוֹתוֹ הַקָּשׁוּט מְכַרִּיז וְאוֹמֵר לַמֶּלֶךְ לְנִשֵּׁק אוֹתָהּ,
 שְׂזוּהֵי דְבָקוֹת שֶׁל אֶהְיֶה לְהַכִּלֵּל זֶה עִם זֶה. מִי
 גּוֹרֵם בְּאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת וּבְאוֹתָהּ הָאֶהְיֶה? אוֹתָן
 הַעֲלָמוֹת שֶׁקָּשְׁטוּ אוֹתָהּ.

בְּשִׁרּוּצָה לְהִיטִיב לְעֲלָמוֹתֶיהָ, הִיא וְהַמֶּלֶךְ לִתֵּת
 לָהֶם מִתְּנוּת, לְכָלֵן נוֹתֵן יָחֵד. לְכָל מִי
 שֶׁהָיוּ רַבּוֹת זֶה עִם זֶה עַל קִשּׁוּטֶיהָ, נוֹתְנִים הַמֶּלֶךְ
 וְהַגְּבִירָה מִנְחוֹת וּמִתְּנוּת בְּרָצוֹן וַחֲבִיבוֹת,
 לְהוֹרִישׁ לָהֶן יִרְשָׁה בְּאֵלֶּף עוֹלָמוֹת הַנִּכְסָפִים
 לְעוֹלָם הַבָּא. וְכָל שֶׁכֵּן אוֹתָם שִׁיּוּדַעִים בְּסוּדוֹת
 הַחֲכָמָה, לְקָשֵׁט קִשּׁוּטֶיהָ, שְׂאִין שְׁעוֹר לְנַחֲלַת
 הַיִּרְשָׁה שֶׁלָּהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא. עֲלֵיהֶם כָּתוּב (משלי כא)
 לְהַנְחִיל אֶהְיֶה יִ"שׁ וְגו'.

יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִיךְ מֵיִין – הָרִי
 כָּאֵן שְׂבַעָה תְּבוֹת, כְּנֶגֶד שְׂבַע דְּרָגוֹת

שְׁעָלֶיהָ, וּכְנָגָדָם שְׁבַע הַנְּעֻרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָהּ,
שְׁמֶקְשָׁטוֹת אוֹתָהּ לְהַכְנִיסָהּ אֶל הַמֶּלֶךְ.

יִשְׁקֵנִי (שיר א) – לַחֵי הָעוֹלָמִים. מְנַשִּׁיקוֹת – לַחֲסָדִי

דָּוִד. פִּיהוּ – לְיִשְׂרָאֵל סָבָא. כִּי טוֹבִים –

לְאוֹר הָרֵאשׁוֹן. דְּדִיד – לְיִצְחָק, יָדִיד מִבְּטָן. מִיֵּין

– אֶל הַיָּיִן הָעֲלִיּוֹן הַמִּשְׁמֵר תָּמִיד.

שְׁבַע הַנְּעֻרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ

הֵם: מִיכָא"ל, גִּבְרִיא"ל, רְפָא"ל,

אוּרִיא"ל, צְדָקִיא"ל, יוֹפִיא"ל, רְזִיא"ל. וְכֻמָּה

אֶלֶף וּרְבוֹא מַחֲנוֹת עִמָּהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַעֲלָמוֹת

אֵין מִסְפָּר.

שִׁלְשָׁה פְּסוּקִים הֵם כָּאן, שְׁכָלָם בְּחֶשְׁבוֹן עַל

הַסּוּדוֹת שָׁלָהֶם. אֶחָד – שִׁיר הַשִּׁירִים,

שֶׁהוּא סוּד הַמֶּרְכָּבָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאָר. שְׁנַיִם –

יִשְׁקֵנִי, שֶׁהוּא סוּד שֶׁל שְׁבַע תְּבוֹת, בְּשִׁבְעַ דְּרָגוֹת,

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. שְׁלֹשׁ – לְרִיחַ שְׁמִנֵּי טוֹבִים, שֶׁהוּא

סוּד שֶׁל עֶשֶׂר תְּבוֹת, עֶשֶׂר אֲמִירוֹת, וְזֶהוּ הַסּוּד

שֶׁל הַתְּשַׁבַּח הַזֶּה, לְכֻלָּל אֶחָד הָרֵאשׁוֹן, וְעַל

הַסּוּד הַזֶּה מִיִּסְדֵּת הַתְּשַׁבַּח שֶׁל הַשַּׁבָּת, פָּרֹט

לְשָׁנִים עֶשֶׂר הָאֲחֵרוֹנִים שֶׁהֵם בְּתִשְׁבַּח אַחֲרָת.

כָּאן, בְּשִׁיר הַשִּׁירִים, בְּכַתּוּב (שיר ד) גִּר"ד וְכַרְכֵּם

וְגו', שְׁבַע נִשְׁיָקוֹת הֵן בְּשִׁבְעַ דְּרָגוֹת שֶׁל

הפסוק הזה. שהנשיקות הן שבע, מכל דרגה נשיקה אחת. וכן הנשיקות של יעקב, בשבע תבות כלל את נשיקותיו, שכתוב וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך. בכיה של שמחה של אהבה, כנגד תבת מיין, שהיא אהבה של שמחה.

להראות שהנשיקות הן בסוד של שבע. כמו שהיא בת שבע, כך כל דבריה הן בשבע. ועל זה (תהלים טז) שבע שמחות את פניך וגו'. אל תקרי שבע אלא שבע, שבע שמחות.

בכל הנשיקות של האהבה, אין נשיקות כאותן שעוררה כאן כנסת ישראל, ישקני מנשיקות פיהו. אף על גב שהן שבע נשיקות כמו שנתבאר, שלש נשיקות נראות כאן, ושלש הנשיקות הללו שנראו בכתוב. ישקני – אחד, מנשיקות – שהן שתים, הנה שלש.

וכעת היא מבקשת מהנשיקות הללו, ומה שאמרת מנשיקות, שמשמע נשיקה אחת, שכתוב מנשיקות ולא כתוב נשיקות, שהרי נשיקות הן שתים, מאותן נשיקות אינן אלא אחת – ודאי שצריך. מי ששואל לא צריך לשאל הרבה, אלא מעט, שהרי כיון שהתחיל – יטל מי

שִׁיטֵל. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ מַעַט -
וְהוּא נוֹתֵן הֶרְבֵּה. אֲבִרָהֶם בִּקֵּשׁ מַעַט - וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא נָתַן לוֹ הֶרְבֵּה. הוּא בִקֵּשׁ בֵּין אֶחָד - מֶה
כָּתוּב? (בראשית כב) וְהֶרְבֵּה אֲרָבָה אֶת זֶרַעַךְ כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכֹחֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וְגו', מִשּׁוּם
שֶׁכֶּךָ דְּרִכִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה אָמַרְתָּ
מִנְשִׁיקוֹת וְלֹא נִשְׁיָקוֹת.

יִשְׁקֵנִי - דְּבִקּוֹת שֶׁל אֲהָבָה, רוּחַ בְּרוּחַ. שְׁהִי
אֲרַבֵּעַ רוּחוֹת מִתְחַבְּרוֹת וְנִעֲשׂוֹת כְּאֶחָד.
זֶה נוֹתֵן רוּחַ לְחֵבְרוֹ, וְנוֹטֵל אוֹתָהּ רוּחַ שֶׁל חֵבְרוֹ
שֶׁנִּדְבֵּק בּוֹ. נִמְצָא שְׁרוּחוֹ וְרוּחַ חֵבְרוֹ הֵינָה שְׁנַיִם.
אִף כֵּךְ חֵבְרוֹ. נִמְצָאִים אֲרַבֵּעַ רוּחוֹת שֶׁמִּתְחַבְּרוֹת
יַחַד בְּאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת.

מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ - מֵאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
שְׁהִיָּה מִנְשִׁק מִקֵּדָם לְכֵן. שְׁהִי
אֲהָבָה שֶׁל שְׂמֻחָה אֵינָה, אֶלָּא מִתּוֹךְ הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁל
הָרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה בַּתְּחִתּוֹנָה.

פִּיהוּ, וְלֹא כָתוּב פִּי. מֶה זֶה פִּיהוּ? אֶלָּא זְמוֹן
שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ
שְׁלוֹ. וְזוֹהִי תוֹסֶפֶת ה' שְׁנוֹסְפָה עַל זֶה. מִשּׁוּם
שֶׁכָּל הָאֲהָבָה שֶׁל הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן אֵינָה אֶלָּא

לְהִתְחַבֵּר בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, הָעוֹלָם הַבָּא. וְעַל כֵּן
כָּל הַתְּשַׁבְּחוֹת מְעוֹרֵר הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן אֶל
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

כי טובים – הַהִדְלָקָה וְהַנִּיצוּץ שֶׁל הַמְּאוֹרוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים, וְכָל הַנֵּרוֹת מִתְתַּקְּנִים וְדוֹלְקִים
וּמְאִירִים כְּרָאוֹי, וְזֶהוּ דְדִידָהּ. אוֹתָם מְאוֹרוֹת
קְדוֹשִׁים אֲהוּבִים עֲלִיּוֹנִים, כָּלָם מְאִירִים וְנוֹצְצִים
בְּאוֹר בְּנִיצוּץ כְּרָאוֹי. הַמֵּים, מְשַׁמַּחַת הַיֵּין הַטּוֹב
הָעֲלִיּוֹן שְׂמֵאִיר פָּנִים וְנוֹתֵן שְׂמָחָה לֵּלֵב, וְכָל
הָעַמִּים (הָעוֹלָמוֹת) בְּחֻלְקָם שְׂמִיחִים בְּאוֹתָהּ שְׂמָחָה.
בא וְרָאֵה, יִשְׂרָאֵל נוֹטְלִים חֻלְקָם וְשְׂמִיחִים
בְּאוֹתָהּ שְׂמָחָה מִהַיֵּין הַטּוֹב שְׂמֵאִיר וּמְזַכֵּךְ
וְשׁוֹכֵךְ, וְעוֹמֵד עַל הַשְּׂמָרִים שָׁלוֹ. כָּל שְׂאָר
הָעַמִּים לֹא נוֹטְלִים, אֲלָא מִתּוֹךְ אוֹתָם הַשְּׂמָרִים
שֶׁתַּחַת הַיֵּין.

וְעַל זֶה עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת לָהֶם
מְשִׁתָּה שְׂמָרִים. שְׁהִירי אוֹתָם שְׂמָרִים,
הַשְּׂמָרִים כָּלָם, חֻלְקָם שֶׁל שְׂאָר הָעַמִּים. וְעַל כֵּן
שְׂמִיחָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ יֵין הַמְּשָׁמֵר, וְיוֹצֵא
מִן הָעוֹלָם הַבָּא, וּמְשָׁמֵר בְּעֶנְבָיו.

שְׁנִינּוּ, מִי שְׂרוּאָה עֲנָבִים בַּחֲלוּם, אִם הֵם לְבָנִים
– סִימָן טוֹב לוֹ, וְאִם שְׁחוּרִים – צָרִיכִים

רַחֲמִים, שְׁהָרִי וְדָאֵי עוֹמֵד בְּדִין. מָה הַטַּעַם?
מִשּׁוּם שְׁאוֹתָם עֲנָבִים לְבָנִים, הֵם עֲנָבִים
שְׁשׁוּמְרִים אֶת אוֹתוֹ הֵיִן הָעֲלִיּוֹן, וְאוֹתָם צָבַע
לְבָן רַחֲמִים. וְאוֹתָם הָעֲנָבִים הָאֲדָמִים הֵם צֹד
הַדִּין, הַגֶּנוּן הָאֵדָם.

אָבִי אוֹתָם - כְּדָאֵי הוּא לְעוֹלָם הַבָּא. מָה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁעָבַר עַל הַדִּין וַיִּכּוֹל
לְהַשְׁמִידוֹ. וְהֵיִן הַטּוֹב שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא יֵשׁ לוֹ
בּוֹ חֵלֶק. שְׁתֵּה יֵין לְבָן - סִימָן טוֹב לוֹ, וְשִׁמְחָה.
אָדָם - הַדִּין הוּא הַשׁוֹרָה עָלָיו.

בְּשִׁקְרָב יַעֲקֹב לִיצְחָק אָבִיו, נָתַן לוֹ מֵאוֹתוֹ הֵיִן
הַטּוֹב הַמְשָׁמֵר מִהָעוֹלָם הַבָּא,
שְׁשִׁמְחָה וְאַהֲבָה אֵינָם אֶלָּא כְּשִׁמְתַּעוֹרְרִים מִתּוֹךְ
הֵיִן הַטּוֹב.

וַעֲלֵי כֵּן יִצְחָק, שְׁהָיָה מִצַּד הַדִּין הַקָּשָׁה, הַצִּטְרִף
לְשִׁמְחָה אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ הֵיִן הַטּוֹב, שֶׁבֹא
מִרְחוֹק. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיָּבֵא ל"ו יֵין מִרְחוֹק, מִמָּקוֹם
עָלִיּוֹן, מוֹשֵׁךְ עָלָיו מֵאוֹתָהּ שִׁמְחָה לְשִׁמְחָה אוֹתוֹ,
אֲזִי הַתְּבִסָּה הָרְגוּזָה, וְהַדִּין הַקָּשָׁה נִכְלָל בְּרַחֲמִים,
שְׁהָיָה הַכֹּל כְּרָאוּי.

וּמִשּׁוּם כֵּךְ אוֹתָם דּוֹדִים, הָאֱהוּבִים הָעֲלִיּוֹנִים,
הַמְּאֻרּוֹת הַקְּדוּשִׁים, אֵינָם מְאִירִים

אֵלָא מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַיִּי"ן, וּמִיָּהוּ? זֶה הַשֵּׁם הַחֲקוּק
הַמִּפְרָשׁ שֶׁל שְׁבַעִים אוֹתִיּוֹת. שֶׁל אוֹתָם מְאוּרוֹת
קְדוּשִׁים, הַשֵּׁם הַחֲקוּק הַקָּדוֹשׁ שֶׁל שְׁבַעִים
הַשְּׁמוֹת, זֶהוּ בְּסוּד שֶׁל אוֹתָם הָעֲנָבִים שְׁשׁוּמְרִים
אֶת הַיֵּין הָעֲלִיוֹן, הַכֹּלֵל שֶׁל אוֹתָם שְׁבַעִים.

וּבְשׁוּם כֵּן, הַשְּׁמִיחָה וְהַרְצוֹן בְּאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת
לְעוֹרֵר אֶהְבָּה הֵם מִהַיֵּין הָעֲלִיוֹן. וְעַל כֵּן
הַמְּאוּרוֹת מְאִירִים וְנוֹצְצִים מְאוּדוֹ הַיֵּין, שְׁכַתוֹב
כִּי טוֹבִים דְּדִיף מִיֵּין.

לְרִיחַ שְׁמַנֵּי טוֹבִים (שִׁיר א). אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
בְּפֶסוּק הַזֶּה הִסְתַּכַּלְתִּי, וְהוּא נִסְתָּר בְּסוּד
עֲלִיוֹן. רִיחַ - יֵשׁ רִיחַ וְיֵשׁ רִיחַ. וְכַמָּה רִיחוֹת הֵם.
יֵשׁ רִיחַ שְׁעוּלָה מִמָּטָה לְמַעְלָה, כְּמוֹ רִיחַ הַקָּרְבָּן,
שֶׁזֶהוּ רִיחַ שְׁעוּלָה וְקוֹשֶׁר קִשְׁרִים זֶה בְּתוֹךְ זֶה,
וּמִשְׁתַּלְשֵׁל זֶה עִם זֶה, עַד שֶׁהַכֹּל נַעֲשֶׂה קִשֶּׁר אֶחָד
וְאוֹר אֶחָד.

יֵשׁ רִיחַ אַחֵר, וְזֶהוּ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, שֶׁנִּקְרָא רִיחַ,
שְׁכַתוֹב (יִשְׁעִיָּה א) וְהַרְיָחוּ בִּירְאָת ה'. וְזֶה נִקְרָא
רִיחַ. וְנִקְשֶׁר בְּסוּד שֶׁל רִיחַ הַקָּרְבָּן.

וְזֶה סוּד (וִיקְרָא א) אֲשֶׁה רִיחַ נִיחַח לָהּ. אֲשֶׁה
- מִחוּץ לְקִשֶּׁר, וְהַמְּזוֹן וְהָאוֹר שֶׁל

צְבָאוֹת וּמַחְנוֹת שֶׁל אֵשׁ, נִקְבְּצוּ בְּצִהְרִים.
הָרִיחַ לִפְנֵים מִמֶּנּוּ, וְזֶהוּ שֶׁנִּקְשָׁר פְּנִימָה וּמֵאִיר
בְּסוּד הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה. וְזֶה נִקְרָא מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ, שֶׁהוּא רִיחַ מֵאוֹתָם הַבְּשָׂמִים
הָעֲלִיוֹנִים, שֶׁכָּתוּב כִּרְיַח בְּשָׂמִים.

נִיחָח – הָאוֹר שֶׁל כָּל הַגּוֹנִים הָעֲלִיוֹנִים, תִּפְאֶרֶת
יִשְׂרָאֵל, וְהִיפִי שֶׁל הַכֹּל. וְזֶהוּ נַחַת הָרוּחַ
הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁשׁוּרָה עָלָיו וּמֵאִירָה אֵלָיו. לֵה' –
לְמֶלֶךְ שֶׁל הַכֹּל, וְהַכֹּל נִקְשָׁר זֶה עִם זֶה, וּמֵאִיר זֶה
בְּזֶה, לֵהיוֹת אֶחָד בְּשִׁמְחַת הַכֹּל בְּסוּד הַקֶּרֶבֶן.

וְאֵם תֹּאמַר, הֲרִי הָאֵשׁ שֶׁהוּא מִחוּץ לַמָּקוֹם
הַמְּקַבֵּץ, זֶהוּ הָאֵשׁה, שֶׁמֵּאוֹתָהּ הָאֵשׁ
מִתְקַבְּצִים כָּמָה צְבָאוֹת וְכָמָה מַחְנוֹת, אֵלּוּ בָּאֵלוּ
לוֹהֲטִים בְּכָמָה מִיָּנִים, לְכָמָה צְדָדִים. וְכֻלָּם
הִתְקַבְּצוּ בְּסוּד הַקֶּרֶבֶן, וְשָׁבוּ וְנִכְנְסוּ לָאֵשׁ הַזֶּה.

מִשּׁוּם שֶׁכָּל בְּעָלֵי הַמִּגְנִים, בְּעָלֵי דִינִים.
וְכַשְּׁשָׁבִים, כָּמוֹ שֶׁשָּׁב הָרָגוּ שְׂיֹצֵא מִן
הַנְּחִירִים, כְּשִׁישׁ מְנוּחָה, לַמָּקוֹמוֹ. כָּמוֹ
שֶׁהַצְּבָאוֹת וְהַמַּחְנוֹת הִלְלוּ מְלָהֲטִים קִמְטִים
בְּמָקוֹמָם, כִּף גַּם הַצְּבָאוֹת וְהַמַּחְנוֹת הָעֲלִיוֹנִים
הַקְּדוּשִׁים, בְּעָלֵי הַמְּנוּחָה וְהָרָצוֹן, מֵאִירִים

וְשָׁבִים בָּאוּר לְהִתְקַשֵּׁר תוֹךְ הָה' הַזֶּה, וְכָלֶם אֵלֶּה
עִם אֵלֶּה, וְזֶה עִם זֶה בְּחִבּוּר אֶחָד נִקְרָא אֲשֶׁה,
הַסּוּד שֶׁל מְנוּחָה וּמְזוֹן, וְהָאוּר שֶׁל כָּל הַצְדָּדִים.

הָרִיחַ - הַנִּקְדָּה שֶׁלפָּנִים, הַסּוּד שֶׁל הַבְּרִית
הַקִּדְּשׁ. לָמָּה נִקְרָא רִיחַ? מִשּׁוּם שֶׁהוּא
רִיחַ הַבְּשָׂמִים הָעֲלִיוֹנִים הַקְּדוּשִׁים, הַטְּמִירִים,
שֶׁלֹּא הִתְגַּלּוּ. וּבְשִׁשּׁוּרִים, מִרִּיחַ אוֹתָם, כְּמוֹ מִי
שֶׁמֶרֶיחַ רִיחַ בִּהְדָּס, הוּא הָרִיחַ שִׁיּוּצָא מִהֶהָדָס,
וְזוֹ הַנִּקְדָּה שֶׁנִּקְרָאת רִיחַ הַיּוּצָא מִהֶהָדָס.

נִיחָח - הַמָּקוֹם שִׁיּוּרְדָת הָרוּחַ הָעֲלִיוֹנָה וְשׁוּרָה
עָלָיו לְהִיּוֹת מְרַכָּבָה עֲלִיוֹנָה, בְּסוּד שֶׁל
שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת. וְהַמְרַכָּבָה הָעֲלִיוֹנָה כְּלָה
קֶשֶׁר אֶחָד. לֵה' - שִׁיְהִיָּה הַכֹּל בָּאוּר אֶחָד וְעַל כֵּן
יֵשׁ רִיחַ וְיֵשׁ רִיחַ (וְעַל כֵּן נִקְרָא רִיחַ נִיחָח).

וּבְכָל מָקוֹם, רִיחַ - מַעְלִיָּה שְׁעוֹמֶדֶת עַל דִּרְגָּה
אַחֶרֶת תַּחְתּוֹנָה מִמֶּנָּה. וְזֶהוּ הָרִיחַ מֵאוֹתוֹ
הָעֲלִיוֹן. לְרִיחַ - זֶה נִקְדָּה עֲלִיוֹנָה שְׁעוֹמֶדֶת
בְּסֶתֶר מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַנִּסְתָּר שֶׁל כָּל הַנִּסְתָּרִים,
שֶׁאִינוֹ נֹדֵעַ כָּלָל. וְהַנִּקְדָּה הַזֶּה הִיא רִיחַ מֵאוֹתוֹ
הַנִּסְתָּר שֶׁל הַכֹּל. וּבְשִׁבִּיל הָרִיחַ הַזֶּה, כָּל אוֹתָם
שְׂמָנִים וּבְשָׂמִים, כָּלֶם מְאִירִים וְנִקְרָאִים טוֹבִים,

משום שְׁזָה מְקִיִּים אוֹתָם, שִׁיְהִיו כָּלָם קָשֶׁר
אֶחָד, מֵאִיר כְּאֶחָד.

וְאֵם - לֹא - לֹא נִקְרָאִים טוֹבִים. מְשֻׁם שְׁכִשְׁהֲרִיחַ
הָעֲלִיּוֹן נִכְנָס בִּסְתֵר לְתוֹךְ הַנֶּחֱל הָעֶמֶק
וּמִמֶּלֶא אוֹתוֹ כָּרְאוּ, כָּל הַדְּרָגוֹת נִקְרָאוֹת טוֹבִים.
מֵהוּ טוֹבִים? מֵאִירִים.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר כֵּן: אֵלּוּ הֵם יָמִים
שֶׁנִּקְרָאִים טוֹבִים. וְהֵם תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ,
שֶׁהֵן הַתְּפִלִּין שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנִיחַ אוֹתָן,
וְעַל כֵּן נִקְרָאוֹת טוֹבִים, מְשֻׁם שֶׁהֵן מֵאִירוֹת
בְּרֹאשׁ הַקְּדוּשׁ הָעֲלִיּוֹן.

וּבְכָל מְקוֹם, יָמִים טוֹבִים הֵם תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ,
שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנִיחַ אוֹתָן. חֲלוֹ שֶׁל
מוֹעֵד, שֶׁלֹּא נִקְרָא יוֹם טוֹב, אֵלּוּ תְּפִלִּין שֶׁל
הַזְרוּעַ, שֶׁהֲרִי אֵין לְלַבָּנָה מַעֲצָמָה כָּלוּם, אֲלֹא
מֵאֹר שֶׁל יוֹם טוֹב.

תְּפִלִּין שֶׁל זְרוּעַ, שֶׁהִיא תְּפִלָּה שֶׁל יָד, אֵין
מֵאִירָה אֲלֹא מִתּוֹךְ הָאֹר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל
רֹאשׁ. תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ - יָמִים טוֹבִים. תְּפִלִּין שֶׁל
זְרוּעַ - חֲלוֹ שֶׁל מוֹעֵד. וְיָפָה אָמַר, וְכֵן הוּא.

וְעַל זֶה, חֲלוֹ שֶׁל מוֹעֵד הוּא לְעֲנִין עֲבוּדָה, כְּמוֹ
שִׁיוֹם טוֹב. וְצָרִיךְ שְׂמִיחָה כְּמוֹ שֶׁלּוֹ. וּמְשֻׁם

כך, בַּיָּמִים הַלָּלוּ, שֶׁהֵם תְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם,
אֲסוּר לְהִנִּיחַ שָׂאֵר הַתְּפִלִּין, שֶׁהָרִי הַיָּמִים הַלָּלוּ,
שֶׁהֵם תְּפִלִּין עֲלִיוֹנִים, שׁוֹרִים עַל רִאשֵׁיהֶם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים.

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׁאֵל אֶת רַבִּי שִׁמְעוֹן אָבִיו. אָמַר לוֹ,
מִיֵּלָא תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, שְׁשׁוּרִים עַל
רִאשֵׁיהֶם שֶׁל הָעַם הַקְּדוֹשׁ בְּיוֹם טוֹב. תְּפִלִּין שֶׁל
יָד, שֶׁהֵיא חָלוּ שֶׁל מוֹעֵד, אֵיךְ אָנוּ אוֹחֲזִים אוֹתָהּ?

אָמַר לוֹ, מִשּׁוּם שֶׁאָנוּ אוֹחֲזִים אוֹתָהּ, וְהֵיא יָד
בְּהֵא, אֲסוּר לַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה בְּצַד שְׁלָהּ,
וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת שְׂמִיחָה בְּצַד הַתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ.

וְהָעַם הַקְּדוֹשׁ אוֹחֲזִים אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן
הָעוֹלָם, וְשׁוֹרִים עֲלֵיהֶם בְּיוֹם טוֹב
וּבְחָלוּ שֶׁל מוֹעֵד, וְאֲסוּר לְהַעֲבִיר אֶת הַתְּפִלִּין
שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם מֵעַל רִאשֵׁיהֶם לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין
אַחֲרוֹת, שֶׁהֵם דְּגָמָא וְדִיוקָן לְמַטָּה.

לְמַלְךְ שְׂרָצָה לְשֹׁמֵר אֶת עֲבָדוֹ, אָמַר לוֹ, עֲשֵׂה
(חֻמֹּת) כְּמוֹ דִּיוקָן הַחֻמֹּת שְׁלִי. כָּל זְמַן
שֶׁאוֹתוֹ דִּיוקָן יֵרָאֶה עָלֶיךָ, כָּלֵם יִזּוּעוּ וַיִּפְחָדוּ
מִמֶּךָ. אַחֵר כֵּךְ מִתּוֹךְ אֶהְבָּה עֲלִיוֹנָה שְׂאוּבָה אוֹתוֹ
הַמֶּלֶךְ, נָתַן בְּיָדוֹ חֻמֹּת שֶׁל הַחֻמֹּתִּמַּת הָעֲלִיוֹנָה

שָׁלוֹ. כִּיּוֹן שְׁאַחַז הַחוּתָם הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַמֶּלֶךְ בִּידּוֹ,
נָטַל מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ הַדִּיּוּקָן שֶׁהוּא עָשָׂה.

אם אוֹתוֹ הָעֶבֶד דּוֹחָה אֶת הַחוּתָם הָעֲלִיּוֹן שֶׁל
הַמֶּלֶךְ בְּשִׁבִּיל אוֹתוֹ הַחוּתָם שֶׁהוּא עָשָׂה,
וְדַאי בֶּן-מָוֶת הוּא אוֹתוֹ הָעֶבֶד, מִשּׁוֹם שֶׁעָשָׂה
קָלוֹן בַּחוּתָם הַמֶּלֶךְ וְאִינוֹ חוֹשֵׁשׁ לְכַבּוּדוֹ, וּמִשּׁוֹם
כֶּךָ אֲסוּר לָעֵם הַקָּדוֹשׁ לְדַחוֹת אֶת חוּתָם הַמֶּלֶךְ
הָעֲלִיּוֹן שֶׁשׁוֹרָה עָלֵינוּ, מִשּׁוֹם הַדִּיּוּקָן הַזֶּה שֶׁהֵם
עֹבְדִים (שְׁאֵנוּ עוֹשִׂים).

זֶה בְּמוֹעֵד וּבַחֲלוֹ שֶׁל מוֹעֵד, וְכָל שָׁכַן בְּשַׁבָּת,
שֶׁהֵכַל שׁוֹרָה עָלֵינוּ. שַׁבָּת שֶׁל עָרֵב שַׁבָּת -
תְּפִלָּה שֶׁל יָד. שַׁבָּת שֶׁל הַיּוֹם - תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ.
וְכֶךָ מְסִדֵּר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעֵם הַקָּדוֹשׁ
הָאֱהוּב שָׁלוֹ, בַּחֲל - אוֹתָם תְּפִלִּין שֶׁעָשׂוּ
בְּדִיּוּקָן הַחוּתָם שֶׁל הַמֶּלֶךְ, לְהִיּוֹת שְׁמוּרִים בְּכָל
הַצְדָּדִים. בְּשַׁבָּת וּמוֹעֵד, שֶׁהֵם יָמִים טוֹבִים,
וְהַתְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם מִמָּשׁ - מַעֲבִירִים
אוֹתוֹ דִּיּוּקָן, וּמְנִיחִים אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן
הָעוֹלָם. אֲשֶׁרִי הָעֵם הַזֶּה, שֶׁבִּידָם הַחוּתָם הָעֲלִיּוֹן
שֶׁל הַמֶּלֶךְ.

מִי שֶׁמְנִיחַ תְּפִלִּין צָרִיךְ לְשַׁמַּח, וְעַל זֶה כָּתוּב
וּשְׁמַחְתָּ בַּחֲגֻגָּה. בַּתְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם

צָרִיף לְשִׁמְחָה, וְהַשְׁמָחָה הַזֹּאת בְּמוֹעֵד וּבְחָלוֹ שֶׁל מוֹעֵד, בְּתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, וּבְתַפְלִין שֶׁל הַזְרוּעַ.

בְּיוֹם טוֹב, מֵאוֹתוֹ הָרִיחַ הָעֲלִיּוֹן – שְׁמָנִיָּה טוֹבִים, תַּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ. בְּחָלוֹ שֶׁל מוֹעֵד – שְׁמֵן תוֹרֵק שְׁמָה, תַּפְלָה שֶׁל יָד, שְׁעוּלָה לְהֶאָחֵז בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר בְּתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ.

עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ – בְּיוֹם טוֹב הָאֲחֵרוֹן שֶׁל חֹג, שֶׁהָרִי תַפְלָה שֶׁל יָד נִשְׁלָמָת וּמוֹאֲרָת בְּשִׁלְמוֹת, וּלְחָלֵק חֵלֶק לְכָל, לְכָל אוֹתָם מַחֲנוֹת וּצִבְאוֹת שְׁלִמְעָלָה, וּלְכָל אוֹתָם הַמַּחֲנוֹת וְהַצִּבְאוֹת שְׁלִמְטָה. וְעַל כֵּן עֲלָמוֹת (אֶהְבוּךָ, אוֹתָם) הַמַּחֲנוֹת וְהַצִּבְאוֹת שְׁלִמְעָלָה, הָעוֹלָמוֹת וְהַמַּחֲנוֹת וְהַצִּבְאוֹת שְׁלִמְטָה.

פֶּתַח רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, כָּתוּב (בראשית כז) וַיֵּרַח אֶת רִיחַ בִּגְדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וְגו'. מָה רָאָה יִצְחָק, שָׁאֵף עַל גֵּב שְׁאוֹתוֹ מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה שֶׁהֵבִיא לוֹ יַעֲקֹב, לֹא בִרְךְ אוֹתוֹ עַד הַזְמַן שֶׁהָרִיחַ אֶת אוֹתָם לְבוֹשִׁים?

כָּאֵן יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל, שֶׁהָרִי אוֹתָם לְבוֹשִׁים לֹא הָיוּ שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁהָרִי הַתּוֹרָה מְעִידָה, שְׁכָתוּב (שם) אֶת בִּגְדֵי עֵשָׂו בָּנָה הַגָּדֹל, וְכָאֵן כָּתוּב אֶת רִיחַ

בגָדִיו, וְכִי בִגְדָיו הָיוּ? רֵיחַ הַבְּגָדִים הָיָה צָרִיךְ
לֵהִיטוֹת. מַה זֶה בִּגְדָיו?

אָמַר בִּגְדָיו וְדָאִי הָיוּ אוֹתָם הַלְבוּשִׁים מִמֶּשׁ, וְלֹא
שֶׁל עֲשׂוֹ, וְאַף עַל גַּב שְׁכָתוּב בִּגְדֵי עֲשׂוֹ -
בְּתַפְסָה הָיוּ אֶצְלוֹ. כְּמוֹ כֵּן אוֹתָהּ הַבָּאָר שֶׁעָלֶיהָ
יֵשֵׁב יַעֲקֹב וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ מֹשֶׁה - בְּתַפְסָה הָיְתָה
לְאַחֲרִים. כִּיּוֹן שָׁבָא יַעֲקֹב, נוֹדְעָה הַבָּאָר לְאֲדוֹנָהּ,
וְעָלוּ הַמֵּיִם אֵלָיו, וְכֵן לְמֹשֶׁה.

כְּמוֹ כֵּן אוֹתָם הַלְבוּשִׁים הָיוּ בְּתַפְסָה אֶצֶל עֲשׂוֹ.
כִּיּוֹן שֶׁלְבָשָׁם יַעֲקֹב, נוֹדְעוּ הַבְּגָדִים
לְבַעֲלֵיהֶם, מִיּוֹם שֶׁעָשָׂה אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
לֹא הָעִלוּ הָרִיחוֹת שְׁלָהֶם עַד הַזְמַן הַזֶּה שֶׁלְבַּשׁ
אוֹתָם יַעֲקֹב, שֶׁהָרִי חָזְרוּ לְדִיוֹקָנָם. יַעֲקֹב הָיָה
וְדָאִי דְמוּת שֶׁל אָדָם וַיִּפְּיוּ. בְּשַׁעַה שָׂרָאוּ
הַלְבוּשִׁים אֶת דְמוּתוֹ שֶׁל אָדָם, הָעִלוּ רֵיחַ.

שֶׁלֹּשׁ רִיחוֹת עָלוּ כָאֵן, אֶחָד - רֵיחַ בִּגְדָיו. ב' -
רֵיחַ בְּנֵי. ג' - רֵיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בִּרְכוּ
ה'. וְכָל הַשָּׁלֹשׁ עָלוּ לְיִצְחָק בְּשַׁעַה שֶׁנִּכְנַס
אֵלָיו יַעֲקֹב.

וְכֵלָם כְּתוּבִים בְּפִסְוּק הַזֶּה. רֵיחַ בִּגְדָיו, הִינּוּ עַל
כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ. רֵיחַ בְּנֵי, הִינּוּ שְׁמַנְךָ

טובים. ריח שְׁדָה, הִינוּ שֶׁמֶן תּוֹרֵק שֶׁמֶךְ. וְדֹא
הַכֹּל קָשֶׁר אֶחָד, וְסוּד הַקָּרְבֵּן שֶׁהֵעֲרָנוּ בּוֹ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר אִשָּׁה, שֶׁהִינוּ עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ, וְהַכֹּל סוּד
אֶחָד. ריח - שֶׁמֶן תּוֹרֵק שֶׁמֶךְ. נִיחָח - שֶׁמָּנִיךְ
טובים. וְהַכֹּל אֶחָד לָהּ, הִינוּ לְרִיחַ, וְהַכֹּל דָּבָר
אֶחָד, וְסוּד אֶחָד, בְּקָשֶׁר אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאָר.

מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה (שיר א). כְּתוּב וְנִתְתִּי
מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְגו'. בֹּא וּרְאֵה,
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן שְׁכִינָתוֹ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת
רְבוּצָה עֲלֵיהֶם כְּאֵם עַל הַבָּנִים, וּלְהִגֵּן עֲלֵיהֶם
בְּכָל הַצָּדִידִים.

וְכָל זְמַן שְׁאוּתָהּ אִם קְדוּשָׁה יוֹשֶׁבֶת עֲלֵיהֶם,
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא לְדוֹר עָמָם, מְשׁוּם
שֶׁהָרִי אֵין הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵב אוֹתָהּ
לְעוֹלָמִים, וְכָל הַחֲבִיבוֹת שְׁלֹמַעֲלָה הִיא עָלֶיהָ.

וּמִשּׁוּם כֵּךְ נָתַן אוֹתָהּ מִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, לְדַעַת שֶׁלֹּא יִשְׁכַּחַם, וְלֹא יַעֲזֹב
אוֹתָם לְעוֹלָמִים. מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם אוֹתוֹ
הַמִּשְׁכּוֹן שֶׁבְּתוֹכָם. וְהִיא אוֹמֶרֶת, מִשְׁכּוֹן הָיִיתִי
בְּתַחְתּוֹנִים, אֶהְיֶה מִשְׁכּוֹן אֲצִלָּה, וְלַעֲלוֹת כְּנִגְדָּךְ,
וְאֲנִי וּבְנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה.

מִשְׁכְּנִי, חֲזַרְנוּ לְקֶשֶׁר הַדְּבָרִים הָרִאשׁוֹנִים עַל
 אוֹתוֹ סוּד אִשָּׁה רֵיחַ נִיחּוּחַ. שֶׁהָרִי
 בִּשְׁעָה שְׁעוּלָה הָרָצוֹן מִמָּטָה בְּסוּד הַקָּרָבָן,
 הִיא עוּלָה וְאוֹמֶרֶת לְאַהוּבָה: מִשְׁכְּנִי, הוֹשֵׁט
 יְמִינְךָ אֵלַי לְקַבֵּל אוֹתִי וּלְהַעֲלוֹת אוֹתִי, בְּצֶד
 שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת הַשְּׂמָאל, וְהִימִין לְחַבֵּק אוֹתִי,
 וְזֶהוּ מִשְׁכְּנִי.

וְהָאִשָּׁה הַזֶּה אָמְרָה לְגַבֵּי רֵיחַ, רֵיחַ לְגַבֵּי נִיחּוּחַ,
 נִיחּוּחַ לָהּ. וְאִז, אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה. מַה זֶּה
 נְרוּצָה? נִהְיָה בְּרָצוֹן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא א) וְנִרְצָה
 לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו. וְזֹהִי שְׂכָתוֹב (בראשית מא) וַיְרִיצֶהוּ
 מִן הַבוֹר. מַה זֶּה וַיְרִיצֶהוּ? שֶׁהָרָצוֹ אוֹתוֹ בְּדְבָרִים
 טוֹבִים, בְּמַלִּים שֶׁל רָצוֹן טוֹב, שֶׁהִיָּה עֲצוֹב
 מֵאוֹתוֹ הַבוֹר. וְעַל זֶה נְרוּצָה – נִהְיָה בְּרָצוֹן,
 בְּרָצוֹן שֶׁלֹּם כְּרָאוּי.

אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה, טַל עֲתָה רָצוֹן בְּרִאשׁוֹנָה, וְאַחֵר
 שְׂאֵתָה תִטַּל – אָנִי וְכָל אוֹתָן עַל־מוֹתִי
 נִהְיָה בְּרָצוֹן, וְעַל כֵּן מִשְׁכְּנִי.

מִכָּאֵן שְׂרָצוֹנוֹת וּבִרְכוֹת אֵין נִמְצְאִים אֶלָּא
 בְּמָקוֹם שֶׁזָּכַר וּנִקְבְּהָ הַתַּחֲבָרוֹ יַחַד.
 וּמִשּׁוֹם כֵּךְ, מִשְׁכְּנִי אֵלֶיךָ בְּרִאשׁוֹנָה, כְּדִי שְׂאֶקְבֵּל

רצון ממקום שכל הרצונות נמצאים, ואחר כך
 אחריו נרוצה, נהיה ברצון. ואם לא תמשכני
 אליה, הרצון והרצון העליון לא ישרו עליה,
 שהרי זכר בלי נקבה אין שורים בו ברכות.
 וכך זה בדיוקן שהערנו בסוד של אלה, שהרי
 שם נמצאים הסודות הללו, אשה ריח ניחח
 לה. והוא הסוד של מעלה ומטה, וכל סוד
 האמונה בו תלוי, ועל כן עולה בה' (באחד). והכל
 הוא א.

בשעה שהאות הזו פורחת באויר, מתעלים
 אלה ומאה עולמות ונכללים בתוכו.
 ונרשמו אותיות אחרות, ונחקקו אחריו. והוא
 מתעטר בעטור חקוק, שכולל את כל העולמות.
וא' היא אחת, אשה ריח ניחח לה'. אשה - זה
 הקוץ התלוי למטה, הסוד של כל הצבאות
 והמחנות אלו ואלו. הריח - סוד שעל אותו הקוץ
 שנאחז באמצע. ניחח - המרכבה של התפשטות
 האמצע, ששורה עליו רוח עליונה. לה' - נקדה
 העליונה שעל גב האמצע, שהוא מקים את הכל.
 והכל קשר אחד.

וזה של אחורי האמצע, אמר משכני אחריו.
 להתחבר עמו, לטל ברכות מעם הנקדה

הַעֲלִינָה שְׁעֵלֶיךָ. וּכְשֶׁנֶּהִיָּה זָכַר וּנְקֵבָה יַחַד, כִּיּוֹן
שֶׁתַּטֵּל בְּרָכוֹת וְרָצוֹן, אָנִי וְהַקּוֹץ שֶׁתִּלְוִי לְמִטָּה
מִמֶּנִּי - אֲחֲרֶיךָ נְרוּצָה, נִתְרַצָּה אֲחֲרֶיךָ, לִהְיוֹת
שְׁלֵמוֹת אַחַת מֵעֵלָה וּמִטָּה, וְלִהְיוֹת א כָּל אֶחָד
(הַכֹּל אֶחָד) בְּשְׁלֵמוֹתוֹ.

סדר הלימוד ליום ד אלול [יום 329 בשנה]

הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו וְגו' (שיר א). בָּכָה רַבִּי
שִׁמְעוֹן כָּמוֹ מִקֶּדֶם, וְאָמַר, הֲלוֹאִי יִהְיֶה
בְּיָדֵינוּ לְגִלּוֹת סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים, שִׁמְחָה הִיא,
הוֹאִיל וּרְצוֹנוֹ לְגִלּוֹת סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים בְּדוֹר הַזֶּה.
יֵשׁ לְדַעַת, שֶׁהָרִי קָשֶׁר הַדְּבָרִים לֹא נִמְצְאוּ
בְּכַתוּב, שֶׁכִּיּוֹן שֶׁאָמַר מִשְׁכְּנִי, מֶה זֶה
הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו? הֲיֵה צָרִיךְ לִהְיוֹת תְּבִיאֲנִי
לְחֲדָרֶיךָ, וְעַל זֶה נִגְיֵלָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ!

אָלֶּה בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת תִּלְוִיִּם הַעֲלִיוֹנִים
וְהַתַּחְתּוֹנִים וְכָל הָעוֹלָמוֹת. וְקָשֶׁר
הַדְּבָרִים כֶּךָ הוּא, קָשֶׁר שֶׁל תִּשְׁבַּחַת לְאוֹר,
שֶׁעָלֶיהָ אָמְרָה לְבַעֲלָהּ, אֶמְצָע הָאֶל"ף, מִשְׁכְּנִי
עִמָּךְ, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְאֵף עַל גִּב שֶׁאִמְרַתְּ זֶה, רָצָתָה
לְהִשְׁתַּבַּח אֵלָיו, שֶׁאֵף עַל גִּב שֶׁהִיא תַּחְתּוֹ
בְּשַׁחוֹת לְאֶמְצָע שֶׁל הָאֶל"ף וְשׁוֹכֶכֶת תַּחְתּוֹ,

אמרה, איני בכך. ואף על גב שאני אליך כך, הביאני המלך חדריו, אני בעלוי וחביבות למלך העליון, בלי שחות.

שהרי הביאני חדריו, באיזה מקום? באות ה', שהרי ההתפשטות של מעלה, סוד המלך העליון, היא האות ה"א. ואותו שנכנס אליו, אני היא. ומשום כך אני בתשפחת רבה ובעלוי נכבד, אף על גב שאני בשחות אליך.

ואני לא חוששת אלא להיות אליך בשחות, ואתה שתשלט עלי. ועל זה, אף על גב שאהיה יותר בשחות אליך, אני וצבאותי נגילה ונשמחה בך. שמחה ורצון יש לנו להיות אצלך ולא להפרד ממך, שהרי כל השמחה והרצון אינם אלא בך, שהרי אין שמחה ורצון לאשה אלא עם בעלה, ולא באמה ואביה. הביאני המלך חדריו, ולא קבלתי שמחה ורצון אלא בך.

הביאני המלך חדריו - אלו הם חדרי גן עדן. ואם תאמר, חדרי גן עדן היא גן עדן, והיא אומרת כך? אלא אותם חדרים שגן עדן נזון מהם ונקרא בהם.

החדר הראשון, י"ה, זה חדר, וחדר עליון שאין בו מראה ולא גון כלל, אלא כמו שנצבע

לְפִי שְׁעָה בְּמִדֵּית הַנִּיצוֹץ הַקָּשָׁה, וְחוֹזֵר עוֹלָה
לְאֵין סוּף, בְּסֵתֶר שְׁגוּנָז.

הַחֲדָר הָרֵאשׁוֹן הַזֶּה, כְּשֶׁעוֹלָה הַמֶּדָּה, עוֹבֵר
הַצָּבֵעַ שֶׁל הַגּוֹן וְנִטְמָן, וְלֹא נִרְאָה בּוֹ גּוֹן
כָּלֵל. אֲזִי בְּאַרְבַּעַת צְדָדִים, נִרְאִים בְּסֵתֶר וְנִכְסִים
בְּגִלּוֹי אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, וְהֵם: אֶהְיָ (אֲשֶׁר אֶהְיָ).

עַל מָה נִקְרָא כֵּךְ? שְׁעֵתִיד לְהַתְגַּלּוֹת מִתּוֹךְ הָרִיחַ
שְׁעָלֶיהָ. וּמִשּׁוֹם שְׁטָרֵם הַתְּמַלָּאָה לְהָאִיר
לְמִטָּה, נִקְרָאת אֶהְיָ"ה.

וְסִימָן זֶה רֵאשִׁית נְבוֹאָת מִשָּׁה, שְׁעַד כָּאֵן לֹא
יֵצֵא הַלְבָנָה מִכְסוּיָהּ לְהִיּוֹת מוֹאֲרָת
מִתּוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ. וְכִיּוֹן שֶׁהַלְבָנָה הִיְתָה בְּחִשְׁכָּה,
עַד עֲכָשׁוּ הַשֶּׁמֶשׁ לֹא מֵאִיר לָהּ, וְהַחֲדָר הָעֲלִיּוֹן
הַזֶּה לֹא הִתְגַּלָּה לְהָאִיר, שֶׁהָרִי אוֹתוֹ רִיחַ עֲלִיּוֹן
עוֹלָה לְתוֹךְ נִסְתָּר כָּל הַנִּסְתָּרִים, שְׁאֵין נוֹדָע
כָּלֵל, וְאֲזִי אֶהְיָ"ה.

וּכְשֶׁשָּׁב לְמִקּוּמוֹ, אֲזִי וְדָאֵי עוֹמֵד לְהָאִיר
לְכָל, וְאֲזִי אֲשֶׁר אֶהְיָה, שֶׁהָרִי אֲזִי
הַתְּתַקְנֵנוּ לְהַתְּמַלָּא מִתּוֹךְ שְׁבִיל דֵּק אֶחָד שְׁנִכְנָס
בּוֹ בְּסֵתֶר. וְעַם כָּל זֶה, בְּשִׁמוֹת הַלָּלוּ, עַד
עֲכָשׁוּ לֹא הִתְגַּלָּה לְהָאִיר הַמְּנוֹרוֹת.

אַחַר כֵּךְ אָהִיָּה הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁהָרִי עֲתִידָה לְהִתְגַּלּוֹת
וּלְהַפְשִׁיט אֹרֹת לְכָל צַד, וְזֶהוּ אָהִיָּה,
הָרִנִּי עֲתִיד לְהִתְגַּלּוֹת.

וְזֶה הַשְּׁלִישִׁי, תְּקוּן הַשּׁוּפָר לְהוֹצִיא קוֹל. וְכִיּוֹן
שִׁיָּצֵא אוֹתוֹ הַקּוֹל בַּחֲזֶק שֶׁל רֵאשִׁית הַקּוֹל,
יוֹצֵא בַּתְּקָף שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁתִּקַּע אוֹתוֹ. אוֹתוֹ רֵאשִׁית
הַקּוֹל נִקְרָא יְהו"ה, מְשׁוּם שֶׁאוֹתוֹ הַחֲזֶק שֶׁל
הָרֵאשִׁית שָׁב לְמָקוֹמוֹ, וְלֹא (הִתְגַּלָּה) כְּשֶׁאֵר הַשְּׁמוֹת.
אַחַר כֵּךְ כְּשֶׁהִתְפַּשֵּׁט הַקּוֹל בְּהִתְפַּשְּׁטוֹת שֶׁל
מְנוּחָה, אָז נִקְרָא יְהו"ה, הַשֵּׁם שֶׁהִתְגַּלָּה.

כָּאן סוּד הַסּוּדוֹת לְיֻדְעֵי הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה,
וּמַעֲטִים הֵם (שִׁיּוּדְעִים) שֵׁם זֶה. וְאֵף עַל גַּב
שֶׁהָרִי בְּאֶרְנוּ בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת, וְכֵךְ הוּא. אֲבָל
נִקְדּוֹת וּטְעָמִים קִבְּלָה לְמַשָּׁה מְסִינִי, בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר,
לְחֲכָמֵי הַלֵּב.

וְזֶה סוּד (שְׁמוֹת לֹא) וּבִלְבַב כָּל חָכָם לֵב נִתְּתִי חֲכָמָה.
שֶׁהָרִי מְסוּד הַנִּקְדּוֹת וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטְעָמִים
הָיוּ יוּדְעִים לְהָאִיר הַצִּיּוּרִים שֶׁלְמַעְלָה. שֶׁהָרִי
הַנִּקְדּוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת מְאִירִים (מִתְנַהֲגִים) בָּהֶם הָיוּ
יוּדְעִים, וּבְסוּד שְׁלָהֶם הָיוּ יוּדְעִים וּמְכִירִים לְקִיָּם
אוֹתוֹ הַצִּיּוּר בְּסוּד עֲלִיוֹן.

משום שְׂכֻנָּה וְרָצוֹן צָרִיךְ לְכָל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים
וְהַצִּיּוּרִים הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁל מַעֲלָה, וְהֵם הָיוּ
יוֹדְעִים מִתּוֹךְ סוּד הַצִּיּוּר שֶׁל הַנִּקְדוּת לְשֵׁם רָצוֹן
וְלֵב בְּכָל מַעֲשֶׂה וּמַעֲשֶׂה.

כִּי אוֹתָם צִיּוּרֵי הַמִּשְׁכָּן לֹא הָיוּ אֶלָּא סוּד
הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטָנוֹת, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ אוֹתִיּוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת גְּדוּלוֹת, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת קְטָנוֹת דַּקּוֹת.
הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטָנוֹת הַדַּקּוֹת הָיוּ מַעֲשֶׂה הַמִּשְׁכָּן.
הָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת הַגְּדוּלוֹת – מַעֲשֶׂה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל בֵּית ראשון, וְאֵלּוּ לֹא נַעֲשׂוּ
לְהַתְקַדֵּשׁ לְמַעֲלָה אֶלָּא בַּצִּיּוּר הַזֶּה.

שְׂפוּד הַנִּקְדוּת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הַדַּקּוֹת הֵן מִצַּד
הַשְּׂמָאל, וְהַנִּקְדוּת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת הַגְּדוּלוֹת הֵן מִצַּד הַיָּמִין. וְאֵלּוּ כִּמוֹ אֵלּוּ
נִשְׁכָּחוּ מִהָעוֹלָם, רַק שָׁבָאוּ חֲכָמִים, שֶׁקִּבְּלוּ אֶת
אוֹר הַחֲכָמָה מִהֶרָאשׁוּנִים, וּבִאֲרוֹ אוֹתָם עַל
הָאוֹתִיּוֹת, לְנִסְעַ הָאוֹתִיּוֹת מִסְעִיָּהֶם בְּשִׁבְלֵם. וְעַל
כֵּן עֲבוּדַת הַמִּשְׁכָּן וְעֲבוּדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בַּצִּיּוּר
שֶׁל הַנִּקְדוּת הָיוּ שְׁלָמִים בְּרָצוֹן וּבִכְוֹנָה.

תְּנוּעוֹת הַטַּעֲמִים קָמוּ כֻּלָּן עַל יַד מֹשֶׁה. וְעַל כֵּן
(שמות לט) וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה,

שֶׁהוּא הָעֶמֶד הַכֹּל בְּסוּד שְׁלָהֶם.

בְּתַנוּעוֹת שֶׁל הַטְּעָמִים, יֵשׁ בָּהֶן תַּנוּעוֹת בִּסּוּד
שְׁלֵמָה, לְהַנְהִיג וּלְקַיֵּם אֶת מַעֲשֵׂה
הַמֶּשְׁכָּן. וַיֵּשׁ בָּהֶן תַּנוּעוֹת בִּסּוּד שְׁלֵמָה,
לְהַנְהִיג וּלְקַיֵּם מַעֲשֵׂה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ לֹא הִצְטַרֵּךְ לְנִקְדוּת וְלַטְעָמִים,
אֲלָא הֵם הָיוּ בָּאִים בְּסִתָּר וְלַחֹשׁ,
וּמַצְטִיִּרִים בַּחֲקִיקַת (בַּחֲקִיקוֹת) צִיּוּרֵי הַמִּקְדָּשׁ. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (מַלְכִּים-א 1) וְהַבֵּית בְּהַבְנוּתוֹ, וְדָאִי, אֲבָן
שְׁלֵמָה מִסָּע נִבְנָה. אֲבָן שְׁלֵמָה, וְלֹא חֲסְרָה
בְּאוֹתִיּוֹת דְּקוּת, כְּמַעֲשֵׂה הַמֶּשְׁכָּן. וּמִקְבוֹת וְהַגְרָזָן
כָּל כָּלִי בְרוֹזֵל לֹא נִשְׁמַע בְּבֵית בְּהַבְנוּתוֹ, לֹא
נִשְׁמַע וְדָאִי, שֶׁהָרִי מְקוּמוֹ גָּרַם שֶׁהוּא בְּלַחֹשׁ.

וְעַל כֵּן סִפֵּר תוֹרָה, שֶׁהוּא דְיוֹקָן שֶׁל בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, אֵין בּוֹ דְיוֹקָן שֶׁל טְעָמִים
וּנְקֻדּוֹת, שֶׁהִכֵּל נִסְתָּר בְּתוֹכוֹ, כְּמוֹ שֶׁהַדְיוֹקָן שֶׁל
סוּד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָרָאשׁוֹן, שֶׁטְעָמִים וּנְקֻדּוֹת הָיוּ
נִסְתָּרִים בְּתוֹכוֹ.

וְהַדְחַק שֶׁל תַּקָּף הָרָאשִׁית שֶׁל הַקּוֹל חוּזֵר
לְמְקוּמוֹ, וּנְקֻדּוֹתָיו בְּאוֹתִיּוֹת יְהו"ה (הֵם
בִּסּוּד שֶׁל שֵׁם אֱלֹהִים). וּבִשְׁבִילֵם נִקְרָא בְּשֵׁם הַזֶּה, לְגִלּוֹת
אֱלֹהִים חַיִּים, וְעַל זֶה נִקְדוּת מִמַּעַלָּה לְמַטָּה מְכַנֵּס
וְנוֹסֵעַ, וְחוּזֵר לְמְקוּמוֹ.

אַחַר כִּף מִתְפַּשֵּׁט בְּהִתְפַּשְּׁטוֹת שֶׁל מְנוּחָה,
וְחוֹזְרוֹת הַנִּקְדוֹת, כְּמוֹ הַסּוּד הָעֲלִיּוֹן,
שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּסוּד אֶחָד כָּרְאוּי. הָאוֹתִיּוֹת וְהַנִּקְדוֹת
בְּגוֹן אֶחָד.

הַנִּקְדוֹת בְּשָׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת. ה'
אַחֲרוֹנָה, אֵין לָהּ אוֹר מַעֲצָמָה כָּלוּם.
י' הוּא מֵאִיר בּוֹ אוֹ שֶׁל נִקְדָּה בְּאוֹתוֹ גּוֹן מִמֶּשׁ
וְאוֹתוֹ דִּיוֹקָן מִמֶּשׁ. ה' הָאוֹר שֶׁל הַנִּקְדָּה בְּאוֹתוֹ
הַגּוֹן וְסוּד אֶחָד. ו' שֶׁהוּא בְּאֻמָּצֵעַ, בְּסוּד שֶׁלוֹ
שִׁיחָה הַכֹּל, גּוֹף וְרוּחַ, בְּדִיוֹקָן וְאוֹר שָׁלֵם כָּרְאוּי.
וַעֲלֵ זֶה (שְׁמוֹת יד) שֵׁם זֶה הוּא שֵׁם הָרַחֲמִים,
שֶׁהָאוֹתִיּוֹת וְהַנִּקְדוֹת בְּדִיוֹקָן וְסוּד אֶחָד,
בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁהָאוֹתִיּוֹת וְהַנִּקְדוֹת בְּעֻקְיָמוֹת זֶה
מִזֶּה, אִזּוֹ אֵינוֹ בְּדֶרֶךְ שֶׁל רַחֲמִים, שֶׁהָרִי עוֹמֵד
בְּהֶפֶץ.

זֶה סוּד וַיָּבֵא בֵּין מַחְנֵה מִצְרַיִם וְכוּ', בְּסוּד
הָאוֹתִיּוֹת הַחֻקּוֹקוֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
נִרְאָה בְּאוֹתָם שְׁלֹשָׁה צְדָדִים. וְאוֹתוֹ שֶׁל הַהֲפּוֹךְ
אֵינוֹ בְּדֶרֶךְ הָרַחֲמִים, מִשּׁוֹם שֶׁהָאוֹתִיּוֹת
מִתְהַפְּכוֹת, וְכָל שֶׁכֵּן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן כְּגוֹן אַחֵר.
לֵה"א הָאַחֲרוֹנָה אֵין לָהּ מַעֲצָמָה כָּלוּם. וּמִשּׁוֹם
כִּף אֵין לָהּ נִקְדָּה מַעֲצָמָה, רַק כְּשֶׁעוֹשָׂה

שְׁלִיחוֹת, שְׁמָלוֹיִם אוֹתָהּ נִקְדָּה אַחַת לְהַכְנִס
וּלְעֲשׂוֹת חֵיל וְתַקָּף. כָּמוֹ שְׁמָלוֹיִם אוֹתָהּ נִקְדָּה
לְהַכְנִס, אָף כֹּךְ מְלוֹיִם אוֹתָהּ הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם סוּד
עֲלִיּוֹן לְהַשְׁלִים אֶת אוֹתָהּ שְׁלִיחוֹת.

חֲדָר שְׁנֵי – אַל. זֶה חֲדָר וְאֶדְרָא שֶׁל יָמִין, שֵׁשׁ
בּוֹ מֵרָאָה שְׁנַטְמָן וְנִגְנָז. כִּיּוֹן שִׁיּוּצָא וּמֵאִיר
לְפִי שְׁעָה, מִיָּד נִגְנָז.

א, לָמָּה נִקְרָא כֹּךְ? א – הוּא סוּד הָאֹר הָרֵאשׁוֹן,
שֶׁכָּלוּל בְּשְׁנֵי אֹרוֹת, וְעַל זֶה א' הוּא אֶחָד.
מִשֶּׁם הָרֵאשִׁית לְהֵאִיר וְשִׁיתְּפִשְׁטוֹ אֹרוֹת לְכָל
צַד, וְעַל כֵּן הוּא רֵאשׁוֹן לְכָל הָאוֹתִיּוֹת, הָרֵאשִׁית
שֶׁל כָּלֶם.

הַכֶּלֶל שֶׁל שְׁלֹשׁ, שֶׁהֵם אֶחָד, שְׁלֹשָׁה (וְשְׁלֹשִׁים)
אֹרוֹת כָּלוּלִים בָּאוֹת א', בְּזִרְעֵ אַחַת
בְּצַד אֶחָד, וּבְזִרְעֵ אַחַת בְּצַד אֶחָד. ו' בְּאֶמְצַע,
שְׁכוּלָלֶת שְׁתֵּי זִרְעוֹת שֶׁל שְׁנֵי צַדִּים.

וְצָרִיךְ הַשְׁעוֹר שֶׁל הָאֶמְצַע בְּשְׁתֵּי זִרְעוֹת שֶׁל
שְׁנֵי צַדִּים, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא נוֹטֵל אוֹתָם,
וְהוּא לְבִדּוֹ בְּשְׁנֵיהֶם. א – אֵשׁ מִצַּד זֶה, מִיָּם מִצַּד
זֶה. הָרוּחַ מִפְּסִיקָה בְּאֶמְצַע, וְנוֹסַעַת בְּשְׁנֵי
צַדִּים, וְהַכֹּל הֵם אֶחָד.

עוד, א' הזו מתפשטת ונקללת בכלל של כלם,
 וכיון שהוא כולל בשלמות של שני
 צדדים, שהעירו שלשה (שלמטה), מתעורר לנקבתו,
 ומתהפך א' בסוד אחר. ונוטל נקבתו למטה
 ממנו, ומתחברים יחד, ואז הנקדה העליונה
 שורה עליו, להראות שהאור העליון, הנקדה
 הראשונה, בסוד השכינה העליונה, אין שורה
 אלא במקום שזכר ונקבה מחברים יחד.

בראשית ברא אלהים את - הרי כאן ארבע
 אלפיים, מחברים יחד זכר ונקבה
 בארבע תבות, בכל תבה ותבה א' שהוא זכר,
 ובכל תבה ותבה אות אחת שהיא נקבה.

ובספרו של רב המנונא סבא, בראשית - אדם
 ואשתו. ברא - אברהם ונקבתו. אלהים

- יצחק ונקבתו. את - יעקב ונקבתו.

ואם תאמר את נקבה בכל מקום - בא וראה, א'
 זכר, ת' נקבה, כלולים שניהם יחד.
 והנקבה נראית בשלמות, כלולה בסוד של כל
 האותיות. ומשום כך (א), אף על גב שהיא נקבה,
 אבל היא בסוד של הכלל של הזכר.

ועל כן ארבעה זווגים הם כאן, ובכל מקום א
 זכר, שמתחבר עם הנקבה באות אחרת.

קִרְיַת אַרְבַּע, עַל שֶׁהִתְחַבְּרוּ אַרְבַּעַה גְּדוּלִים
מִמָּנִים שֶׁל הָעוֹלָם שָׁם.

ל, זֶה מִגְדֵּל הַפּוֹרֵחַ בְּאֵוִיר, שֶׁהוּא מֶלֶךְ גְּדוֹל,
וּמִשּׁוֹם כֶּךָ נִקְרָא אֵל עֲלִיּוֹן (מַעֲלָה) וְאַמְצָעִי
יַחַד. הַמַּעֲלָה וְרֹאשׁ שֶׁל הַהִשְׁגָּחָה, רֹאשׁ שֶׁל כָּל
הָאוֹתִיּוֹת יַחַד. אֵל – נוֹטֵל אֶל"ף סִיּוּעַ שֶׁל אוֹתוֹ
הַמִּגְדֵּל הַפּוֹרֵחַ בְּאֵוִיר אֱלִיו, וְעֲלִיו עוֹלָה בְּשֵׁם.

שְׁלִשִּׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים הֵם שְׂיוּצָאִים מִן
הַתּוֹרָה, וְהֵם הַסּוּד שֶׁל עֶשֶׂר אֲמִירוֹת
וְעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, וְכֻלָּם
יוּצָאִים מִסּוּד הַנִּקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה. כָּל הָעֶשֶׂר
אֲמִירוֹת כְּלוּלוֹת בְּסוּד הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ
הָעֲלִיּוֹן, הַסּוּד שֶׁל תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב, הָעוֹלָם הַבָּא.
וְעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת מִתְּפִשְׁטוֹת, וּמִתְּחִילוֹת
לְהָאִיר מִרֹאשׁ הָאוֹר הָרִאשׁוֹן בְּסוּד
הַיַּחֲדוּד, שֶׁשֵּׁם הָאוֹתִיּוֹת לְהַתְגַּלּוֹת, וּמִשֵּׁם מְאִירוֹת
הָאוֹתִיּוֹת וְעוֹלוֹת. א' הַסּוּד שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת
בְּסוּד אֶחָד.

הַחֲדָר הַשְּׁלִישִׁי – אֱלֹהִים. זֶהוּ זֶהר אָדָם, נוֹצֵץ
כְּמוֹ זֶהב. זֶהר שֶׁלפְּעָמִים מְאִיר וְטוֹב,
וְלפְּעָמִים נֶחֱשֵׁךְ בַּחֲשֶׁכָה, וְ(אין לוֹ) נִיצוֹץ כְּמוֹ
שֶׁהִיָּה (זֶהב).

אֱלֹהִים, הַסּוּד שֶׁל הַהֲתַעֲוֻרוֹת לְנִקְבָּה, בְּאוֹתוֹת
הַצֵּד. שֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה הוּא בְּסוּד הַסּוּדוֹת
לְיִוְדְעֵי הַחֲכָמָה, שֶׁשֵּׁם זֶה הוּא זָכָר, וְהַהֲתַעֲוֻרוֹת
לְנִקְבָּה בְּשֵׁם הַזֶּה מַעִיר הַכֹּל.

וְאֵלֵּמָּלָא הַהֲתַעֲוֻרוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַזֶּה, צְדִי"ק לֹא
מִתְעוֹרֵר. וְאִפְּי עַל גַּב שֶׁהַכֹּל הוּא דִין,
וְהַצְדִּיק הוּא מַצֵּד הַיָּמִין, אֲבָל הַתְעוֹרְרוֹתוֹ אֵינָה
אֶלָּא מַצֵּד הַשְּׂמָאל.

אָדָם עֹזֵב אֶת הַצֵּד הַזֶּה, וְהַתְעוֹרֵר בְּפִסְלָת
הַזֶּהָב הַהִיא, שְׂיוּצָאת מֵהַלְכָלוֹךְ שֶׁל
הַהֲתוֹךְ שְׁלוֹ.

אֱלֹהִים, אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים – הַתְעוֹרְרוֹת הַצְדִּיק.
וְהוּא מִילָה בְּפִרְיעָה, בְּלִי צֵד עֲרָלָה
כָּלֵל. וְזֶהוּ כְּשֶׁנֶּזְכַּר הַשֵּׁם הַזֶּה לְטוֹב, כְּמוֹ וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ, שֶׁהַתְעוֹרְרָה הַבְּרִית בְּסוּד זֶה,
וְאֱלֹהִים פִּקֵּד יִפְקֹד.

בְּצֵד אַחֵר הַתּוֹרָה מַעֲיָדָה עַל דִּינוֹ, שֶׁהָרִי
מִשֵּׁם יוֹצֵאת הָעֲרָלָה. לְפַעְמִים הַשְּׂמַע
הַזֶּה, הַנִּקְבָּה יוֹרֶשֶׁת אוֹתוֹ, כְּדִי שִׁדּוֹן אֶת
הָעוֹלָם בְּאוֹתוֹ סוּד הָעֲרָלָה. כְּשֶׁמִּתְחַזֵּק אֱלֹהִים
הַזֶּה לְמַעְלָה, וּמִתְקַשֶּׁה אוֹתָהּ הָעֲרָלָה, וְאִין
נִמְצָאת פְּרִיעָה.

וַעֲלֵ כֵן, לְטוֹב הוּא בְּפִרְיעָה, שְׁהָרִי נִפְרַעַת
הָעֲרָלָה וּמַעֲבֶרֶת, וּמִתְגַּלָּה סוּד בְּרִית
הַקֶּדֶשׁ, וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל אֱלֹהִים. שְׁהָרִי גּוֹן
זֶה מִתְהַפֵּךְ לְכֶמָּה גּוֹנִים, לַפְעָמִים כֶּךָ וּלַפְעָמִים
כֶּךָ, וְזֶהוּ בְּסוּד שֶׁל אֱלֹהִים.

אֱלֹהִים, שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת הֵם. אֶחָד - אֱלֹהִים חַיִּים,
שֶׁהוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם.
אֱלֹהִים שֶׁל פֶּחַד יִצְחָק. אֱלֹהִים הָאֲחֵרוֹן. וְשֵׁם
מִתְפַּשְׁטִים אֱלֹהִים שֶׁל פֶּחַד יִצְחָק.

הַהִשְׁתַּחֲוָה שֶׁלוֹ, חֲצִיו אֶל הַיָּם הַקֶּדְמוֹנִי דְּוָקָא,
וְחֲצִיו אֶל הַיָּם הָאֲחֵרוֹן. אֶל הַיָּם
הָאֲחֵרוֹן דְּוָקָא. שְׁנִקְרָא בְּשֵׁם הַזֶּה.

וּמִשּׁוֹם שְׁיִוְצָא מִלְמַעְלָה, יֵשׁ לוֹ רְשׁוּת לְהַכְלִיל
הַיָּמִין בְּתוֹכוֹ. וּכְשֶׁנִּכְלָל הַיָּמִין בְּתוֹכוֹ,
אִזּוּ הִיא בְּשִׁמְחָה, וְאוֹחֵז בְּתוֹךְ הַיָּם הַתַּחְתּוֹן תַּחַת
הָרָאשׁ, שְׁכָתוֹב (שיר ב) שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרָאשִׁי. אִזּוּ
נִקְרָא אֱלֹהִיִּים, שְׁהָרִי הוֹלֵךְ אֶל הַיָּם הָאֲחֵרוֹן.
וְזֶהוּ הַחֲדָר הַשְּׁלִישִׁי (מאות) הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיוֹן.

בְּחֶדֶר הָרְבִיעִי, הַדְּמוּת שֶׁל יַעֲקֹב הַזֶּקֶן, בְּסוּד
יְהוָה, שְׁנוּטֵל יִרְשָׁה שֶׁל אָב וָאִם, וְהוּא
מִתְגַּדֵּל בְּתוֹכָם וְהוֹלֵךְ לַפְּנִיָּהֶם.

דְּרָךְ צְנִיעוּת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כֶּךָ נִרְאָה, כְּמוֹ
שֶׁסְּדוֹר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל רַבּוֹן הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁהֵם
מִסְתַּדְּרִים יְהו"ה, דְּרָךְ הַזְכָּר לְשֵׁים תָּמִיד נִקְבְּתוּ
לְפָנָיו, לְהַשְׁגִּיחַ בָּהּ, וּלְסַלֵּק מִמֶּנָּה חֹשֶׁד וְקִנְיָאָה,
וְאֵין נוֹתֵן עֵינוֹ בְּאִשָּׁה אַחֶרֶת. י' זָכָר, ה' נִקְבָּה.
י"ה, הִנֵּה נִקְבָּה לְפָנַי הַזְכָּר כְּדִי לְהַסְתַּכֵּל בָּהּ
תָּמִיד. הַבֵּן הוֹלֵךְ לְפָנַי אָמוֹ, לְכַסּוֹתָהּ מִן הָעֵינַן,
בְּשִׁבִיל כְּבוֹדוֹ וְכְבוֹד אָבִיו. וְסִימָנָךְ – (בְּרֵאשִׁית מ"ט) בֵּן
פֶּרֶת יוֹסֵף. שְׁכָתוֹב (שם לג) וְאַחֵר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל,
יוֹסֵף לְפָנַי אָמוֹ.

יַעֲקֹב נִטַּל נִקְבְּתוֹ וְשֵׁם אוֹתָהּ לְפָנָיו, לְהַשְׁגִּיחַ בָּהּ
(תָּמִיד) וְלֹא בְּאַחֶרֶת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים י"א)
תָּמִיד עֵינַי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ, שְׂאִין מִסְתַּלַּקֶת מִהָעֵין
רַגַע אֶחָד. וְזֶהוּ סוֹד הָאוֹתִיּוֹת הַקְדוֹשׁוֹת, שֶׁיִּהְיֶה
הַסְּדוֹר הַזֶּה מַעֲלָה וּמַטָּה.

הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ נִרְשָׁמוּ בְּרֵשֶׁם שְׁלֵהֶן,
כְּשִׁיצְאוּ הַחוּצָה מִכַּח וְתִקֶּךָ
הַשׁוֹפָר, אִזּוּ בְּשַׁעַה שְׁיוּצָאוֹת מִכַּח וְתִקֶּךָ
הַשׁוֹפָר מִתּוֹךְ דַּחַק, שֶׁהַקּוֹל נַעֲשֶׂה כָּלוּל מֵאֵשׁ
רוּחַ וּמַיִם, הָאוֹתִיּוֹת הַתְּגַלָּמוֹ, וְנִרְשָׁמוּ
בְּפִרְצוּפִים שְׁלֵהֶם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לָהֶם,
וְהִתְיַשְּׁרוּ בְּמִקּוֹמָם.

הַאֲוִתִּיּוֹת הָיוּ גְנוּזוֹת בְּתוֹךְ הַשּׁוּפָר, בְּלִי רֶשֶׁם
שְׁנֵרָאָה כָּלָל. כִּיּוֹן שְׂיִצְאוּ, כָּלָם
הִתְגַּלְמוּ, וְנִרְשְׁמוּ בְּדִיוֹקָנָם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּ
לוֹ, כִּמּוֹ שְׁנֵרָאָה תוֹךְ סוּד הַנִּקְדּוֹת.

חֲדָרָיו - חֲדָרִים טְמִירִים. הֵבִיאֲנִי - תוֹךְ אוֹתָן
הַאֲוִתִּיּוֹת לְהִיּוֹת בִּינֵיהֶם בְּהִתְנַשְּׂאוֹת
בְּחִבּוּר אֶחָד. וְכָל זֶה לָמָּה? (שיר א) נָגִילָה וְנִשְׁמָחָה
בָּךְ, כִּדִּי שְׁתַּהֲיָה לָנוּ שְׁמָחָה בָּךְ.

עַל פִּיו שֶׁל אֱלֹהֵינוּ נִגְזַר. (שם) מְשַׁכְּנֵי אַחֲרֵיךְ
נִרוּצָה. כְּתוּב (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ וְכו'. כֹּאֲשֶׁר בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת הָאָדָם, כִּמּוֹ שְׁאָמְרוּ הַחֲבֵרִים, אֲשֶׁרֵיהֶם: דּוּ
פְּרָצוּפִים נִבְרָאוּ, בְּאֲוִתִּיּוֹת עֲלִיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת,
וּבְאֲוִתִּיּוֹת קִטְנוֹת תַּחְתּוֹנוֹת.

הַאֲוִתִּיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת הַגְּדוּלוֹת הָיוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל
לְגַבִּי הַזָּכָר. הַאֲוִתִּיּוֹת הַקִּטְנוֹת
הַתַּחְתּוֹנוֹת הָיוּ בְּהַפּוֹךְ לְנִקְבָּה. הַאֲוִתִּיּוֹת
הָעֲלִיוֹנוֹת הַגְּדוּלוֹת הָיוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְזָכָר, אֲב גַּד,
וְכֵן כָּלָם, כִּמּוֹ שְׂרָאוּי שְׂיִלְכוּ הַאֲוִתִּיּוֹת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֶל הַזָּכָר. הַאֲוִתִּיּוֹת הַקִּטְנוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת הָיוּ
בְּהַפּוֹךְ לְמַפְרָע תוֹךְ הַנִּקְבָּה, תִּשְׁרַק, וְכֵן כָּלָם,

כְּמוֹ שְׂרָאוֹי לְנִקְבָּהּ, שְׁהִיתָה מֵאַחֲוֹר, קֶשֶׁר
הַתְּפִלִּין שֶׁנִּקְרָא אַחֲוֹר.

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קלט) אַחֲוֹר וְקִדְּם צִרְתָּנִי. אַחֲוֹר
לְנִקְבָּהּ, וְקִדְּם לְזָכַר. וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב (שמות לג)
וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרִי, זֶה הַנִּקְדָּה שְׁהִיתָה מֵאַחֲוֹר.

וּבְשִׁמְתְּ קִשְׁטֹת הַנִּקְבָּהּ, שֶׁמֶקֶשְׁט אוֹתָהּ הַמֶּלֶךְ
הָעֶלְיוֹן, שִׁתִּישְׁבוּ הָאוֹתִיּוֹת
בְּמִקוֹמָן כְּרָאוֹי, מְכַנִּים אוֹתָן לְחִדְרֵי לְהַתְּתַקֵּן,
וּמַתְּתַקְּנוֹת הָאוֹתִיּוֹת.

וְכָל אוֹת שֶׁל נִקְבָּה קוֹרֵאת לְכָל אוֹת שֶׁל הַזָּכָר,
וּמַתְּתַקְּנוֹת כָּל אוֹת וְאוֹת זָכָר וְנִקְבָּהּ, וְכָל
אוֹת קוֹרֵאת וְאוֹמֶרֶת, מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה.

כְּשֶׁהַתְּתַקְּנוּ לְהַתְּחַבֵּר, בְּסוּד שֶׁל א"ת ב"ש הֵם
הַתְּתַקְּנוּ, וְהִתִּישְׁבוּ פָּנִים בְּפָנִים.
וְנִקְבָּה כְּשֶׁרָצְתָה לְהִרְאוֹת לְפָנָיו, הִיא אוֹמֶרֶת,
שְׁהִרֵי הַתְּקִשְׁטָה בְּרָצוֹן הָאֵם, וְכָל הָאוֹתִיּוֹת
הַתְּתַקְּנוּ. וְעַל זֶה הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חִדְרֵי, לְהַתְּתַקֵּן
וּלְהַתְּקִשְׁט כְּרָאוֹי.

וְכָל זֶה כִּדֵּי שֶׁנִּגְלִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּ"ךְ. עֲשִׂרִים
וּשְׁתֵּים הָאוֹתִיּוֹת הָרְשומות הָעֶלְיוֹנוֹת.
וְזֶהוּ בִּ"ךְ, וְזֶהוּ הַסוּד אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בִּךְ.

נִזְכִּירָה דְּדִידָּה מִיֵּין, כִּיּוֹן שְׁנַתְחַבֵּר יַחַד, בְּאוֹתָהּ
הַשְּׂמֻחָה שְׁלָנוּ, נִתֵּן חֶלֶק לְכָל אֶחָד
וְאֶחָד מֵאוֹתָהּ הַשְּׂמֻחָה שְׁלָנוּ וְנִרְוָה אוֹתָם, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר יִזְכֹּר כָּל מְנַחֲתֶיהָ. מִיֵּין - מִשְׁמַחְתָּנוּ, מִצַּד
שֶׁל אוֹתוֹ הֵיֵין שְׂמֵשֻׁמַּח הַכֹּל.

מִיִּשְׂרָאֵל אֶהְבוּ. מִיִּשְׂרָאֵל - אוֹתָן שְׂאָר
הָאוֹתִיּוֹת שְׁנֵשְׂאָרוֹ. וּמִי הֵם?
מִנְצַפִּ"ךְ. שְׂאִין בְּכָל הָאוֹתִיּוֹת שְׁנִקְרָאוּ מִיִּשְׂרָאֵל
פָּרַט לְאַלֶּה. וְאֵלּוֹ שְׁנִכְפְּלוּ מִיִּשְׂרָאֵל, אֵלּוֹ בְּאֵלּוֹ,
מ' בִּם, נ' בִּן, צ' בִּץ, פ' בִּף, כ' בִּךְ. אֵלּוֹ
מִיִּשְׂרָאֵל אֵלּוֹ עִם אֵלּוֹ, וְזֶה עִם זֶה.

שְׂהָרֵי עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת כְּלוּלוֹת בִּ"ךְ.
אוֹתָם שְׁנֵשְׂאָרוֹ, שֶׁהֵם מִיִּשְׂרָאֵל, אֶהְבוּ
לְהַכְלִיל עִמָּךְ בְּאוֹתָם עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת.

הַמִּיִּשְׂרָאֵל הִלְלוּ הֵם אוֹתִיּוֹת טְמִירוֹת גְּנוּזוֹת
בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְכִשְׁנִגְנִזוּ
הָאוֹר הָרָאשׁוֹן, נִגְנְזוּ הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ. וְהִיא
מִכִּיר אוֹתָן אָדָם. אַחֵר שְׂאָדָם חָטָא, נִגְנְזוּ כְּמוֹ
מִקְדָּם, עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם וְהִפְרִיחַ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
שֶׁשֶּׂרְתָּה עָלָיו.

אַחֵר כִּף הוֹרִישָׁן לְיִצְחָק, שְׁכָתוּב (בראשית כה) וַיִּתֵּן
אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק. יִצְחָק

הוֹרִישֵׁן לִיעֶקֶב, יַעֲקֹב הוֹרִישֵׁן לְיוֹסֵף. כִּיּוֹן שְׁמַת
יוֹסֵף וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ בַּגְלוּת, נִגְנְזוּ הָאוֹתִיּוֹת,
וְהִסְתַּלְקוּ כְּמוֹ מִקְדָּם.

עַד שֶׁעָמְדוּ עַל הָרָר סִינֵי וְנִמְסְרָה תוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל,
הִתְגַּלּוּ הָאוֹתִיּוֹת, וְיִשְׂרָאֵל הָיוּ מְכִירִים אוֹתָן
עַל בְּרִיז, בְּסוּד הַשְּׁמוֹת הַחֲקוּקִים, עַד שֶׁחֲטָאוּ.
כִּיּוֹן שֶׁחֲטָאוּ, כָּתוּב (שְׁמוֹת ל) וַיִּתְּנֻצְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת עֲדֵידִים. וְהָיָה מִכִּיר אוֹתָם מַעֲשֵׂה וַיהוֹשֻׁעַ
וְשִׁבְעִים זִקְנִים, וּבָהֶם נִכְנְסוּ לְאַרְץ.

כִּיּוֹן שֶׁנִּבְנְה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהִתְגַּלְהַ הַשִּׁיר הַזֶּה,
נִחָקְקוּ הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת, סוּד בִּ"ךְ, וְהִינּוּ מִיִּשְׂרָאֵל אֲהַבּוּךְ.

וְכָתוּב (תְּהִלִּים צט) אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל. (שִׁיר ז) וְחִכֵּךְ
כִּיּוֹן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִיִּשְׂרָאֵל. כָּלֵם
בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ, אוֹתָם שֶׁנִּקְרְאוּ מִיִּשְׂרָאֵל.
וְהָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הֵם כְּתָרִים גְּנוּזִים בְּתוֹךְ הָעוֹלָם
הַבָּא, וְכָלֵם נִבְיָעָה אַחֵר נִבְיָעָה תוֹךְ הַמַּחֲשָׁבָה
בְּחֻקֵּי הַסּוּדוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת הַקְדוּשִׁים,
בְּחֻקֵּי זִכָּר וּנְקִבָּה לְהִסְכִּים יַחַד, שֶׁהָרִי אֵין כָּלֵם
הָאוֹתִיּוֹת הַסְכָּמָה אֵלּוֹ עִם אֵלּוֹ לְהִיּוֹת זֶה עִם זֶה,
פָּרַט לְאֵלּוֹ.

עוֹד מִיִּשְׂרָאֵל, אֵלּוּ יֵה, שְׂאֵהֲבָתָם לוֹ, וְהֵם
הַסִּכָּמַת הַכֹּל, וּבְרָצוֹן אֶחָד לוֹ. וְעַל זֶה
מְשַׁכְּנִי לְגִבִּיךָ, לִהְיוֹת עִמָּךְ, שְׁהָרִי הָאוֹתִיּוֹת
הַקְדוּשׁוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת הֵן יֵה. מִתְחַבֵּר עִמָּהֶם ו',
וְהוּא הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן. ה' שְׂיוֹשֶׁבֶת תַּחְתּוֹ,
וְאֵין לָהּ מַעֲצָמָה כָּלוּם, תְּשׁוּקָתָהּ לַעֲלוֹת אֵלָיו,
לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ. וְאֵין עוֹלָה אֶלָּא בְּרִשׁוֹת, וְהִיא
אוֹמֶרֶת מְשַׁכְּנִי, לִהְיוֹת עִמָּךְ בְּחִבּוּר אֶחָד.

הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ, וְהִתְקִין אוֹתִי בְּכֹל מִינֵי
תְּקוּנִים, בִּיפִי עֲלִיּוֹן, כְּדִי לִהְיוֹת אֶצְלָךְ.
וְעַל זֶה נִגְלָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ, אָנִי וְכָל תְּקוּנִי,
כְּשֶׁאֶהְיָה אֶצְלָךְ בְּחִבּוּר אֶחָד.

נִזְכָּרָה דְּדִיךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, נִרוּה לְכָל אֶחָד
וְאֶחָד, וְנִשְׁמַח אוֹתָם מֵאוֹתוֹ הַיֵּין
שֶׁשְׁמַח אֶת הַכֹּל, וְלֹא נִפְסִיק מִלְשֻׁמַּח אוֹתָם,
שְׁהָרִי מִיִּשְׂרָאֵל אֶהְבוּךָ. וְלֹא יִפְסִיקוּ לָתֵת לָךְ,
הוֹאִיל וְהֵם אֶהְבוּךָ, לָתֵת לָךְ, וּלְהָרִיק בָּךְ,
וּלְהָאִיר לָךְ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִם נוֹחַ לִפְנֵי מָר, הָרִי כְּתוּב
(תהלים צט) אֶתָּה כּוֹנֵנָת מִיִּשְׂרָאֵל. אִם הֵם יֵה,
מִי יָכוֹל לְתַקֵּן אוֹתָם פָּרַט לְעִתִּיק כָּל הָעֲתִיקִים

שְׁאִינוּ יָדוּעַ כָּלָל, וְהָהוּא שְׁלֹא נֹדַע, טָמִיר
וְגִנּוּז, לֹא נִקְרָא אֶתָּה, וְאִיךָ אָמַר וְכָתוּב אֶתָּה
כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל?

אָמַר לוֹ, הָרִי נִתְבָּאָר שְׁאִין דִּיוֹקָן לְאוֹתִיּוֹת
בְּהִתְגַּלְמוֹת שְׁלֵהֶם, עַד שְׁיוּצָאוֹת הַחוּצָה.
כִּיּוֹן שְׁיֻצָּאוּ, הִתְגַּלְמוּ וְנִתְקַנּוּ לְהִקְרָא בָּהֶם בְּאוֹתָן
הָאוֹתִיּוֹת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִשּׁוֹם כֵּן, אֶתָּה
כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן שְׁמִגִּיעִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם
שֶׁנִּקְרָא אֶתָּה, אֲזִי הִתְתַּקְּנוּ מִיִּשְׂרָאֵל.

וַעֲלֵ זֶה הַתְּשׁוּקָה לְהִתְחַבֵּר עִם אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת,
שְׁיִהְיֶה הַכֹּל שֵׁם שָׁלֵם, וְעַד שֶׁהִתְתַּקְּנוּ
הַצְדִּידִים הָלְלוּ שְׁלֵה, אֵינָה מִתְחַבֵּרֶת עִם שְׁאָר
הָאוֹתִיּוֹת, שְׁיִהְיֶה הַכֹּל שֵׁם שָׁלֵם.

וַעֲלֵ זֶה הִיא אוֹמֶרֶת בִּיפִי תְּקוּנִיָּה, מְשַׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ
נְרוּצָה, הָרִי הִיא וְצִדִּיָּה. הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ
חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה, הָרִי הִיא וְצִדִּיָּה.

מִשּׁוֹם שֶׁהִיא הִתְתַּקְּנָה בִּיפִי תְּקוּנִיָּה לְהִתְחַבֵּר,
לְהִיּוֹת שֵׁם שָׁלֵם בְּחִבּוּר אֶחָד.
שְׁכַּשְׁעוּלָה, אֲזִי הוּא שֵׁם שָׁלֵם, סוּד הַשֵּׁם
יְהו"ה אֱלֹהִים.

וְאִם תֹּאמַר, הָרִי כְּשֶׁעוּלָה לְהִתְחַבֵּר, אֲזִי הִיא שֵׁם
שָׁלֵם יְהו"ה, וְלֹא יוֹתֵר, אֵיפֹה הוּא הַסּוּד

שֶׁל אֱלֹהִים? אֵלָּא כְּשֶׁהָשֵׁם בְּשָׁלְמוֹת, אֲזַי נִכְלָלָת
מַעֲלָה וּמַטָּה. לְמַעַלָּה בְּשֵׁם שֶׁל יְהו"ה, וּלְמַטָּה
בְּשֵׁם שֶׁל אֱלֹהִים, וְאֲזַי נִשְׁלָמַת בְּכָל.

כְּתוּב (מלכים-א ב) וְהַמֶּלֶךְ שָׁלְמָה בְּרוּךְ. לָמָּה נִקְרָא
כֵּךְ? אֵלָּא וְהַמֶּלֶךְ שָׁלְמָה - הַמֶּלֶךְ
שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ. שֶׁהָרִי בְּכֻמָּה מְקוֹמוֹת כְּתוּב סֵתָם
הַמֶּלֶךְ, וְלֹא כְּתוּב הַמֶּלֶךְ שָׁלְמָה. אֵלָּא הַמֶּלֶךְ
סֵתָם, עַל בֵּית דָּוִד הוּא אָמַר. הַמֶּלֶךְ שָׁלְמָה - עַל
הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ הוּא אָמַר.

בְּרוּךְ - שֶׁהָרִי אֲזַי נִבְיַעַת הַבְּרָכוֹת לֹא הָיוּ
פּוֹסְקִים לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. בְּרוּךְ - שְׁכָל
הַבְּרָכוֹת נּוֹבְעוֹת מִשֵּׁם שֶׁיִּתְבָּרְכוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת,
וְכָל הָאוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת כָּלָן בְּחִבּוּר אֶחָד,
בְּשָׁלְמוֹת אַחַת.

וְאֲזַי יוֹרֵשׁ הַשֵּׁם הַזֶּה אֶת הָאוֹת הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל
הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ לְהִקְרָא אֵף כֵּךְ בְּרוּךְ, שְׁכָתוּב
(שם ה) בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי וְכו' דָּוִד אָבִי.

שְׁפָאִשָּׁר נִקְרָא בְּרוּךְ, אֲזַי הַכֹּל הוּא שֵׁם שְׁלָם
כָּרְאוֹי, וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִתְבָּרְכִים
מִתּוֹךְ מְקוֹר הַחַיִּים. וְהַשֵּׁם הַזֶּה הוּא מַעֲלָה
וּמַטָּה. לְפַעְמִים לְמַעַלָּה, וּלְפַעְמִים לְמַטָּה.

אֲשֶׁרִיכֶם הָעַם הַקָּדוֹשׁ, שְׁסוּדוֹת קְדוֹשִׁים עֲלִינוּנִים
הַתְּגַלּוּ לָכֶם.

בְּאֲשֶׁר מִתְחַבְּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ,
אֲזִי ו' יוֹרֶדֶת לְהַמְשִׁיךְ אֶת ה' מִמָּטָה
לְמַעְלָה, לְהִיּוֹת חֵבֶר אֶחָד, וְאִזּוֹ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל
אֶלְפָּא בֵּיתָא יוֹרְדוֹת וְעוֹלוֹת. א' יוֹרֶדֶת אֶל ת'
לְהַמְשִׁיכָה אֵלֶיהָ, שְׂתִּתְחַבְּרוּ אֵלָיו תוֹךְ אֵלָיו. ב'
עוֹלָה לְש' מִמָּטָה לְמַעְלָה, שֶׁהִרִי נִמְשָׁכָה מִמָּטָה,
וְרוֹצָה לְהִתְחַבֵּר עִם בְּעָלָה.

א' הַסּוּד שֶׁל הָאוֹת ו', שְׁרוֹצָה לְהָקִים אֶת הַכֹּהֵן
בְּשִׁירִים הִלְלוּ שֶׁהִיא מְעוֹרֶרֶת מִמָּטָה, כְּשֶׁהִיא
מִתְקַשֶּׁטֶת, וְנוֹתֵן לָהּ יָד לְהַמְשִׁיכָה אֵלָיו,
וְהָאוֹתִיּוֹת שֶׁמִּחוּת זו לָזוֹ. בְּשָׁעָה שֶׁהִיא אוֹמֶרֶת
אֵלָיו מְשַׁכְנִי, אֲזִי א' שֶׁהוּא ו', יוֹרֶדֶת אֶל הַת'
לְהַמְשִׁיכָה אֵלֶיהָ.

וּבְשָׁעָה שֶׁהִיא אוֹמֶרֶת אַחֲרֶיהָ נְרוֹצָה, עוֹלָה ב',
וְרוֹצָה אַחֵר ש', שֶׁהִיא ו'. וְאִזּוֹ הִיא
נִכְנָסֶת לְתוֹךְ חֻדְרֵי הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִם שְׁלֹשׁ נִקְדּוֹת,
וְהַחֻדְרִים, וְהָאֲכֻסְדְּרוֹת לְתוֹךְ הַחֻדְרִים, זו הִיא
הָאוֹת ש', שְׁלֹשׁ נִקְדּוֹת וְהָאֲכֻסְדְּרוֹת לְפָנִים.

וּבְשָׁעָה שֶׁאוֹמֶרֶת נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ, בָּאָה ג'
לְהִתְדַבֵּק בָּאוֹת ר', שֶׁהִרִי אִזּוֹ שְׁמָחָה

וְרָצוֹן בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת, שֶׁנִּשְׁתַּלְמוּ בָּאוֹת
ג', וְהָאוֹת ר' מִתְגַּלִּית אֵלָיו, לְטַל מִמֶּנּוּ בְּלִי בּוֹשָׁה
כָּלֵל. וְהוּא לְהַדְבִּק בָּהּ וּלְהַרְיֵק בָּהּ בְּרָצוֹן.

בְּשַׁעֲה שֶׁהִיא אוֹמֶרֶת נִזְכִּירָה דְּדִיךְ מִיֵּין, נִזְכֶּרֶת
שֶׁהָרִי הָעָרְלָה בָּאָה לְתוֹךְ אוֹתָם
הַהֲמוֹנִים לְעַרְבֵב שְׁמֻחָתָהּ, כְּדִי לְטַל חֵלֶק
בְּשֻׁמְחַת הַקֶּדֶשׁ. וְכִשְׁהִיא רוֹאָה אוֹתוֹ, שְׂאוּחָז
הַטְּמָאָה בְּשִׁפּוּלֵי הַמִּקְדָּשׁ, אָזִי הִיא מִקְטִינָה אֶת
עֲצָמָהּ, כְּדִי לָתֵת לוֹ תְּמֻצִית דְּחוּקָה וְנִסְתָּרֶת,
כְּמוֹ שֶׁנּוֹבֵעַ מִתּוֹךְ הָאֶבֶן. וְאִזְד' נּוֹתֶנֶת לָאוֹת
ק', וְהָאוֹת ק' מִתְפַּשְּׁטֶת בְּשֻׁמְחָהּ, לְטַל חֵלֶק
מִתּוֹךְ הַמִּקְדָּשׁ.

וְעַל שֶׁהַכֹּלָה הַזֶּה הִיא קְדוּשָׁה, לְטְמָאָה אֵין לָהּ
לָתֵת, עוֹשָׂה עֲצָמָה ד', כְּמִי שֶׁלֹּא נוֹטֵל
בְּתוֹכָהּ כָּל כֶּף, וְהִיא עֲנִיָּה, וְכֶף צָרִיף. וְסִימָנָהּ –
(בראשית מב) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְּרָאוּ. שְׂאֵתָם
בְּשֹׁבַע וּבְעֶשֶׂר, הָרִי רִשְׁעֵי הָאָרֶץ אֲצִלְכֶּם. הָרָאוּ
עֲצָמָכֶם עֲנִיִּים וְרַעֲבִים. וְעַל זֶה מֵרָאָה עֲצָמָהּ
בְּשֻׁמְחָהּ, ד'.

בְּשִׁרְוָאָה, רִשְׁעַ זֶה הָאוֹת ק', שֶׁמִּתְפַּשְּׁט
כְּמוֹ שֶׁנֶּחֱשׁ פּוֹשֵׁט אֶת זָנְבוֹ,

וּמַחְזִיק אוֹתָהּ בְּשִׁמְחָה, לִינֵק מִן הַמִּקְדָּשׁ, שְׂאֵז
הוּא מִזְדַּמֵּן לְעַרְבֵב אֶת הַשִּׁמְחָה בְּכָל מָקוֹם
שְׂרוּאָה אוֹתָהּ.

וַעֲלֵ כֵן, בְּכָל מָקוֹם שֶׁל שִׁמְחָה יֵשׁ לְהִרְבוֹת
צָבָאוֹת, כִּדִּי שְׁלֵא יוּכַל לְקַטְרֵג, וְכֵךְ בְּכָל
מָקוֹם שֶׁל אֲבֵל יֵשׁ לְהִרְבוֹת צָבָאוֹת, שֶׁהָרִי הוּא
שֵׁם, שְׂאִין יָכוֹל לְקַטְרֵג, וַיִּשְׁכְּרוּ כָחוֹ.

בַּשְּׂעָה הַזֹּאת אוֹמְרֵת מִיִּשְׂרָאֵל, וּמִזְכִּירָה אוֹת אַחַת
מֵאוֹתָם מִיִּשְׂרָאֵל. אֵז יוֹצֵאת אוֹת הַזָּנֹב
הַחֲזֵק שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט לְמַטָּה חֲמִשִּׁים אַמָּה. כְּמוֹ
שֶׁאוֹתוֹ הַמָּקוֹם שֶׁהָמֵן נִתְּלָה בּוֹ, וְזוֹ הִיא הָאוֹת ק'.
כִּינֵן שֶׁהִנָּחַשׁ הַזֶּה זֹקֵף עֵינָיו, וְרוּאָה אֶת אוֹתָהּ
הַתְּלִיָּה שֶׁבָּאָה, אֵז נִפְרָד מִתּוֹךְ הַמִּקְדָּשׁ, וּבֹרֵחַ.
וְהַכֶּלֶה יוֹצֵאת אֶל אֶהוּבָהּ, וּמַעֲבֵרֶת מֵהָאוֹת ד',
וְנִכְנָסֶת לָאוֹת ה' וְיוֹצֵאת אֵלָיו,
וְהַשִּׁמְחָה נִשְׁלֶמֶת מְכַל הַצְדָדִים, בְּלִי קִטְרוֹג אַחֵר
וּבְלִי עֲרִבּוּבִיָּה.

כֵּאֵן יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל, בַּשְּׂעָה שְׂאוֹמְרֵת מְשַׁכְּנִי, הוּא
א', וְהִיא ת'. וּבַשְּׂעָה שְׂאוֹמְרֵת אַחֲרֵיךְ
נְרוּצָה, הִיא ב' וְהוּא ש'. וּבַשְּׂעָה שְׂאוֹמְרֵת נִגְלִיָּה
וְנִשְׁמָחָה כֶּךָ, הוּא ג' וְהִיא ר'. וּבַשְּׂעָה שֶׁבָּא

הנחש, כשאומרת נזכירה דדיך מיין, היא ד',
ואותו המקטרג ק'. כל זה למה מתחלפות
האותיות ממקום למקום? הוא מתחלף באותיות
אחרות, והיא מתחלפת באותיות אחרות?

אָא, בשעה שאומרת משכני, אין אות
שמושכת אותה פרט לזו א'. שהיא
האות שמאירה בצד האור הראשון, סוד הימין,
שהרי הימין תמיד מקרבת, ומחזיק בה
להמשיכה למעלה. ומשום כך הוא א' והיא ת',
שהיא מתקשטת בכל הצדדים, כדי לעלות
למעלה, משבחת וחוזרת להתעורר למעלה.

ובשעה שאומרת אחריך נרוצה, הרי כל אותם
ההמונים הפנימיים שלה, שהם הגוף,
לוקחת אליה, והיא הבית לקבל את אוכלוסיה
ולהכניסם למלך, כמו שנאמר (תהלים מה) בתולות
אחריה רעותיה וגו'. ועל זה היא ב'. והוא
מתעטר בשי"ן, ופותח ההיכלות של אותם חדרי
המלך, לקבל אותה ולהכניסה אליהם.

ובשעה שאומרת נגילה ונשמחה בך, הרי
שמחת הצדיקים שהזדמן לשמח
אותה. ועל זה הוא ג' והיא ר'. התתקנה היא

לְבָדָהּ, וְנִתְגַּלְתָּה אֵלָיו, לְטַל שְׁמָחָה בְּאוֹתוֹ
 הַמָּקוֹם, כְּמוֹ אִשָּׁה שְׁמִתְגַּלִּית לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּבַעְלָהּ.
 וּבִשְׂעָה שְׁאוּמֶרֶת נִזְכִּירָה דְּדִיף מִיֵּין, מִתְקָרֵב
 אוֹתוֹ הַמְּקַטְרֵג. וְכִיּוֹן שְׁרוּאָה אוֹתוֹ,
 נַעֲשִׂית עֲנִיָּה, בְּסוּד הָאוֹת ד', כְּדִי שְׁלֹא יִטְמֵא
 הַמְּקַדָּשׁ. וְאוֹתוֹ הַמְּקַטְרֵג פּוֹשֵׁט זָנְבוֹ בְּשִׁמְחָה
 לְקַבֵּל מַעֲנוּגֵי הַשְׁמָחָה, וְעַל זֶה ק'.

עַד שְׁאוּמֶרֶת מִיִּשְׁרָיִם, וּמִתְגַּלָּה צ', וְהַמְּקַטְרֵג
 הֵהוּא בּוֹרַח. וְהִיא בָּאָה וּמִתְעַבֶּרֶת מֵהָאוֹת
 ד', וְנִכְנָסֶת לָאוֹת ה', וְאִזּוֹ מִתְגַּלִּים הַמִּיִּשְׁרָיִם.
 ה"ץ הֵנָּה מִיִּשְׁרָיִם, ו"ף הֵנָּה מִיִּשְׁרָיִם.

וְעַל זֶה מִתְחַלְפוֹת הָאוֹתִיּוֹת מִמָּקוֹם לְמָקוֹם
 וּמִדְרָגָה לְדְרָגָה, וְהַכֹּל בְּסוּד שֶׁל אוֹתִיּוֹת
 הַתּוֹרָה. אֲשֶׁרִי הָעֵם הַקָּדוֹשׁ, שֶׁהֵם נִדְבָקִים בְּמֶלֶךְ
 הָעֲלִיוֹן, וְהַכֹּל הִתְתַּקֵּן בְּשִׁבְלֵם.

שְׁמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ אֵלֵיהּ, רַבִּי, פֶּתַח
 פִּיךָ וַיֹּאֲרִיךְ דְּבָרֶיךָ לְפָנַי עֲתִיק הַיָּמִים.
 פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אִם נוֹחַ לְפָנַי מֶרֶשׁ שְׁאֵשׁ אֵל
 מִמֶּנּוּ שְׂאֵלָה? אָמַר לוֹ, רַבִּי, הַקָּשֶׁר שֶׁל הַשְּׁלִטוֹן
 בְּחֻקֵּי הָאוֹרוֹת מֵהוּ?

אָמַר לוֹ: זֶהוּ שְׁכָתוֹב מְשַׁכְנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה,
 שֶׁהָרִי בְּמָקוֹם שֶׁהוּלֵךְ הַשְּׁלִטוֹן שֶׁל הַמֶּלֶךְ

הַעֲלִיזוּן, שֵׁם כָּלֶם הוֹלָכִים וְנִמְשָׁכִים אַחֲרָיו. כָּעֵת,
רַבִּי, אָמַר דְּבָרֶיךָ וְסִדֵּר אֶת כָּלִי זֵינָךְ.

פֶּתַח וְאָמַר, מְשַׁכְנֵי אַחֲרֶיךָ נִרְוָצָה הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ
חֲדָרָיו. כָּתוּב (תהלים סג) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ
בְּמִדְבָּר יְהוּדָה. בֹּא וּרְאֵה, דָּוִד הַמֶּלֶךְ, הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה בּוֹ יוֹתֵר מִכָּל מַלְכֵי הָעוֹלָם,
כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מלכים-א ח) וְאַבְחַר בְּדָוִד לִהְיוֹת עַל
עַמִּי יִשְׂרָאֵל. מָה הֵטַעַם?

מִשּׁוֹם שֶׁדָּוִד, מִיּוֹם שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ אַחֵר הַצֶּאֱזָן
בְּמִדְבָּר, הָיָה מְסַתְּכָל שֵׁם בְּמִדְבָּר אֶת
מַעֲשֵׂה הָאֱמָנוֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָיָה
מִשִּׁבַּח וְאוֹמֵר (תהלים ח) כִּי אֶרְאֶה שְׁמִיךָ מַעֲשֵׂה
אֲצַבְעוֹתֶיךָ וְגו'.

מָה הֵטַעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהָיָה בְּלִילָה כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם
שׁוֹכְבִים יְשָׁנִים עַל מְטוֹתֵיהֶם, וְהוּא הָיָה
יוֹשֵׁב בְּמִדְבָּר, וְהָיָה מְסַתְּכָל בַּשָּׁמַיִם, בְּלִבְנָה
וּבְכּוֹכְבִים וּבַמַּזְלוֹת וּבַמַּעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם, וְהָיָה
אוֹמֵר כִּי אֶרְאֶה שְׁמִיךָ וְגו'. וְכָתוּב (שם) ה' אֲדוֹנֵנוּ
מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ וְגו'. וְתָמִיד הָיָה פּוֹחֵד, וּמִשִּׁבַּח
וּמְרוֹמִם אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אַחֵר כֵּךְ הָיָה בּוֹרַח מִלְּפָנֵי חֲמִיו, וּבְכָל צָרָה
שֶׁהָיְתָה לוֹ, הָיָה מִשִּׁבַּח וּמִתְפַּלֵּל לְפָנֵי

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכַעַתָּה, בְּהִיּוּתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה,
שְׁהִיָּה שְׁאוּל רוּדֵף אַחֲרָיו, הִיָּה אוֹמֵר שִׁירָה,
שְׁכָתוֹב (תהלים סג) מִזְמוֹר לְדָוִד (וְכֵן בְּאַבְשָׁלוֹם כְּתוּב (שם ג)
מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם בְּנוֹ, הִיָּה
אוֹמֵר, וְעַכְשָׁו אָמַר שִׁירָה) בְּהִיּוּתוֹ בְּמִדְבַּר
יְהוּדָה, בְּמָקוֹם שְׁהִיּוֹ רוּדִפִּים אַחֲרָיו.

וְכֵּהָ אָמַר? אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ וְגו'.

אֱלֹהִים, אֵלֵי, אַתָּה - שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת הֵם.

אֱלֹהִים - זֹהִי דְרָגָתוֹ, כְּתֹר הַמַּלְכוּת. אֵלֵי - זֶה
הָרֹאשׁ שֶׁהַכְּתֹר הַזֶּה שְׁעוֹמֵד עָלָיו, וְהוּא עֹמֵד
אֶחָד שְׁכָל הָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו, שְׁכָתוֹב (משלי י'
וְצָדִיק יְסוֹד עוֹלָם. אַתָּה - זֶה הַיָּמִין הָעֲלִיּוֹן,
שְׁכָתוֹב (תהלים קי') אַתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם. וְעַל זֶה שְׁלֹשׁ
דְּרָגוֹת כָּאֵן - אֱלֹהִי"ם, אֵל"י, אַתָּה. אֲשַׁחֲרֶךָ,
וְאַבְקֵר אֶצְלָךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד.

צִמְאָה לָךְ נִפְשִׁי (שם סג), כְּמִי שֶׁצִּמְאָה לְשִׁתּוֹת.

אֵף כָּאֵן אֲנִי, צִמְאָה נִפְשִׁי אֵלֶיךָ, תָּאֵב
אֵלֶיךָ בְּשָׂרִי, שְׁהִיּוֹ הַנֶּפֶשׁ וְהַבָּשָׂר דְּבָקִים
אֵלֶיךָ. בְּאַרְץ צִיָּה וְעֵיף בְּלִי מַיִם, מֶה זֶה בְּלִי
מַיִם? שְׁאִין שֵׁם אוֹר הַתּוֹרָה, הָאוֹר שֶׁל
הַמָּאוֹר הָעֲלִיּוֹן.

סדר הלימוד ליום ה' אלול [יום 330 בשנה]

בן בקדש חזיתך (שם), מה הטעם? אלא כן בקדש חזיתך, אף על גב שאני במדבר הזה, במקום שהוא כף - אני רואה אותך להדבק בך, ומשתוקק אחריך לראות עיך וכבודך. וזה הוא כמו שכתוב (שם) משכני אחריך נרוצה. בזמן שתמשכני אחריך, הכל נתרצה עמך.

הביאני המלך חדריו - אלו חדרי גן העדן. ששנינו, כשבא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון, מעפרו של בית המקדש נטל, ומשם נברא. ונפח בו נשמת חיים, ומשם פתח לו פתח של גן עדן, והכניס אותו לשבעים חדרים היכלות קדושים, ועשה לו עשר חפזות, כמו אותן החפזות שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לצדיקים בגן עדן. ומלאכים העליונים היו מרקדים לפניו, והיה שמח שם.

וישם העביר לפניו הקדוש ברוך הוא כל אותן רוחות ונשמות שעתידות ומזמנות להיות בבני אדם שיצאו ממנו.

כיון שהגיע לדוד המלך, ראה אותו שלא היו לו חיים כלל. אמר לפניו: רבוננו של עולם, מי

הוא זה שלא ראיתי לו חיים? עד שאמר לו הקדוש ברוך הוא: זה דוד המלך. כיון שראה אדם הראשון כף, נתן לו משנותיו שבעים שנים, והם שבעים השנים של חיי דוד המלך. וכל איבר ואיבר מכל איבריו נתן לו משלו. וחסרו מאדם הראשון שבעים שנה מאותן אלה השנים שלו.

כתוב משכני אחריו נרוצה, אותיות הסוד של השם הקדוש היו חקוקות מעלה ומטה. בשעה שאותן אותיות בולטות ועולות לאותיות האחרות, כל אותם המחנות הקדושים נוסעים במסעיהם באימה ובושה, משום שאין תקיפות לעליונים.

מכאן, כל אותם בני העולם שאין להם בושה, אין להם חלק לעולם הבא. כל אותם עזי המצח שהיו בישראל, כשהיו מסתכלים באותיות השם הקדוש, בציון גזר הקדש של כהן גדול, היו משברים את לבם ומסתכלים במעשיהם, משום שהציץ היה עומד על אות, שכל מי שהסתכל בו, היה מתביש במעשיו.

האותיות של סוד השם הקדוש יהו"ה, שהיו חקוקים על הציץ, היו מאירים

ובולטים ונוצצים. כל מי שהסתכל באותו ניצוץ,
היה רואה אותיות בולטות, ופניו נופלים מאימה
של רבוננו, ושבר לבו לקדוש ברוך הוא.

כמו זו הקטרת, כל מי שמריח באותו העשן,
כשעולה אותו העמוד מאותו מעלה עשן,
היה מברר לבו בברור ואור, בשמחה ורצון,
לעבד את אדונו, ומעביר ממנו זהמת וטנוף
היצר הרע, ולא היה לו אלא לב אחד כנגד
אביו שבשמים.

משום שקטרת היא שברון ליצר הרע ודאי בכל
הצדדים. וכמו שהציץ היה עומד על גס,
אף כך הקטרת. שאין לה דבר בעולם שמשבר
את הצד האחר פרט לקטרת.

בא וראה, שהרי פרשוה, שכתוב ויאמר משה
אל אהרן קח את המחתה וגו', שהרי
השבר של הצד האחר אינו אלא קטרת.
משום שהרי אין שמחה וחביבות לפני
הקדוש ברוך הוא כמו הקטרת, ועומדת לבטל
כשפים ודברים רעים מן הבית. ריח ועשן
הקטרת שעושים בני אדם לאותו מעשה הוא
מבטל, כל שכן הקטרת.

דְּבָר זֶה הוּא גִזְרַת קִיּוּם לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 - שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל וְקוֹרֵא בְּכָל יוֹם אֶת
 מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת, נִצּוֹל מִכָּל דְּבָרֵי כְשָׁפִים שֶׁל
 הָעוֹלָם, וּמִכָּל הַפְּגָעִים הָרָעִים, וּמִהֲרֹהוּר רַע,
 וּמִדִּין רַע וּמִמַּגֶּפֶה, וְלֹא יִנָּזֵק כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם,
 שְׂאִין יִכּוֹל הֵצֵד הָאֲחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְצָרִיךְ
 שִׁיכּוֹן בּוֹ.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים כַּמָּה
 עֲלִיּוֹן הוּא מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ נוֹטְלִים כָּל מְלָה וּמְלָה מִמֶּנָּה,
 וּמַעֲלִים אוֹתָהּ עֲטָרָה עַל רֹאשָׁם כָּמוֹ כֶּתֶר שֶׁל
 זָהָב. וּמִי שִׁישְׁתַּדֵּל בּוֹ, לְהִסְתַּכֵּל בְּמַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת
 וּלְכַוֵּן בּוֹ בְּכָל יוֹם, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִסְלַק מִגֶּפֶה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל הָעוֹלָם,
 וְיִנָּצַל מִכָּל דִּינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִצְדָּדִים רָעִים,
 וּמִדִּינֵי גִיהֶנֶם, וּמִדִּין שֶׁל מַלְכוּת אַחֲרֵת.

בְּאוֹתָהּ הַקְּטָרֶת, כְּשֶׁהִי עוֹלָה עֲמוּד הָעֶשֶׂן,
 הַכֵּהֵן הָיָה רוֹאֶה אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
 פְּרוּשׁוֹת בְּאוֹר, וְעוֹלוֹת לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ הָעֲמוּד.
 אַחֵר כֵּךְ, כַּמָּה מִרְכָּבוֹת קְדוּשׁוֹת הָיוּ מְקִיפּוֹת
 אוֹתוֹ מִכָּל הַצְדָּדִים, עַד שֶׁעוֹלָה וּמִשְׁמַח אֶת מִי
 שֶׁמִּשְׁמַח. וּבְאוֹתָהּ הַקְּטָרֶת הָיוּ נִקְשָׁרִים קְשָׁרִים

עֲלִיּוֹנִים, וְהָאִיבָרִים יוֹרְדִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַדִּרְגָּה
שְׁלֵמָטָה לְמַעְלָה. וְאֵז הִיא אוֹמְרָת, מִשְׁכְּנִי
אֲחֵרֶיךָ נְרוּצָה, מִשּׁוּם שֶׁקְטַרְת קוֹשֶׁרֶת קִשְׁרִים
מַעְלָה וּמַטָּה.

פֶּתַח וְאָמַר, (שמות ל) וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטַרְת
וּגו'. הַפְּסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבוּנָן בּוֹ, מִשּׁוּם
שֶׁהָיוּ שְׁנֵי מִזְבְּחוֹת - מִזְבֵּחַ הָעוֹלוֹת, וּמִזְבֵּחַ
קְטַרְת הַבִּשְׁמִים. זֶה בַּחוּץ וְזֶה בְּפָנִים. מִזְבֵּחַ
הַקְטַרְת הַזֶּה הוּא פָּנִימִי.

לָמָּה נִקְרָא מִזְבֵּחַ, וְהָרִי אֵין זִוְכָחִים בּוֹ זְכָחִים,
וּמִזְבֵּחַ עַל זֶה הוּא נִקְרָא? אֵלָּא מִשּׁוּם
שֶׁמִּבְטֵל וְכוּפֶת אֶת כָּמָה צְדָדִים רָעִים. וְאוֹתוֹ
הַצַּד הָאֲחֵר הָיָה כָּפוּת כְּמוֹ עֵגֶל שְׁכָפוּת לְזִבְיָחָה.
אֵף כֶּף הַצַּד הָאֲחֵר הָיָה כָּפוּת, שָׁאִין יָכוֹל לְשַׁלֵּט,
וְלֹא לְהִיּוֹת מְקַטָּרְג, וְעַל כֵּן נִקְרָא מִזְבֵּחַ.

בְּשֵׁאוֹתָיו הַמִּזְבֵּחַ הָאֲחֵר הָיָה רוֹאֶה עֲמוּד הָעֶשֶׂן
שֶׁל הַקְטַרְת עוֹלָה, הָיָה נִכְנָע וּבּוֹרַח
וְלֹא יָכוֹל לִקְרֹב לְמִשְׁכָּן. וּמִשּׁוּם כֶּף נִטָּהָר, וְלֹא
מִתְעַרֵּב אַחֵר בְּאוֹתָהּ שְׁמִיחָה שְׁלֵמָעְלָה, פָּרַט
לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָדוֹ.

וְאֵין צַד אַחֵר שֶׁנִּהְיָה מְמַנּוּ, וְאֵין לְצַד הָאֲחֵר בָּהּ
חֶלֶק כְּמוֹ בְּשֵׁאֵר הַקְרָבֻנוֹת וְהָעוֹלוֹת. מִשּׁוּם

שְׁבִשְׂאָר הַקְּרִבָּנוֹת, יֵשׁ חֵלֶק לְכָל וּקְרִיבָה בְּאוֹתוֹ
הַקְּרִבָּן. בְּקִטְרֹת לֹא מִתְקַשֵּׁר וּמִתְעַרֵּב, אֲלֵא רַק
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָדּוֹ, וְכָל הַצְּדָדִים הָרָעִים
בּוֹרְחִים, וְהַצְּדָדִים הַקְּדוֹשִׁים מִתְקַרְבִּים,
וְנִקְשָׁרִים אִיכָר עִם אִיכָר זֶה עִם זֶה, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד כָּרְאוּי לוֹ.

וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא כָּל כֶּךָ חֲבִיבָה, אֵין עוֹמֵד אוֹתוֹ
הַמְזִבֵּחַ הַפְּנִימִי אֲלֵא בַּפְּנִים, שֶׁזֶהוּ
הַמְזִבֵּחַ שֶׁהִבְרָכוֹת נִמְצְאוֹת בּוֹ, וְעַל כֵּן הוּא נִסְתָּר
מִן הָעֵין.

מַה כָּתוּב בְּאַהֲרֹן? (במדבר יז) וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים
וְגו'. שְׁכַפַּת אֶת מִלְאָךְ הַמּוֹת שָׁאִין יָכוֹל
לְשַׁלֵּט כָּלֵל, וְלֹא לַעֲשׂוֹת דִּין. סִימָן זֶה נִמְסָר
בִּידֵינוּ - שֶׁבְּכָל מָקוֹם שְׂאוּמְרִים בְּכּוֹנֵנָה וּבִרְצוֹן
הַלֵּב אֶת מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת, שֶׁלֹּא תִשְׁלַט מִגִּפָּה
בְּאוֹתוֹ מָקוֹם וְלֹא יִנָּזֵקוּ, וְלֹא יִכּוּלִים עוֹבְדֵי
גִּלּוּלִים וְלֹא שְׂאֵר הַדִּרְגוֹת הָאַחֲרוֹת לְהִתְקַרֵּב
עִמָּם.

מַה כָּתוּב בְּיַעֲקֹב? (בראשית ל) וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים
לְבָדּוֹ. מִכָּאן שֶׁבֶרֶר הַפְּסֻלֶּת מִן הַמִּקְדָּשׁ,
וְשֵׁם חֵלְקוֹ לְבָדּוֹ, וְכָל אוֹתָן הַמְּרַכְּבוֹת שֶׁנִּרְאוּ

לו לְסוּד הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה. וְלֹא שָׁתַם עַל צֵאן
 לֶבֶן - שֶׁשָּׁם אֶת חֶלֶק שְׁאָר הָעַמִּים לְבָדֵם, שֶׁלֹּא
 יתְעַרְבוּ עִם הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה. הַצֵּאן
 הַמְקַשְּׁרוֹת - אוֹתָם שֶׁמִתְקַשְּׁרִים בְּקֶשֶׁר אֶחָד,
 שֶׁאֵין מִתְעַרְבִים עִם שְׁאָר הָעַמִּים, שֶׁלֹּא
 נִקְשְׁרִים אִתָּם לְעוֹלָם.

כְּמוֹ כֵּן הַקְטָרֶת, שֶׁהָרִי בְּאוֹתָהּ הַקְטָרֶת, כָּל
 הַמְּרַכְּבוֹת הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל סוּד הָאֱמוּנָה
 הָיוּ נִקְשְׁרוֹת, וְכָל הָאֵיבָרִים הָעֲלִיוֹנִים
 וְהַתַּחְתּוֹנִים, כֻּלָּם נִקְשְׁרִים אֵלֶּה עִם אֵלֶּה. שֶׁהָרִי
 הַמְּרַכְּבוֹת הַקְדוּשׁוֹת שֶׁלִּמָּטָה הָיוּ מִתְקַרְּבוֹת
 וְנִקְשְׁרוֹת אֵלֶּה עִם אֵלֶּה, שֶׁכֻּלָּם יְהִיוּ בִּיחוד
 אֶחָד, לְעֵלוֹת בִּיחוד כְּרֹאזִי.

וְכָל אוֹתָם הַמִּתְחַנּוֹת שֶׁל שְׁאָר הָעַמִּים, כֻּלָּם
 מִתְפַּזְּרִים וְנִחְלָקִים זֶה מִזֶּה, וְעַל כֵּן
 נִקְרָאִים יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד, שֶׁהֵם בִּיחוד וְקֶשֶׁר
 אֶחָד, וְעַל כֵּן נִקְרָאִים הַצֵּאן הַמְקַשְּׁרוֹת, מֶה שֶׁאֵין
 כֵּן לְשְׁאָר הָעַמִּים.

הַקְטָרֶת אֲסוּר לְהַקְטִירָהּ בְּמָקוֹם אֲחֵר, רַק
 בְּמִזְבֵּחַ, וְלֹא בְּכָלִי אֲחֵר, פָּרֹט
 לְמַחֲתָהּ. מִי שֶׁהִדִּין רוֹדֵף אֲחֵרָיו, צָרִיךְ אֶת

הקטרת הזו, ולשוב לפני רבונו, שהרי זהו סיוע
לסלק את הדינים מעליו.

ובזה בודאי מסתלקים הדינים מעליו, אם הוא
רגיל בזה, להזכירה פעמים בכל יום,
בבקר ובערב, שכתוב (שמות ל) והקטיר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר ובבקר. וכתוב (שם) ובהעלת
אהרן וגו'. וזהו הקיום של העולם שלמטה,
וקיום העולם שלמעלה, שכתוב קטרת תמיד
לפני ה'.

באותו מקום שאין נזכר בכל יום מעשה
הקטרת, הדינים שלמעלה שורים
עליו, ומגפה רבה בו, ועמים אחרים שולטים
עליו, משום שכתוב (שם) קטרת תמיד לפני ה'
לדרתיכם. הוא תמיד עומד לפני ה' יותר מכל
העבודות האחרות.

משכני - באותיות השם הקדוש, כשמתחברים
שני שמות יחד, שהם שם שלם, יהו"ה
אלהים. השם הראשון מושך אליו השם האחר.
ומה שאמר אחריו נרוצה, ולא כתוב ארוצה,
משום שהשם הזה שנקרא אלהי"ם, כמה
מרכבות וכמה בתי דינים, כלם כלולים
ומתחברים בו, ועל כן כתוב אחריו נרוצה.

רבים הם שְׂכָלוּלִים בַּשֵּׁם הַזֶּה, וְהַכֹּל הוּא שֵׁם
אֶחָד. שְׂכִינֹן שֶׁהַשֵּׁם הָרִאשׁוֹן מוֹשֵׁךְ אֶת
הַשֵּׁם הָאַחֵר, אֲזִי הַכֹּל הוּא חֲבוּר אֶחָד, וְהַעֲלִינִים
וְהַתַּחַתּוֹנִים, כָּל הַדְּרָגוֹת נִקְשְׁרוֹת זוּ בְּזוּ, שְׂכָלָם
יִהְיוּ קֶשֶׁר אֶחָד וְחֲבוּר אֶחָד וְיִחוּד אֶחָד.

הַבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ (שיר א). זֶה הַמֶּלֶךְ
הַקָּדוֹשׁ הַעֲלִיּוֹן. חֲדָרְיוֹ - אֵלוֹ
הַחֲדָרִים הַעֲלִיּוֹנִים, וְהַחֲדָרִים הַקָּדוּשִׁים שֶׁל
הַמְּרַכְבוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת.

הַחֲדָר הָרִאשׁוֹן הוּא אֹר שְׂמַאִיר מִצַּד הַיָּמִין,
הָאֹר שְׂמַאִיר מִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹף
הָעוֹלָם. הָאֹר שְׂכָל הָאֻרוֹת כְּלוּלִים בּוֹ. הָאֹר
שֶׁל אֲרַבְעָה גִּוְנִים הַחֲקוּקִים בְּאַרְבַּעַת צַדֵּי
הָעוֹלָם, וְנִקְרָא אֶל גְּדוּל. הָאֹר שֶׁנוֹסֵעַ בְּרֹאשׁ,
הָאֲדָרָא וְהַחֲדָר הָרִאשׁוֹן. וְזֶהוּ הָאֹר שֶׁנֶּאֱחָז
בְּרֹאשׁ בְּסוּד שְׁנִקְרָא יְהו"ה.

הַחֲדָר הַשֵּׁנִי, הָאֹר שֶׁל הַחֲשֻׁכָה, שְׂיֻצָא מִן
הַצַּד שֶׁל הָאֹר הָרִאשׁוֹן. וְזֶהוּ אֹר אָדָם,
שְׁחָשׁוּךְ. וְזֶהוּ שְׁנִקְרָא אֱלֹהִים, שֶׁבְּצַד שְׂמָאל,
לְהַקְשֵׁר בְּאֹר הָרִאשׁוֹן.

שְׁנֵי חֲדָרִים שְׁנִקְשָׁרִים וּמִתְחַבְּרִים זֶה עִם זֶה.
שְׁהָרִי בַּחֲדָרִים הֵלְלוּ, אוֹתָהּ שְׁלֹמָה

נֶאֱחָזֶת, וּמִכְנִיס אוֹתָהּ הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן לְחֻדְרִים
הַקְדוּשִׁים הַלָּלוּ. וְאֲנִי וְכָלם, בְּשַׁעַה שְׁאֲנוּ
מִתְקַשְּׂרִים יַחַד בְּקֶשֶׁר אֶחָד, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ.
נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּאוֹתָן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת
שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא, שְׁנִקְרָא בִּ"ךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ, בָּךְ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל.

אב גַּד הוּא זַח טִי כָל מִן סַע פַּצ קַר שֶׁת – אֵלֶּה
הֵם עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא,
וּמִתְחַלְפוֹת לְעֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אֶלְפָּא בֵּיתוֹת, בְּסוּד
הַשְּׁמוֹת הַקְדוּשִׁים הַחֲקוּקִים בַּשְּׁמוֹת שֶׁלָּהֶם, וְהֵם
נִקְרָאִים בִּ"ךְ.

נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ, בָּךְ וְדַאי, שְׁהֲרִי כָל
הָאוֹתִיּוֹת נוֹטֵל הַבְּרִית הַקְדוּשָׁה הַזֶּה,
הַסּוּד שֶׁל בָּךְ: אב גַּד הוּא זַח טִי כָל מִן סַע פַּצ
קַר שֶׁת.

אשכ גַּתֵּד הָקוּ זֶרַח טַפִּי כְּצֵל מִסֵּן עֶזֶר אַכְתָּרִיאֵל
יְהִי צְבָאוֹת יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂאָ. וְכָל
גְּדוּדֵי שָׂרֵי צְבָאוֹת מַעֲלָה, מִיְּמִינוֹ חַיִּים, מְשֻׁמָּאֵלוּ
מָוֶת. וְהַכִּסֵּא עוֹמֵד עַל אַרְבָּעָה עֲמוּדִים, הָעֲמוּד
הַיְּמִנִי, בְּאַרְבַּע שְׁלֵהָבוֹת לוֹהֵטוֹת שֶׁל אוֹתִיּוֹת.
בשא דַּתַּג וְקָה חֶרֶז יַפֵּט לְצַח נִסְמַ עֶזֶר יְהוּ,
זֶהוּ סוּד וְסִתָּר שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי

מאותם ארבעה עמודים שאותו הפסא סמוך
עליהם, בסוד האותיות של אלפא ביתא. והם
שנים עשר בכל עמוד ועמוד, שיתקיים כל אחד
מהם על שנים עשר עמודים תומכים שיתקיים
עליהם הפסא.

העמוד השמאלי הוא בסוד אחר: תא"ש רב"ק
צג"פ עד"ס נה"ם לו"ך כז"י טח"י
הו"י. זהו הסוד והסתר של עמוד השמאל,
והפסא מתתקן עליהם בסוד וסתר של שנים
עשר עמודים.

והרי תשע היו? אלא, שלש אותיות מצטרפות
תוך צרופ אחד בצד הזה, ובצד הזה,
לשלש תבות. עולים ויורדים, והם טמונים
בסוד של יה"ו, החקיקה של השם הקדוש
חקוקה יה"ו יה"ו יה"ו. אלו גנוזים בעמוד
הראשון, שהוא עמוד הימין. יה"ו יו"ה הי"ו
(ס"א גריס בזה האופן יהוי יהו יוהי), אלו גנוזים בעמוד של
השמאל, להיות פסא שלם בסוד של עשרים
ושתיים אותיות של האלפא ביתא, שאותו ברית
קדש כונס ונוטל בתוכו בסוד של בך, ועל זה
נגילה ונשמחה בך.

גְּזִבְיָה דְּדִיף מִיֵּין – מִיֵּינָה שֶׁל תוֹרָה. דְּדִיף –
 אֵלּוּ שְׁבָעִים מְמָנִים שְׁמִקִּיפִים אֶת
 הַפֶּסֶא הַקְדוּשׁ, וְאוֹתָם גְּדוּלִים שׁוֹלְטִים וְנוֹטְלִים
 דִּין מֵאוֹתוֹ יֵין. וְעַל זֶה כָּתוּב אֲשַׁקֶּף מִיֵּין הָרֶקֶת.
 וְאוֹתָם דּוֹדִים שְׁבָעִים.

וְאֵלּוּ הֵם: מִיכָאֵל. גְּבִרְיָאֵל. רְפָאֵל. נוּרְיָאֵל.
 קְדוּמְיָאֵל. מֶלְכִיָאֵל. צְדִקְיָאֵל. פְּדָאֵל.
 תוּמְיָאֵל. חֲסִדְיָאֵל. צוּרְיָאֵל. רְמָאֵל. יוֹפְיָאֵל.
 סְטוּרְיָה. גְּזִרְיָאֵל. לֵהמִיָאֵל. חֲזַקְיָאֵל. רֵהטִיָאֵל.
 קְדִשְׁיָאֵל. שְׁבִנְיָאֵל. גְּדֵהסִיָאֵל. וּמִיָאֵל. קְדִמִיָאֵל.
 חֲכִמִיָאֵל. רְמָאֵל. קְדִשְׁיָאֵל. עֲנִיָאֵל. עֲזִרְיָאֵל.
 פּוּרְיָאֵל. חֲכִמִיָאֵל. מְבִנְיָאֵל. קִנְיָאֵל. גְּדִיָאֵל.
 צוּרְטִק. עוֹפְפִיָאֵל. רַחֲמִיָאֵל. סַנְסִנְיָה. וּדְרָגוּרְיָה.
 וּדְרָגוּיָה. רַסְסִיָאֵל. רוּמִיָאֵל. סִנְיָה. טֵהרִיָאֵל.
 עֲזִרְיָאֵל. גְּדִיָה. שְׁמִיָאֵל. עֵינָאֵל. תְּסוּרְיָה. דְּנָאֵל.
 צוּרְיָה. כְּסִיסִיָה. עִירִיָאֵל. סַמְכִיָאֵל. מְרוּנִיָה.
 כְּמִנְיָה. יְרוּיָאֵל. טְטְרוּסִיָה. חוּנִיָאֵל. זְכִרְיָאֵל.
 וְעִרְיָאֵל. דְּטִיָאֵל. גְּדִיָאֵל. בְּרָאֵל. אֵהִינָאֵל. (אֵין בֵּין

כָּלֶם, רַק סִ"ה).

בְּסִפְרִים אֲחֵרִים כָּתוּב פְּסָדֵר הַזֶּה: מִיכָאֵל.
 גְּבִרְיָאֵל. רְפָאֵל. נוּרְיָאֵל. קְדוּמְיָאֵל.
 מֶלְכִיָאֵל. צְדִקְיָאֵל. פְּדָאֵל. תוּמְיָאֵל. חֲסִדְיָאֵל.

צוריא.ל. רמאל. יופיאל. סטוריא.ל. גזריאל.
 ודריאל. להריאל. חזקיא.ל. רהמיאל. קדשיאל.
 שבניאל. ברקיא.ל. אהיאל. חניאל. לעריאל.
 מלכיא.ל. שבניאל. רהסיאל. רומיאל. קדומיאל.
 קדמאל. חכמיאל. רמאל. קדשיאל. עניאל.
 עזריאל. חכמיאל. מחניאל. קניאל. גדיאל.
 צורטק. עופפיאל. רחמיאל. סנסניה. ודרגזיה.
 רססיאל. דומיאל. סניה. טהריאל. יעזריאל.
 נריה. סמכיא.ל. עינאל. תסיריה. רנאל. צוריה.
 פסיסיה. עיריאל. סמכיא.ל. מרוניה. קנוניה.
 ירואל. טטרוסיה. חוניאל. זכריאל. ועריאל.
 דניאל. גדיאל. בריאל. אהניאל.

הם השבעים האלו, אותם המקיפים את הכסא
הקדוש, שנקראים דודים. ומאירים ונוצצים
מאותם הדודים העליונים, שמאירים ונוצצים
בסתר וגניזה עליונה, ועליהם כתוב (שיר א) כי
טובים ידיך מזיין. ידיך - אלה כלם בכלל אחד,
התחתונים מתוך העליונים, וכלם מאירים
ונוצצים מתוך אותו היין המשמר.

העליונים הטמירים, הם נקראים חיות
הטמירות, שהן רצוא ושוב. והם
מאירים מתוך העולם העליון, העולם הבא.

וְאֵלּוּ הַתַּחְתּוֹנִים מְאִירִים וְנוֹצְצִים מִתּוֹךְ אוֹתוֹ
הָאוֹר הַטָּמִיר וְהַגָּנוּז שֶׁל אֵלּוּ הַנִּיצוּצוֹת.

וְכָלֵם מִיֵּין, מֵאוֹתָם שְׁבָעִים שְׁמוֹת שֶׁהֵם מְאִירִים
טָמִירִים. שֶׁהָרִי אוֹתָם שְׁבָעִים מְקִיפִים אֶת
הַכֶּסֶּא הַקָּדוֹשׁ לְמִטָּה, מֵאוֹתָם שְׁבָעִים פְּנִימִיִּים
מְאִירִים כָּלֵם וְנוֹצְצִים. וְזֶהוּ מִיֵּין, מֵאוֹתָם נִהְרֹת
הָעֲלִיּוֹנִים, הַיֵּין שֶׁל הַתּוֹרָה. וְאוֹתָם הַמְּאוֹרוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁמְאִירִים פָּנִים, וּמְאוֹרוֹת. וְהֵם שְׁבָעִים
הַשְּׁמוֹת שֶׁבָּהֶם נִקְרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בְּסוֹד וְסֵתֶר הָאֱלֹפָא בֵּיתָא, שְׁאוֹתָן עֲשָׂרִים
וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת, יֵשׁ בָּהֶם עֶשֶׂר עֲלִיוֹנוֹת –
א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י. וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַחֲרוֹת,
שֶׁמֶתְהַפְּכוֹת לְכַמָּה גּוֹנִים, וּמִתְגַּלְגְּלוֹת בְּאוֹתִיּוֹת,
וּלְעוֹלָם לֹא מִשְׁתַּנּוֹת. שֶׁהָרִי יֵינָהּ שֶׁל הַתּוֹרָה
מִכָּאֵן מִתְפָּרֵשׁ, לֹא שִׁיּוּצָא מִהָאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ, אֶלָּא
מִהַסֵּתֶר שֶׁלָּהֶם.

מִשּׁוּם שֶׁכָּל הָאוֹתִיּוֹת יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ נִקְדָּה
עֲלִיוֹנָה, טָמִירָה וְנִסְתָּרָת, הַסּוֹד וְהַכָּלָל
שֶׁל הַתּוֹרָה, וְלֹא הָיוּ בּוֹ רְשׁוּמִים אוֹתִיּוֹת, עַד
שֶׁנִּכְנְסוּ לְתוֹךְ הַיֵּכָל טָמִיר, וַיִּצְאוּ הָאוֹתִיּוֹת, וְהָיוּ
לַחֹת וְנִקְפְּאוּ.

וְאִזְּ נִחָקַק הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת, בְּתוֹךְ
הָאוֹתִיּוֹת שְׂבָהָם נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ,
הַשֵּׁם הַחֲקוּק הָעֲלִיּוֹן בְּסוּד שֶׁל אַרְבָּעִים
וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת.

כִּיּוֹן שְׁעַמְדוֹ הָאוֹתִיּוֹת עַל תְּקוּנָן וְהַתְקַיֵּם
הָעוֹלָם, אִזְּ הַתְתַּקְּנוּ הָאוֹתִיּוֹת בְּשִׁבְעִים
וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ יֵין, שְׁבָעִים הַשְּׁמוֹת שְׂבָהָם
נִקְרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאֵלּוּ הֵם יֵי"ן.

וה"ן. יל"י סי"ט. על"ם. מה"ש. לל"ה. אכ"א.
כה"ת. הז"י. אל"ד. לא"ו. הה"ע. יז"ל.
מב"ה. הר"י. הק"ם. לא"ו. כל"י. לו"ו. פה"ל.
נל"ך. יי"י. מל"ה. חה"ו. נת"ה. הא"א. יר"ת.
שא"ה. רי"י. או"ם. לכ"ב. וש"ר. יח"ו. לה"ח.
כו"ק. מנ"ד. אנ"י. חע"ם. רה"ע. יי"ז. הה"ה.
מי"ך. וו"ל. סא"ל. ער"י. עש"ל. מי"ה. וה"ו.
דנ"י. הח"ש. עמ"ם. ננ"א. ני"ת. מב"ה. פו"י.
נמ"ם. יי"ל. הר"ח. מצ"ר. ומ"ב. יה"ה. ענ"ו.
מח"י. דמ"ב. מנ"ק. אי"ע. חב"ו. רא"ה. יב"ם.
הי"י. מו"ם.

שְׁחִזְרָה אָנִי וְנֶאֱוָה (שיר א). נֵר הַמַּעְרָב,
כְּשֶׁשׁוּלֵט וְעוֹמֵד אֶל נֵר הַמַּזְרָח, זֶה

שְׁחֹר וְזֶה לָבֵן. כִּמָּה הוּא יָאָה בְּאוֹתוֹ הָאוֹר
הַלָּבֵן.

הָאוֹר שֶׁל הַמָּאוֹר, שְׁנֵי אוֹרוֹת מִתְחַבְּרִים כְּאַחַד.
הַתַּחְתּוֹן שְׁחֹר, וְהָעֶלְיוֹן לָבֵן. זֶה שׁוֹלֵט
עַל זֶה, הָאוֹר הַלָּבֵן עַל הַשְּׁחֹר. וְעַם כָּל זֶה, כִּמָּה
הוּא יָאָה.

בַּתְּקוּן שֶׁתַּחְתִּיָּה, כִּמָּה תְּקוּנִים עוֹמְדִים תַּחְתֶּיהָ,
פְּתִילָה וְנֵר וְשֶׁמֶן. וְהִיא עוֹמֶדֶת בְּגִדְל
עֲלִיוֹן, נָאָה בְּאוֹתוֹ הָאוֹר הַלָּבֵן. כֵּךְ בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַיִם, אֵלּוּ הַתְּקוּנִים שֶׁלְמָטָה שְׁעוֹמְדִים
תַּחְתֶּיהָ בְּנוֹי שְׁלָה. כְּאַהֲלֵי קֶדֶר כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה.
זֶה שְׁחֹר וְזֶה לָבֵן.

שְׁחֹרָה אָנִי וְנֶאֱוָה, כָּתוּב (משלי כב) חֲנֹךְ לִנְעָר
עַל פִּי דְרָכּוֹ גַם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר
מִמֶּנָּה. כְּשֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם,
בָּרָא אוֹתוֹ בְּדִיוֹקָן עֲלִיוֹן, אֵיבָרָיו וּפְרָקָיו כֻּלָּם
בְּסוּד עֲלִיוֹן. הוֹרִיד אוֹתוֹ לָאָרֶץ לְתוֹךְ גֵּן הָעֵדֶן,
שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאָרֶץ בְּמָקוֹם טָמִיר
וְגִנוּז, שֶׁהוּא בְּדִיוֹקָן וְצִיּוֹר שֶׁלְמַעְלָה, שֶׁכָּתוּב
(בראשית ב) וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיִּנְחֵהוּ בְּגֵן
עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ. וַיִּנְחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן סִתָּם,
שֶׁהַכֹּל בְּסוּד אֶחָד.

וְאִם תֹּאמַר, בְּגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, כַּמָּה תַּחֲוֹמִים
 וְכַמָּה חֻמוֹת מִתְּחָמִים סָבִיב סָבִיב לוֹ,
 מִכַּמָּה מַחֲנוֹת עֲלִיּוֹנִים וְרוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת, וְכֵאן
 בְּגֵן הָעֵדֶן הַזֶּה שֶׁל הָאָרֶץ אֵין מִתְּחַם כָּךְ. שְׂאֵם
 תֹּאמַר, הוֹאִיל וְהוּא בְּדִיוֹקָן עֲלִיּוֹן, הִתְקִין אוֹתוֹ
 בְּכַמָּה רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים. אִם כֵּךְ,
 טָרֵם שֶׁהָיוּ צְדִיקִים בָּעוֹלָם, לֹא הָיָה בְּדִיוֹקָן
 עֲלִיּוֹן גֵּן הָעֵדֶן הַזֶּה שְׁלֵמָטָה?

אָלֵא, וְדַאי בְּדַגְמָא וּדְיוֹקָן עֲלִיּוֹן הוּא מִיּוֹם
 שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, וְטָרֵם שֶׁנִּבְרָא הָאָדָם הָיוּ
 כַּמָּה חֻמוֹת תַּחֲוֹמִים שְׁמֵלָאִים עֲלִיּוֹנִים סוֹבְבִים
 אוֹתוֹ, שֶׁלֹּא הָיָה לָלֹא שְׁמִירָה, מִשּׁוּם שֶׁבְּכָל
 אוֹתָם הֵיכָלּוֹת שְׁשָׁם יֵשׁ שְׁלִיטִים שְׁשׁוּמְרִים
 אוֹתוֹ. עַד שֶׁאוֹתָם רוּחוֹת נִכְלָלִים לְבֹא לְעוֹלָם
 הַזֶּה, כָּל הָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת שֶׁהָיוּ עֲתִידוֹת לְהַכְנִס
 לְעוֹלָם הַזֶּה, כָּלָם הָיוּ שָׁם טָרֵם נִבְרָא אָדָם.

וְעַד הַיּוֹם טָרֵם יֵבֹאוּ לְהַכְנִס לְעוֹלָם הַזֶּה. אוֹתָן
 הָרוּחוֹת שֶׁעֲתִידוֹת לְהִנָּתֵן בָּעוֹלָם הַזֶּה, כָּלָם
 הָיוּ שָׁם, וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הִלְלוּ עוֹלוֹת
 וַיּוֹרְדוֹת, יֵצְאוּ מִגֵּן הָעֵדֶן שְׁלֵמָעֵלָה, וַיּוֹרְדוֹת בְּגֵן
 הָעֵדֶן שְׁלֵמָטָה, וּמִתְלַבְּשִׁים שָׁם בְּלִבוּשִׁים כְּמוֹ
 גּוֹפֵי הָעוֹלָם הַזֶּה.

וּמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה לְדַעַת וּלְהַפִּיר אֶת אוֹתוֹ
הַלְבוּשׁ בְּכָבוֹד רַבּוֹנָם, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, כָּמוֹ שֶׁעֲתִידִים לִהְיוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְהַהוּא שֶׁתְּקוּנוֹ יָפָה וְנֶאֱדָה בְּאוֹתוֹ הַלְבוּשׁ, וְאִם
הִשְׁתַּדְּלוּתוֹ כְּרֹאֵי, מַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעַלָּה
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בַּלְבוּשׁ הַזֶּה כָּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם
הַזֶּה, וְעוֹמֵד לְפָנָיו, וְשֹׁמֵחַ בּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (מלכים ב' ה') חִי ה' אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו.
טָרַם שִׁיַּצָּאֲתִי לְעוֹלָם.

יֵשׁ לְבוּשִׁים שֶׁמִּתְלַבְּשִׁים בָּהֶם רוּחוֹת, כָּמוֹ
שֶׁהַגּוֹף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. וְאִם הַגּוֹף הַזֶּה
עֲתִיד לַעֲזֹב אֶת הָרוּחַ הַקָּדוֹשׁ וּלְסֻטּוֹת אַחֲרֵי
רוּחַ רָעָה, אוֹתָהּ רוּחַ קְדוֹשָׁה פּוֹרַחַת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ
הַלְבוּשׁ, וְאוֹתוֹ הַלְבוּשׁ נִמְשָׁךְ מִחוּץ לְגֵן עֵדֶן.

מִיָּשׁוּם שֶׁבְּכָל יוֹם שְׁנֵי וּבְכָל יוֹם רְבִיעִי, רוּחַ רָעָה
שֶׁל אִשָּׁת זְנוּנִים הוֹלֶכֶת סָבִיב הַגֵּן. וְיֵשׁ
לְבוּשִׁים שֶׁנִּמְשָׁכִים אַחֲרֵי אוֹתָהּ רוּחַ רָעָה,
וּתְשׁוּקָתָהּ שֶׁל אוֹתָהּ רוּחַ רָעָה בָּהֶם. וְכִיּוֹן שְׁרוּחַ
הַקָּדֹשׁ יוֹרֵדֶת לְהִתְלַבֵּשׁ בּוֹ, אֵין מִתְיַשְׁבֶּת בְּתוֹכוֹ,
וּפּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ וְעוֹלָה לְמַעַלָּה.

וְאוֹתוֹ הַלְבוּשׁ נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי אוֹתָהּ רוּחַ רָעָה,
וּמוֹצִיאִים אוֹתוֹ הַחוּצָה, וְיוֹשֵׁב שָׁם עַד

שָׁבָא אוֹתוֹ הָאָדָם, וּמִתְלַבֵּשׁ בּוֹ, וּמוֹרִידוֹ לְגִיּהֵנָם,
וְנִדּוֹן בּוֹ בְּכָל יוֹם.

וְאוֹתָהּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁפּוֹרַחַת מֵאוֹתוֹ הַלְבוּשׁ,
עוֹלָה לְמַעְלָה, וְנִכְנָסֶת לְאוֹצָר אֶחָד עַד
שֶׁמוֹצִיא אוֹתוֹ רָשָׁע בֵּין אוֹ זֶרַע, שִׁיּוּרִיד אוֹתָהּ
רוּחַ קֹדֶשׁ, וְנִשְׁתַּלֵּם בָּהּ כְּרָאוּי. וְלֵאוֹתוֹ הָרָשָׁע יֵשׁ
לוֹ מְנוּחָה אַחֵר כֶּךָ, וּמִצְפָּצֶף וְעוֹלָה וּמִתְלַבֵּשׁ
בְּלְבוּשׁ אַחֵר.

וְעוֹמֵד עַל פֶּתַח גֶּן הָעֵדֶן, וְרוֹאֶה אוֹתָהּ רוּחַ קֹדֶשׁ
שֶׁהִשְׁאִיר בְּכֶמֶה כְּבוֹד, וּבְכֶמֶה אוֹר,
וּמִתְבַּיֵּשׁ בּוֹ. וְכֵן מִשְׁגִּיחַ בְּאוֹתוֹ כְּבוֹד שֶׁל שְׂאֵר
הַצְּדִיקִים, וּמִתְבַּיֵּשׁ וּבוֹכָה עַל מַעֲשָׂיו.

וּבִשְׁבָּרָא הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרִאשׁוֹן,
הַכְּנִיס אוֹתוֹ לְגֶן עֵדֶן בְּלְבוּשׁ כְּבוֹד
אֶחָד שֶׁל אוֹר גֶּן הָעֵדֶן, וְנִשְׁתַּלֵּם בְּרוּחַ וְנִשְׁמָה
קְדוּשָׁה לִהְיוֹת שָׁלֵם בְּכָל.

הוּא וְאֶשְׁתּוֹ הָיוּ מְטִילִים בְּגֵן עֵדֶן, וְהַמְּלָאכִים
הָעֲלִיּוֹנִים סְבִיבָם, מְעַנְּגִים אוֹתָם בְּכֶמֶה
עֲדוֹנִים וְעֲנוּגִים. וּפֶתַח לוֹ אוֹצָר אֶחָד, וְהִרְאָה לוֹ
כָּל אוֹתָם הַדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים, כָּל דּוֹר וָדוֹר. וְהָיָה
רוֹאֶה דִּיוֹקְנָאוֹת עֲלִיּוֹנִים וְדִיוֹקְנָאוֹת תַּחְתּוֹנִים
בְּאוֹר שֶׁל הָאֶסְפֶּקְלָרִיָּה הַמְּאִירָה עֲלֵיהֶם.

יִרְדָּה אֶשֶׁת זְנוּנִים, וְאוֹתוֹ שָׂרוּכָב וְשׁוֹלֵט עָלֶיהָ,
 אוֹתוֹ חָסֵר לֵב, שְׁמִסִּית אֶת כָּלָם. וְרָאוּ
 אוֹתוֹ כְּבוֹד עֲלִיּוֹן שֶׁהָיָה בּוֹ אָדָם וְאִשְׁתּוֹ.
 הִתְחַזְּקָה אֶשֶׁת זְנוּנִים בְּכַח וְתִקְּףָה שֶׁל אוֹתוֹ
 הַשׁוֹלֵט עָלֶיהָ, וְקָרְבָה אֶצֶל חָוָה, וְהִתְחִילָה
 לְפַתּוֹתָהּ בְּכַמָּה פְּתוּיִים, וּבְכַמָּה מִתֵּק לְשׁוֹן, עַד
 שֶׁהִתְפַּתְתָּהּ. וְאִזּוֹ הִתְפַּתְתָּה אַחֵר כֵּךְ אָדָם, וּפָרְחוּ
 מִמֶּנּוּ אוֹתָם לְבוּשִׁים. וְהִסְתַּלְּקָה הַנְּשֻׁמָּה, הַזֹּהֶר
 שֶׁל הָאֶסְפִּקְלָרְיָה שֶׁלֹּמְעָלָה מִמֶּנּוּ, וְנִשְׁאַר עָרֶם
 מְכַל הוּא וְאִשְׁתּוֹ.

כִּיּוֹן שֶׁחָשַׁב תְּשׁוּבָה, אַחֵר שֶׁגִּרַשׁ מִגֵּן עֵדֶן, וְעָמַד
 בַּחוּץ, חָס עָלָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעָשָׂה לוֹ
 לְבוּשִׁים אַחֲרִים, כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, וְאַחֵר כֵּךְ הִשְׁתַּמֵּשׁ בַּחוּץ, וְהוֹלִיד בָּנִים.

וְאוֹתוֹ זֶהֱר הַנְּשֻׁמָּה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁפָּרְחָה מִמֶּנּוּ,
 עָלְתָה לְמַעְלָה, וְהִיָּתָה גְנוּזָה בְּאוֹצָר
 אַחֵד שֶׁהוּא גוֹף. עַד שֶׁהוֹלִיד בָּנִים, וַיֵּצֵא חֲנוּךְ
 לְעוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁבָּא חֲנוּךְ, אוֹתוֹ הַזֶּהֱר הָעֲלִיּוֹן,
 הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוֹשָׁה יִרְדָּה בּוֹ, וְהָיָה חֲנוּךְ בְּאוֹתָהּ
 גְּדֻלוֹת עֲלִיּוֹנָה שֶׁהִשְׁאִיר מִמֶּנּוּ אָדָם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב
 (בראשית ה) וַיִּתֵּהֵלךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וְגו'.

אַחַר כִּף הַצֵּטָרֶךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַל אוֹתוֹ
 מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלִכְלֹל רוּחַ קָדוֹשָׁה
 מִמָּטָה וּמִלְמַעְלָה, וְהַכֵּל נִכְלָל בְּאוֹתָהּ רוּחַ
 קָדוֹשָׁה. וְאוֹתָהּ רוּחַ קָדוֹשָׁה נִכְלָלָה מִמָּטָה
 וּמִמַּעְלָה, לְהַמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם מִיָּן אַחֵר מִיָּנוּ.

כִּיּוֹן שֶׁנִּכְלָל, נַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 שְׁלִמַּעְלָה. בְּעוֹלָם הַזֶּה – מֵצֵד אוֹתוֹ הַכִּלְלָה
 שֶׁנִּכְלָל מִהָעוֹלָם הַזֶּה. וּבְעוֹלָם שְׁלִמַּעְלָה – מֵצֵד
 אוֹתָהּ הַכִּלְלָה שֶׁנִּכְלָל מִלְמַעְלָה.

וּבְכָל פַּעַם וּפַעַם שֵׁישׁ צַדִּיקִים וַחֲסִידִים בְּעוֹלָם,
 מִתְחַדָּשֶׁת אוֹתָהּ הַכִּלְלָה שֶׁנִּכְלָל מִמָּטָה
 מִהַצֵּד שֶׁל חֲנוּךְ. אָז הוּא נֶעַר, בְּסוּד הַתְּחַדָּשׁוֹת
 הַלְבָּנָה. וְזֶה סוּד (משלי כב) חֲנֹךְ לְנַעֲרָה עַל פִּי דְרָכּוֹ
 גַּם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר מִמֶּנָּה. מַה זֶּה עַל פִּי דְרָכּוֹ?
 עַל פִּי דְרָכּוֹ שֶׁל חֲנוּךְ. לָלֶכֶת בְּאוֹתוֹ דֶּרֶךְ אֱמֶת,
 בְּדֶרֶךְ יֵשׁוּעַ וְשָׁלֵם.

גַּם כִּי יִזְקִין אוֹתוֹ הַדִּיּוּקָן שֶׁל חֲנוּךְ מֵאוֹתוֹ הַזֶּמֶן
 שֶׁנִּכְלָל בְּאוֹתוֹ הַקָּדֵשׁ, אַל תֹּאמַר שֶׁהֵרִי זָקֵן
 מִכַּמָּה יָמִים וְהוֹסֵר מֵאוֹתוֹ הַמָּקוֹם. לֹא כֵךְ, אֶלָּא
 בְּכָל פַּעַם וּפַעַם שֵׁישׁ צַדִּיקִים וַחֲסִידִים בְּעוֹלָם,
 אוֹתָהּ הַהִכְלָלָה שֶׁל אוֹתוֹ הַצֵּד הַתְּחַדָּשָׁה, וְנִרְאָה

אוֹתוֹ דִּיוֹקָן מִמֶּשׁ נֶעַר, וְלֹא זֶז מִשָּׁם. וּבְגָלַל
אוֹתָהּ הִהְכֵּלָהּ יוֹרְשִׁים הַתַּחְתּוֹנִים מִטַּל
הַהִשְׁקָאָה הָעֲלִיוֹנָה, וַיּוֹרְדֵת יִרְשָׁה שֶׁל גְּדִלוֹת
הַקִּדְשָׁה לְעוֹלָם.

וַיַּעַל זֶה (שיר א) שְׁחוּרָה אָנִי וְנֶאֱוָה. שְׁחוּרָה אָנִי
מִצַּד שְׁלֹמֶמְטָה, וְנֶאֱוָה אָנִי מִצַּד הִהְכֵּלָהּ
שְׁלֹמֶמְעָלָה.

שְׁחוּרָה אָנִי - כְּשֶׁרֵאִיתִי כַּמָּה רִשְׁעִים
שֶׁמֶרְגִּיזִים אֶת רַבּוֹן הַכֹּל, וְאָנִי זֶן
אוֹתָם בְּצַד שֶׁל אוֹתָהּ הִהְכֵּלָהּ שְׁלֹמֶמְטָה שְׁבִי,
וְנֶאֱוָה מִהַצַּד שְׁלֹמֶמְעָלָה.

בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם - אֵף עַל גַּב שְׁפִירוּשָׁלַיִם וּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ הַכֹּל אֶחָד, בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הוּא יִתֵּר
בְּכַמָּה קְדוּשִׁים וּבְכַמָּה עֲלוּיִים. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
אֶחָד, וִירוּשָׁלַיִם אֶחָת, וּבֵית קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים לְפָנִים
מֵהֶם, שֶׁהוּא הַפְּנִימִי מִכָּלֶם.

וַיָּזַח בְּשָׁעָה שֶׁהִגְבִּירָה הַתִּקְשָׁטָה וְרוּצָה
לְהִתְקַרֵּב לְבַעֲלָהּ, וּמִתְקַשֶּׁטֶת וְאוֹמֶרֶת
לְהַמוֹנֶיהָ, שְׁחוּרָה אָנִי - מִהַצַּד שְׁלֹמֶמְטָה, וְנֶאֱוָה
- בְּהִכְלָלָהּ, שֶׁל הַצַּד שְׁלֹמֶמְעָלָה יוֹתֵר, (וְנֶאֱוָה - בְּצַד
הִהְכֵּלָהּ שְׁלֹמֶמְטָה תְּלוּיָהּ) מִשּׁוּם שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים ד') וְאַתָּם

הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם. יִשְׂרָאֵל דְּבָקִים בַּה'
בְּאוֹתוֹ הַתְּקוּן יוֹתֵר מֵהַכֹּל.

שְׁחִירָה אָנִי וְנֶאֱוָה, אָמַר לוֹ אֱלֹהֵיוֹ: רַבִּי, כָּל
הַדְּבָרִים הֵלְלוּ רְשׁוּמִים לְמַעַלָּה טָרָם
שֶׁתִּבְאֵ לְעוֹלָם מִשְׁמַךְ, וְכָעֵת כָּלָם עוֹמְדִים
בַּהֲתַחַדְשׁוֹת כָּמוֹ מְקַדָּם. וּבַחֲתוּם הַטַּבַּעַת שֶׁל
הַמֶּלֶךְ כָּלָם נִסְתָּרִים.

פֶּתַח וְאָמַר, (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרֹת
בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם. הַפְּסוּק הַזֶּה נִתְּבָאָר,
וְהַחֲבָרִים הַתְּעוּרָרוּ בוֹ, וְכַךְ הוּא. אֲלֹא לָמָּה זֶה
כָּתוּב בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי? שֶׁהָרִי מִיּוֹם שְׁנִי רָאוּי
שֶׁתִּהְיֶה הַלְּבָנָה חֲסֵרָה, שֶׁבַּיּוֹם שְׁנִי נִבְרָא בוֹ
גִּיהֶנֶם, וְהוּאִיל וְנִבְרָא בוֹ, הַלְּבָנָה חֲסֵרָה בְּגִלְלוֹ,
לָמָּה הוּא כָּתוּב בְּרִבְעִי?

עוֹד יֵשׁ לִשְׁאֹל, אִם חֲסֵרוֹן הַלְּבָנָה הוּא בְּרִבְעִי,
הָרִי שְׁנִינוּ, שֶׁנִּשְׁוֵאֵי בְּתוֹלָה אֵינוּ אֲלֹא
בְּרִבְעִי, הַיּוֹם שֶׁל חֲסֵרוֹנָה שֶׁל בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל,
לֹא רָאוּי שֶׁתִּהְיֶה בְּתוֹלָה אַחֲרֵת בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁהָרִי
אֵין שְׁלִמּוֹת לְאַשָּׁה אֲלֹא עִם בַּעֲלָהּ?

אָבֵל בַּיּוֹם שְׁנִי שָׁבוּ נִבְרָא גִּיהֶנֶם, טָרָם עָמַד
בְּקִיּוּמוֹ, שֶׁהָרִי יֵצֵא מִיּוֹם שְׁנִי שֶׁהוּא חֹשֶׁךְ,

וְאִזְ נִבְרָא מִמֶּנּוּ, שְׁכָתוֹב (איוב כח) קֶץ שֵׁם לַחֲשָׁף
וְגו', וְדִרְכוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַקֶּץ לְכָל תְּכָלִית הוּא
חֹקֶר, מִתִּי? אַחֵר שְׁעוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ.

וַאֲיִן עוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ עַד שֶׁהַלְבָּנָה מִתְמַעֵטָת
בְּרַבִּיעִי, שֶׁהָרִי הַלְבָּנָה הִיא רָגַל רְבִיעִית
בְּכֶסֶּא הָעֲלִיּוֹן, וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא יוֹם רְבִיעִי לְשִׁלְשֶׁת
הָעֲמוּדִים הָאַחֲרִים, נֶאֱמַר בְּרַבִּיעִי אֵת הַמַּעֲשֶׂה
שְׁלֶה, שֶׁהָרִי הַקָּטִינָה אֵת עֲצָמָהּ וְנִחַשְׁף אוֹרָה,
וְעַל זֶה לְבִתּוּלָה יֵשׁ קִיּוֹם בְּרַבִּיעִי, לְהִרְאוֹת (סיום)
קִיּוֹם בַּלְבָּנָה.

וְהַיּוֹם הַהוּא שְׁבִתּוּלָה נִשְׂאֵת בְּרַבִּיעִי וַיֵּשׁ לָהּ
קִיּוֹם לְמִטָּה, הַכָּרוֹז עוֹמֵד לְמַעַלָּה
וְקוֹרֵא: (מִיכָה ז) אֵל תִּשְׁמָחִי אִיבָתִי לִי כִּי נִפְלָתִי
קָמְתִי. וְעַל זֶה, בְּיוֹם הַנִּפְלָה קִימָה מִשְׁמַע,
שְׁכָתוֹב כִּי נִפְלָתִי קָמְתִי.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת - חֹסֶר, מִשּׁוּם שֶׁנִּתֵּן
מָקוֹם לְצַד הָאַחֵר לְשִׁלְטָן. וּמִכֶּסֶּה אֵת
אוֹר הַלְבָּנָה, כְּמוֹ הָאֶגוֹז הַזֶּה, שֶׁהַקְּלָפָה מְכֶסֶּה
עַל הַמַּח בְּכָל הַצְדָדִים, וּמִתְחַזְקֶת הַקְּלָפָה
בַּחוּץ, וּכְעָרְלָה עַל הַבְּרִית. וּמִשּׁוּם כֵּן נִחַשְׁף
הָאוֹר שְׁלִמְעָלָה.

סדר הלימוד ליום ו' אלול [יום 331 בשנה]

וְהָיָא אומרת, שחורה אני ונאווה בנות ירושלים.
אל אותם האוכלוסים שלא היו בקשוטיה
באותם הפנימיים. לפנימיים שקשטו אותה אינה
אומרת את זה. אלא כשיוצאת החוצה, לשאר
האוכלוסים היא אומרת את זה.

לפנימיים שיודעים קשוטיה, וקשטו אותה
בכמה קשטים עליונים, היא
אומרת להם ישקני, כמה אני מתקנת יפה לקבל
נשיקות מן המלך. לאותם שבחוץ שאינם
מכירים בקשוטיה אומרת שהיא שחורה, מהצד
של התחתונים, מצד ההכללה שלמטה, כדי
שלא ישגיחו בעין רעה לקטרג לתחתונים.

שהרי אין להם קנאה אלא בתחתונים.
כשהתחתונים הם בעלוי, הם
מקנאים להם יותר מהכל. ואם תאמר שאין
בהם קנאה - ביניהם אין קנאה, אבל על
אחרים יש להם קנאה.

ומשום שהיא כמו אם על בניה על ישראל,
אותו התקון יפה ונאה מהכל, שהוא
מצד של ההכללה שלמטה, שבשבילו עולה

לְמַעַלָּה, מַעְלִימָה אוֹתוֹ לְאוֹכְלוּסִיָּה שְׂבִחוֹן, כְּדִי
שְׁלֹא יִקְנָאוּ וְלֹא יִקְטְרְגוּ עַל יִשְׂרָאֵל. וּמִשּׁוּם כֵּךְ,
אֵל תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחִרְחֻרֶת, אֵל תִּסְתַּכְּלוּ בִּתְקוֹן
הַזֶּה, מִשּׁוּם שְׂאֵנִי שְׁחִרְחֻרֶת.

וּבְכָל הַתְּקוּנִים שְׁלָה, אֵין תְּקוֹן יָפֵה וְנֶאֱדָה בְּעֵלוֹי
לַעֲלוֹת לְקֹדֶשׁ, פָּרֵט לְאוֹתוֹ תְּקוֹן מִצַּד
הַהִכְלָלָה שְׁלִמְטָה. וְכָל זֶה הִיא אוֹמֶרֶת אֶל
אוֹכְלוּסִיָּה, וְלֹא אֶל אֶהוּבָה. וְעַל זֶה אוֹמֶרֶת לָהֶם
שְׁחִוְרָה אֲנִי וְנֶאֱדָה.

עוֹד, שְׁחִוְרָה אֲנִי מִן הַצַּד שְׁלִמְטָה, וְנֶאֱדָה מִן
הַצַּד שְׁלָכֶם, אֶתֶּן בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, הִרִי
הַתְּקוֹן שְׁלִי בָכֶם הוּא, שְׂאֵתֶם אוֹכְלוּסִים
קְדוּשִׁים, וּמִשּׁוּם כֵּךְ לֹא תִסְתַּכְּלוּ בְּאוֹתוֹ הַתְּקוֹן
שֶׁל צַד הַתְּחַתּוֹנִים.

וְהַכֹּפֶל הוּא כְּמוֹ אִם עַל הַבְּנִים, שְׂכֻמָּה
מְקַטְרְגִים הֵם שְׁעוּמָדִים שָׁם, וְאִם
יִסְתַּכְּלוּ בְּאוֹתוֹ הַתְּקוֹן שֶׁל הַהִכְלָלָה שְׁלִמְטָה,
כְּמָה הוּא נֶאֱדָה וְכְמָה הִיא יָפֵה לַעֲלוֹת בּוֹ
לְמַעַלָּה, יִבְאוּ לְקַטְרֵג וּלְהַזְכִּיר אֶת חֲטָאֵי
יִשְׂרָאֵל. וּמְקַטְרְגִים לָהֶם, וּמַעֲכִבִים אוֹתָהּ לַעֲלוֹת
לְמַעַלָּה וּלְהַתְּחַבֵּר עִם בְּעֵלָה.

וַעֲלֵ זֶה כְּאַהֲלֵי קֶדֶר - מֵצֵד הַתַּחְתּוֹנִים, כִּירִיעוֹת
שְׁלֵמָה - מֵהֵצֵד שְׁלֹכָם. וּמִשּׁוּם כֶּךָ, אֵל
תִּרְאֵנִי שְׁאֲנִי שְׁחִרְחֶרֶת, אֵל תִּסְתַּכְּלוּ בִי כָּלֵל,
בְּשִׁבִיל אוֹתָם הַתְּקוּנִים שְׁלִי, שֶׁהֵם בִּצְד שֶׁל
הַתַּחְתּוֹנִים, שֶׁהָרִי בְּגִלְלָם נוֹזֵף בִּי הַשֶּׁמֶשׁ, וְאִינוּ
בְּלִבְדּוֹ, אֲלֹא בְּנֵי אֲמִי נִחְרוּ בִּי, אָבוֹת הָעוֹלָם,
כְּשִׁרְאוּ אֶת קִדְרוֹתַי שֶׁמֵּצֵד הַתַּחְתּוֹנִים.

וְאִם תֹּאמַר, נֶאֱדָה הוּא לֹמֵר כֶּךָ? כֵּן, שֶׁהָרִי מִשְׁנֵי
צְדָדִים יָפָה הוּא. אֶחָד בְּשִׁבִיל דִּרְכֵי שְׁלוֹם,
שֶׁלֹּא יִקְטָרְגוּ עַל יִשְׂרָאֵל בְּנִיָּהּ, וְאֶחָד שֶׁלֹּא יַעֲכֹבוּ
עָלֶיהָ מַלְעֵלוֹת לְהַתְּחַבֵּר עִם בַּעֲלָהּ וּלְקַחַת נַחַת,
שֶׁהָרִי הַכֹּל בְּלִבְנָהּ.

בְּזִמָּן שֶׁהִיא מְכַסֶּה אוֹר הַלְבָּנָהּ, הַשֶּׁמֶשׁ לֹא
קִרְבָּה אֵלֶיהָ, פָּרִט לְחוּט אֶחָד שֶׁל חֹסֶד
עָלִיוֹן שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלֶיהָ, וְזֶה כּוֹרֶה בְּאוֹתָהּ קְלָפָה
וְשׁוֹבֵר כִּחָהּ, וְנוֹתֵן לָהּ נוֹי וִיפִי. וְהִיא אוֹמְרַת,
שְׁחִוְרָה אֲנִי - מֵצֵד שֶׁל הָעֶרְלָה, וְנֶאֱדָה - מִן הֵצֵד
שֶׁל אוֹתוֹ הַחוּט שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלֶי.

עוֹד, שְׁחִוְרָה - מֵצֵד שֶׁל הַחֲשֵׁךְ הָעָלִיוֹן
כְּשֶׁמִּתְגַּבֵּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ס) כִּי הִנֵּה
הַחֲשֵׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ. וְנֶאֱדָה - מֵצֵד הָאוֹר הַקִּדְמוֹן,

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מיכה ז) כִּי אֲשַׁב בְּחֶשֶׁךְ - מִצַּד
הַשְּׂמָאל, ה' אֹר לִי - מִצַּד הַיָּמִין.

אל תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחִרְחִרְתָּ (שיר א). היא אומרת
לְאוּכְלוּסִיָּהּ, כִּמָּה עֲרֵבֹב זֶה לָכֶם, שְׂאֵל
תִּרְאוּנִי בְּזִמָּן שֶׁמִּכְסָּה עָלַי אוֹתוֹ הַצַּד, וְלֹא תוּכְלוּ
לְהִיּוֹת מוֹאֲרִים מִמֶּנִּי וּלְהַסְתַּכֵּל כָּלֵל בְּאוֹר שְׁלִי.

בנִי אִמִּי נִחְרוּ בִּי, שֶׁהָרִי הִסְתַּלַּק הַשֶּׁמֶשׁ לְמַעְלָה
וְהִתְכַּנֵּס, וּבְנִי אִמִּי הִסְתַּלַּקוּ לְמַעְלָה, וּמִשּׁוּם
כֵּךְ שׁוֹלֵטֶת הָעֶרְלָה, וְאַתֶּם אַל תִּרְאֵנִי, לֹא תוּכְלוּ
לְרֹאוֹת וּלְהַסְתַּכֵּל בְּאוֹר שְׁלִי כָלֵל. שְׂמִנִּי נִטְרָה
אֶת הַכְּרָמִים - הוֹאִיל וְהָעֶרְלָה אֲצִלִּי, וְהִיא יוֹנֶקֶת
מִמֶּנִּי לָתֵת לְאוּכְלוּסִיָּהּ, וְלֹאֲתֶם הַמַּחֲנוֹת שֶׁל
שְׂאֵר הָעַמִּים. כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי - אֵלֶּה
אוּכְלוּסֵי הַקְּדוּשִׁים, שֶׁלֹּא יִכְלָתִי בְּאוֹתוֹ הַצַּד
לְזוֹן אוֹתָם.

עכְּשֶׁוֹ יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל, מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בְּשִׁיר, אֵיךְ
אוֹמֵר תִּרְעוּמוֹת וְקִנְטוּרִים בְּרֹאשִׁית
הַתִּשְׁבָּחַת? אֵלֹא וְדַאי טַעַם קִדְמוֹן הוּא סוֹד
הַתִּשְׁבָּחַת, וְהַכֹּל הוּא בְּכָתוּב. עַל פִּי אֵלֵיָּהוּ נִגְזֵר.

שְׁחִירָה אֲנִי וְנֶאֱוָה וְגו' (שם). כָּתוּב (תהלים מח)
יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ וְגו'. יִפֶּה

נוף - יְפִי הַנוֹף שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, בְּסוּד הַהִכָּלָה
שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת.

שְׂפָאִישׁ נַחֲקָקוֹת הָאוֹתִיּוֹת וְנִרְשָׁמוֹת בְּעֵץ
הַחַיִּים, עוֹלוֹת כָּל הָאוֹתִיּוֹת
וְנִרְשָׁמוֹת בָּאוֹת אַחַת, וְנִכְלָלוֹת בָּאוֹתָהּ אוֹת.
וְכִיּוֹן שֶׁנִּכְלָלוּ בוֹ, אֵת כָּלֵן הוּא מוֹצִיא אַחֵר כָּךְ.
וְאוֹתָהּ הָאוֹת הִיא הַשֹּׁבַח שֶׁל כָּלֵם. הָאוֹת הַזֹּאת
לֹא עוֹשֶׂה רֶשֶׁם אַחֵר חוּץ מִמֶּנָּה, מִשּׁוֹם
שֶׁהִיא נִכְלָלֶת בְּתוֹכָהּ, וְלֹא עוֹשֶׂה רֶשֶׁם, רַק
טְמִירוֹת וּגְנִיזוֹת. וּמִי זֶה? זֶה הָאוֹת י'.

שֶׁהִיא נִקְדָּה אַחַת, בְּלִי רֶשֶׁם אַחֵר. לְכָל
הָאוֹתִיּוֹת יֵשׁ רֶשֶׁם אַחֵר עַל גְּבִי מְקוֹמוֹ
שֶׁכָּתוּב שָׁם, וְאוֹתוֹ הָרֶשֶׁם נִשְׁאָר בִּלְבָן שֶׁל אוֹתָהּ
הָאוֹת, פָּרִט לִי שֶׁהִיא נִקְדָּה אַחַת, בְּלִי הֶלְבֵן שֶׁל
מְקוֹם אַחֵר.

וְהַנִּקְדָּה הַזֹּאת יִרְשָׁה הַכֹּלָה הַזֹּאת בְּתַקוּנָּהּ, וְהִיא
נִקְדָּה אַחַת תוֹךְ צְבָאוֹתֶיהָ וּמַחֲנוֹתֶיהָ,
וְנִקְרֵאת י', נִקְדָּה אַחַת.

וְכִיּוֹן שֶׁעוֹלָה בְּשֵׁם הַזֶּה וְנִקְרֵאת י', הָרִי
שֶׁהִתְקַשְׁטָה בְּתַקוּן עֲלִיוֹן, וְאוֹמְרַת
שְׁחוּרָה אֲנִי, אֵין לִי מְקוֹם לְהִכְלִיל אַחֲרִים

בְּתוֹכִי בְּזֶמֶן הַזֶּה, שֶׁהָרִי בַשֵּׁם שֶׁל י' נִקְרָאתִי
לְעֵלוֹת לְמַעְלָה.

וַיַּעַל כֵּן שְׁחוּרָה אָנִי וְנֶאֱוָה, כְּמוֹ הַתְּקוֹן
שֶׁלְמַעְלָה, הָרֹאשׁ שֶׁל כָּל הַדְּרָגוֹת. בְּזֶה
הַתְּכַלְלֵתִי בְּתוֹכִי לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, וְאֵין לִי כַּעַת
מָקוֹם שֶׁל הַתְּפַשְׁטוֹת אַחֶרֶת לְהַתְּגַלּוֹת. הָרִי
הַתְּכַסִּיתִי בְּלִי מֶרְאֵה אַחֵר, בְּסוּד שֶׁל נִקְדָּה אַחַת,
לְעֵלוֹת נִקְדָּה לְנִקְדָּה.

וּמִשּׁוּם שֶׁאֲנִי שְׁחוּרָה בְּלִי הַתְּפַשְׁטוֹת שֶׁל
מָקוֹם אַחֵר - אֶל תִּרְאֵנִי, אֵין לָכֶם
רְשׁוּת לְרְאוּתֵנִי כָּלֵל, לֹא תוּכְלוּ לִרְאוֹת בִּי,
שֶׁהָרִי אָנִי בְּטִמְיִרוֹת וּגְנִיזוֹת, בְּסוּד שֶׁל נִקְדָּה
אַחַת, שֶׁאֵין נוֹדֵעַ בָּהּ כָּלֵל מָקוֹם.

שֶׁיָּבֹכָה הָאוֹתִיּוֹת יֵשׁ מָקוֹם אַחֵר בִּלְבָן, פָּרֵט לִי,
שֶׁאֵין לָהּ הַתְּפַשְׁטוֹת לְהִרְאוֹת כָּלֵל, וְזוֹהִי
אֶל תִּרְאֵנִי שֶׁאֲנִי שְׁחִרְחֶרֶת, בְּכָל הַצְּדָדִים, אֵין בִּי
מָקוֹם לְבָן וּמָקוֹם אַחֵר לְכָלֵל בִּי אֲחֵרִים. כְּאֵהְלִי
קֶדֶר, שֶׁטְמִירִים תוֹךְ הַסְּלָעִים וְלֹא יוֹצְאִים
הַחוּצָה. כִּךְ הוּא יוֹנְתִי תַמְתִּי בַחֲגוּי הַסְּלַע, נִקְדָּה
בַּתוֹךְ אוֹכְלוּסִיָּה.

בִּירֵיעוֹת שְׁלֵמָה, יִרְיעוֹת שְׁלֵמָה הֵם כְּלוּלִים
יַחַד בָּאוֹת אַחַת, וּבָאוּתָהּ הָאוֹת לֹא

נִרְאִים בּוֹ כָּלֵל, וְהֵם שֵׁשׁ, וְהֵם חֲמֵשׁ, וְזֶה סוּד
חֲמֵשׁ הִירִיעוֹת תְּהִינָּה חוֹבְרוֹת, בְּלִי פְרוּד כָּלֵל.
וְאַחַד שְׁכוּלֵל אוֹתָם, שֶׁהוּא טָמִיר וְגִנוּז. וְהוּא
אוֹת אַחַת, שְׁאִין בָּהּ לִבָּן שֶׁל מָקוֹם אַחֵר.

וְזוֹהִי הָאוֹת ו', שְׁאִין בָּהּ מָקוֹם לְהִרְאוֹת בָּהּ
כָּלֵל אַחֵר, אֲלֹא הִכָּל נִסְתָּר בְּתוֹכָהּ. כִּף
הַנִּקְדָּה הַזֶּה, הִיא בְּלִי לִבָּן שֶׁל מָקוֹם אַחֵר, וְהִכָּל
כָּלוּל בְּתוֹכָהּ. וּמִי הַכוּלֵל בְּתוֹכוֹ? שֵׁשֶׁת
הַצָּדִידִים הָאַחֲרִים.

כְּאֶהְיֶי קֶדֶר, זֶה אוֹת אַחֶרֶת, שֵׁשׁ בָּהּ כָּל
הַדְּרָגוֹת הָאַחֲרוֹת, שְׁאִין לָהּ לִבָּן שֶׁל
מָקוֹם אַחֵר, וְהִכָּל כָּלוּל בְּתוֹכוֹ, וְזוֹהִי הָאוֹת ז'.

הָאוֹת הַזֶּה הִיא אֶהְיֶי קֶדֶר. יְרִיעוֹת שְׁלֹמֹה –
זֶה הָאוֹת ו', וְעַל זֶה ז' הוּא, שְׁבִנִי
קֶדֶר כָּלֵם עוֹרְכִים תָּמִיד קְרִבּוֹת מְכָל שְׁאָר
הָאֲמוֹת, וְעֵתִידִים לַעֲרוֹךְ קְרִבּ בְּסוּף הַיָּמִים עִם
כָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם.

וְעַל זֶה שְׁחוּרָה אֲנִי, זֶה יו"ד. כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר,
שְׁאִין בּוֹ הַלִּבָּן שֶׁל מָקוֹם אַחֵר, וְהִכָּל כּוּלֵּל
בְּתוֹכוֹ. כְּאֶהְיֶי קֶדֶר, זֶה הָאוֹת ז', שְׁכָף הוּא, שְׁאִין
בּוֹ הַלִּבָּן שֶׁל מָקוֹם אַחֵר. וְהִכָּל כּוּלֵּל בְּתוֹכוֹ.

כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה, הָאוֹת ו', שְׁאִין בָּהּ לִבֵּן שֶׁל
מָקוֹם אַחֵר, וְהַכֹּל כּוֹלֵל בְּתוֹכּוֹ.

וְעַם כָּל זֶה, אָף עַל גִּבּ שְׁשָׁנִים הִלְלוּ, אֶהְיִי קָדֵר
וִירִיעוֹת שְׁלֵמָה, הֵם נִסְתָּרִים, וְאִין בָּהֶם לִבֵּן
אַחֵר, אִין נִסְתָּרֶת וְגִנוּזָה כְּמוֹ הָאוֹת י'. וּמִשּׁוּם כֵּךְ
אֶל תְּרַאנִי, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

וְאִם תֹּאמַר, הָאוֹת ו'? זֶה יוֹצֵאת מִהָאוֹת ו'
שֶׁמֶת־פֶּשֶׁט מְכַלְלֹת זָכַר וְנִקְבָּה. וּמִשּׁוּם
שִׁיוֹצֵאת מִהָאוֹת ו', אֵינָה בְּחֻשְׁבוֹן בְּעֶצְמָהּ.

וְעַל זֶה שְׁנֵי אֵלּוּ הֵן שְׁחֻרוֹת בְּעֶצְמָן, וְהַכֹּלֵל שֶׁל
אוֹתָם הַפְּנִימִיִּים, הַקְּרוּבִים שְׁלֵהֶם. וְאִין
בָּהֶם הַלִּבֵּן שֶׁל מָקוֹם אַחֵר, לְהִרְאוֹת. אֶהְיִי קָדֵר
וִירִיעוֹת שְׁלֵמָה, וּבְכָל הָאוֹתִיּוֹת אִין בָּהֶן כְּמוֹ
הָאוֹת י' שֶׁנִּסְתָּרֶת בְּכָל צְדִדֶּיהָ.

יִפָּה נוֹף (תהלים מח) - זֶהוּ הַנוֹף שֶׁל עֵץ הַחַיִּים,
שִׁיוֹצֵא מִן הָאוֹת ו'. וְאַחֵר כֵּךְ נִכְלָל בָּאוֹת
י'. כִּיּוֹן שֶׁמִּרִּיק אֶת כָּל אוֹתָן הַבְּרָכוֹת בְּחִבּוּר
אַחֵד, נִכְלָל בָּאוֹת י', וְהַכֹּל נִהְיָה נִקְדָּה אַחַת. וְזֶהוּ
מִשּׁוּם כָּל הָאָרֶץ. אַחֵר שֶׁנִּכְלָל בָּאוֹתָהּ הַנִּקְדָּה,
הַכֹּל הוּא הַר צִיּוֹן, הַכֹּל נִקְדָּה אַחַת הִיא.

אָף עַל גִּבּ שֶׁהִיא קִטְנָה, וְלֹא נִרְאִית בָּהּ
הַתְּפַשְׁטוֹת אַחֶרֶת וְלִבֵּן לְכָלֵּל בָּהּ אַחֵרִים,

היא קרית מלך רב. ואותו המלך רב, עליון
ושולט בכל אוכלוסיו, כלם נכנסים לתוך הנקדה
הזו שהיא י'.

וזהו (קהלת ט) עיר קטנה ואנשים בה מעט, שאין
בה הלבן של מקום אחר, להכלל
ולהכניס אחרים לתוכה. ובא אליה מלך גדול –
זו האות ל', שהיא מגדל שפורח באויר טהור
שנתפס, משום שיש אויר אחר שאינו נתפס
כלל, ולא ידוע.

זה אף על גב שהאות הזו, מלך גדול על כל
האותיות נכנס בתוכה, והיא אות קטנה
שחורה שאין בה לבן של מקום אחר. כונס אותה
בתוכה, וכולל אותה, וסבב אותה עם אות אחת
שהיא ט'. ט' היתה ל', ובאותו הסבוב שסובב
סביב סביב, נעשתה בעגול ט'.

ובנה עליה מצודים גדלים, להתפס ולקחת מי
שצריך בתפיסה שלה, כמו שנאמר (שם ז)
אשר היא מצודים וחרמים. ובנה עליה, עליה
ודאי, בשבילה, בשביל כבודה, לתת לה שליטה
על הבנים שחייבים כמה מיתות בית דין, כמה
קנסות, כמה ענשים. מי שיכנס לאותה נקדה,
יקנס קנס יתר על נקדה זו.

בגלל הנקדה הזו הפסיד שלמה המלך את מלכותו, ונקרעה ונתנה לאחרים. ואף על גב שהיא קטנה מכל האותיות, והיא נקדה אחת לבדה.

שהרי באותה שעה עלתה י' לפני הקדוש ברוך הוא, ואמרה לפניו: הנה שלמה המלך עשה אותי פלסתר. מי הי'? הי' של (דברים יז) לא י"רבה לו סוסים. ולא י"רבה לו נשים. וכסף וזהב לא י"רבה לו מאד. אמר לה הקדוש ברוך הוא: שלמה יאבד ואלף אחרים, ואת לא תעקרי מתוך מקומך.

באותה השעה יצאה קוף מלפני הקדוש ברוך הוא, וגרשה אותו ממלכותו, והלך כהדיוט בעולם, והוא מכריז ואומר באות ק', (קהלת א) אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלים.

ועל זה (שם ט) ובנה עלי"ה מצודים גדלים, לתפס בשבילה בני העולם בכתאיהם. ואם לשלמה המלך היה כך, ונתפס באותם מצודים – כל שכן וכל שכן שאר בני האדם. ומשום כך היא אומרת שחורה אני, כמו שנתבאר. ועל זה

אַל תִּרְאֵנִי, לֹא תוּכְלוּ לְהִסְתַּכֵּל בִּי וּלְהַכְנִס בְּתוֹכִי,
מִשּׁוּם שֶׁאֲנִי שֹׁחַרְחָרֶת, הַכֹּל כִּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.

בְּנֵי אָמִי נִחְרוּ בִּי (שיר א'), הִצִּיקוּ לִי בִּנְקָדָה הַזֹּה,
שֶׁלֹּא לְהַכְנִיס אַחֵר בְּתוֹכִי. הֵם הִתְפַּשְׁטוּ
וְהִתְתַּקְּנוּ בְּתִקּוּנֵיהֶם כְּרָאוּי, הִתְתַּקְּנוּ וְהִתְפַּשְׁטוּ
בָּאוֹת ו', שִׁיּוּצָאֵת מִתּוֹךְ הַנְּקָדָה הָעֲלִיוֹנָה,
וְהִתְתַּקְּנוּ בְּתִקּוּנֵיהֶם כְּרָאוּי. הִתְתַּקְּנוּ וְהִתְפַּשְׁטוּ
וְנִחְקְקוּ בָּאוֹת ש' שִׁיּוּצָאֵה מִשָּׁם.

הִתְתַּקְּנוּ וְנִחְקְקוּ וְהִתְפַּשְׁטוּ בָּאוֹת ו'. הִתְתַּקְּנוּ
וְנִחְקְקוּ וְהִתְפַּשְׁטוּ בָּאוֹת צ'. וְאֲנִי אֵין
לִי הִתְפַּשְׁטוֹת לְצַד בְּעוֹלָם, וְלֹא הִשְׁאִירוּ לִי מָקוֹם
אַחֵר לְהַכְלִיל אֶתְכֶם.

שְׁמִנִי נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים, שֶׁאֲנִי נִקְדָּה אַחַת
שֶׁשׁוּמְרֶת אֶת שְׁאֵר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁנִּנְקְדוּ בִּי,
וְשׁוּמְרֶת אוֹתָם, שֶׁהֵרִי אֲנִי הוֹלֶכֶת בְּכָל הָאוֹתִיּוֹת,
וְהֵן הִתְפַּשְׁטוּ בִּי, כָּלֵם הִתְפַּשְׁטוּ בִּי.

כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי, שֶׁאֲנִי אֵין לִי הִתְפַּשְׁטוֹת,
וְלֹא עֲנָף לְצַד הַזֶּה, וְלֹא לְצַד הַזֶּה.
שְׁאַלְמָלָא פְּשֻׁטִי עֲנָפִים, הֵייתִי כּוֹלֶלֶת אֶתְכֶם
בְּתוֹכִי. אָבֵל לֹא נִטְרָתִי, לֹא הוֹשַׁטִּי עֲנָפִים לְצַד
שֶׁל הָעוֹלָם. נִטְרָתִי – שְׁמַר אֶת הָעֲנָף.

הָאוֹת הַזֶּה הִיא בֵּית יִשְׂרָאֵל, שִׁירָשׁ אוֹתָהּ מִתּוֹךְ
הַנִּקְדָּה הָעֲלִיּוֹנָה, שִׁכְתוֹב (ישעיה ה) כִּי כָרַם
ה' צִבְאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה, כִּרְמִי שְׁלִי לֹא
נִטְרָתִי, שֶׁלֹּא הוֹשַׁטִּי עֲנָפִים לִצַּד שִׁבְעוֹלָם,
לְאַחֲזוֹ אֶתְכֶם.

וְאֲנִי נוֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים, מְשַׁלַּח וּפּוֹשֵׁט עֲנָפִים
לְכָל הָאוֹתִיּוֹת, וּמִתּוֹכִי הִתְתַּקְּנוּ. וְהָאוֹת
שְׁלִי לֹא הוֹשַׁטִּי בָּהּ עֲנָפִים, וּמִשּׁוּם כֵּן אֵל
תִּרְאֵנִי, לֹא תוֹכְלוּ לְהִסְתַּכֵּל בִּי וּלְהַכְנִס לְתוֹכִי.

וְכָל זֶה, מִשּׁוּם שֶׁהָ"א נִכְלָלָה בִּיחודִיהָ
לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, וְלֹא הִצְטַרְכָּה לְהַכְנִס
וּלְהַכְלִיל לְתוֹכָהּ.

רַק שֶׁהִיא בִּיחוד שְׁלֵה, נִקְדָּה פְּנִימִית בְּתוֹךְ
אוֹכְלוּסִיָּהּ. וְכָל אוֹכְלוּסִיָּהּ בְּתִשּׁוּקָה
לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיהָ. וְכִיּוֹן שֶׁהִיא אוֹמֶרֶת אֵת זֶה, הִיא
עוֹלָה וּמִסְתַּתֶּרֶת מֵהֶם לְהִשְׁתַּעֲשַׁע לְמַעְלָה. כִּיּוֹן
שֶׁעוֹלָה, וְעוֹזְבִים אוֹתָהּ אוֹכְלוּסִיָּהּ.

שֶׁהָרִי זֶה קָשָׁה לָּהּ, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא עָזְבוּ אוֹתָהּ
אוֹכְלוּסִיָּהּ וְאַפְלוּ רִגַע אֶחָד. וְכִשְׁהִיא עִם
הָאוֹת הַזֶּה, נִכְלָלָת בְּתוֹכָהּ בִּיחוד וְאוֹמֶרֶת אֵת זֶה.
אֲזִי אוֹכְלוּסִיָּהּ עוֹזְבִים אוֹתָהּ בְּעַל כִּרְחָם, וְהִיא

מִתְחַמֶּקֶת מֵהֶם וְעוֹלָה לְמַעַלָּה. וְכִיּוֹן שְׁעוֹלָה
לְמַעַלָּה, אוֹמֶרֶת לְאַהוּבָהּ, (שיר א) הַגִּידָה לִּי
שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי וְגו'.

שְׂמַח רַבִּי שְׂמֵעוֹן. אָמַר, אִם נוֹחַ לוֹ לֵמַר, מִי
שֶׁהִתְחִיל הַדָּבָר - שְׂיִסִּים. שֶׁהוֹאִיל
וְשִׂמְחָה שְׁלִי בְּדַבְרֵי מֶר, בְּמָה שֶׁהִתְחִיל -
שְׂיִסִּים. אָמַר לוֹ, רַבִּי, דְּבַרְיָךְ שְׁנַחֲקָקִים וְנִגְלָפִים
לְמַעַלָּה, הִנֵּה אוֹמֵר בְּרָאשׁוֹנָה. דְּבַרִּי שְׁנַחֲקָקִים
וְנִגְלָפִים לְמַטָּה, אָמַר לְאַחַר מִכֵּן, וְאַתָּה פֶּתַח
פִּיךָ וַיֵּאִירוּ דְּבַרְיָךְ.

פֶּתַח רַבִּי שְׂמֵעוֹן וְאָמַר, הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי
וְגו'. הָרִי הָעֶרְנוּ, בְּכָל מָקוֹם שֶׁכָּתוּב הִגִּד,
הִגִּיד, וַיִּגֵּד - כָּלֵם הֵם דְּבַרִּי אֲגַדָּה, וַיֵּשׁ לְהִסְתַּכֵּל
בָּהֶם. וְכֵאֵן כָּתוּב הַגִּידָה לִּי, זֶהוּ סוּד שֶׁל הַחֲכָמָה.
וְאַם תֹּאמַר, הָרִי רַבִּים הֵם בִּתְוֹרָה שְׂאִין בָּהֶם
סוּד שֶׁל חֲכָמָה, כִּכְתוּב (שמואל-א י) הִגִּד הַגִּיד
לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת וְאַתָּה דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא
הִגִּיד לוֹ - אֲפֹלוּ אֵלֶּה הָיוּ בְּסוּד הַחֲכָמָה.
שְׂאֵלְמָלָה הָיוּ בְּסוּד הַחֲכָמָה, מֵאִיפָה יָדַע שְׂמוּאֵל
אִם נִמְצְאוּ וְאִם לֹא? דְּבַר הַמְּלוּכָה - חֲכָמָה
עֲלִיוֹנָה הִיא לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, הַסּוּדוֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי. כְּתוּב (בראשית א) וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְכוּ'.
 כְּשַׁעְלָה בְּרָצוֹן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אֶרֶץ,
 לָקַח מִהַשְּׁלֵג שְׁתַּחַת כֶּסֶּא הַכְּבוֹד, וְזָרַק אוֹתוֹ
 לְתוֹךְ הַמַּיִם, וְהִקְפִּיא אוֹתוֹ שָׁם, וְהִיִּתָּה הָאֶרֶץ
 קְפוּאָה בְּתוֹךְ הַמַּיִם וּטְמוּנָה שָׁם, וְהִיִּתָּה תוֹךְ
 חֲשֵׁכָה בְּקִרְיוֹת.

בְּשַׁעְלָה שָׂאֵמַר יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
 מָקוֹם אֶחָד, שֶׁהֲרִי אוֹתָם הַמְּקוּרוֹת
 הוֹשִׁיטוּ וְהַשְׁפִּיעוּ מֵיִם מִלְמַעְלָה, לְמָקוֹם שֶׁל
 יְסוֹד הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, אֲזִי הָאֶרֶץ שֶׁהִיִּתָּה טְמִירָה
 בְּתוֹךְ מָטָה, הִתְקַשְּׁטָה וְהִתְתַּקְּנָה לְהִרְאוֹת. שָׂאֵם
 לֹא הִתְתַּקְּן הַמָּקוֹם הַזֶּה, הָאֶרֶץ לֹא הִיִּתָּה נִרְאִית.
 שֶׁהַמָּקוֹם הַזֶּה לֹא הִתְתַּקְּן בְּשַׁפַּע שֶׁל הַמַּיִם
 הָעֲלִיּוֹנִים, רַק לָתֵת לְנִקְבָּה.

וּבְשַׁהוּא הִתְתַּקְּן אֵלֶיהָ, אֲזִי וְתִרְאָה הִיבְשָׁה,
 וְתִרְאָה בְּקִשּׁוּטִיהָ. מִכָּאֵן שֶׁלֹּא
 תִּתְרָאָה אִשָּׁה בְּקִשּׁוּטִיהָ וּבְתַקּוּנֶיהָ, רַק כְּשֶׁהִיא
 עִם בַּעֲלָהּ, אֲזִי תִרְאָה וְתִתְתַּקֵּן כְּרִאוּי.

אֲזִי (שם) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לִיבְשָׁה אֶרֶץ. יִבְשָׁה
 הִיִּתָּה בְּרֵאשׁוֹנָה, שָׂאֵין לָהּ מִרְאָה וּדְמוּת

לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְתוֹלְדוֹת, כִּיּוֹן שֶׁהַתִּתְקַנָּה עִם
בַּעֲלָהּ, מִיַּד נִקְרָאת אֶרֶץ, מָקוֹם הַמִּתְקֵן לַעֲשׂוֹת
פְּרוֹת וְתוֹלְדוֹת.

בַּשָּׁעָה שֶׁאָמַר יְקוֹוֹ הַמִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
מָקוֹם אֶחָד וּדְאִי, אָזִי כָּל חֲדוּהָ וְכָל
שִׁמְחָה וְכָל תִּקּוֹן הַתִּתְקֵן. כִּיּוֹן שֶׁכָּל תִּקּוֹן הַתִּתְקֵן,
אָזִי עוֹלָה לַזָּכָר, וְהִיא אוֹמֶרֶת הַגִּידָה לִי שֶׁאֲהַבָּה
נִפְשִׁי אִיכָּה תִרְעָה אִיכָּה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים. אִיכָּה
אִיכָּה פַעַמִּים, רָמַז עַל שְׁנֵי חֲרֻבָּנוֹת, חֲרֻבֵּן בֵּית
רֵאשׁוֹן וְחֲרֻבֵּן בֵּית שֵׁנִי.

וּמִשּׁוּם כֵּן אִיכָּה תִרְעָה - בַּחֲרֻבֵּן הָרֵאשׁוֹן.
אִיכָּה תִרְבִּיץ - בַּחֲרֻבֵּן הַשֵּׁנִי. שֶׁהִנֵּה
שִׁמְחָתָנוּ טוֹבָה וְיָפָה, וּבִתְוֹךְ הַשִּׁמְחָה הַזֶּה יֵשׁ
לִי לִבְכוּת עַל שְׁנֵי הַמִּקְדָּשִׁים - אֶחָד הַמִּקְדָּשׁ
הָעֶלְיוֹן, וְאֶחָד הַמִּקְדָּשׁ הַתַּחְתּוֹן.

שִׁלְמָה אֶהְיָה כְּעֵטִיָּה (שִׁיר א) - אִם לֹא הַפַּעַמִּים
הָלָלוּ שְׁאֲנִי עֲתִידָה לִקְרֹא אִיכָּה. שִׁלְמָה
אֶהְיָה - בְּשָׁלוֹם אֶהְיָה בְּלִי גְלוּת כָּלֵל. בְּשָׁלוֹם עִם
בְּנֵי לְמִטָּה. כְּעֵטִיָּה - כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל-א כח) וְהוּא
עֵטָה מְעִיל. אֶהְיָה מְעֻטָּפָה בְּעֻטּוֹף שֶׁל הַקֹּדֶשׁ
הָעֶלְיוֹן, שֶׁהוּא הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ י"ה. שִׁלְמָה אֶהְיָה -

בְּשָׁלוֹם אֶהְיֶה בְּכָל הַשְּׁלֵמוֹת הָעֲלִיּוֹנָה. כְּעֻטָּה –
כְּעוֹטָה י"ה, לֵהִיּוֹת בְּכָל הַשְּׁלֵמוֹת הָעֲלִיּוֹנָה. עַל
עֲדָרֵי חֲבָרִיף – אֵלּוּ הַדְּרָגוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל כָּלם,
כְּמוֹ שְׁלִמְעָלָה.

אָזִי הוּא מְשִׁיב אֶלֶיָּה, וּמִתְחִיל מִהַדְּבָר הַזֶּה,
שֶׁהוּא הָאֲחֵרוֹן מִן הַשְּׁבִיחַ הַזֶּה, וְאוֹמֵר, אִם
לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים. אִם אֵת לֹא יוֹדַעַת
פְּעָמִים אֵיכָה אֵיכָה לְמָה הֵם? – צְאִי לָךְ, צְאִי
וּרְאִי בְּעֶקְבֵי הַצֶּאֱזָן, עַל מָה יִהְיֶה חֶרֶבֶן בֵּית
רֹאשׁוֹן וּבֵית שֵׁנִי. תִּדַּע עַל מָה – עַל מְשַׁכְּנוֹת
הָרַעִים, שֶׁהָרִי עֲתִידִים לְבַטֵּל תּוֹרָה בְּבֵית רֹאשׁוֹן
וּבְבֵית שֵׁנִי.

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי – אֵת אֶהוּבַת נִפְשִׁי,
הַגִּידָה לִי בְּסוֹד הַחֻכָּמָה אֵיכָה תִרְעָה,
אִם אַז אֵת תִּרְעִי כְּנִגְדִי, לֵהִיּוֹת אֲנִי אֵלֶיךָ בְּשִׁמְחָה,
וְלֵהִיּוֹת עִמָּךְ. שֶׁהָרִי בְּזִמָּן שְׂאֵהָיָה עִמָּךְ – שֶׁלְמָה
אֶהְיָה, בְּשָׁלוֹם אֶהְיָה, כְּמוֹ מִחַ הָאָגוֹז, שֶׁהִיא
מִתְעַטֶּפֶת עַל כָּל אוֹתָם הַהִיכָלוֹת שֶׁבְּתוֹכָהּ,
שֶׁכְּתוּב (דברים ד') וַיִּדְעַת הַיּוֹם וַהֲשִׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ כִּי
ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת
אֵין עוֹד.

אשריהם כל אלו שמשתדלים בתורה, לדעת את חכמת רבונם, והם יודעים ומסתכלים בסודות העליונים. משום שכשאדם יוצא מן העולם הזה, בזה מסתלקים ממנו כל דיני העולם. ולא עוד, אלא שפותחים לו שלשה עשר שערים של סודות אפרסמון זך, שהחכמה העליונה תלויה בהם.

ולא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא חוקק אותו באותו לבוש מלכות, שכל הדיוקנאות חקוקים שם. והקדוש ברוך הוא משתעשע עמו בגן עדן, ויורש שני עולמות - העולם הזה והעולם הבא.

החכמה שצריך לו לאדם, אחד - לדעת להסתכל בסוד רבוננו. ואחד - לדעת ולהפיר את גופו, ולהודע מי הוא, ואיך נברא, ומאיפה בא, ולאיפה הולך. והתקון של הגוף איך מתתקן, ואיך הוא עתיד להכנס לדין לפני המלך של הכל.

ואחד - לדעת ולהסתכל בסודות נשמתו, מה היא הנפש הזו שבו, ומאיפה באה, ועל מה בא בגוף הזה של טפה סרוחה, שהיום כאן

וּמָחַר בְּקָבֶר. וְאַחַד - לְהַסְתַּכֵּל בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וּלְדַעַת אֶת הָעוֹלָם שֶׁהוּא בּוֹ, וְעַל מָה יִתְתַּקֵּן.
וְאַחַר כֵּךְ בְּסוּדוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁל הָעוֹלָם
שְׁלֹמֶעֱלָה, לְהוֹדֵעַ לְרַבּוֹנוֹ. וְכָל זֶה יִתְבּוֹנֵן אָדָם
מִתּוֹךְ סוּדוֹת הַתּוֹרָה.

בא וּרְאָה, כָּל מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְעוֹלָם הַהוּא בְּלִי
יְדִיעָה, אֲפֹלוּ יֵשׁ בּוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים רַבִּים,
מוֹצִיאִים אוֹתוֹ מִכָּל הַשְּׁעָרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַהוּא.

צא וּרְאָה מֶה כָּתוּב כָּאן, הַגִּידָה לִי, אָמַר לִי
סוּדוֹת הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה, אֵיךְ אֵתָּה רוֹעֶה
וּמִנְהִיג אֶת אוֹתוֹ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, לְמַד אוֹתִי
סוּדוֹת הַחֲכָמָה שֶׁלֹּא יִדְעָתִי וְלֹא לְמַדָּתִי עַד כָּאן,
כְּדִי שֶׁלֹּא אֶהְיֶה בְּבוֹשָׁה בְּתוֹךְ אוֹתָן הַדְּרָגוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁאֲנִי נִכְנָס בֵּינֵיהֶם, שֶׁהָרִי עַד כָּאן לֹא
הִסְתַּכַּלְתִּי בָהֶם.

בא וּרְאָה מֶה כָּתוּב, אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הַיָּפָה
בְּנָשִׁים. אִם אֵתָּה בָּא בְּלֹא יְדִיעָה וְלֹא
הִסְתַּכַּלְתְּ בַּחֲכָמָה, טָרֵם תִּכְנָס לְכָאן, וְלֹא הִכְרַתְּ
אֶת סוּדוֹת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן - צְאִי לָךְ, אֵינֶךָ כְּדֹאִי
לְהִכְנָס לְכָאן בְּלִי יְדִיעָה, צְאִי לָךְ בְּעֶקְבֵי הַצֹּאן,
וְתִהְיֶה יוֹדֵעַ תּוֹךְ אוֹתָם עֶקְבֵי הַצֹּאן, אֵלּוּ הֵם

שְׁכַנֵּי אָדָם דְּשִׁים אוֹתָם בְּעֶקֶב, וַיּוֹדְעִים סוּדוֹת
עֲלִיּוֹנִים שֶׁל רַבּוֹנָם, וּבָהֶם תִּדַּע לְהִסְתַּכֵּל וּלְדַעַת.
וַיִּרְעִי אֶת גְּדִיתִיךָ – אֵלּוּ הֵם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית
רַבֵּן, הַתִּינוּקוֹת שֶׁהֵם בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ
וְלוֹמְדִים תּוֹרָה. עַל מִשְׁכָּנוֹת הָרָעִים – עַל אוֹתָם
בִּתְּחִיל כְּנִסְיוֹת וּבִתְּחִיל מְדַרְשׁוֹת, שֶׁשָּׁם לּוֹמְדִים אֶת
הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה. אֵף עַל גַּב שְׂאִינָם יוֹדְעִים,
אִתָּה תִּדַּע מִתּוֹךְ דְּבָרֵי הַחֲכָמָה הֵלְלוּ שְׂאוּמָרִים.

כְּתוּב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים
וְכו'. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים, בְּהִתְחַלָּה שְׁנֵי אוֹרוֹת
הָיוּ שְׁקוּלִים זֶה כְּנֶגֶד זֶה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהַ הַחֲבֵרִים.
וּבְאֵרָנוּ, שְׂאוֹתָם שְׁנֵי הָאוֹרוֹת הָיוּ בְּסוּד אֶחָד,
דְּבוּקִים יַחַד, וְהָיוּ בְּהִשּׁוּאָה אַחַת, שֶׁשְּׁנֵיהֶם
יִקְרְאוּ גְדֹלִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרָנוּ.

לא שֶׁהִיָּתָה הַלְּבָנָה בְּרֵאשׁוֹנָה גְדוֹלָה וְעֲלִיּוֹנָה,
אֲלֹא שֶׁבְּכָל זְמַן שֶׁהַלְּבָנָה עוֹמֶדֶת עִם הַשֶּׁמֶשׁ
בְּסוּד אֶחָד, בְּשִׁבְלִיו, הִיא נִקְרָאת עִמוֹ גְדֹלִים.
זֵנֵב הָאֲרִיָּה הוּא אֲרִיָּה, וְנִקְרָא אֲרִיָּה.

אֲמַרְיָה הַלְּבָנָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אֶפְשָׁר
שְׁמֶלֶךְ אֶחָד יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשְׁנֵי כְתָרִים יַחַד?
אֲלֹא זֶה לְבָדוֹ וְזֶה לְבָדוֹ.

אמר לה: ראייתי אותך שרצונך להיות ראש לשועלים. לכי והקטיני את עצמך. שהרי אף על גב שאת תהיי ראש להם, הקטנה תהיה לך מכמו שהיית.

וזהו שאמרה הלבנה, הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה. איך זה אפשר לך להנהיג העולם בשני כתרים יחד. איכה תרביץ בצהרים, שהרי ללבנה לא כדאי להאיר, ואי אפשר לך להנהיג בשני כתרים יחד, בשמש ובלבנה, שהרי הלבנה איזה אור יש לה בצהרים? משום כך אי אפשר לך להשתמש בשני כתרים יחד.

שלמה אהיה כעטיה, איך זה שאני אהיה מעטפת בצהרים, כשאר וחקק השמש הולך ומתחזק. הריני מעטפת בבושה לפניו, ולא אוכל לשמש לפניך, ואיך אתה תוכל להנהיג ולהשתמש בשני כתרים יחד?

אמר לה הקדוש ברוך הוא: הרי ידעתי כך, לכי והקטיני עצמך. (עו) אם לא תדעי לך היפה בנשים, שאמרת שאי אפשר לי להנהיג את העולם עם שני כתרים יחד, לכי והקטיני את עצמך, ותהיי ראש לשועלים.

צֵאִי לָךְ בְּעֶקְבֵי הַצֶּאֱזָן, צֵאִי וְתִהְיִי רֹאשׁ לְאוֹתָם
הָאוֹכְלוֹסִים וְהַצִּבְאוֹת שֶׁלֹּמֶטָה, וְרַעֲי אוֹתָם
וְהִנְהִיגִי אוֹתָם, וְהִי מֶלֶךְ שֶׁל כָּל הַתַּחְתּוֹנִים,
וְהִנְהִיגִי אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֹאזִי לוֹ, וְהִי
שׁוֹלֶטֶת בַּלִּילָה. וְדַאי צֵאִי וְהַקְטִינִי עֲצֻמָּה, וְכַךְ
רֹאזִי לָךְ.

אָמַר לוֹ אֱלֹהֵינוּ: רַבִּי, אֲשֶׁרִי חֲלָקָה, שְׁנִסְתְּרוּת
רְבוּנָךְ מְאִירִים לְפָנֶיךָ כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ,
וּמִשּׁוֹם כֵּךְ, כָּל אוֹתָם דְּבָרֵי פִיךָ, כָּלֵם חֲקוּקִים
לְמַעַלָּה, וְשִׁמַּח אָנִי שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ אוֹתָם מִפִּיךָ.
אֲשֶׁרִיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרִיךְ בְּעוֹלָם הַבָּא. הַדְּבָר
הַזֶּה הִיָּה תְלוּי לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, שֶׁלֹּא הִתְגַּלָּה
לְכָל הַצִּבְאוֹת שֶׁלֹּמֶעַלָּה. מִי הוּא שְׂגָלָה לוֹ בַּפִּסּוּק
הַזֶּה כָּעֵת? אֵתָה הוּא! שְׂאֲשֶׁרִי חֲלָקָה בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

עַל פִּי אֱלֹהֵינוּ נִגְזַר, (שם) הַגִּידָה לִי שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי.
כִּיּוֹן שֶׁהִיא עוֹלָה לְמַעַלָּה, וְנִשְׁמָטֶת מִתּוֹךְ
צִבְאוֹתֶיהָ וְכָל אוֹתָם אוֹכְלוֹסִיָּה, בְּסוּד שֶׁל הָאוֹת
'י, הִיא אוֹמֶרֶת: הַגִּידָה לִי שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי. אֵת
שֶׁהִיא אֶהוּבֶת נִפְשִׁי, אֵיכָה תִרְעָה, הוּאִיל וְאָנִי
נִקְדָּה אַחַת בְּלִי הַתַּפְשָׁטוֹת כָּלֵל, שֶׁהִרִי אָנִי
כְּלוּלָה בְּעֲצָמִי, וְאֵינִי יְכוּלָה לְלַקֵּט וּלְתַת.

וְזֶה הִיא אוֹמֶרֶת לְאַהוּבָהּ, מְשׁוּם שֶׁהִיא
 יוֹשֶׁבֶת מְקַבֵּצַת בְּעֶצְמָהּ, בְּנִקְדָּה אַחַת,
 וְהִיא רוֹצֶה לְהַכְנִיס אוֹתוֹ לְתוֹכָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 וּבָא אֵלֶיהָ מֶלֶךְ גָּדוֹל, אֵף עַל גַּב שֶׁהִיא אוֹת
 קִטְנָה מְכַל האוֹתִיּוֹת.

וְעַל זֶה, מִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, נִשְׁבַּע
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא יִכְנַס אֵלֶיהָ
 לְמַעַלָּה, עַד שֶׁיִּכְנַסוּ יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, שְׁכָתוּב (הוֹשַׁע
 יא) בְּקִרְבֶּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אָבוּא בְּעִיר. כָּתוּב כֵּאֵן
 בְּעִיר, וְכָתוּב שֵׁם (קֹהֵלֶת ט) עִיר קִטְנָה, שֶׁהִרִי האוֹת
 י' הִיא הַקִּטְנָה מְכַלֵּן.

שִׁלְמָה אָהֶיָּה כְּעִטָּיהּ, כְּלוּלָה בְּתוֹכִי, שְׂאִין
 לִי הַתַּפְּשׁוֹת מְכַל הַצְּדָדִים כָּלָל,
 מְשׁוּם שֶׁהוּא נִסְתָּר מְכַל הַצְּדָדִים יוֹתֵר מְכַל
 שְׂאֵר האוֹתִיּוֹת.

אִם לֹא תִדְעִי לָךְ וְגו', צְאִי לָךְ, פִּשְׁטִי עֲצִמְךָ בְּכָל
 הַצְּדָדִים, וְלִקְטִי עֲדוּנִים וְכִסּוּפִים בְּאוֹתָהּ
 הַהִתְפַּשְּׁטוֹת. וּמַהִי אוֹתָהּ הַהִתְפַּשְּׁטוֹת? שֶׁנֶּעֱשִׂית
 כְּסֻכָּה אַחַת שֶׁל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי עֲדָרֵי הַצֹּאן. וְזֶהִי
 הָאוֹת ה'.

וְזֶה הוּא צְאִי לָךְ. לֹא כָתוּב צְאִי, אֶלָּא צְאִי לָךְ,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נד) הִרְחִיבִי מְקוֹם אֹהֶלְךָ

ויריעות משפנותיך וכו'. שהרי בראשונה לא היית אלא נקדה אחת שחורה, שאין בה מקום אחר, אלא היא נסתרת בתוכה. כעת שעולה והיא מתחברת עם בעלה, הוא אומר לה צאי לך, הרחיבי מקום אהלך, פשטי את עצמך, ואז ורעי את גדיתך, תוכלי ללקט עדונים וכסופים.

שהרי בשעה שהיא נקדה אחת ועולה למעלה, ואותו המלך העליון יורד אליה להפגס בה, מכה באותה נקדה, ומתפשט בכל הצדדים, ונעשית אותה הנקדה האות ה', ונשלמת בכל הצדדים ולוקטת עדונים וכסופים. אז אומר לה, ורעי את גדיתך, לכי ותפרנסי את כל אוכלוסיתך, קטנים וגדולים.

היפה בנשים, נקדה אחת בתוך האותיות, אין יפי לכל האותיות פרט לאות י'. בנקדה הזו מתתקנות כל האותיות, והיא היפה של כלן, ואין אות שהולכת בלי הנקדה הזו. היא בכלן וכלן בה. והיא יפה והיפי של הכל, שהרי ממקום נסתר עליון היא באה, ראש לכל הדרגות העליונות, ובה הוא הראש לכל הדרגות התחתונות שלמטה. משום כך היפה בנשים, היפי של הכל.

וַעֲזֹד הִיפָּה בְּנָשִׁים, כְּתוּב בְּנָשִׁים, בְּאוֹתָן
הַאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן נִקְבוֹת. וּמָה הוּא? הָאוֹת
ה'. שֶׁהִרִי אִזּוּ הִיא הַהִתְפַּשְּׁטוֹת וְהִיפִי שֶׁל הַכֹּל,
לְרַעוֹת וּלְחֶלֶק חֶלְקִים לְכָל הָאוֹכְלוֹסִים הָעֲלִיוֹנִים
שָׁלָה. וְעַל זֶה, צָאִי לָךְ מִן הַסֵּתֶר הַזֶּה, שְׂאֵת
כְּלוּלָה וְנִסְתָּרֶת בְּתוֹכָךְ. לָךְ, לְעֶצְמְךָ וּלְתוֹעֲלֶתְךָ.
וְהַכֹּל הוּא בְּסוֹד הָאוֹתִיּוֹת.

כְּתוּב (תהלים מח) **אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע**
לְמִשְׁגָּב. שֶׁהִרִי בְּשַׁעַה שְׁאוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל בָּא אֵלֶיהָ, וּמוֹשֵׁף אוֹתָהּ לְמַעַלָּה לְהַכְנִס
בָּהּ, וּמִכָּה בָּהּ בְּאוֹתָהּ הַנִּקְדָּה. כִּיּוֹן שֶׁמִּכָּה
בְּאוֹתָהּ נִקְדָּה, מִתְפַּשְּׁטֶת וְנִפְתַּחַת לְכָל הַצָּדִידִים,
וְנִעֲשִׂית הָאוֹת ה', פְּתַח שֶׁל הַהִיכָלוֹת לְכָל צַד,
לְהַכְנִיס אוֹתוֹ מֶלֶךְ גָּדוֹל, וְאִזּוּ אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ,
בְּאוֹתָם פְּתִיחַת הַהִיכָלוֹת, בְּאוֹת ה' הוּא נוֹדַע.

אוֹתוֹ אֱלֹהִים חַיִּים נוֹטֵל אוֹתוֹ הַשֵּׁם לְזוֹן
וּלְחֶלֶק חֶלְקִים לְכָל, וְאִזּוּ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב,
לְהִיּוֹת מִשְׁגָּב לְתַחְתּוֹנִים, וּלְהִרִיק בְּרָכוֹת לְכָל,
כְּמוֹ שֶׁלְמַעַלָּה.

בְּשַׁעַה שְׂרָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אֶת
הָעוֹלָם, עָלוּ כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם, וְכָל

הַדְרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְהַתַּחְתּוֹנוֹת כֻּלָּן בְּמַחְשָׁבָה.
 לָמָּה נִקְרְאָת מַחְשָׁבָה? אֲלֵא זֹהִי נִקְדָּה אַחַת
 נִסְתָּרָת, שְׁעוֹמְדָת בְּמַחְשָׁבָה. שְׁהָרִי נִקְדָּה אַחַת
 לֹא יָדוּעַ לְאִיזָה מְקוֹם מִתְפַּשְּׁטָת, וּמָה יִהְיֶה
 מִמֶּנָּה, וּלְאִיזָה מְקוֹם יִסְטָה הַדֶּרֶךְ. וְהַנִּקְדָּה
 הַזֹּוּ הִיא הָרֹאשׁ שֶׁל כָּל הָרְצוֹנוֹת וְכָל
 מַחְשְׁבוֹת הָעוֹלָם.

וְהִיא הַכֹּל נִסְתָּר בְּתוֹכָהּ, וְלֹא נֹדַע, עַד
 שֶׁהַתְּפִשְׁטָה הַמַּחְשָׁבָה הַזֹּוּ, וְנַעֲשֶׂתָה
 הַתְּפִשְׁטוֹת אַחַת, לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה. כִּיּוֹן שֶׁהַנִּקְדָּה
 הַזֹּוּ הַתְּפִשְׁטָה בַּהַתְּפִשְׁטוֹת הַזֹּוּ, הַתְגַּלָּה יוֹתֵר כָּל
 מָה שֶׁהִיא נִסְתָּרָה.

לֹא שֶׁהַתְגַּלָּה לְדַעַת, אֲלֵא הַתְגַּלָּה אוֹתוֹ הַסֵּתֵר
 לְאִיזָה מְקוֹם סוּטָה הַדֶּרֶךְ. וַיּוֹצֵא מִסּוֹד
 הַמַּחְשָׁבָה, שְׁהָרִי אֵין עוֹמֵד בְּמַחְשָׁבָה, וְלֹא עוֹלָה
 בְּשֵׁם הַזֶּה, אֲלֵא עוֹמֵד בְּשֵׁם לְהַתְגַּלּוֹת. וְנַעֲשֶׂה
 קוֹל אֶחָד בְּלַחֲשׁ, וּמָה הוּא? זֶוּ הָאוֹת ה', שֶׁהִיא
 כְּלִי לְהוֹצִיא אֶת כָּל אוֹתָם הַדְּבָרִים הַנִּסְתָּרִים
 שֶׁהָיוּ בְּתוֹךְ הַמַּחְשָׁבָה.

כֵּאֵן הוּא בְּהַפּוֹךְ מֵהַגִּזָּן שְׁלִמְטָה. לְמִטָּה, מִי
 שְׁמִכָּה בְּאוֹתָהּ נִקְדָּה שְׁלִמְטָה, כְּשֶׁהִיא

נִסְתַּתְּתָּ, וּבָא אֵלֶיהָ אוֹתוֹ מֶלֶךְ גָּדוֹל, שֶׁהוּא בְּסוֹד
הָאוֹת ו' שִׁיּוּצָאֵת מֵאוֹתָהּ ה' הָעֲלִיּוֹנָה. אוֹתָהּ הו'
שִׁיּוּרְדָת מִתּוֹכָהּ, מִכָּה בְּנִקְדָּה הַזֹּו, וּמוֹצִיאָהּ
מִתּוֹכָהּ כָּל מָה שֶׁלִּקְטָה מִלְּמַעְלָה, וּמִתַּפְּשֻׁטָּה
וּנִפְתַּחַת לְכָל הַצְדָּדִים, וְנַעֲשִׂית הָאוֹת ה'.

לְמַעְלָה, מִי שֶׁמָּכָה בָּאוֹת ה' הָעֲלִיּוֹנָה, הִיא
נִקְדָּה אַחַת נִסְתַּתְּתָּ עֲלִיּוֹנָה, כִּיּוֹן
שֶׁמָּכָה בָּהּ, מוֹצִיאָהּ הַחוּצָה, וּמִתְגַּלִּים כָּל
אוֹתָם הַדְּבָרִים הַנִּסְתָּרִים שֶׁהֵיוּ שָׁם, וְיוֹצֵאִים
הַחוּצָה. הֵרִי נוֹדְעָה אוֹתָהּ הַמַּחְשָׁבָה שֶׁהִיָּתָה
נִסְתַּתְּתָּ וְלֹא יְדוּעָה.

כְּמוֹ כֵּן, כְּשֶׁמָּכָה ו' בְּנִקְדָּה הַזֹּו לְמִטָּה, אֲזִי
מוֹצִיאָהּ בְּתוֹכָהּ (מִשְׁפִּיעִים לְתוֹכָהּ) כָּל אוֹתָם
הַצְּבָאוֹת וְהַמַּחְנוֹת וְהָאוֹכְלוֹסִים וְהַמְּאוּרוֹת
וְהַנִּחָלִים הָעֲמֻקִּים שֶׁלְּמַעְלָה.

וְאִזּוֹ אוֹמְרִים לָהּ, (שִׁיר א') וְרַעֲי אֶת גְּדִיתֶיךָ עַל
מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים. טְלִי אוֹרוֹת וּמִזְנוֹנוֹת,
וְחִלְקִי לְכָל אוֹתָם הַצְּבָאוֹת וְתַנִּי לָהֶם. עַל
מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים – אוֹתָם הָרוּעִים שֶׁהֵם מְנַהֲיִי
הָעוֹלָם, לָתֵת לָהֶם שְׁלֹטוֹן וְתַקָּף, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
כְּרָאוּי לוֹ. וְכָל זֶה בְּהַתַּפְּשֻׁטוֹת שֶׁל הַנִּקְדָּה הִיא
שֶׁהִיָּתָה נִסְתַּתְּתָּ מִקֶּדֶם לָכֵן.

סדר הלימוד ליום ז אלול [יום 332 בשנה]

שְׁמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר, בְּרֹאשׁוֹנָה כְּשֶׁטָרַם
נֶאֱמָרוּ וְלֹא נִתְּגָלוּ הַדְּבָרִים הִלְלוּ שֶׁל שִׁיר
הַשִּׁירִים, בְּכִיתִי וְהִתְעַצְבֹּתִי. וְכַעַת שֶׁהַדְּבָרִים
הִלְלוּ הַתְּגָלוֹ, שְׁמַחְתִּי, וְאִמְרָתִי שְׁאֲשָׁרִי חֵלְקִי
שֶׁהֵייתִי בָּזָה. וְעוֹד, שֶׁדְּבָרִים עֲלִיוֹנִים שְׁלֹמַעְלָה
הַתְּגָלוֹ כָּאֵן עַל יְדֵי מַר.

לְסַסְתִּי בְּרַכְבִּי פָרְעָה דְּמִיתִיךָ רַעֲיָתִי. רַבִּי
שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת
רֶכֶב בְּחֹר וְכוּ', בָּא וְתִרְאֶה, חֲכַמַת מִצְרַיִם, שְׁכָל
מָה שֶׁעָשׂוּ - לְסוֹד הַחֲכָמָה שְׁלֹמַעְלָה הֵם עָשׂוּ.
וּפָרְעָה הָיָה יוֹתֵר חָכֵם, שֶׁהָרִי אֵין מַעֲמִידִים מֶלֶךְ
בְּמִצְרַיִם, אִם לֹא יִהְיֶה הַחָכֵם מְכֻלָּם.

וַעֲלֵ זֶה כְּתוּב וַיִּקַּח, הוּא נָטַל הַכֹּל בְּחֲכָמָה, נָטַל
עֲצָה שֶׁל חֲכָמָה אֱלִיּוֹ. אָמַר, הָעַם הַזֶּה הֵם
שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף. נִכְנָס לְחִדְרוֹ, וְהִפָּךְ בְּכָל מִינֵי
כְּשָׁפִים שָׁלוֹ, וְעָשָׂה פְּגִימוֹת וּפְסִיִּים, וְכִשְׁף
כְּשָׁפִים, וְנָטַל שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב נִבְחָרִים. בְּחֹר -
נִבְחָרִים בְּכְשָׁפִים טְעוֹנִים בְּכָל מִינֵי קְסָמִים
וְכְשָׁפִים בְּסוֹד שְׁלֹמַעְלָה, שֶׁל אוֹתוֹ הַמִּמְנָה
שֶׁהִתְמַנָּה עֲלֵיהֶם.

וְהָיָה נוֹסֵעַ טְעוֹן בְּקֶסָמִים וּכְשָׁפִים, שֶׁשׁ מֵאוֹת
 רָכַב בַּחוּר, שֶׁהָיוּ נִבְחָרִים כְּנִגְדָם שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל. וְכָל רָכַב מִצָּרִים – כָּל אֶחָד וְאֶחָד טְעוֹן
 בְּכִשְׁפֵּיו וּקְסָמָיו. לֹא הָיוּ חֲכָמִים בְּמִצָּרִים שֶׁלֹּא
 טְעוּנִים בְּמִטְעָנִים שֶׁל קְסָמִים וּכְשָׁפִים.

וַיִּשְׁלַח שָׁם עַל כָּלֹּ – מֶה זֶה וְשֶׁלֹּשׁ? אֵלָּא מִיָּנִי
 כְּשָׁפִים לוֹ חֲקוּקִים בְּשֶׁלֶשׁ שָׁלֹשׁ.
 וְשִׁמּוֹת שֶׁל טְמָאָה הָיוּ בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל שֶׁלֶשׁ שָׁלֹשׁ.
 כָּלֶם חֲקוּקִים בְּקִשְׁרִים מְזִינִים, כָּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה,
 לְהִיּוֹת לוֹ כָּלִי זֵין קְשׁוּרִים לְיִשְׂרָאֵל.

עַל הַכֶּלֶה כְּתוּב, שֶׁהָרִי עֲצָה נָטַל עַל כָּלָה, וּכְדִי
 לְהַשְׁמִיד אֶת יִשְׂרָאֵל. וְכָלֶם הָיוּ מִיָּנִי מַחֲנוֹת
 עַל כָּלָה, שֶׁהִיָּתָה נוֹסֵעַת לְפָנֶיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

מִיד – (שְׁמוֹת יד) וַיַּחֲזֵק ה' אֶת לֵב פָּרְעֹה מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 יִצְאִים בְּיַד רָמָה. מִיד רָמָה לֹא כְּתוּב, אֵלָּא בְּיַד
 רָמָה. הִיא הַיָּד שֶׁכְּתוּב בָּהּ (סו) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַיָּד הַגְּדוֹלָה. אוֹתָהּ הַיָּד הַגְּדוֹלָה הִיא יַד רָמָה.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה חֲקַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיַד הַזֶּה
 כָּל הַדִּיוֹקְנָאוֹת וְכָל הַצָּבָאוֹת וְהַחֲזָקִים
 שֶׁל הַמִּצְרִים, כָּמוֹ שֶׁאוֹתָם הַכְּשָׁפִים וְהַקְּסָמִים

שַׁעֲשׂוּ, בַּשְּׁעָה שֶׁהָיוּ בָּאִים בְּכַשׁוּף הַזֶּה. אוֹתָהּ
הָיָה חֲקוֹק בָּהּ כְּנֶגֶד אוֹתָם הַמְכַשְּׁפִים,
וְנִשְׁבְּרָה לִפְנֵי אוֹתוֹ הַדִּיּוּקָן שֶׁהָיָה חֲקוֹק בְּאוֹתָהּ
הָיָד. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם טו) 'יְמִינָךְ ה' נֶאֱדָרִי בִּכְחַ
יְמִינָךְ ה' תִּרְעֶץ אוֹיֵב. וּמִשּׁוֹם זֶה דְּמִיתִיהּ,
דִּיּוּקְנָאוֹת וְצִיּוּרִים חֲקֻקְתִּי בָךְ, כְּמוֹ הַסּוּסִים שֶׁל
פָּרַעֲה. עַד כָּאן.

אָבֵל בִּקְשָׁר הַדְּבָרִים לֹא נִקְשְׁרוּ. שָׂאֵם כֶּךָ, מַה
זֶה לְגַבִּי הַפֶּסוּק שֶׁלְמַעְלָה, וּבִסּוּד שֶׁל
אַהֲבָה וְשִׁמְחָה שֶׁל הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה? מַה רוֹצִים
כָּאן מִרְכָּבוֹת פָּרַעֲה, וּמַה הוּא הַשִּׁיב לָהּ?

אַלֵּף וְדָאִי שֶׁהֵכֵל בִּקְשָׁר שֶׁל סוּד אֶחָד הוּא,
לְסִסְתִּי בִּרְכָבִי פָרַעֲה. חֲזַרְנוּ לְדַבֵּר
הָרָאשׁוֹן. שֶׁכֶּאֱשֶׁר הִקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַה אוֹתָם
עַל כָּל אוֹתָם הָאוּכְלוּסִים וְהַמְחַנּוֹת שֶׁלְמַטָּה
לְהִיּוֹת הָרָאשׁ שֶׁלָּהֶם, מֵאוֹתוֹ הַזְמָן הֵיא מְשַׁבַּחַת
תָּמִיד, וְלֹא שׁוֹכֶכֶת, וְכָל אוּכְלוּסִיָּה מְשַׁבְּחִים
תָּמִיד, וְלֹא שׁוֹכְכִים לְעוֹלָמִים.

וְהַתְּשַׁבַּחַת שֶׁל הָאַהֲבָה הַזֶּה הִיְתָה הָרָאשִׁית,
כְּשִׁיצָאָה מִמִּצְרַיִם, וְכָל
הָאוּכְלוּסִים שֶׁלְמַעְלָה וּלְמַטָּה הָיוּ לְפָנֶיהָ, וְאִז

הַתְּחִילָה אֶהְבֵּת הַתְּשַׁבַּחַת לְמַעַלָּה. וְסוֹסֵי פְרָעָה
וּמִרְכָּבוֹתָיו הָיוּ נוֹסְעִים אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל, הִיא
הַתְּחִילָה בַּתְּשַׁבַּחוֹת שֶׁל אֶהְבָּה אֶל מַעַלָּה.

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רָצָה בַּתְּשַׁבַּחוֹת בָּאוֹתוֹ
הַזֶּמֶן, כְּמוֹ שֶׁשָּׁנִינוּ (שמות יד) וְלֹא קָרַב
זֶה אֶל זֶה כָּל הַלַּיְלָה. וְהוּא הִשְׁתִּיק אוֹתָהּ מִתּוֹךְ
תְּשַׁבַּחוֹת הָאֶהְבָּה שֶׁהַתְּחִילָה.

צא וּרְאֵה, כֻּלָּה שְׁעוֹמֶדֶת בְּאֶהְבָּה לְרֹאוֹת בַּעֲלָהּ,
כְּשֶׁרוֹאֶה אוֹתוֹ, מִתְעוֹרֶרֶת אֶהְבָּה אֵלָיו,
וּמִתְחִילָה לְשַׁבַּח לוֹ. וְאִם הוּא לֹא רוֹצֶה
בַּתְּשַׁבַּחוֹת, מִשְׁתִּיקָה בְּשִׁתִּיקָה מִהַתְעוֹרְרוֹת
הָאֶהְבָּה שֶׁהַתְּחִילָה. אֵיךְ שׁוֹכֵךְ לִבָּהּ וּרְצוֹנָה?

כִּיּוֹן שֶׁטָּבְעוּ כָּל אוֹתָם הַסּוֹסִים וְהַמִּרְכָּבוֹת שֶׁל
פְּרָעָה בָּיִם, וְרָאוּ יִשְׂרָאֵל כָּל אוֹתָם גְּבוּרוֹת
וְנִסִּים שֶׁעָשָׂה לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שִׁבְחוּ
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ תְּשַׁבַּחַת בְּשִׁבְלָהּ. וְקִבֵּל אוֹתָם
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שִׁכְתוּב (שמות טו) אֶז יִשִּׁיר מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לֵה'. אַחֵר כֵּךְ
כְּשֶׁחֲזָרָה הַבָּאֵר, שִׁבְחוּ יִשְׂרָאֵל תְּשַׁבַּחַת בְּשִׁבְלָהּ,
שִׁכְתוּב אֶז יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. בָּא
יְהוֹשֻׁעַ וְשִׁבַּח תְּשַׁבַּחַת בְּשִׁבְלָהּ. בָּאוּ דְבוּרָה
וּבָרַק וְשִׁבְחוּ תְּשַׁבַּחַת בְּשִׁבְלָהּ.

כִּיּוֹן שְׁבִנָּה שְׁלֵמָה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל
הָעוֹלָמוֹת הָיוּ בְּמִשְׁקַל אֶחָד, אֲזִי הָיָא
עוֹרְרָה אֶהְבָּה וְתִשְׁבַּחַת עֲלִיּוֹנָה, וְאָמְרָה דְּבָרִים
עֲלִיּוֹנִים אֱלוֹ שֶׁל תִּשְׁבַּחַת וְאֶהְבָּה אֱלִיוֹ.

אֲזִי הוּא, מִתּוֹךְ אֶהְבָּה וְתִשְׁוֹקַת הַפְּלָה, רָצָה
לְהִזְכִּיר לָהּ אוֹתָהּ שְׁתִּיקָה שֶׁעָשָׂה לָהּ לְשִׁתְּקָה,
וְלֹא רָצָה בְּתִשְׁבַּחַת. פֶּתַח וְאָמַר, (שִׁיר א) לְסִסְתִּי
בְּרֻכְבֵּי פָרְעָה. כְּשִׁאוֹתָם הַסּוֹסִים וְהַמְּרַכְבוֹת שֶׁל
פָּרְעָה הָיוּ בָּאִים וְרוֹדְפִים אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל – דְּמִיתִיךְ
רַעֲיָתִי, הִשְׁתַּקְתִּי אוֹתְךָ בְּהִשְׁתַּקָּה. דְּמִיתִיךְ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּדֶם אֶהֱרֹן. שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוּם.

וְעַם כָּל זֶה כֶּךָ צָרִיךְ, שֶׁהָרִי בְּאוֹתוֹ זְמַן עַד עֵתָהּ,
הַבָּנִים וְהָאוּכְלוּסִים שֶׁפָּאָרְץ וְכָל הַתְּקוּנִים
שֶׁלָּךְ לֹא הָיוּ שְׁלֵמִים כְּרָאוּי, וְאַתָּה לֹא הָיִית
מִתְעַטָּרַת בָּהֶם כְּרָאוּי בְּתְקוּנֶיךָ.

אֲבָל עֲכָשׁוּ נָאוֹו לְחִיּוֹךְ בְּתוֹרִים, כְּמָה נָאִים כָּל
הַתְּקוּנִים שֶׁלָּךְ, וְכְּמָה יָפִים הֵם בְּתוֹרִים,
שֶׁכְּבָר קִבְּלוּ תוֹרָה, תוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל־
פֶּה, וְהִתְעַטְרָה בָּהֶם מַה שֶׁלֹּא הָיִית מְקוֹדֶם לָכֵן.

וּבְשׁוּם כֶּךָ דְּמִיתִיךְ רַעֲיָתִי, וְלֹא רַצִּיתִי
בְּתִשְׁבַּחַתֶּיךָ וְהִתְעוֹרְרוֹת אֶהְבַּתְךָ,

מִשׁוּם שְׁאֵת עָרוֹם וְעָרִיָּה, וְלֹא הָיִית מְתַקֶּנֶת
בְּתִקּוּנִים. וְכַעַת כַּמָּה נָאִים הַתִּקּוּנִים שֶׁלָּךְ, וּרְצוֹנִי
בָּךְ, וּבְדַבְרֵי תִשְׁבַּחְתֶּךָ. צִוְּאַרְךָ - הָרִי יֵשׁ לָךְ בֵּית
מִקְדָּשׁ בְּאַרְץ, בְּגֹזֶן שֶׁל כָּל הַצִּיּוּרִים הָעֲלִיּוֹנִים,
וְכַמָּה צְדִיקִים וַחֲסִידִים נִכְנָסִים לְתוֹכוֹ.

וְעַכְשָׁיו שְׁאֵת מִתְעַטֶּרֶת בְּתִקּוּנֶיךָ וּבִשְׁלֵמוֹת
שֶׁלָּהֶם, הָרִי כָּל הַמְּקוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים
וְכָל הַדְּרָגוֹת וְהָאִיבָרִים הָרִי הֵם אֵלֶיךָ, לְקַבֵּלְךָ,
וּלְתַקֵּן אוֹתָךְ בְּתִקּוּנִים עֲלִיּוֹנִים.

וְעַל זֶה (שִׁיר א) תוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָּךְ. נַעֲשֶׂה וְדַאי.
לֹא כְּתוּב אַעֲשֶׂה, אֲלֵא נַעֲשֶׂה, מֵרֹאשׁ
הַנִּקְדָּה הָעֲלִיּוֹנָה עַד הַיְסוֹד הַתַּחְתּוֹן נִתְקַן אוֹתָךְ,
וְנַעֲשֶׂה לָּךְ מִן הַצַּד שֶׁל זָהָב, שֶׁשֶּׁם הַתְּעוֹרוֹרוֹת שֶׁל
אֶהְיֶה. עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף - מַצַּד הַיָּמִין.

לְהִרְאוֹת, שֶׁהָרִי הַהַתְּעוֹרוֹרוֹת שֶׁל מַעְלָה אֵין
מִתְעוֹרֶרֶת וְאֵין מִתְתַּקֶּנֶת אֵלֶיהָ, אֲלֵא
כִּשְׁהוּא מִתְתַּקֵּן בְּרֹאשׁוֹנָה בְּתִקּוּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה.
כִּיּוֹן שֶׁנִּתְתַּקְּנוּ בָּהּ תִּקּוּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כְּרֹאוּי, אֲזִי
הַתִּקּוּנִים שֶׁלְּמַעְלָה מִתְתַּקְּנִים בָּהּ, וְנוֹתְנִים לָהּ
תוֹרֵי זָהָב עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף. תוֹרֵי, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(אֶסְתֵּר ב) תוֹר אֶסְתֵּר בַּת אַבְיָחִיל.

וַעֲלֵ זֶה, כְּשֶׁרוֹדְפִים הַסּוֹסִים שֶׁל רֶכְבִּי פָרְעָה –
 דְּמִיתִיךָ, שֶׁלֹּא תִשָּׁבַח וְלֹא תַעֲרִיר אֶהְבָּה אֵלַי,
 מִשּׁוּם הַתְּקוּנִים שֶׁלָּךְ שֶׁלֹּמָטָה אֵינָם. וְכַעַת נֶאֱדָה
 הוּא, שֶׁהָרִי נֶאֱוֶה לְחֵייד בַּתּוֹרִים וְגו', וְדַאי תּוֹרֵי
 זֶהב נַעֲשֶׂה לָךְ וְגו', וְנִתְקַן אוֹתָךְ כְּרֹאוֹי, וְכָל אֶחָד
 וְאֶחָד כָּפִי דְרֶכּוּ, וְהַדְּבָרִים הֵלְלוּ נִקְשָׁרִים.

לְסִסְתִּי בְּרֶכְבִּי פָרְעָה וְגו' (שיר א'). כְּתוּב (שמות יג)
 וְה' הִלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן וְגו'.
 בַּשָּׁעָה שֶׁהוֹצִיא אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
 יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא הָיוּ רוֹצִים לָלֶכֶת בַּמִּדְבָּר
 בַּדֶּרֶךְ יִבְשָׁה, שֶׁהָיוּ רְגִילִים בְּמִצְרַיִם שֶׁהִיְתָה כְּמוֹ
 גֵּן עֵדֶן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּגֵּן ה' כְּאָרֶץ מִצְרַיִם. שֶׁהָיוּ
 הוֹלְכִים בְּמָקוֹם יִבֵּשׁ בַּדֶּרֶךְ, בַּחֲרֹב בְּלִי יָשׁוּב.

מָה עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? שֶׁלַח לִפְנֵיהֶם
שְׁכִינָה, שֶׁהִיְתָה הוֹלְכַת בְּכָל הַגּוֹנִים שֶׁל
 זֶהר, בְּכָל הַגּוֹנִים שֶׁל תְּשׁוּקָה, וְהָיוּ רָצִים אַחֲרֶיהָ
 לִרְאוֹת בַּתְּשׁוּקָה. וּמִשּׁוּם כֵּךְ הָיוּ רָצִים אַחֲרֶיהָ,
 וְהוֹלְכִים, וְלֹא הָיוּ מִתְעַכְּבִים. וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עָשָׂה לָהֶם כֵּךְ, כֵּךְ שֶׁלֹּא יִתְעַכֵּב קְדוֹשׁ הַשֵּׁם עַל
 הַיָּם, שֶׁהוּא (כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְעַכֵּב כְּבוֹד שְׁמוֹ בְּעוֹלָם הוּא) הִיָּה רוֹצֶה
 לְהִתְכַּבֵּד בַּתּוֹךְ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ.

כְּמוֹ שְׁאַלָה הָלְכוּ בַּחֲפִזּוֹן, אֵף כֵּן עָשָׂה פְּרָעָה
בְּמִרְכָּבוֹת וְהַסּוּסִים שָׁלוּ, כְּדִי לְרַדֵּף
בַּחֲפִזּוֹן, שְׁלֹא יִתְעַכְּבוּ מִרְכָּבוֹתָיו בַּדֶּרֶךְ. מָה
עָשָׂה? נָטַל סוּסוֹת נִקְבוֹת וְסוּסִים זָכָרִים, וְשָׁם
הִנְקִיבוֹת לַפְּנִיָּהם וְהַזְכָּרִים מֵאַחֹר. הַזְכָּרִים הָיוּ
רָצִים אַחֵר הִנְקִיבוֹת, וְהִנְקִיבוֹת הָיוּ רָצִים בַּחֲפִזָּה, וְזֶה פְּרָעָה
עָשָׂה בַּחֲכָמָה, לְרַדֵּף בַּחֲפִזּוֹן אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל.

כִּיּוֹן שֶׁהָשִׁיג אוֹתָם, וְרָצָה לַעֲרֹךְ קָרֵב עִם יִשְׂרָאֵל,
נָטַל הִנְקִיבוֹת וַחֲגָר אוֹתָן לְאַחֹר, וְהַזְכָּרִים
לַפְּנִיָּהם, כְּדִי לִזְרֹז אֶת מִרְכָּבוֹתָיו. כֵּן בְּרָא שׁוֹנָה
כְּתוּב וְה' הִלֵּךְ לַפְּנִיָּהם יוֹמָם, וְאַחֵר כֵּן כְּתוּב (שם)
(יד) וַיִּסַּע מִלֵּאךְ הָאֱלֹהִים הֵהָלֵךְ לַפְּנִי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם. וַיִּסַּע, כְּדִי שִׁיזְדַּרְזוּ יִשְׂרָאֵל וַיְהִיו
שְׁמוּרִים, וְכָל אוֹתָם חָצִים וּבְלִיסְטְרָאוֹת וְאַבְנִים
וּמִקְלוֹת שֶׁהָיוּ זוֹרְקִים עַל יִשְׂרָאֵל, לֹא הִגִּיעוּ
אֲלֵיהֶם. וְהֵינּוּ מֵה שֶׁכְּתוּב הִתִּיצְבוּ וַרְאוּ, וּמִשּׁוֹם
כֵּן דְּמִיתִיד, בְּאוֹתוֹ גִּזָּן מִמֶּשׁ.

כִּיּוֹן שֶׁאוֹתָם הָאוֹכְלוּסִים עָבְרוּ, וַרְאוּ כָּל אוֹתָם
נִסִּים וּגְבוּרוֹת שֶׁעָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הֵם, אָזִי נָאוּ לְחַיֵּיךְ בַּתּוֹרִים, הִתְתַּקְּנוּ יִשְׂרָאֵל
בְּסוּד הָאֱמוּנָה, שֶׁכְּתוּב (שם) וַיֹּאמִינוּ בִּה' וּבִמְשָׁה

עבדו. וקבלו ישראל תורה על הר סיני, תורה
שבכתב ותורה שבכל פה, ואז הכל התתקנו,
מעלה ומטה כראוי.

נאוו לחייהו בתורים (שיר א). בא וראה, כל הגונים
שבפנים, וכל המחשבות והרצונות של
העולם שהם בתוך הלב, כלם נראים בפנים.
ובפנים נודע מיהו האדם, אם מעשיו לטוב ואם
מעשיו לרע, כמו שנאמר הכרת פניהם ענתה בם.
ועכשו שהתקונים של הכל כלם כראוי, בתקונים
כשרים, בתקונים של מעשים טובים, מיד נאוו
לחייהו, בלא בושח כלל.

וכל זה היה בזמן שנבנה בית המקדש, וכל
העולמות בשמחה, מעלה ומטה, ואז
התתקנו הפנים כראוי, התחברו פנים בפנים
כראוי.

לחייהו, ולא כתוב פניהו, משום שהכל אחד,
אבל לחיים, הם מתקנים צפצוף ודבור
להסתכל בהם. ומשום כך השירה הזו התתקנה
עכשו יותר משאר הזמנים של העולם.

כתוב (בראשית טו) והנה דבר ה' אליו לאמר לא
יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא

יִירָשֶׁף. וְכִי אֲבָרְהָם שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בְּשָׁלוֹמוֹת אֲצֵל
הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, אֵיךְ לֹא הֶאֱמִין בְּמֵאֵמֶר הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּכִמָּה פְּעָמִים שֶׁאָמַר לוֹ שֶׁיְהִי לוֹ
בָּנִים, שֶׁכָּתוּב (שם ה) וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה, (שם יב)
לְזִרְעוֹ אֶתְנֵן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת, וְאַחֵר כֵּךְ הוּא אוֹמֵר
וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי?

הַבַּט לְרֹאשׁ הַפָּסוּק, מֶה כָּתוּב? (שם) וְאַנְכִי הוֹלֵךְ
עֲרִירִי. וְכָתוּב (שם) הֵן לִי לֹא נִתְּתָה זֶרַע
וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי. אֲלֹא בְּרֹאשׁוֹנָה אֲבָרְהָם
הָיָה מֵאֲמִין בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָיָה מְסַתְּכָל
בְּכוֹכָבִים וּבַמַּזְלוֹת הַלָּלוּ, וְהָיָה רוֹאֶה שְׁלֹא יִהְיֶה
לוֹ בֶּן, מִשּׁוּם שֶׁעַד עַתָּה לֹא הָיָה דָּבָק בַּדְּבָקוֹת
שֶׁל רַבּוֹנוֹ.

כִּיּוֹן שֶׁכָּתוּב וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה, הוֹצִיא אוֹתוֹ
מִן אוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ, וְקָרְבוֹ אֵלָיו לְעִבּוּדָתוֹ,
לְדַעַת דְּרָכִים אַחֲרוֹת שֶׁל חֲכָמָה, וְהוֹצִיאוֹ
מֵאוֹתָם הַנְּחוּשִׁים שֶׁל הַמַּזְלוֹת, וְאָמַר לוֹ: אֲבָרָם
אֵינוֹ מוֹלִיד, אֲבָרְהָם מוֹלִיד. וְזֶה וְלֹא יִקְרָא עוֹד
אֶת שְׁמֹךְ אֲבָרָם וְהָיָה שְׁמֹךְ אֲבָרְהָם כִּי אֵב הַמוֹן
גּוֹיִם נִתְּתִיד.

מֶה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁאֵין בְּכָל הָאוֹתִיּוֹת אוֹת
שֶׁמֶתְקַנֶּת לְהוֹלִיד, פָּרֹט לְאוֹת ה'. הָאוֹת

הזו היא מתקנת לעשות פרות ותולדות יותר
מכל שאר האותיות, ומשום כך היא פתוחה
מכל הצדדים.

ואם תאמר, האות הזו לא צריך לו לאברהם
להתוסף לו, שהרי אינה שלו היא, ה' היא
נקבה בכל מקום, ותהיה נוחה לשרה להיות
האות הזו רשומה בתוכה.

אלא שתי ההי"ן הן, אחת עליונה ואחת
תחתונה. האחת - עולם הזכר, והאחת
עולם התחתון - עולם של הנקבה. כיון שנוספה
ה' באברהם, האור הראשון שה' הזו מתעטפת
בו, יצא ועשה פרות. ונרשם אברהם באותה
הדרגה העליונה שלו, בכח של הה' העליונה
הזו, שהרי אין כח ותקף לאותו האור הראשון,
פרט לה'. ומשום כך נוטל אותו האור הראשון
האות ה' עמו, ומתישב בדרגתו, שהרי עולה
להיות עושה תולדות.

שתי אותיות רשומות כאן, שהם עליה לעולם
העליון, והם ה"ם. האות ס' היא מן
העולם העליון. מה ביניהם בין האות ס' ובין
האות ה', שהרי שתייהן מן העולם העליון?

אָלָא כְּשֶׁנִּסְתָּר הַכֹּל בְּתוֹךְ הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְהִנֵּקְדָה הָיָא לֹא הַתְּפַשְׁטָה, וְהִסְתִּיר לְפָנִים. כָּל אוֹתָם הַשְּׂבִילִים הָעֲלִיּוֹנִים וְהָאוֹתִיּוֹת הַנִּסְתָּרוֹת, הִסְתִּיר הַכֹּל בְּאוֹת מ'. וְהָיוּ כָּל אוֹתָם שְׂבִילִים וְאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת נִסְתָּרוֹת כְּלוּלוֹת בְּאוֹת הַזֶּה. כִּיּוֹן שֶׁעָלָה בְּרָצוֹן לְהַתְגַּלּוֹת וּלְהוֹצִיא תוֹלְדוֹת, הָאוֹת מ' הַזֶּה נִפְתַּחַת, וְנַעֲשִׂית הָאוֹת ה'.

לֹא הִשְׁתַּנּוּ זֶה מִזֶּה, אֲלָא שֶׁנִּפְתַּח לְהוֹצִיא תוֹלְדוֹת וּלְהַתְגַּלּוֹת בְּלַחֲשׁ, שֶׁהָרִי הָאוֹת הַזֶּה לֹא הִתְגַּלְתָּה אֲלָא בְּפֶה גָלוּי, וְלֹא נִזְכְּרָה. וְאֵךְ עַל גַּב שֶׁהָיָא בְּלַחֲשׁ, הוּא בְּפֶה גָלוּי. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ, בְּשַׁעַה שֶׁהִתְגַּלָּה וְנִפְתַּח, אָזִי עָתִיד לְהוֹלִיד.

שֶׁהָרִי שֶׁבְּטָרָם עוֹמֵד בְּפִתְיחוֹת שֶׁל ה', הַכֹּל נִסְתָּר בְּתוֹכָהּ בְּאוֹת מ'. אַחֵר שֶׁנִּפְתַּחַתָּה, עוֹשֶׂה תוֹלְדוֹת בְּאוֹת ה'.

וְאוֹתָם תוֹלְדוֹת לֹא יוֹצְאוֹת הַחוּצָה, רַק בְּאִיבָר אֶחָד, אִיבָר קָדוֹשׁ שֶׁהִתְתַּקֵּן אֲצֻלוֹ וְנִכְנָס בְּאוֹת ה' הָאַחֲרוֹנָה. מֵאוֹת ה' יוֹצֵא, וּבְאוֹת ה' נִכְנָס, בְּאוֹתוֹ אִיבָר שֶׁהִתְתַּקֵּן אֲצֻל ה' הָאַחֲרוֹנָה.

וּבְשַׁעַה שֶׁנִּפְתַּח וְנוֹסְפָה הָאוֹת הַזֶּה, ה' הָעֲלִיּוֹנָה, אֵז הִתְתַּקֵּן בְּתִשְׁוָקָה,

וְהָאִיבָר הַזֶּה הַצָּדִיק שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּתְּקָן עָלָיו.
וְעַל זֶה, כְּשֶׁהַתַּתְּקָן הָאִיבָר הַזֶּה בְּתִשּׁוּקָה,
נוֹסְפָה בּוֹ ה'. וְכִשְׁהָאִיבָר הַזֶּה אֵינוֹ בְּתִשּׁוּקָה,
וְהִיתָה ס' לְבָדָה, לְהִרְאוֹת שְׁהָרִי אֵין עוֹמְדָת
לְהוֹלִיד.

וְזֶה סוּד אַבְרָם, אב"ר ס', זֶה אֵינוֹ מוֹלִיד, שְׁהָרִי
ס' הִיא סְתוּמָה, וְלֹא עוֹמְדָת לְהוֹלִיד.
כְּשֶׁנוֹסְפָה ה', אוֹתוֹ הִם נִפְתָּחָה, וְנוֹסְפָה ה',
וְעוֹמְדָת בְּאוֹתוֹ הָאִיבָר לַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת. וְזֶה סוּד
אַבְרָהָם, אב"ר ה"ס, זֶה מוֹלִיד וְעוֹשֶׂה פְּרוֹת.

וּמִשּׁוּם כֵּן אַבְרָם אֵינוֹ מוֹלִיד – אַבְרָהָם מוֹלִיד,
מִשּׁוּם שְׁאוֹתוֹ הָאִיבָר לֹא הַתַּתְּקָן עַד
שֶׁבָּאָה ה'. וּבְכָל מְקוֹם ה"א עוֹמְדָת לְתוֹלְדוֹת
וּפְרוֹת, וְעַל כֵּן הַשֵּׁם גּוֹרֵם.

וּמִנַּיִן לָנוּ שְׁאוֹתוֹ הָאִיבָר לֹא נִתְּתָן אֶלָּא בְּשִׁבְלִי
ה'? שְׁהָרִי בְּזִמְן שְׁהִיָּה שְׁמוֹ אַבְרָם, לֹא
נִגְזַר נִמּוֹל אוֹתוֹ הָאִיבָר וְלֹא הַתַּתְּקָן. אַחֵר שֶׁבָּאָה
ה', הַתַּתְּקָן אוֹתוֹ הָאִיבָר, וְנִמּוֹל, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת
בְּאוֹתָהּ ה' הָאֲחֵרוֹנָה. וּבְעוֹד שֶׁהָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן
הוּא סְתוּם בְּאוֹת ס', אוֹתוֹ הָאִיבָר לֹא הַתַּתְּקָן,
וְהָעֶרְלָה עוֹמְדָת לְלֹא מִלָּה.

וְהִירְגָה הַתַּחְתּוֹנָה עוֹמֶדֶת מִתּוֹךְ הָעֶרְלָה, בָּאוֹת
 ד', תוֹךְ עֲנִיּוֹת. כְּשֶׁהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן תּוֹךְ
 הַסֵּתֶר בְּסוּד הָאוֹת מ', הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן בְּעֲנִי
 בְּסוּד הָאוֹת ד' (ם).

כְּשֶׁנִּפְתַּח הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן מֵהָאוֹת ס', וְנַעֲשֶׂה
 ה', אֲזִי נִתְתַּקֵּן הַבְּרִית, וְהָעֶרְלָה
 מַעֲבֶרֶת. וְכִיּוֹן שֶׁנִּתְתַּקְּנָה הַבְּרִית הַזֶּה, יוֹצְאוֹת
 שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ, וְנִכְנָסוֹת אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת.
 יוֹצְאוֹת שְׁתֵּי אֱלֹהֵי ד"ם.

וְכָל מִלָּה שֶׁלֹּא יוֹצֵאת מִמֶּנָּה דָם אֵינָה מִלָּה,
 שֶׁהֵרִי אֵלֶּה מַעֲבֶרֶת, וְנִכְנָסוֹת שְׁתֵּי אַחֲרוֹת.
 בְּמָקוֹם הָאוֹת ס' נִכְנָסֶת ה'. בְּמָקוֹם הָאוֹת ד'
 נִכְנָסֶת ה'. וְאֲזִי הַכֹּל עוֹמֵד לְהוֹלִיד.

זֶה סוּד (ישעיה ט) לִם"רְבִּה הַמְּשֻׁרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין
 קֶץ עַל כֹּסֶא דָּוִד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֹתָהּ
 וּלְסַעְדָּהּ. ס' רְבִּה, לְמַרְבֵּה. סוּד זֶה, כְּשֶׁלֹּאֹת ס'
 רְבִּה הַמְּשֻׁרָה, שְׁמַרְבִּים גָּדֹל עֲלִיּוֹן, שֶׁנִּפְתַּח
 וְנַעֲשֶׂה ה', אֲזִי וּלְשָׁלוֹם אֵין קֶץ. מֵה זֶה וּלְשָׁלוֹם?
 אֲלֵא וּלְשָׁלוֹם, זֶהוּ אֵיבֵר הַהוּא הַיְסוּד שֶׁל הָעוֹלָם,
 שֶׁנַּעֲבָרָה מִמֶּנָּה הָעֶרְלָה, אוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא קֶץ כָּל
 בָּשָׂר, וְדַאי וּלְשָׁלוֹם אֵין קֶץ, שֶׁהֵרִי נַעֲבָר. וְיוֹשֵׁב

שְׁלוֹם עַל כָּסָא דְדוּד, וְעַל מַמְלַכְתּוֹ, לְהַכִּין אֶתְּהָ
וּלְסַעֲדָה בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה.

וְכָל זֶה, כְּשֶׁעוֹבְרֵת ס' וְנִפְתַּחַת, אִז עוֹבְרֵת
הָעֶרְלָה, וּמַעְבֵּרֵת ד', כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר. וְזֶה
סוּד (שְׁמוֹת כד) הִנֵּה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת ה'. שְׁצָרִיף
לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ ד"ס בְּרִית. שְׁתִּי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ.

וְעַל הַסוּד הַזֶּה, אֲבָרְהָם אָבֵר ה', שֶׁנִּפְתַּחַת הָאוֹת
ס', כְּדִי לְשַׁמֵּשׁ הָאִיבָר הַזֶּה בְּעוֹלָם
שְׁלֵמֻטָּה. וּבִשְׁבִיל זֶה יִצְחָק לֹא יָצָא, עַד שֶׁהַעֲבָרָה
הָעֶרְלָה מֵאוֹתוֹ הָאִיבָר הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן. וּמִשּׁוֹם
כֵּן, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל מֵה שֶׁעָשָׂה בָּאָרֶץ,
הַכֹּל הוּא בְּסוּד הַשְּׁמוֹשׁ כְּמוֹ לְמַעְלָה, לְהִרְאוֹת
שְׁהָרִי הוֹצִיא כָּל הַשְּׁמוֹת בְּחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה, כְּמוֹ
הַסוּד שְׁלֵמֻטָּה, הַכֹּל כְּרָאוּי.

וְהִנֵּה דָבָר ה' אֵלָיו לֹא אָמַר לֹא יִירָשֶׁף זֶה (בראשית
טו). מֵה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהִיָּה עֶבֶד
מִשְׁכִּיל. וְאִז אָמַר, הֵן לִי לֹא נִתְּתָה זָרַע וְהִנֵּה
בֶּן בֵּיתִי כו'. מִשּׁוֹם שֶׁזֶּה הוּא הִיָּה מִסְתַּכֵּל
וְרוֹאֶה בְּנַחוּשִׁים שְׁלֹא יוֹלִיד. וּבִשְׁעָה שֶׁנִּמּוּל
אֲבָרְהָם, נִשְׁתַּלֵּם בְּכָל בָּאוֹת ה"א, שֶׁנִּפְתַּחַת מִן
הָאוֹת ס' וְהָאוֹת ד' אֶף כֵּן. אִז נִכְנָס אֲבָרְהָם

בְּדֶרֶךְ שֶׁל חֲכָמָה, וְהֶעֱבַר מֵאוֹתָהּ דֶּרֶךְ אַחֲרֵת שֶׁל
כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת.

בא וּרְאֵה, בְּשַׁעַה שֶׁהֵיְתָה בּוֹ עֲרָלָה, שֶׁלֹּא נִמּוּל,
הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִתְגַּלָּה לוֹ אֶלֶּא
בְּמַחְזָה, מִשּׁוּם שֶׁהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הָיָה סָתוּם בָּאוֹת
ס', וְהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הָיָה בְּעֲנֵי בָאוֹת ד'. כִּיּוֹן
שֶׁהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן נִפְתַּח בָּאוֹת ה', וְאַבְרָהָם הֶעֱבִיר
אוֹתָהּ הָעֲרָלָה, וְהֶעֱבַר הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן מֵאוֹתָהּ
ד', אֲזַי כָּתוּב וַיֵּרָא אֵלָיו ה', אֲזַי הִתְגַּלָּה הַכֹּל,
וּנִפְתַּח מֶה שֶׁלֹּא הָיָה אֲזַי מִקֵּדָם לָכֵן.

כגון זֶה מִמֶּשׁ, כָּל פַּעַם שֶׁצְדִּיקִים וַחֲסִידִים
מִתְרַבִּים בָּעוֹלָם, אֲזַי הַכֹּל מִתְגַּלָּה וְנִפְתַּח.
בְּזִמְנֵן שֶׁשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ בָּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהָיוּ
יִשְׂרָאֵל כֻּלָּם צְדִיקִים וַחֲסִידִים, שׁוֹקְטִים כִּיּוֹן עַל
שְׁמֵרָיו, אֲזַי הַכֹּל נִפְתַּח, וְנִתְגַּלְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת
מֵעֵלָה וּמִטָּה.

באותה שַׁעַה כָּתוּב (שיר א) לְסִסְתִּי בְּרֻכְבֵּי פָרְעָה
דְּמִיתִיךָ רַעֲיָתִי. מֶה הַסּוֹסִים שֶׁל
מִרְכָּבוֹת פָּרְעָה הָיוּ מְזִינִים בְּכָל מִינֵי קָרֵב – אֶף
כֵּן אֶת הָיִית מְלַבֶּשֶׁת בְּכָמָה מִינֵי קָרֵב, לַעֲרוֹךְ
קָרֵב. וּמֶה סוֹסֵי פָרְעָה הָיוּ טְעוּנִים בְּכָמָה כְּלֵי זִין

שֶׁל קִרְבוֹת, אֲבָנִים, חֲצִים, בְּלִיסְטְרָאוֹת, כָּלִי
הַרִיגָה, כָּלֶם טְעוֹנִים לַעֲרוֹךְ קָרֵב - אִף כֶּךָ אָנִי
טַעַנְתִּי בָּךְ כָּל מִינֵי קִרְבוֹת, לַעֲרוֹךְ קִרְבוֹת,
לְהַתְקַדֵּשׁ בָּךְ לַעֲיִי כָל, וְלַעֲרוֹךְ בָּהֶם קָרֵב.

וְכַעַת רָאִיתִי אוֹתָךְ בְּגוֹן אַחֵר, בְּכַמָּה תְּקוּנִים
נָאִים, בְּכַמָּה תְּקוּנִים יָפִים. נָאוּ לְחִיָּךְ
בַּתּוֹרִים, בְּשִׁתִּי הַהִי"ן, שֶׁהָרִי הַכֹּל נִפְתַּח אֵלֶיךָ
וְהַתְּגַלָּה. ה' הַעֲלִינָה שְׁמָחָה בָּךְ, וְנֹאֶה לְקַבֵּלָךְ,
וְנִפְתַּחְתָּ. וְאַתָּה עוֹבְרַת מֵהָאוֹת ד', וְנִכְנָסֶת לָאוֹת
ה'. וְאֵלּוּ הַשָּׁנִים נָאוּ וְהַתְּקַנּוּ אֵלֶיךָ, שְׁאוֹתֶן
שְׁתִּי הַהִי"ן הֵן תּוֹרִים, תּוֹרָה שֶׁבְּכָתֵב וְתּוֹרָה
שֶׁבְּעַל פֶּה. צוֹאֲרֶךְ בַּחֲרוּזִים - תְּקוּנִים עֲלִיּוֹנִים,
שֶׁל כָּל הַמְּקוֹרוֹת שֶׁהַתְּקַנּוּ אֵלֶיךָ.

וְזֶהוּ שֶׁהוּא זוֹכֵר אֶצְלָה בַּחֲבִיבוֹת וְאַהֲבָה רַבָּה,
מִשּׁוּם שֶׁתְּשׁוּקָתוֹ אֵלֶיהָ, וְלִנְחֻמָּה וּלְדַבֵּר
עַל לְבָבָהּ, וְלִהְרָאוֹת לָהּ אַהֲבָה רַבָּה. וְעַל זֶה אָמַר
לָהּ, תּוֹרֵי זֶהֱב נַעֲשֶׂה לָךְ וְגו', מִכָּאן וְאֵילָךְ יֵשׁ
לְהוֹסִיף לָךְ יָפִי עַל יָפִי, תְּקוּנִים עַל תְּקוּנִים.

כְּתוּב (שְׁמוֹת יד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עֲלֶה אֵלַי
הִהְרָה וְהָיָה שְׁם וְאַתָּנָה לָךְ אֶת לַחַת
הָאֵבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם.

הַפְּסוּק הַזֶּה פֶּרְשׁוּהוּ הַחֲבֵרִים. אָבֵל עָלָה אֵלַי
הֶהָרָה, אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שָׁל הָעֶבֶד, שָׂרְבוּנוּ הָעֵלָה
אוֹתוֹ אֵלָיו לְמַרְכָּבָתוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב עָלָה אֵלַי
הֶהָרָה, הֶהָרָה וְדַאי. שְׁהֲרִי הֶהָר צָרִיךְ לוֹ.

וְהִיָּה שָׁם, כָּאֵן נִמְסָר לוֹ לְמִשָּׁה מָה שְׁלֹא נִמְסָר
לוֹ מִקֵּדָם לָכֵן, שְׁהֲרִי אוֹתוֹ הַשֵּׁם שֶׁל
הַמְּרַכָּבָה הַקְּדוּשָׁה נִמְסָר לוֹ בִּידוֹ.

וְאֵם תֹּאמַר, הֲרִי כָתוּב (שם ג) שֶׁל נִעְלִיךְ. וְדַאי צָוָה
אוֹתוֹ לְהַפְרִד מֵאֲשֶׁתוֹ מִכָּל וְכָל, אָבֵל זְוֹג
אַחֵר לֹא נִמְסָר לוֹ עַד עֲתָה. בְּשַׁעָה שְׁאָמַר לוֹ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִי"ה שָׁם, אֲזַי מָסָר לוֹ שֵׁם
הַחֲקִיק, וְחָקַק אוֹתוֹ לְמִשָּׁה בְּאֶרֶץ.

בְּרֵאשׁוֹנָה כְּשֶׁהָיָה בְּמִצְרַיִם, חָקַק בּוֹ שֵׁם שֶׁל
אֱלֹהִים, שְׁכָתוֹב (שם ז) רָאָה נִתְתִּיף
אֱלֹהִים לְפָרְעָה. הַשֵּׁם הַזֶּה וְדַאי נִחְקַק בּוֹ בְּרֵאשִׁית
נִבְוָאתוֹ. כִּיּוֹן שֶׁהִתְעַלָּה בְּעֵלּוּי אַחֵר, חָקַק בּוֹ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁמוֹ מִמֶּשׁ, כְּדִי לְהִתְעַלּוֹת עַל
הַשֵּׁם שֶׁל אֱלֹהִים שֶׁהָיָה בּוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה. וְכַעַת חָקַק
בּוֹ שָׁמוֹ הַקְּדוּשׁ, כְּדִי לְהַזְדַּוֵּג בּוֹ בַּשֵּׁם הָרֵאשׁוֹן,
וְלִהְיוֹת בְּאֶרֶץ שֵׁם שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה, יְהו"ה
אֱלֹהִי"ם, שֶׁהוּא שֵׁם שָׁלֵם.

וַיֵּשׁ שְׁלֹם הָיָה בִּימֵי מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ. אֱלֹהִים, אוֹתוֹ
הַזְדוּג שְׁלוֹ. יְהו"ה, הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ בּוֹ. וְטָרַם
שֶׁנֶּחֱקַק בְּמֹשֶׁה הַשֵּׁם הַזֶּה, לֹא הַזְדוּג בּוֹ הַשֵּׁם שֶׁל
אֱלֹהִים. כִּיּוֹן שֶׁכְּתוּב עֲלֶה אֵלֵי הַהָרָה, נִתְּנָה לוֹ
רְשׁוּת לְשִׁבֵּת עַל כֶּסֶּא הַמֶּלֶךְ. אֲזִי, כְּשֶׁהַמֶּלֶךְ נָתַן
לוֹ כֶּסֶּאוֹ, נָתַן לוֹ שְׁמוֹ מִמֶּשׁ, שֶׁכְּתוּב וַהֲיִי"ה שָׁם,
הֵנִיחַ אוֹתוֹ בְּמָקוֹמוֹ בְּכָל.

בְּשִׁתִּי דְּרָגוֹת הַתַּעֲלָה מֹשֶׁה בְּאוֹתוֹ זְמַן מָה
שֶׁלֹּא הַתַּעֲלָה כֶּךָ אִישׁ בְּעוֹלָם. נָתַן לוֹ
כֶּסֶּא הַמֶּלֶךְ, וְהַמֶּלֶךְ מָסַר לוֹ אֶת שְׁמוֹ. אֲשֶׁרִי
חִלְקוֹ שֶׁל מֹשֶׁה.

וְאַתְּנָה לָךְ אֶת לַח"ת הָאֶבֶן, וְהָרִי פְּרִשׁוּנָה
לוֹחֹת הָאֶבֶן כְּמִשְׁמָעֵן. אֲלֹא כָּל
הַמִּפְתָּחוֹת נִמְסְרוּ לוֹ לְמֹשֶׁה. מִשְׁמַע שֶׁכְּתוּב
וְאַתְּנָה לָךְ, ל"ך וּדְאִי. שֶׁהָרִי כְּשֶׁהַתַּעֲלָה בַּשֵּׁם
הַזֶּה וַהֲיִי"ה שָׁם, וְנִמְסַר לוֹ הַכֶּסֶּא שֶׁל הַמֶּלֶךְ, אֲזִי
עָטַר אוֹתוֹ בְּכָל, שִׁיְהִיָּה תִקּוֹן שְׁלֹם, תִּקּוֹן עֲלִיוֹן.

וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה - אֵלּוּ שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, מִצַּד זֶה
וּמִצַּד זֶה. אֲשֶׁר כְּתִבְתִּי - אֵלּוּ שְׁתֵּי
הַיָּרְכִים. לְהוֹרֹתָם - זוֹהִי דְּרָגַת הַיְסוּד הָאֶחָת,
שֶׁמִּמֶּנָּה יוֹצְאִים כָּל הַטַּעֲמִים לְהוֹרוֹת לְמִטָּה,

וְהַכֹּל נִמְסַר לְמַשָּׁה, כְּדִי לְעַטֵּר אוֹתוֹ בְּסוֹד
עֲלִיּוֹן, לְהִיּוֹת שְׁנֵי שְׁמוֹת חֲקוּקִים, שֶׁהֵם שֵׁם
שָׁלֵם בְּאֶרֶץ.

וַעֲלֵה זֶה אָמַר הַמֶּלֶךְ דָּוִד, (תהלים מו) לְכוּ חֲזוּ
מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר שֵׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ. אֵל
תִּקְרִי שְׁמוֹת אֶלָּא שְׁמוֹת. אוֹתָם שְׁנֵי שְׁמוֹת שֶׁהֵם
שְׁמוֹת חֲקוּקִים, וְעוֹלָם לְשֵׁם שָׁלֵם, שִׁיְהִיָּה הַשֵּׁם
שָׁלֵם בְּאֶרֶץ, כְּמוֹ שֶׁלְמַעֲלָה.

כִּיּוֹן שָׁבָא שְׁלֵמָה וְנִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, מָה
כָּתוּב? (דברי הימים-א כט) וַיֵּשֶׁב שְׁלֵמָה עַל כִּסֵּא
יְהוָה לְמֶלֶךְ. אֲזִי הַכִּסֵּא הַזֶּה הִתְעַטֵּר מֵעֲלָה
וּמִטָּה, וְעֲלָה בְּתִשְׁבַּחַת לְמַעֲלָה.

כִּיּוֹן שָׁעֲלָה בְּתִשְׁבַּחַת, הוֹשִׁיט לָהּ הַמֶּלֶךְ אֶת
הַיָּמִין לְקַבֵּל אוֹתָהּ, וְקַבֵּל אוֹתָהּ בֵּין
זְרוּעוֹתָיו, וְאָמַר לָהּ דְּבָרֵי אֱהָבָה, וְצֻוָּה לְתֵת לָהּ
מִתְּנוּת וְאוֹצָרוֹת וְכָבוֹד רַב. וְאָמַר (שיר א) תוֹרִי זָהָב
נִעְשָׂה לָךְ עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף. תוֹרִי זָהָב - הֵם פְּסוּקֵי
הַטְּעָמִים, מִשּׁוּם שֶׁהֵם מְלַמְּדִים דֶּרֶךְ לְהוֹרוֹת, אִם
לְיָמִין וְאִם לְשִׁמְאַל.

וַעֲלֵה מָה נִקְרָאִים תוֹרֵי? מִשּׁוּם שֶׁכְּשֶׁמִּגִּיעַ הַתּוֹר
וְהַזְמַן שֶׁל הַדִּרְגָּה הַזֹּאת לְתֵת לָהּ עַל יְדֵי אוֹתוֹ

היסוד, עושה בה רשם להורות וללכת באותה דרך שרוצה ללכת. וכן כשדרגה אחרת מגיע התור והזמן לתת בה, עושה בה רשם בגון אחר להורות וללכת באותו דרך ממש. ועל זה הסוד (הושע יד) ישרים דרכי ה'. אלו הן התנועות של הטעמים, כל אחד ואחד כראוי לו.

תורי זהב, משום שהטעמים כך תלויים על האותיות, כמו שתלויים נזרי הנזמים על האזנים. כמו תלשא, ושאר התנועות שהם נזמים ונזרים של התקונים של האותיות.

תבות בלי טעמים ושאין בהן תנועות, כך הם כמו אזני הכלה בלי נזרים ועגילים, שהם משללים מתקון. תבות בלי נקודות הן כאשה בלי לבושים, שאין יכולה ללכת לשום מקום בעולם. משום כך תקוני האותיות הם טעמים ותנועות. אלו ואלו תקונים ומלבושים הם לאותיות. ועל זה תורי זהב, אותם התנועות של הטעמים.

ומה שאמר זהב, משום שהם באים מראש המלך, לתת דעת והשכל לכל האותיות. משום כך כלם עומדים בסוד אחד.

הַנְקֻדוֹת וְהַטְעָמִים הֵם שְׁתֵּי דְרָגוֹת. אֵלּוּ וְאֵלּוּ
הֵצְטֻרְכוּ לְהִתְתַּקֵּן בָּהֶם הָאוֹתִיּוֹת.
הָאוֹתִיּוֹת הֵן רְשׁוּמוֹת בְּסוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים, שֶׁהֵרִי
כָּלֶם יוֹצְאִים מִסוּד הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה, בְּאוֹתָם
שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם שְׂבִילִים שְׂיוֹצְאִים מִן הַחֲכָמָה.
וְכָל הָאוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת לְמַטָּה, וְיִוְרֶשֶׁת אוֹתָם
תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. וְכִשְׁכֵּלָן בְּאוֹת לְתַקֵּן
אוֹתָהּ בְּסוּד אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת, עוֹשִׂים בָּהּ נְקֻדוֹת
וּטְעָמִים, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. וְעַל זֶה תּוֹרִי זָהָב וְכוּ'.
וְכֵאֵן סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים לְאוֹתָם יוֹדְעֵי דִין, כָּל
הָאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת בְּסוּד, וְנִקְרְאוֹת גּוּפֵי
תּוֹרָה, שֶׁעוֹמְדִים לְלַמֵּד וּלְדַעַת אֶת הַסּוּדוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים.

הַנְקֻדוֹת הֵן יוֹצְאוֹת מִסוּד הַמַּח, לְקַיֵּם אֶת
הָאוֹתִיּוֹת עַל תְּקוּנָן, וּבִנְקֻדָּה אַחַת
מִשְׁתַּנָּה הַתְּבָה, וּמַעֲבִירָה אֶת אוֹתָהּ הַתְּבָה
מִקְיוּמָהּ בְּגוֹן אֲחֵר.

הַנִּיצוּץ הַקָּשֶׁה, כְּשֶׁהִכָּה אוֹתוֹ הָאִוִּיר הַטָּהוֹר
בַּמַּח, הִכָּה וְלֹא הִכָּה, מַגִּיעַ אֶל אוֹתוֹ
הַמַּח, וּמִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ. מַגִּיעַ וְלֹא מַגִּיעַ. אֲזִי
אוֹתָהּ הַהִכָּאָה יוֹצֵאת לְאוֹתִיּוֹת מִתּוֹךְ הַמַּח,
וְהָאוֹתִיּוֹת מִתְנַקְדוֹת.

ואם תאמר, הנקדות הוא תקון סופרים - חס ושלום! שאפלו כל נביאי העולם יהיו כמו משה, שקבל תורה מהר סיני, אין להם רשות לחדש אפלו נקדה קטנה באות אחת, אפלו אות קטנה של התורה.

ביון שאותה ההכאה התישבה במח מתוך האויר הטהור שנתפס, משום שיש אויר טהור שאין נתפס כלל. וזה שנתפס, כשהתישב במח הזה, אותה ההכאה העליונה. אז יוצאים כל התנועות והטעמים, והטעמים הם כמו מתג לסוס ללכת בדרך ישרה, לימין ולשמאל, לכל רצון שהולכים הטעמים, ופוסקים ושבס, ורצים והולכים בגאון ובשפלות, ואין רשות לכל האותיות ללכת לצד זה ולצד זה, רק ברשות, כמו שהטעמים מנהיגים אותם, והדבר נשמע בשבילם, כדי ללכת בדרך ישרה.

ועל כן, כל האותיות באות ללכת בסוד שני אלה, עם נקדות וטעמים יחד. וזה סוד תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו. תפוחי זהב - הם טעמים ותנועות. במשכיות כסף - אלו הנקדות. דבר דבר על אפניו, שהרי

אין דבור כְּרֹאוי, פֶּרֶט בְּשָׁנֵי אֵלֶּה, וּמָשׁוּם כֶּף
תּוֹרֵי זֶהָב נַעֲשֶׂה לָךְ.

כְּתוּב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ וַיֵּרְדּוּ וּגו'. הַפְּסוּק
הַזֶּה הֶעִירוּ בּוֹ הַחֲבָרִים, וְדַאי שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא אָמַר אֶת זֶה לַמַּחֲנוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְהִתְיַעַץ
בָּהֶם לְבְרֹא אָדָם כְּמוֹ מֶלֶךְ בְּתוֹךְ צְבָאוֹתָיו.

אֲבֵל יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל, אִם בִּסּוּד שְׁלִמְעָלָה הִיא,
שְׁאֵלֵהִים הִיא הוּא אֱלֹהִים חַיִּים, הַסּוּד
שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. וְאִם הוּא אֱלֹהִים סוּד הָעוֹלָם
הַתַּחְתּוֹן, אֵיךְ הִתְתַּקֵּן נַעֲשֶׂה לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה?

אֵלֶּה וְדַאי, הַכֹּל כְּמוֹ אֶחָד, וּבִסּוּד שֶׁל אֶחָד.
אָדָם כָּלוּל בְּכָל הַצְדָּדִים, הַסּוּד שֶׁלוֹ הוּא
בְּכָל, וּמִסּוּד שֶׁל אֱלֹהִים נִמְצָא אָדָם, וְלֹא נִמְצָא
מִהַסּוּד שֶׁל שְׂאֵר הַשָּׁמַיִם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (בראשית א)
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים.
בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם – לָמָּה הֵם שְׁנֵי צִלְמִים? אֵלָּא אֶחָד
לְזָכַר וְאֶחָד לְנִקְבָּה.

שְׁנֵי אֱלֹהִים כָּאֵן, אֶחָד זָכַר וְאֶחָד נִקְבָּה. בְּצַלְמוֹ
– זָכַר. בְּצֶלֶם אֱלֹהִים – נִקְבָּה. וְעַל זֶה, וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ – זֶה הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

בְּצֵלֶם אֱלֹהִים – זֶה הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. וְזֶה סוּד שֶׁל
נַעֲשֶׂה, כָּלֵל אֶחָד, כִּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ.

בַּשְּׁעָה שֶׁנִּבְרָא אָדָם, כָּל הָאוֹתִיּוֹת נִבְרָאוּ, נִגְלְמוּ
וְהִצְטִירוּ. בַּשְּׁעָה שֶׁנִּנְשְׁבָה בּוֹ הָרוּחַ,
יָצְאוּ הַנִּקְדוֹת וְהִתְיַשְׁבוּ בָּאוֹתִיּוֹת. בַּשְּׁעָה
שֶׁהִתְתַּקֵּן בְּהַשְׁכָּל וּמִדָּע, יָצְאוּ הַתְּנוּעוֹת שֶׁל
הַטְּעָמִים וְהִתְיַשְׁבוּ עַל הַנִּקְדוֹת וְהָאוֹתִיּוֹת. וְכָל
הַתְּקוּן שֶׁל סוּד שֶׁל אָדָם כֶּךָ הוּא בְּכָל צְדִידֵי
הָעוֹלָם. בְּסוּד שֶׁל אָדָם הַכֹּל הִתְיַשֵּׁב, כִּמוֹ
שֶׁנִּתְבָּאֵר. וְאִין אָדָם, רַק בְּכָל הַתְּקוּנִים הִלְלוּ.

סדר הלימוד ליום ח אלול [יום 333 בשנה]

אָמַר לוֹ אֱלֹהֵי, רַבִּי, פֶּתַח פִּיךָ וַיֹּאֲמֵר דְּבָרֶיךָ,
שֶׁהָרִשׁוֹת שֶׁלְמַעְלָה נִמְסְרָה בְיָדְךָ. פֶּתַח
וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. הַפְּסוּק הַזֶּה
בְּאַרְנוּהוּ בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת. אֲבָל בֹּא וּרְאֵה, עַל
הַסוּד שֶׁל הָעֶקֶר הַזֶּה כִּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ, שֶׁהָרִי אִם
יָבֹאוּ כָּל הַנְּבִיאִים הַנֶּאֱמָנִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְיִתְעַלּוּ
בְּנִבּוּאָתָם בְּעֲלִית הַנְּבִיאָה שֶׁל מֹשֶׁה, לֹא יִכּוּלִים
לְחַדֵּשׁ אֶפְלוֹ נִקְדָּה אַחַת שֶׁל הַתּוֹרָה.

מָה הַטְּעָם? מִשּׁוֹם שֶׁכָּל הָאוֹתִיּוֹת לֹא יָצְאוּ אֶלָּא
מִתּוֹךְ נִקְדָּה קְטַנָּה, וְהָאוֹתִיּוֹת הֵן הַכָּלֵל שֶׁל

התורה. והרי אין רשות לכל האותיות לנסע לצד זה ולצד זה, רק עם נקדות.

כ האותיות כגוף בלי נפש. כשבאות הנקדות, הרי הגוף מתקיים בקיומו, ואז (שם ב) ויהי האדם לנפש חיה כתוב. וכלן יוצאות מסוד של נקדה אחת.

בשעה שהאותיות יצאו מן העולם הבא, כלם התגלמו בסוד של אדם, והיו גוף בלי נפש.

עד שהתעוררה הנקדה העליונה הזו, ונכנסה בסתר לתוך העולם הבא. וכל הנקדות יצאו מתוך הנקדה הזו, לקיים את האותיות על קיומן. וזהו בראשית ברא אלהים. ראשית זו הנקדה העליונה, שבה ברא אלהים, והתקין את כל הנקדות, תקוני האותיות, שהם סוד של שמים וארץ. ואם לא הראשית הזו, סוד הנקדה העליונה, לא התנקדו האותיות, ולא היה בהם קיום.

דבר אחר בראשית, בראשית הזו סוד הנקדה העליונה. ברא אלהים, בכח הנקדה הזו יצאו האותיות והצטירו בתקונם, להיות סוד

הגוף באיברים ידועים, בלי נפש. ומשום כך
כתוב ברא, משום שלא יצאה נפש לגוף
לעמד בקיומו.

כיון שהתעוררה הנקדה העליונה לתוך העולם
הבא, להוציא את הנקדות של הנפש, אז
כתוב ויאמר אלהים יהי אור, הוארו האותיות
בנקדות, שהן הנפש.

אור, זו הנקדה הראשונה, שמאירה מתוך
הנקדה ההיא הסתומה העליונה,
שנסתרת ולא ידועה. הנקדה הזו מאירה מתוך
הסתומה הזו, הנקדה שנקראת חולם, שמאירה
למעלה על כל האותיות, בשביל הכבוד של
הנקדה הסתומה.

ומשום שכל האותיות התכנסו בחמש מאות
פרסאות של העולם הבא, מאירה
הנקדה הזו חמש פעמים. וזה סוד ויאמר אלהים
יהי אור. ויהי אור. וירא אלהים את האור כי
טוב. ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. ויקרא
אלהים לאור יום.

יהי אור - זו נקדה חולם ו'. ויהי אור - זו נקדה
אחרת שנקראת שורק. משום שהנקדה

הָרָאשׁוֹנָה שֶׁנִּקְרָאת חוֹלָם מְאִירָה לְמַעְלָה, וְטָרָם
שֶׁנִּמְשָׁכָה לְהָאִיר לְמַטָּה, הִיְתָה סְתוּמָה. כִּיּוֹן
שֶׁנִּמְשָׁכָה, מְאִירָה תוֹךְ הָאֲמִצָּע, בְּסוּד שֶׁל שׁוּרָק
ו. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב – זֶה חֶרֶק,
כְּשֶׁמְאִירָה לְמַטָּה.

בְּזִמָּן שֶׁיֵּצְאוּ הַנִּקְדוֹת לְהָאִיר לַגּוֹף, הָאוֹר
הָרָאשׁוֹן שֶׁהוּא חוֹלָם מְאִיר לְמַעְלָה,
וְהַתִּישָׁב בְּרָאשׁ הַגּוֹף, וְנִתֵּן אוֹר לְכָל הָרָאשׁ:
לְפָנִים, לְעֵינָיִם. לְאוֹר הָרָאשׁ, לְכָל תְּקוּנֵי הָרָאשׁ.

וְשׁוּרָק שְׁרוּיָה בְּאֲמִצָּע, וְזוּהַר הָאוֹר לְקִיּוֹם
הַגּוֹף מִמֶּרְאָה מִתְּנִיּוֹ וּלְמַעְלָה, בְּכָל
הַסּוּדוֹת שְׁלוֹ.

חֶרֶק מִתְחִיל לְמַטָּה, וְנוֹתֵן אוֹר וְקִיּוֹם מִמֶּרְאָה
מִתְּנִיּוֹ וּלְמַטָּה, בְּכָל הַתְּקוּנִים וְהַסּוּדוֹת
שְׁלוֹ. אַזּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב.

כְּשֶׁהַתִּתְּקוֹן הַגּוֹף שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ בַּנִּקְדוֹת
הִלְלוּ, אַזִּי כָּתוּב וַיְבַדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. לְעוֹלָם הַבְּדִלָּה בְּזִרְעֵ שְׁמַאל,
שֵׁשׁ בּוֹ חֹשֶׁךְ. וּמְאִיר בַּנִּקְדָּת סְגוּל, לְהָאִיר מִתּוֹךְ
הַחֹשֶׁכָה לְלוּיִם.

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם - זוּ נִקְדַּת צְרִי,
שְׁמַאֲיָרָה וּמַתִּישְׁבַּת בְּזִרְוֹעַ יָמִין,
וּמַתְקִינָה אוֹתוֹ בְּכָל תְּקוּנָיו.

וּבְשֵׁהֲנִקְבָּה נִדְבָקָת בְּיָמִין וּבְשִׁמְאֵל וְנִתְנַת
בִּינִיָּהֶן, נִדְבָקִים בָּה שְׁתֵּי הַנִּקְדוֹת
הָלָלוּ צִרְי וְסָגוּל, בְּקִיּוֹם וְהַפּוֹף אַחֵר, שְׁאִין
מַתִּישְׁבִּים בָּה כָּךְ. צְרִי מַתְהַפֵּךְ וּמַאֲיר בָּה בְּדִיוֹקָן
אַחֵר, בְּלִי יֵשׁוּב כָּמוֹ הַזְכָּר, וְהוּא שְׁבָא. וְסָגוּל
מַתְהַפֵּךְ וּמַאֲיר בָּה בְּדִיוֹקָן אַחֵר, וְהוּא שׁוֹרֵק שֶׁל
שְׁלֹשׁ נִקְדוֹת. וְלִהְרָאוֹת אֶת חֲבִיבוֹת הַזְכָּר לְנִקְבָּה
- הוּא וְהִיא הַכֹּל אֶחָד, לְפַעֲמִים שְׁמַאֲיר בָּהֶם
הַזְכָּר. מִכָּאן הַתַּפְּשֻׁטוֹ הַנִּקְדוֹת לְכָל שְׁאָר
הָאֵיבָרִים שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת בַּגּוֹף.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם - זוּ הַנִּקְדָּה
פֶּתַח. הַתַּפְּשֻׁטוֹת הָאוֹר שְׁמַאֲיר בְּצַד
הַזְכָּר, בְּצַד הַשְׁמָאֵל, וּמַאֲיר לְאוֹתוֹ הַצַּד, וְכַעַת
הַתַּחֲלָפוֹ וְנִכְלָלוֹ הֵימִין בְּשִׁמְאֵל, וְהַשְׁמָאֵל בְּיָמִין.
הַמָּיִם הֵם לְיָמִין, בְּסוּד אוֹתָהּ הַנִּקְדָּה שְׁמַאֲיר בָּה
צְרִי, בְּצַד זֶה שֶׁל הֵימִין, נִחְלָקוּ שְׁנֵי סוּגֵי
מִימּוֹת, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ. וּמִשּׁוּם כָּךְ, צְרִי, שְׁתֵּי נִקְדוֹת
מַתִּישְׁבִּים מֵימִין, כְּנֶגֶד שְׁנַיִם, אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד
לְמַטָּה, כָּמוֹ שֶׁנֶּרְאָה בְּנִקְדַּת שְׁבָא.

אַחַר כֵּן, בִּיּוֹן שְׁהָאִיר הָרְקִיעַ הַזֶּה, שְׁהִיא
הַנִּקְדָּה שֶׁנִּקְרָאת פֶּתַח, נִכְנָסַת הַנִּקְדָּה הַזֹּאת
בֵּין נִקְדָּה לְנִקְדָּת הַצָּרִי, בֵּין מַיִם לְמַיִם, וּמִפְרִידָה
בֵּינֵיהֶם, וְנוֹטְלַת אוֹתָם אֵלֶיהָ. וְאִזּוּ הַמַּיִם לְצַד
הַשְּׂמָאל בְּנִקְדָּת פֶּתַח. וְעַל הַסּוּד הַזֶּה (דְּבָרִים כח)
יִפְתָּח ה' לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב וְכו', לְתַת מָטָר
וְכו', שֶׁהָרִי הַמַּיִם הֵם מֵצֵד שֶׁל פֶּתַח.

עוֹד הַתַּפְשֵׁט רְקִיעַ מֵצֵד הַיָּמִין, וְנִכְנָס בְּצַד
שְׂמָאל בֵּין נִקְדָּת סָגוּל, וְנַעֲשֶׂה קָמָץ. וְאִזּוּ
נִכְנָס הַשְּׂמָאל בַּיָּמִין, וְנִכְלָלִים זֶה עִם זֶה – הַיָּמִין
בְּשְׂמָאל, וְהַשְּׂמָאל בַּיָּמִין.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם. לְמַעַלָּה כְּתוּב מַיִם
חֲמֵשׁ פְּעָמִים: יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם.
וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. וַיִּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם כּו'.
וּבֵין הַמַּיִם. הִנֵּה חֲמֵשׁ פְּעָמִים מַיִם, כְּנֻגַּד שְׁתֵּי
נִקְדּוֹת שֶׁהֵן חֲמֵשׁ, צָרִי וְסָגוּל. צָרִי שְׁתֵּים, וְסָגוּל
שֶׁלֹּשׁ. הִנֵּה חֲמֵשׁ אֵלֶּה מְתִישְׁבוֹת בַּיָּמִין וּבַשְּׂמָאל.
הַנִּקְבָּה נִכְנָסַת בֵּין הַיָּמִין וְהַשְּׂמָאל, וּמִקְבֻלַּת
הַנִּקְדּוֹת הַלָּלוּ, לְתַת לָהּ דַּעַת בְּשִׁלְמוֹת.
וְלֹא מְתִישְׁבִים בּוֹ כֵּן, וּמִתְהַפְּכִים בּוֹ בְּדֶרֶךְ קָלָה.
הַצָּרִי מִתְהַפֵּךְ בָּהּ לְנִקְדָּה שְׂבָא בְּדֶרֶךְ קָלָה. הַסָּגוּל
מִתְהַפֵּךְ בָּהּ לְנִקְדָּה שׁוּרָק בְּדֶרֶךְ קָלָה.

וְלַעֲוֵלָם אִשָּׁה דַּעְתָּה קִלָּה עָלֶיהָ, שְׁהָרִי לֹא יִכְלוּ לְהַתִּישֵׁב בָּהּ, שְׁתַּהֲיָה בָּהּ דַּעְתָּה שְׁלָמָה, כָּמוֹ שֶׁהֵם לְמַעְלָה. אֲלֹא חֲזְרוּ בָּהּ בְּדֶרֶךְ קִלָּה, וְנִמְצְאָת דַּעְתָּה קִלָּה עָלֶיהָ. כָּמוֹ שְׁאוּתָן שְׁתֵּי נִקְדוּת צָרִי וְסָגוּל הֵן חֲמֵשׁ, אֶף כֶּף בָּהּ שָׁבָא שׁוֹרֵק הֵן חֲמֵשׁ, אֲבָל בְּלִי יִשׁוּב כָּלָל.

יָקוּוּ הַמִּים, כָּל אוֹתָן הַחֲמֵשׁ, לְנִקְדָּה אַחַת, שֶׁהִיא נִקְדַּת שׁוֹרֵק, שְׁעוּמַדַּת תַּחַת הָרָקִיעַ, קִמָּץ. כָּל אוֹתָם הַמִּים שֶׁל הַצַּד הַזֶּה, וְהַצַּד הַזֶּה, כָּל אוֹתָן חֲמֵשׁ הַנִּקְדוּת מַתִּישְׁבוֹת בְּנִקְדָּה הַזֹּה. וְזוֹ מַתִּישְׁבֶּת וּמְאִירָה לְבְרִית הַקְדוּשָׁה שְׁבֻזְכֹּר, וְאֵת כָּל הָאוֹר שֶׁל כָּל חֲמֵשׁ הַנִּקְדוּת זֶה יוֹרֵשׁ.

בִּיּוֹן שְׁזֶה יוֹרֵשׁ אֶת כָּלָם, אִזּוּ מְאִירָה הַנִּקְבָּה לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְתוֹלָדוֹת, שְׁכַתוֹב תְּדַשָּׂא הָאֶרֶץ דְּשָׂא וְגו'. בְּכַח הַנִּקְדָּה הַזֹּה שְׁעוּמַדַּת לַמָּטָה, שְׁעוֹשָׂה בָּהּ פְּרוֹת וְתוֹלָדוֹת.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם - זֶה נִקְדַּת חֲטָף קִמָּץ, שְׁמְאִירָה אוֹר כָּמוֹ אוֹתוֹ הָאוֹר הָרֵאשׁוֹן, נִקְדַּת הַחוּלָם. וְעַל שְׁלֹא מְאִיר בִּישׁוּב כְּמוֹהוּ, מְאֹרֶת חֲסֵר הוּא, שְׁלֹא מְאִיר בִּישׁוּב כָּמוֹ שֶׁהַחוּלָם, אֶף עַל גַּב שְׁעוּמַדַּת בְּגוֹן שְׁלוֹ.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שָׂרֵץ נֶפֶשׁ חַיָּה –
 זֶהוּ בַּסּוּד שֶׁל נִקְדֻת שְׁב"א סְגוּ"ל, שֶׁהָרִי
 סְגוּ"ל נִכְלָלִים הַמַּיִם בָּאֵשׁ. שׁוֹרְצִים שָׂרֵץ שֶׁל
 אוֹתָהּ נֶפֶשׁ חַיָּה, אוֹתָהּ הִדְעַת שְׁנִיתָנָה לָּהּ מִשְׁנֵי
 צִדָּדִים, הִיא קָלָה עָלֶיהָ, וְזֶה נִקְרָא שָׂרֵץ שֶׁל נֶפֶשׁ
 חַיָּה, הַשָּׂרֵץ שֶׁשׁוֹרֵץ וְיוֹצֵא וְהוֹלֵךְ בְּכָל הַנִּקְדּוֹת.

וּבֹא רֵאָה, שְׁב"א נִקְרָא מְהִיר צֶדֶק, וְכֵךְ הוּא.
 וּמִשּׁוֹם כֵּךְ נִקְרָא נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַהִיא שׁוֹרֵק
 שֶׁל שְׁלֹשׁ נִקְדּוֹת. בְּשַׁעַר שְׁהֲאוֹת ו' מִסְתַּלְקֶת
 מִמֶּנָּה, מוֹצִיָּאָה דַּעַת אוֹתָהּ שֶׁנִּטְלָה מִתּוֹךְ
 לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׁנִיתָבְאָר, וּבִמְקוֹמָהּ שֶׁל הָאוֹת ו'
 מוֹצִיָּא שׁוֹרֵק, וְכֵךְ הוּא בְּכָל מָקוֹם.

וַעַל זֶה כָּל הַנִּקְדּוֹת עוֹמְדוֹת לְהָאִיר לְאוֹתִיּוֹת,
 כְּמַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם.
 וְאֵין קִיּוֹם וָאוֹר לְכָל הָאוֹתִיּוֹת, רַק בְּאוֹר
 הַנִּקְדּוֹת, וְהַכֹּל נִמָּסֵר בַּסּוּד שֶׁל הַתּוֹרָה בְּסִינִי.
 וְכֵךְ הוּא בַּסּוּד שְׁלֹמַעְלָה, וְהַכֹּל תְּקוּן שֶׁל אָדָם,
 כְּמוֹ שְׁנִיתָבְאָר.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ
 (בראשית א). כְּתוּב (תהלים לו) מִה' מַצְעֲדֵי גִבּוֹר
 כּוֹנְנֵנוּ וְדֹרְכּוֹ יַחְפֹּץ. בֹּא וּרְאָה, כְּשֶׁבְרָא הַקָּדוֹשׁ

ברוך הוא את העולם העליון והעולם התחתון,
הכל היה בדיוקן אחד, שיהיה זה כמו זה. בשעה
שרצה הקדוש ברוך הוא לברא אדם למטה, רצה
לעשות אותו כמו שני העולמים.

וכך הסודות של מעלה ומטה, הכל הוא באדם.
הגלגלת של הראש שעומדת על הגוף היא
בסוד העולם העליון, עם אותם התקונים של
הראש. הגוף הוא בסוד של גוף, שהדרגות
עומדות באיברים ידועים תחת הראש הזה.
הירכים והרגלים, הכל בדרגות של מטה, כראוי
לו להיות כמו שלמעלה. כל הדמיות העליונות
והתחתונות, את כלם חקק הקדוש ברוך הוא
באדם, שיהיה הוא שלם בכל.

בא וראה, מה מצעדי גבר כוננו, כשהקדוש
ברוך הוא מרצה מהאדם, כל צעדיו וכל
דרכיו הם מתקנים לפניו, והוא מתקן אותם
כל אחד ואחד כראוי. ודרכו יחפץ, אפלו
בדברי העולם.

עוד, מה מצעדי גבר כוננו - אם אדם ישים
דעתו ורצונו ולבו למלך הקדוש, ללכת
אחר דרכיו שהוא עושה, הקדוש ברוך הוא
מרצה בו, כאלו הוא שלו ממש.

בְּשַׁעֲהָ שְׂיִצְאוּ הָאוֹתִיּוֹת מִתּוֹךְ הַסּוּד הָעֲלִיוֹן,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר, וְהִתְגַּלְמוּ וְהִצְטִירוּ
בְּדַמּוֹת שֶׁל אָדָם, אַחֵר כֶּךָ יֵצְאוּ הַנִּקְדּוֹת, וְנִשְׁבַּח
בְּהֵן רוּחַ חַיִּים, וְהִתְקַיְּמוּ הָאוֹתִיּוֹת, כְּאָדָם שֶׁעוֹמֵד
עַל רִגְלָיו בְּקִיּוֹם שֶׁל הָרוּחַ.

אַחֵר שֶׁהַנִּקְדּוֹת הִתְקַיְּמוּ עַל הָאוֹתִיּוֹת וְנִתְּנוּ
בְּהֵן נֶפֶשׁ, הִצְטַרֵּךְ לִהְיוֹת בְּדַעַת
וּבִהְשִׁיכָל, וּלְנִסְעַ בְּמִסְעוֹתָיו, וּלְתֵת מְזוֹן וְתַקָּף
לְאַחֵר. וְזֶהוּ בְּצִלְמֵנוּ כְּדַמוּתֵנוּ. כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ,
בְּצִלְמֵנוּ - זֶה סוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן. כְּדַמוּתֵנוּ - זֶה
סוּד הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן.

דִּבֶּר אַחֵר, בְּצִלְמֵנוּ - אֵלּוּ הַתְּנוּעוֹת שֶׁל
הַטְּעָמִים, שֶׁהֵם תְּקוּן וּשְׁלֵמוֹת, בְּדַעַת
וּבִהְשִׁיכָל, לְדַעַת יְדִיעָה לְהִסְתַּכֵּל לְמַעְלָה, כְּמוֹ
שֶׁהוּא נִסְתָּר וְלֹא הִתְגַּלָּה.

כְּמוֹ מֶלֶךְ שֶׁהוּא חָכֵם בִּהְשִׁיכָל בְּחֻכְמָה, וְאִינוּ
נוֹסֵעַ לְצַד זֶה אוֹ לְצַד זֶה, רַק בְּחֻכְמָה
וּבִהְשִׁיכָל וּבִמְדַע. אֵף כֶּךָ, כְּמוֹ זֶה הַתְּנוּעוֹת שֶׁל
הַטְּעָמִים, כָּל מִסְעֵיהֶם בְּחֻכְמָה וּבִהְשִׁיכָל וּבִמְדַע,
כְּמוֹ שֶׁרְאוּי, וְזֶהוּ בְּצִלְמֵנוּ.

כְּדַמוּתֵנוּ - אֵלּוּ סוּדוֹת שֶׁל הַנִּקְדּוֹת, שֶׁהֵם יֵצְאוּ
מִתּוֹךְ דְּיוקָן אֶחָד שֶׁל נִקְדָּה עֲלִיוֹנָה,

מאותו דיוקן נסתר שלא נראה. ומתוך שיוצאים
מתוך נקדה אחת, נקראות הנקודות דמות, הדיוקן
של הנקדה העליונה.

שאם תאמר האותיות - לא כן! שהרי הדיוקן
אינו למעלה, ולא תלוי שם דיוקן, שהרי
לאחר שיוצאים מסוד העולם העליון, כלם
מתגלמים ומצטירים מה שלא היה מקדם לכן,
שאין דיוקן וציור למעלה כלל, ועל כן לא ידוע,
ואין מי שמכיר בו כלום.

הראשית הסתומה שנגלתה, ולא ידועה, היא
נקדה אחת סתומה. ואותה הנקדה
לא ידועה ולא גלויה, ואין מי שמכיר אותה.
אבל האותיות לא הצטירו בה, ואין תלויות
למעלה, שהרי אין שם כלל דיוקן. ועל כן,
כדמותנו - אלו הנקודות. בצלמנו - אלו התנועות,
שהוא השלמות של הכל.

כאן הסוד ליודעי דין. התנועות שהן שלמות
הכל, איפה הן באדם? אלא זה סוד
בצלמנו, אלו הם הצלמים של האדם מבפנים
ומבחוץ. לפנים - השכל ומדע וחכמה,
ומבחוץ - אותו הצלם שהולך עליו, ומנהיג

אֶת הָאָדָם בְּשִׁמְיָהּ, שְׂיִהֶיהָ שְׁמוֹר מִן הַכֹּל.
בְּעוֹד שֶׁהַתְּנוּעוֹת הִלְלוּ הֵן בְּאָדָם, הָאָדָם הוּא
שָׁלֵם בְּכָל, כְּמוֹ כֵּן בְּכָל אוֹתָם הַסּוּדוֹת
הַעֲלִיּוֹנִים שְׁלֵמָה.

וְזֶה סוּד מַה' מַצְעָדֵי גִבֹּר כּוֹנְנֵנוּ, לְנִסֵּעַ בְּמִסְעוֹתָיו,
בְּאוֹתָן הַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטַּעֲמִים. וְדַרְכּוֹ יַחְפֹּץ,
בְּאוֹתָן הַנִּקְדוֹת. מַה', מִמֶּנּוּ נָטַל הַסּוּד הַזֶּה,
שְׂיִהֶיהָ לְמִטָּה הַכֹּל כְּגוֹן אֶחָד וְסוּד אֶחָד.

מַה' מַצְעָדֵי גִבֹּר כּוֹנְנֵנוּ, כְּמוֹ אֲזָלָא מִקָּפָא לְפָנֵי
שׁוּפָר הוֹלֵךְ, שֶׁהֵם מַצְעָדֵי גִבֹּר, שְׁמַתְקָנִים
כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ, וְזֶהוּ כּוֹנְנֵנוּ. וְשֹׁאֵר
הַתְּנוּעוֹת, הֵן שְׁכֵתוֹב וְדַרְכּוֹ יַחְפֹּץ, הֵן בַּעֲמִידָה,
הֵן לְלֶכֶת, הֵן לְהַפְסִיק, הֵן לְנִגֵּן בְּשִׁמְחָה, הֵן
לְשִׁתֵּק, הֵן לְתַת דִּין – הַכֹּל הוּא מִדֵּעַ וְהַשְׁכֵּל
לְנִסֵּעַ בְּמִסְעוֹת כְּרָאוּי.

וְרָקֵא, זֶהוּ נִגּוֹן בְּשִׁמְחָה. כְּשֶׁבֶא הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה
בְּאוֹתָהּ הַכָּאָה שֶׁל תוֹךְ הָאֲוִיר הַזֶּה שְׁלֵא
נִתְפָּס, נוֹתֵן שְׁמִחָה וְחֵדוּהָ, וְזוֹרֵק מִרְחוּק, לְנִגֵּן
בְּשִׁמְחָה לְמִי שְׁלֵא יָדוּעַ וְלֹא נִתְפָּס כָּלֵל, וְעוֹמֵד
בְּקִיּוּמוֹ, וְלֹא מְתִישֵׁב לְדַעַת, עַד שֶׁקָּרַב בְּיוֹתֵר
הַשְׁכֵּל. וְכֵן כָּל הַתְּנוּעוֹת, כָּל אַחַת וְאַחַת כְּרָאוּי.

וּמָרָם שֶׁהִגִּיעוּ הַתְּנוּעוֹת הַלָּלוּ, כָּל אוֹתָם אֵיבָרֵי
הַגּוּף לֹא יְכוּלִים לְנַסֵּעַ בַּמַּסָּעוֹת. שֶׁהָרִי
כָּל אֵיבָרֵי הַגּוּף בָּהֶם נוֹטְלִים הַתַּחֲלָקוֹת
בְּאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן עֶשְׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת שֶׁהַתְּגִלָּמוֹ
בַּפְּרָקִים וּבְאֵיבָרִים.

שְׁנִיִּים עֶשֶׂר אֵיבָרִים, הֵם פְּרָקִים שְׁנוֹסָעִים.
וְהַשְּׁנִיִּים עֶשֶׂר הַלָּלוּ לֹא נוֹסָעִים בַּמַּסָּעוֹת
כְּרָאוּי, רַק בַּסּוּד שֶׁל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה תְּנוּעוֹת, שְׁכָלָם
עוֹשִׂים אֶת הַפְּרָקִים הַלָּלוּ לְהַסִּיעַ אוֹתָם. וַיֵּשׁ
תְּנוּעוֹת אַחֲרוֹת, לְתֵת הַשְּׁכָל וְחֻכְמָה וּמִדָּע לְכָל
הַגּוּף וּלְהַסִּיעַ כָּל הַגּוּף, וּלְתֵת חֲדוּהָ לְמַעֲלָה
וּלְמַטָּה הַכֹּל כְּרָאוּי.

עֶשְׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת הֵם הַכָּלֵל שֶׁל סוּד
הַגּוּף, וְכָלָם הַתַּחֲלָקוֹ בְּאֵיבָרֵי הַגּוּף.
וּמִסּוּד הָאוֹתִיּוֹת הַגּוּף נִשְׁלָם. נִשְׁאַרוּ אוֹתִיּוֹת
אַחֲרוֹת, שֶׁהֵן עֶשֶׂר. שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת הֵן
רֵאשׁוֹנוֹת, שְׁאוֹתָם הָאֵיבָרִים קִיּוּמוֹ שֶׁל כָּל הַגּוּף,
שִׁיְהִיָּה כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר עַל תְּקוּנוֹ.

וְאַף עַל גִּב שֵׁישׁ בָּהֶם בְּאוֹתִיּוֹת אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּרְאוּ
בְּזָכָר, וְאוֹתִיּוֹת שֶׁנִּרְאוּ בְּנִקְבָּה. כְּמוֹ א'
זָכָר, ב' נִקְבָּה. ג' זָכָר, ד' נִקְבָּה. ה' נִקְבָּה, ו' זָכָר.

וְכֵן כָּל הָאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹת, מֵהֵן כְּלוּלוֹת בְּזָכֹר,
וּמֵהֵן כְּלוּלוֹת בְּנִקְבָּה. וְאִם תֹּאמַר, אִם כֵּן, אֵיךְ
נִבְנְה אָדָם בְּסוּד שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת?
שֶׁהֲרִי כְּשִׁמְסֵת כָּלִים, וְנִבְחָרוּ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֶצְטָרְכוּ
וְרֵאוּיּוֹת הָיוּ לְזָכֹר – אֵין, רַק שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה, כְּנִגּוּד
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵיבָרִים!

אָלֵא וְדַאי, כָּל הָאוֹתִיּוֹת כְּלוּלוֹת בְּסוּד שֶׁל זָכֹר,
וְאוֹתָם עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת – אוֹתִיּוֹת
זְכָרִיּוֹת וְאוֹתִיּוֹת נְקִבִּיּוֹת. מִשּׁוּם שֶׁכָּל הָאֵיבָרִים,
יֵשׁ אֵיבָר בְּאוֹתָם פְּרָקִים, שֶׁהֵם כְּלוּלִים זֶה עִם זֶה
וְנִכְנָסִים זֶה בְּזֶה. מִי שֶׁנִּכְנָס הוּא זָכֹר, הֵהוּא
שֶׁמִּקְבֵּל אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ הִיא הַנִּקְבָּה.

בְּכָל הָאֵיבָרִים יֵשׁ זָכֹר וְנִקְבָּה, וְנִכְנָסִים זֶה
בְּזֶה כְּזָכֹר בְּנִקְבָּה. וּמִשּׁוּם כֵּן, כָּל
הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת בְּסוּד שֶׁל זָכֹר וְנִקְבָּה. וְכָל
הָאוֹתִיּוֹת צְרִיכוֹת אֵלּוּ אֶת אֵלּוּ, וּלְהִתְחַבֵּר אֵלּוּ
בְּאֵלּוּ. (א"ב ג"ד ה"ו, אָחִיד זָכֹר וְאָחִיד נִקְבָּה) נִכְנָס זֶה לְזֶה
כְּמוֹ זָכֹר בְּנִקְבָּה.

עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת כְּלוּלוֹת בְּנִקְבָּה
לְמַטָּה, וְהֵן אוֹתִיּוֹת קִטְנוֹת. שֶׁהֲרִי
כְּשִׁמְתַּחֲבֵר הַזָּכֹר בְּנִקְבָּה, בְּתִשּׁוּקָה שֶׁכָּל

הַאֲוִתִּיּוֹת שֶׁל כָּל הָאֵיבָרִים. אֶל הַנִּקְבָּה מְטִיל בָּהּ
סוּד הַאֲוִתִּיּוֹת, בְּאוֹתָם הַמִּים שְׁלָהּ, וְאַחַר כָּךְ
הִקְרִימוּ (קפא) שְׁמִים שֶׁהִתְגַּלְמוּ הַאֲוִתִּיּוֹת,
וְיוֹצְאוֹת אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת כָּמוֹ אֵלוֹ. וְעַל זֶה יֵשׁ
אֶלְפָּא בֵּיתָא שֶׁל אוֹתִיּוֹת עֲלִיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת, וְיֵשׁ
אֶלְפָּא בֵּיתָא שֶׁל אוֹתִיּוֹת קִטְנוֹת.

א' הוּא אֶחָד, וְסוּד שֶׁל אֶחָד, יוֹצֵא וּמִתְגַּלֵּם
בְּסוּד שְׁלִמְטָה, הָאֵיבָרִים הָעֲלִיוֹנִים
שֶׁמִּתְחַבְּרִים בְּאֶחָד, וְהֵם אֶחָד. וְעַם כָּל זֶה אֵינוֹ
אֶלָּא אֵיבָר אֶחָד.

מִשּׁוּם שֶׁכְּשִׁיּוֹצֵאת א' וְנִתְּנָת בְּרֹאשׁ, יוֹצֵאת
בְּאוֹתוֹ הַדִּיוֹקָן שֶׁל הָאֲחֵרִים הִלָּלוּ
שֶׁהֶצְטָרְכוּ לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ, וּכְשִׁיּוֹצֵאת א', מֵרָאה
לְשֵׁנִי הַדְּרָגוֹת הָאֲחֵרוֹת שֶׁהֶצְטָרְכוּ לְהִתְחַבֵּר
עִמּוֹ, שֶׁהֵם הַשְּׂמָאל וְהָאֶמְצַע, וְכֻלָּם נֶאֱחָזִים יַחַד,
וְנִרְאִים בְּדִיוֹקָן שֶׁלּוֹ. כִּיּוֹן שֶׁנִּמְצְאוּ וְהִתְיַשְּׁבוּ
בְּמִקוֹמָם אוֹתָם שְׁנֵי הָאֵיבָרִים הָאֲחֵרִים, חוֹזֶרֶת א'
וּמִתְיַשֶּׁבֶת בְּמִקוֹמָהּ בְּרֹאשׁ, בְּצֵד הַיָּמִין.

אִידֵךְ עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? כְּשִׁיּוֹצֵאוֹ
הַאֲוִתִּיּוֹת, הָאוֹת הָרִאשׁוֹנָה שִׁיּוֹצֵאָה,
הָרִאשׁ לְכָל הַאֲוִתִּיּוֹת, הִיא א'. מֶה עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ

ברוך הוא? התעטף באותה האות וברא שמים.
ובאות הזו ברא הקדוש ברוך הוא את סוד
היחוד, שהם שלש דרגות, והם שמים, סוד אחד,
כמו שבארנו, והרי זה נתבאר. כיון שנבראו
שמים בסוד הזה, טרם שנקרשו ולא הגלדו
השמים, שהרי היו טמירים בתוך המים, הסוד
של האות א', שהיא לימין.

לאחר שנקרשו מתוך המים, יצאה האות ו',
מצירת בציור של התגלמות בדיוקן של
אדם. ועם כל זה לא נחסר מאותו דיוקן של
האות א' כלום, וחזרה והתישבה במקומה.

התחיל האור של האות הזו להאיר מראש
העולם לסוף העולם. גנז את אורו
באות אחרת, ועשה לאות הזו בי"ת אחד, לגנז
אורו בתוכו, ונגנז אותו אור בתוכו.

ויחשפה ההיא נגנז ונטמן, ולא יצא לעולם,
פרט לשביל דק אחד, שנמשך חוט
אחד ממנו, וממנו נזון העולם ועומד במקומו.

מן האות הזו נבנה הכל. מהאות הזו נזון הכל.
באות הזו שמר הקדוש ברוך הוא את ישראל
ושבר את שונאיהם לפנייהם. זהו שכתוב (שמות טו)

יְמִינָהּ ה' נֶאֱדָרִי בְכַח יְמִינָהּ ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב.
בְּשַׁעָה שְׁגָרְמוּ הַחֲטָאִים, מָה כָּתוּב? (איכה ב) הַשִּׁיב
אֲחֹר יְמִינִי. אֲזִי בְּאוֹתוֹ הַזְמַן גָּלוּ יִשְׂרָאֵל מִן
הָאָרֶץ, וְשָׁלְטוּ בָהֶם שׁוֹנְאֵיהֶם.

א' הַתִּישְׁבָה בְּזִרְעָה, בְּסוּד וְתִקְףָה וְכַח, שֶׁהֵם שְׁנֵי
צְדִידִים אֲחֵרִים שֶׁהִחֲזִיקוּ בּוֹ, וְהִיא זִרְעָה
הַיְמִינִי. ב' נִכְלָלָה בְּתוֹכָהּ, וְכוֹנֶסֶת אוֹתָהּ כְּנִגְדָּהּ,
כְּנִקְבָה שֶׁנִּכְנָס לְתוֹכָהּ זָכָר. מִשּׁוּם כֵּךְ כָּל
הָאוֹתִיּוֹת, אַחַת זָכָר וְאַחַת נִקְבָה.

א' הַתַּפְשָׁטָה לְאוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת, וְנִשְׁלָמוּ
בְּשִׁלְמוֹת, לְטַל שְׁתֵּי דְרָגוֹת אַחֲרוֹת אֵלַי,
לְהִיּוֹת הַשְּׁלֵמוֹת שָׁלוֹ. וְזֶה סוּד וְהַחֲוִנִים עָלָיו
מִטָּה פְּלוּנִי. וְהַחֲוִנִים עָלָיו – שְׁתֵּי דְרָגוֹת בְּאַחַת.

עַד שְׁעוֹלוֹת הָאוֹתִיּוֹת לְשִׁשִּׁים רַבּוּא, כְּחֻשְׁבוֹן
שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שְׁנַיִם עָשָׂר, וְעוֹלָם
לְשִׁשִּׁים רַבּוּא. אֵיךְ כֵּךְ הָאוֹתִיּוֹת, כְּשֶׁהִתְמַלְאוּ
עוֹלָם לְשִׁשִּׁים. אֵלַי בֵּית גִּימָל דָּלֶת הָאֵל וְזִין
חֵית טֵת יוֹד כָּף לָמֶד מֶם נוּן סָמֶךְ עֵין פֶּא צָדִי
קוֹף רֵישׁ שִׁין תּוֹ. אֵלּוּ הֵם עֲלִית הָאוֹתִיּוֹת
לְשִׁשִּׁים רַבּוּא, כִּדִּי שֶׁתִּהְיֶה שְׁלֵמוֹת בְּסוּד
הָאוֹתִיּוֹת בְּכָל הָאֵיבָרִים.

נִשְׁאָרוּ עֲדִין שְׁתִּים עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת, וְהֵן מִם
הַסְּתוּמָּה, צִדִּי אֲרָכָה, נוֹן, פֶּא, כָּף, וְהֵן
הָאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹת הַכְּפוּלוֹת מִנְצַפ"ךְ. וְהֵן עוֹלוֹת
לְשִׁתִּים עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת. וְכִשְׁכֹּל הָאוֹתִיּוֹת נִשְׁלָמוּ,
עוֹלוֹת לְשִׁבְעִים אוֹתִיּוֹת אוֹתִיּוֹת, סוּד הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא בָּהֶן.

חֲשִׁבּוֹן יִשְׂרָאֵל שִׁבְעִים נֶפֶשׁ, וּשְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת
שֶׁהֵם עֲדִים בְּתוֹכָם, וְנִכְלָלוֹת בָּהֶם,
וְהֵן י"ה, שְׁכֶתוּב (תהלים קכב) שֶׁשֵּׁם עָלוּ שְׁבָטִים
שְׁבָטֵי י"ה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה הַסוּד,
הָרְאוּבֵנִי הַשְּׁמַעוֹנִי. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, וְכֵלֶן עוֹלוֹת
לְשִׁבְעִים וּשְׁתֵּים.

כְּמוֹ כֵּן אֶלֶף"א בֵּית"א, שְׁכֹל הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת
לְסוּד שֶׁל שִׁבְעִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵכֵל
יְהִיָּה סוּד שֶׁל גּוֹף שָׁלֵם, הַסוּד שֶׁל אָדָם, סוּד
הַמֶּרְכָּבָה הָעֲלִיוֹנָה, סוּד הַשֵּׁם הַחֲקוּקָה.

מִשּׁוּם כֵּךְ כָּל הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת בְּעֲלִית הַמֶּרְכָּבָה
הָעֲלִיוֹנָה בְּדִיוֹקָנָם וְגוֹפָם, שֶׁהֵכֵל יְהִיָּה
סוּד אֶחָד כָּרְאוּ. כָּל הָאוֹתִיּוֹת, כְּשֶׁמֶתַחֲבֵרוֹת
וְנִחְקָקוֹת בְּחִקְיָקוֹתֶיהֶן בְּסוּד שֶׁל שִׁבְעִים וּשְׁתֵּים
אוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת, נַעֲשׂוֹת כֵּלֶן גּוֹף אֶחָד.

מְדַרְשׁ רות (דף צא ע"ב - דף קי ע"א)

וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁפֶט הַשְּׁפָטִים (רות א). רְבוּתֵינוּ פוֹתְרִים
הַמְקַרָּא שְׁכָתוֹב (איוב לח) בָּרֶן יַחַד כּוֹכְבֵי בֶקֶר
וַיְרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. מִי הֵם כּוֹכְבֵי הַבֶּקֶר?
אוֹתָם הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים שְׁשׁוּלָטִים בָּיוֹם. מִי
הֵם בְּנֵי אֱלֹהִים? אוֹתָם הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים
שְׁשׁוּלָטִים בַּלַּיְלָה.

בֹּא וּרְאֵה, כָּל מֶה שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּעוֹלָמוֹ, לֹא בָרָא אֶלָּא לְכְבוֹדוֹ, שְׁנֶאמַר
(ישעיה מג) כָּל הַנִּקְרָא בַשָּׁמַי וּלְכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו
יִצְרָתִיו אֵף עָשִׂיתִיו. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָרָא אָדָם
בְּעוֹלָם, וְנָתַן בּוֹ אֶת שְׁמוֹ יְהוָה. ה' - נֶפֶשׁ. ו' -
רוּחַ. ה' - נִקְרָאת נִשְׁמָה. י' - נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה.
וּקְרָאָם י"ה - אָב וָאֵם. ו"ה - בֵּן וּבַת.

הַדְּגִמָּא שֶׁבָּרָא רוּחַ וְנֶפֶשׁ שֶׁל קְדוּשָׁה, כִּף בָּרָא
רוּחַ וְנֶפֶשׁ מִצַּד הַשְּׁמָאל. וּבַדְּגִמָּא שֶׁל
אוֹתוֹ הֵיִין עַל שְׁמֵרִיו, כִּף הוּא הָרוּחַ וְהַנֶּפֶשׁ
הַשְּׁכֵלִית עַל רוּחַ וְנֶפֶשׁ הַבְּהִמִית. וְלָמָּה נִקְרָאת
בְּהִמִית? עַל שֶׁהִיא מִצַּד הַשְּׁמָאל שֶׁל סְמָא"ל
וְנִחַשׁ, שֶׁהֵם זָכָר וְנִקְבָּה. וְעַל כֵּן אָמַר שְׁלֵמָה
הַמֶּלֶךְ בְּחֻכְמָתוֹ, (קהלת ג) מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם

העֵלָה הִיא לְמַעַלָּה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הִירָדֶת הִיא
לְמַטָּה לְאָרֶץ.

וְלִצַּד הַטְּמָאָה לֹא נָתַן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
שְׁמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מב) אֲנִי ה' הוּא שְׁמִי
וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אָתַן וּתְהִלָּתִי לַפְּסִילִים. אֲנִי –
רָמַז כָּמוֹ וַיִּסְרָתִי אֶתְכֶם אֲפִי אֲנִי. ה' – רָמַז
לְמִדַּת הַרְחָמִים. לְאַחַר לֹא אָתַן – רָמַז לְאֵל
אַחֵר, שֶׁנֶּאֱמַר לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר, שֶׁהוּא
בְּצַד הַטְּמָאָה.

פְּתַח רַבִּי וְאָמַר, בְּסוּד שֶׁל יְהוָה. י' נִקְרָא
בְּדִגְמָא, זֶה אֱלִימֶלֶךְ. ה' נִקְרָא בְּדִגְמָא,
זוֹ נְעֻמִּי. וְלָמָּה נִקְרָאת שְׁמָהּ נְעֻמִּי? שֶׁנֶּאֱמַר
וַיְהִי נָעֻם ה' אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְגו'. ו"ה דְּגִמָּא, זוֹ
רוּת וּבַעֲלָה.

רוּת הַפְּכָה שְׁמָהּ לְתוֹר, שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית טו)
וְגוֹזֵל. (שיר ב) יוֹנָתִי בַּחֲגוּי הַסֹּלֶעַ בְּסִתָּר
הַמִּדְרָגָה הִרְאִינִי אֶת מִרְאִיךְ הַשְּׁמִיעֲנִי אֶת קוֹלְךָ
כִּי קוֹלְךָ עָרַב וּמִרְאִיךָ נָאוָה.

פְּתַח וְאָמַר, וַיְמָה זֶה וַיַּמְעֶשֶׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ?
זֶה הַמַּעֲשֶׂה שֶׁיַּעֲשֶׂה הָאָדָם. אִם הֵם
מַעֲשִׂים טוֹבִים – יִשְׁכֵּן עָלָיו הוּיָהּ, וְאִם לֹא –

יִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יד) חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה
בֵּיתָה וְאוֹלֶת בִּידֶיהָ תִּהְרָסֶנּוּ. חֲכָמוֹת נָשִׁים – זו
הַנִּשְׁמָה וְהַנֶּפֶשׁ. וְאוֹלֶת – זו נֶפֶשׁ הַשְּׂמָאלִית
שֶׁנִּקְרָאת עֶרְפָּה.

פֶּתַח וְאָמַר, מָה זֶה שֶׁאָמַר (שיר ב) הִרְאִינִי אֶת
מַרְאִיךָ? כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה אָדָם מִטְפָּה בְּשִׁלִּית
אָמוּ, כָּמוֹ שֶׁמִּתְגַּדֵּל (אחר ארבעים יום שֶׁנִּבְרָא) – מִכְּנִיס בּוֹ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲט מַעֲט רוּחַ וְנֶפֶשׁ, וְגַר נִתֵּן
עַל רֹאשׁוֹ בְּלִילָה, שֶׁנֶּאֱמַר (איוב כט) בָּהֲלוּ גֵרֹו עָלַי
רֹאשִׁי. וְעַמּוּד אֹר בַּיּוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (שמות יד) וַיֵּסַע
עַמּוּד הָעָנָן וְגו', (שם יג) וְלִילָה בְּעַמּוּד אֵשׁ כּו'.
לִלְכֶת יוֹמָם וְלִילָה. וְנֶאֱמַר (משלי ו) כִּי גַר מִצּוּהָ
וְתוֹרָה אֹר.

וּמִלְמַדִּים אוֹתוֹ אֶת כָּל הַתּוֹרָה, וּמִלְמַדִּים אוֹתוֹ
אֶת כָּל הַמִּצְוֹת, וְאוֹמְרִים לוֹ: רְאֵה,
שְׂזוּהִי דֶרֶךְ עֲקֻלָּתוֹן, שֶׁנִּקְרָאת לִילָה. וּבִמְקוֹם
הַזֶּה יִכְנִיסוּ כָּל נֶפֶשׁ שֶׁל הָאִישׁ, שֶׁנֶּאֱמַר (איוב ג)
קָטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא וְעָבַד חֶפְשִׁי מֵאֲדוֹנָיו.

וּמִרְאִים לוֹ בְּעַמּוּד שֶׁל אֵשׁ, שֶׁהוּא עַל רֹאשׁוֹ,
כְּמָה דְּבִים וְנִמְרִים וְאַרְיֹת וּמִלְאָכֵי
חֲבֵלָה שְׂיוֹשְׁבִים שָׁם. וְשֵׁם הַכָּלֵב. וְעַל זֶה אָמַר

דָּוִד (תהלים כב) הִצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב
יְחִידָתִי. וְהַמָּקוֹם הַזֶּה הוּא חֶשֶׁךְ, וּמִלְאָכִי הַחֲבָלָה
קוֹרְאִים אוֹתָם לַיְלוֹת. וְעַל זֶה אָמַר מִפְּחַד
בַּלַּיְלוֹת. לַיְלוֹת מִמָּשׁ נִקְרְאוּ.

וְאוֹמְרִים לוֹ: אִם תִּזְכֶּה לְמַצּוֹת, כָּל מַצּוּה
וּמַצּוּה יַעֲשׂוּ לָךְ מִמֶּנָּה מִלְאָךְ טוֹב.
וּבְזִמְנִי שֶׁתִּכְנַס לַמָּקוֹם הַזֶּה וְתִזְכֶּה לְמַצּוֹת,
יֹאמְרוּ: סֵלּוּ סֵלּוּ פָּנֵינוּ דְרָךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדְרָךְ
פְּלוֹנֵי זֶה, וְלֹא יִשְׁלְטוּ עָלֶיךָ (מִלְאָכִי חֲבָלָה).

וּבְזוֹ הַדְּגָמָא בִּיּוֹם, יֹאמְרוּ: אִם תִּזְכֶּה בַּתּוֹרָה,
כָּל אוֹת וְאוֹת תִּהְיֶה מִלְאָךְ, שִׁיעֲזָרְךָ
בַּמָּקוֹם הַזֶּה. וְהַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרְאת דְרָךְ, תִּלָּךְ בְּדְרָךְ
הַזֶּה, שֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ עָלֶיךָ. וְעַל כֵּן אָמַר לְנַחוּתָם
הַדְרָךְ. וְאַחֲרֵי זֶה יֵרְאוּ לוֹ גַּן הָעֵדֶן, וְכָל חֵלֶק
וְחֵלֶק שִׁישׁ לְצַדִּיק בְּפָנָיו עֲצָמוֹ. וּמִשְׁבִּיעִים אוֹתוֹ
שִׁיקִים כָּל הַתּוֹרָה.

וְאַחֲרֵי כֵן יֹאמְרוּ לוֹ, (בראשית יב) וַיֹּאמֶר ה' אֶל
אַבְרָם לֵךְ לָךְ וְגו', (שם) וְאַעֲשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל
וְגו'. וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם - זֶה הַנִּשְׁמָה, שֶׁהִיא אָב
לְרוּחַ וְרֵם לְגוֹף. לָךְ לָךְ מֵאַרְצֶךָ - זֶה גַּן הָעֵדֶן.
וּמִמּוֹלַדְתְּךָ - זֶה בְּטֶן הָאֵם, שֶׁל בָּשָׂר וָדָם. וּמִבֵּית

- זו השכינה. אביה - זה הקדוש ברוך הוא. שאין אביו אלא הקדוש ברוך הוא, ואין אמו אלא כנסת ישראל. אל הארץ - זה העולם השפל. ונותנים לו שבע ברכות כמו שאמרנו לעיל, מואעשך וגו', עד כל משפחות האדמה וגו'.

אם האדם יזכה, ויהיה צדיק, ומכיר את שם הקדוש ברוך הוא - מה אומרים לו כשמתלק מן העולם? (תהלים צא) לא תירא מפחד לילה וגו', (שם) על כפים ישאונה פן תגף באבן. מן האבן של דרך עקלתון. רגלך כו', עד כי ידע שמי.

ואם אדם לא יזכה לתורה ולמעשים טובים - כשיתלק מן העולם, יכנס לדרך החשוכה שאמרנו, ומזדעזעים כל מי שישנו באותו המקום, ויאמרו: הזאת נעמי, שהלכה בדרך הזה מלאה כל טוב, מלאה מתורה?! עמוד הענן שהאיר לה במקום הזה ללכת ביום, ועמוד האש להאיר לה ללכת במקום הזה בלילה, ועם בעלה, נשמה לנשמה!?

היא משיבה ואומרת, (רות א) אל תקראנה לי נעמי, קראני לי מרה, כי המר שדי לי מאד.

שְׁהִנְעִיל אוֹתִי בְּגוֹף רַע. אֲנִי מְלֹאָה הִלְכָּתִי
בְּמָקוֹם הַזֶּה, וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי ה'.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הִיא אוֹמֶרֶת, שְׂבִנָּה בִּנְתִי וְגו',
שְׁנֵאמַר וְתֵאמַר נַעֲמִי לְכַלְתִּיהָ שְׂבִנָּה
בִּנְתִּי. מְשִׁיבָה רוּת הַנֶּפֶשׁ הַקְּדוּשָׁה וְאוֹמֶרֶת, אֵל
תִּפְגְּעֵי בִי לְעִזְבֶּךָ לָשׁוּב מֵאַחֲרֶיךָ כִּי אֵל אֲשֶׁר
תִּלְכִּי אֵלַי וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֵלַיִן וְכו'.

אֲבֵל עֲרָפָה, הַנֶּפֶשׁ שֶׁהִיא צַד הַשְּׂמָאל, הוֹלֶכֶת
לְגוֹף וּמִתְאַבֶּלֶת עָלָיו, שְׁנֵאמַר (איוב יד) אֶךְ
בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תִּאָּכַל. וְכָל זֶמֶן
שֶׁמִּתְאַבֵּל עָלָיו, אוֹמֵר הַגּוֹף לְנֶפֶשׁ הַבְּהִמִּית:
בְּשָׂבִיל הָאֲכִילָה וְהַשְׁתִּיָּה שְׁנַתָּת לִי, הַנִּשְׁמָה
בְּצַעַר גָּדוֹל, וּבִלֹּא תוֹרָה וּבִלֹּא מִצְוֹת. טַל מֶה
שְׁנַתָּת לִי. וְנִבְקַע הַגּוֹף.

אָמַר רַבִּי, כְּתוּב (תהלים מא) אֲשָׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל
וְגו'. מֶהוּ דָּל? אִישׁ נִסְתָּר. וַיֹּאמֶר מֶה תִּתֵּן
לִי, וְכִי יוֹתֵר רָשָׁע אֲנִי מִכָּל הָאָדָם שֶׁבְּעוֹלָם?
וַיַּעֲשֶׂה מְרִיבָה עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֲשָׁרִי מִי
שֶׁמִּשְׁכִּיל לוֹ, שֶׁכְּתוּב (ישעיה כז) אוֹ יַחֲזֹק בְּמַעֲזֵי
יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִּי.

שָׂאמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, מֶה שָׂאמַר אוֹ יַחֲזֹק בְּמַעֲזֵי
וְגו', וְכִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא בֶּעַל

השְׁלוֹם, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, צָרִיךְ לְמִי
שִׁיעֶשֶׂה לוֹ שְׁלוֹם? וְהֲלֹא הַשְׁלוֹם שְׁלוֹ!

אַתָּה הָעֲנִי, בְּשַׁעַת שְׁרוּאָה אֶת עֲצָמוֹ בְּדַחַק, הוּא
עוֹשֶׂה מְרִיבָה כָּל־פִּי מַעְלָה. וְהַמַּחְזִיק בְּיָדוֹ
שֶׁל עָנִי וְעוֹשֶׂה עִמּוֹ צְדָקָה, כְּבִיכּוֹל עִם הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם, לְפִי שְׁגוֹרִם לְעָנִי
שֶׁמִּבְקֵשׁ מַחִילָה מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל שֶׁהִטִּיחַ
דְּבָרִים כָּל־פִּי מַעְלָה, וְאִז עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינוּ לְבֵין
קוֹנוֹ. מִי גֵרָם לוֹ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם? זֶה הַנוֹתֵן צְדָקָה
לְעָנִי, וְהַמַּחְזִיק בְּיָדוֹ, שֶׁכָּתוּב אוֹ יַחֲזִיק בְּמַעֲזֵי
וְגו', וְזֶהוּ הַדֵּל. וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵהוּ אוֹמֵר?
אֵין דְּנִים אֶת הָאָדָם לְפִי צַעֲרוֹ.

וְכַךְ גַּם בְּאִיּוֹב. שָׁאֵמַר רַבִּי תַנְחוּם, אָמַר אִיּוֹב
לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, (אִיּוֹב כג) מִי יִתֵּן יָדַעְתִּי
וְאִמְצָאֵהוּ כֹּה' אֶעֱרַכֶּה לְפָנָיו מִשְׁפָּט. עַד שֶׁהִטִּיחַ
אִיּוֹב דְּבָרִים כָּל־פִּי מַעְלָה.

וַיֹּתֵר לֹא? וְהֲלֹא כָּפַר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בַּתְּחִיַּת
הַמֵּתִים, וְהִטִּיחַ דְּבָרִים כָּל־פִּי מַעְלָה,
וְסָקַל אִיקוֹנֵי שֶׁל מֶלֶךְ?!

אַתָּה, אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה אָמַר
הַמְּקַטְרֵג לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אִיּוֹב

שְׁאִמְרָתָּ עָלֶיךָ אִישׁ תָּם וְיֵשֶׁר וִירָא אֱלֹהִים וְסָר
מִרָע, הָרִי כָפָר בַּתְּחִית הַמֵּתִים, וְהִטִּיחַ דְּבָרִים,
וְסָקַל אִיקוֹנִין שֶׁל מֶלֶךְ! אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
אִיּוֹב לֹא בִדְעַת יַדְבָּר!

בְּשַׁעֲנָה שְׁנֵתוֹכַח אִיּוֹב עִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מָה
הוּא אוֹמֵר? (שם י) הַטּוֹב לָךְ כִּי תַעֲשֶׂק כִּי
תִמָּאֵס יִגִּיעַ כַּפִּיךָ וְגו'. וְכִי הוּא טוֹב זֶה הָעֶשֶׂק
שֶׁתַּעֲשֶׂה לִּי?! אָבִי וְאִמִּי עָשׂוּ לִי אֶת הַגּוֹף, וְאֶתָּה
נַעֲשִׂיתָ שְׁתָּף עִמָּהֶם, וְנָתַתָּ בִּי נִשְׁמָה, וְאִמְרָתָּ
לְמַקְטָרֵג רַק אֶת נַפְשׁוֹ שָׁמַר. מָה שָׁלָךְ – שְׁמִרָתָּ,
מָה שֶׁל אָבִי וְאִמִּי – אִמְרָתָּ הֵנוּ בִּידָךְ. וְכִי הוּא
טוֹב זֶה הָעֶשֶׂק שֶׁתַּעֲשֶׂה לִּי, כִּי תִמָּאֵס יִגִּיעַ כַּפִּיךָ,
שֶׁהִנָּפֵשׁ מֵאוֹסָה מִצַּד יְסוּרֵי הַגּוֹף?! וְעַל עֲצַת
רְשָׁעִים הוֹפָעֶת, סָקַל אִיקוֹנִין שֶׁל מֶלֶךְ?!

וְהַמְּקַטָּרֵג קִטְרַג עַל כָּל זֶה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
אִיּוֹב לֹא בִדְעַת יַדְבָּר, וְאִינוּ נִתְפָּס עַל צַעֲרוֹ. וְכִיוֹן
שָׁבָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִתְוַכַּח עִמּוֹ, חָזַר בּוֹ
וְאָמַר, (שם מ) אַחַת דִּבְרָתִי וְלֹא אֶעֱנֶה וּשְׁתִּים וְלֹא
אוֹסִיף. סָגַר פִּיו לִפְנֵי הַדִּין.

רַבִּי פָּדַת אָמַר, לֹא כָתוּב כִּי לֹא דִבְרָתָם נִכְוָנָה
בְּעַבְדֵי אִיּוֹב, אֲלָא (שם מב) כִּי לֹא דִבְרָתָם

אֵלֵי נְכוֹנָה. אֵלֵי לֹא דְבַרְתֶּם נְכוֹנָה. הוּא עֶמֶד
וְהַצְדִּיק אֶת הַדִּין, וּבִקֵּשׁ עַל עֲצָמוֹ עַל מֶה
שָׁאֵמַר, וְהֵם לֹא בִקְשׁוּ עַל עֲצָמָם, עַל מֶה
שֶׁהִטְעוּהוּ בַּמַּעֲנָה לְשׁוֹנָם.

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ שְׁמַסְכֵּנִין בְּשֵׁם רַבִּי יוֹדָא אָמַר, כָּל
הַחוֹשֵׁד בְּכַשְׂרִים רָאוּי לְלִקּוֹת בְּצַרְעַת,
שְׁכָתוֹב (במדבר יב) אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ.
וְכָתוֹב (שם) אֶל נָא תְהִי כַּמֶּת. חֲבָרְיוֹ שֶׁל אִיּוֹב
חֲשָׁדוּהוּ בְּמֶה שֶׁלֹּא הָיָה בּוֹ, וְלֹא בִקְשׁוּ מִמֶּנּוּ
מַחִילָה, וְלֹא בִקְשׁוּ עַל נַפְשָׁם, עַד שֶׁבִקֵּשׁ אִיּוֹב
עָלֵיהֶם רַחֲמִים. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹדִיעַ לָהֶם,
שֶׁחָטְאוּ בְּמֶה שֶׁחֲשָׁדוּהוּ. וּלְפִיכָךְ, וְעַבְדִּי אִיּוֹב
יִתְפַּלֵּל בַּעֲדָכֶם.

וְאָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא, מֶה שָׁאֵמַר (איוב מב)
כִּי אִם פָּנָיו אֶשָּׂא לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת עִמָּכֶם
נִבְלָה. מֶה זֶה נִבְלָה? זֹו צָרַעַת, שְׁכָתוֹב (במדבר
יב) וְאָבִיָּה יִרְקַן יִרְקַן בְּפָנֶיהָ. וְתַרְגֵּם רַבִּי יוֹסִי,
וְאָבִיָּה מְנַבֵּל יְנַבֵּל בְּאַפִּיהָ.

בֹּא וּרְאֵה, כְּשֶׁנִּגְלָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶל אִיּוֹב,
מֶה כָּתוֹב? (איוב לח) וַיַּעַן ה' אֶת אִיּוֹב מִן
הַסַּעֲרָה וַיֹּאמֶר. רַבִּי יוֹסִי בַר חֲלַפְתָּא אָמַר, הַשִּׁיב

לו על מה שְׁאָמַר (שם ט) אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרָה יִשּׁוּפְנִי.
אָמַר אִיּוֹב: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁמָא רוּחַ סְעָרָה
עָבְרָה לְפָנַי, וְנִתְחַלֵּף לָךְ שְׁמִי אִיּוֹב בְּאִיּוֹב? זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (שם יג) וַתַּחֲשִׁבֵנִי לְאִיּוֹב לָךְ. לְפִיכָךְ הִשְׁיבוּ
מִן הַסְּעָרָה.

רְבוּתֵינוּ אוֹמְרִים, סְעָרָה שֶׁל שָׁטָן, שֶׁהַסְּעִיר
גּוֹפּוֹ שֶׁל אִיּוֹב. וּמִנֵּין לָנוּ שֶׁנִּקְרָאת
סְעָרָה? שְׁכָתוֹב (תהלים קמח) רוּחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְּבָרוֹ.
שָׂאִין לוֹ רְשׁוֹת לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר, אֲלָא בְּמֵאֲמָרוֹ
שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַבִּי בּוֹן אוֹמֵר, כָּתוֹב בְּשִׁי"ן, שְׁכָתוֹב אֲשֶׁר
בְּשַׁעֲרָה יִשּׁוּפְנִי. וְכָתוֹב בְּסֻמָּךְ, שְׁכָתוֹב מִן
הַסְּעָרָה. כָּתוֹב כָּאֵן אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרָה, וְכָתוֹב שֵׁם (ויקרא
יז) לַשְּׁעִירִם אֲשֶׁר הֵם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם.

זֶה שְׁכָתוֹב בְּשַׁעֲרָה. רַבִּי רַחוּמַאי אָמַר, פַּעַם
אַחַת זָכַר, וּפַעַם אַחַת נִקְבָּה. פַּעַם אַחַת זָכַר
– שְׁכָתוֹב (שם טז) וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו. וְכָתוֹב (בראשית
כז) הֵן עָשׂוּ אָחִי אִישׁ שְׁעִיר. פַּעַם אַחַת נִקְבָּה –
שְׁכָתוֹב (שם לג) וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עָשׂוּ לְדֶרֶכּוֹ
שְׁעִירָה, וְכָתוֹב בְּסֻמָּךְ, שְׁכָתוֹב מִן הַסְּעָרָה. מָה
הַטַּעַם? שֶׁמֶסְעִיר גּוֹפּוֹ שֶׁל אָדָם.

סדר הלימוד ליום ט אלול [יום 334 בשנה]

וְהָרִי כָּתוּב (מלכים-ב ב) **וַיַּעַל אֵלָיו בַּסַּעֲרָה**
הַשָּׁמַיִם. רַבִּי נַחֲמִיָּה וְרַבִּי יְהוּדָה
 אומרים, כְּשֶׁהָעֵלָה הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֵלָיו
 לָרָקִיעַ, עֹמֵד מֵלֶאֱדָה הַמּוֹת כְּנִגְדּוֹ.

אָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: עַל מַנְת כֵּן בְּרֵאתִי
 שָׁמַיִם, שֶׁיַּעֲלֶה אֵלָיו לְשֵׁם. אָמַר לוֹ
 מֵלֶאֱדָה הַמּוֹת: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲכָשׁוּ יִהְיֶה
 פְּתִיחוֹן פֶּה לְבָרִיּוֹת. אָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא:
 אֵין זֶה כְּשֶׁאֵר בָּרִיּוֹת, וַיִּכּוֹל הוּא לְהַעֲבִיר אוֹתָךְ
 מִן הָעוֹלָם, וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ כֵּחוֹ. אָמַר לוֹ: רְבוּנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, תֵּן לִי רְשׁוֹת וְאֶרֶץ אֵלָיו. אָמַר לוֹ יֵד.
 מִיָּד יֵרֵד. כִּיּוֹן שֶׁרָאָה אוֹתוֹ אֵלָיו, הִכְרִיחוֹ תַּחַת
 רַגְלָיו, וּבִקֵּשׁ לְהַעֲבִירוֹ מִן הָעוֹלָם, וְלֹא נָתַן לוֹ
 הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רְשׁוֹת. מִיָּד כָּפַף אוֹתוֹ
 תַּחְתּוֹ, וְעָלָה לְשָׁמַיִם, שֶׁכָּתוּב וַיַּעַל אֵלָיו
 בַּסַּעֲרָה הַשָּׁמַיִם.

כִּיּוֹן שֶׁנִּגְלָה הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאִיּוֹב, בְּאוֹתָהּ
 סַעֲרָה נִגְלָה אֵלָיו, שֶׁכָּתוּב מִן הַסַּעֲרָה.
 הַנוּ"ן כְּפּוּפָה, וְלֹא פְּשׁוּטָה. כָּפַף אוֹתוֹ הַקְדוֹשׁ
 בָּרוּךְ הוּא כְּנִחֹשׁ הוֹלֵךְ עַל גָּחוֹן, וְדִבֵּר עִמּוֹ. מָה

אמר לאיוב? (איוב לח) איפה היית ביסדי ארץ. מיד שתק, ולא יכל לעמד בתוכחתו. להורות שמעשיו של הקדוש ברוך הוא באמת.

רבי אלכסנדר פתח ואמר, (שם) ברן יחד כוכבי בקר, כוכבים שבמרום שולטים בלילה, חוץ מאותם ששולטים בבקר. וכלם משבחים ומפארים ומיחדים שמו של הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב ברן יחד כוכבי בקר, ולא כוכבי לילה, אף על פי שממשלתם כרגע.

וייריעו כל בני אלהים (שם), למה ויריעו? אמר רבי אלכסנדר, בשעה שעולה עמוד השחר, אותם בני אלהים מריעים בתרועה, וכל אותם המלאכים והכוכבים הממנים בלילה מעבירים אותם במקומם, ושולטים מלאכים אחרים במקומם להיותם ממנים ביום.

רבי חסדאי אומר, כוכב אחד יש במרום, והקדוש ברוך הוא מוציא ממוקומו, וילון שמו. והוא ממנה להכניס ולהוציא שאר הכוכבים, ומשמש כל הלילה. כיון שאותם כוכבי בקר שולטים, נגנז ונבלע במקומו.

אמר רבי שמואל, כתוב (שם ט) המרגיז ארץ במקומה ועמודיה יתפלצון. כשהקדוש

בְּרוּךְ הוּא רוּצָה לְהַרְגִּיז כָּל הָעוֹלָם, וּלְרַגֵּשׁ
וּלְהַרְעִישׁ אֶת עַמּוּדָיו, לֹא מַרְעִישׁ אוֹתוֹ אֶלָּא
מִמָּקוֹמוֹ. מִי הוּא מְקוֹמוֹ? זֶה הַנִּקְדָּה שֶׁל צִיּוֹן.

רַבִּי רַחוּמַאי אוֹמֵר, מִצִּיּוֹן הִשְׁתַּת הָעוֹלָם,
שְׁכָתוֹב (תהלים ג) מִזְמוֹר לְאַסָּף אֶל אֱלֹהִים ה'
דָּבָר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמְזֹרַח שָׁמֶשׁ עַד מִבְּאוֹ. וְכָתוֹב
אַחֲרָיו, מִצִּיּוֹן מְכַלֵּל יְפֵי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמֵלָאִי, כְּשֶׁבָרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת הָעוֹלָם, הַכְּנִיס אֹר בְּאוֹר, וְהַלְבִּישׁ זֶה
בָּזֶה, וּבָרָא שָׁמַיִם, שְׁכָתוֹב (שם קד) עֲטָה אֹר
כְּשֶׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה.

וְהָאֹר הַזֶּה נִקְרָא אֹר לְבוּשׁוֹ. הָאֹר הָרֵאשׁוֹן
שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בּוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
וְאוֹתוֹ הָאֹר הִתְפַּשֵּׁט בְּהוֹד וְהִדָּר, וְנִבְרָא
הָעוֹלָם, שְׁכָתוֹב הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתָּ כו' נוֹטָה
שָׁמַיִם כִּירִיעָה.

רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר, כְּשֶׁנָּטַל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
הַשָּׁלֵג וְזָרַק לְתוֹךְ הַמַּיִם, מִתַּחַת כֶּסֶּא
כְּבוֹדוֹ, נָטַל כְּשַׁעוֹר שְׁעָלוֹ, שְׁכָתוֹב (ישעיה מ) מִי
מִדָּד בְּשַׁעְלוֹ מַיִם.

רבי יודאי אָמַר, כְּשֶׁעוֹר שְׁלִישׁ זֶרֶת נָטַל, וְזָרַק
 לְתוֹךְ הַמַּיִם, שְׁכָתוֹב (שם) וְכָל בְּשָׁלֶשׁ עֶפֶר
 הָאָרֶץ. וְכָתוֹב (איוב לו') כִּי לִשְׁלֹג יֹאמַר הוּא אָרֶץ.
 וּמִתַּחַת הַמַּיִם נִקְפָּא מְקוֹם אֶחָד בְּתַחֲלָה,
 בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּהוֹם, וְנִעֲשִׂית מִשֵּׁם אֶבֶן
 אַחַת מְשַׁקֵּעַת בְּאֲמֻצֵּעַ תְּהוֹם, וְעֵלְתָה לְמַעְלָה
 וְנִרְאִית בְּצִיּוֹן, וְהִיא נִקְדֶּת הָעוֹלָם.

רבי יוסי אָמַר, הֶעָגַל וְהַכְדוֹר אֵין (מִמַּתְקִים)
 מוֹקָמִים (הַגִּלְגָּל וְחִלְקִיו לֹא מִסְתַּכְבִּים) אֲלֹא מִתּוֹךְ
 נִקְדָּה אַחַת בְּאֲמֻצֵּעַ, וְאוֹתָהּ הַנִּקְדָּה הִיא מְקוֹמוֹ
 שֶׁל עוֹלָם, וּמִשֵּׁם נִתְפַּשְׁטָה הָאָרֶץ לְכָל רוּחוֹתֶיהָ.
 רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר, כְּעֵין בְּרִיתוֹ שֶׁל אָדָם.

בְּשַׁעָה שֶׁנִּקְפְּאָה הָאָרֶץ מִתַּחַת הַמַּיִם, מֶה
 כָּתוֹב? (בְּרֵאשִׁית א') יָקוֹו הַמַּיִם מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיִּבְשָׁה. כִּיּוֹן
 שָׂרְאוּ הַמַּיִם יִבְשָׁה, הָיוּ עוֹלִים וְנִגְבְּהִים
 לְכִסּוֹתָהּ כְּבָרְאשׁוֹנָה, עַד שֶׁגָּעַר בָּהֶם הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְנָסוּ, שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים קד') מִן גַּעְרָתָךְ
 יִנּוּסוּן.

וְאַף עַל פִּי שֶׁהָיוּ נָסִים, לֹא הָיוּ מְשַׁתְּכָכִים. מֶה
 הֵטַעַם? מִפְּנֵי שֶׁהָיוּ מְכַסִּים עָלֶיהָ בְּתַחֲלָה,

וְעָכְשׁוּ נְסִים מִפְּנֵיהָ. מָה עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?
נָטַל כְּמִין צָרוּר שֶׁל חֶרֶשׁ, וְחָקַק בּוֹ שְׁמוֹ שֶׁל
שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם שָׁמוֹת וְהִשְׁלִיךְ לְתוֹךְ הַמַּיִם,
וְעָמְדוּ מִיד וְנִשְׁתַּכְּכוּ.

וּבַאֲיִזָּה מְקוֹם עָמְדוּ? בְּצִיּוֹן, שְׁכֵתוֹב (שם נ) מְצִיּוֹן
מְכֻלָּל יְפִי, זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. וּכְשֶׁהָאָרֶץ מִתְמוּטָטֶט, אֵינָה מִתְמוּטָטֶט
אֲלָא מִמְּקוֹם זֶה, שֶׁהוּא מְקוֹם הָעוֹלָם.

רַבִּי פָּדַת אוֹמֵר, הִנֵּשְׁבַע בְּאַמַּת בְּשֵׁמוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, צָרוּר זֶה שְׁחָתוּם בּוֹ
שְׁמוֹ, מִסְתַּלֵּק לְמַעְלָה בְּחִדּוּהָ, וּמִתְקִים בּוֹ,
וְהָעוֹלָם מִתְקִים. וְהִנֵּשְׁבַע לִשְׁקֵר, אוֹתוֹ צָרוּר
עוֹלָה וּמִסְתַּלֵּק, וְרוֹאֶה שֶׁהוּא שׂוֹא, וְאֵז הָעוֹלָם
מִתְמוּטָט, וְרוֹצֶה לְחֻזֵּר לְתַהוֹ וּבִהוֹ, שְׂאִין הָעוֹלָם
מִתְקִים אֲלָא עַל שְׁמוֹ הַחֲתוּם בְּאַמַּת. וְעַל זֶה
כָּתוּב (שְׁמוֹת כ) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא.
רַבִּי חִזְקִיָּה אוֹמֵר, מְקוֹם כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ הִיא
נִקְדָּה אַחַת, אֲשֶׁר עָלֶיהָ עוֹמֵד הַכֹּל. וְהַכְּבוֹד
אֵינוֹ בְּרוּךְ אֲלָא מִמְּקוֹמוֹ, שְׁכֵתוֹב (יחזקאל ג) בְּרוּךְ
כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ.

מָה זֶה וְעֲמוּדֶיהָ יִתְפַּלְצוּן (איוב ט)? רַבִּי פֶּרְחִיא
אוֹמֵר, אֵלּוּ הָעֲמוּדִים הַתּוֹמְכִים הַיְסוּד,

וְקִיּוּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם עֲלֵיהֶם. וְכַמָּה הֵם? ז', שְׁכָתוֹב
 (משלי ט) חֲצָבָה עֲמוּדֶיהָ שִׁבְעָה. הִיסוּד שֶׁל אוֹתָם
 הַתּוֹמְכִים צָדִיק אֶחָד, שְׁכָתוֹב (שם י) וְצָדִיק יִסּוּד
 עוֹלָם. עֲמוּד לֹא כָתוּב, אֲלָא יִסּוּד, הִיסוּד שֶׁהִכָּל
 עוֹמְדִים עָלָיו.

כְּנֶגֶד זֶה שִׁבְעָה רְקִיעִים הֵם, וְשִׁבְעָה כּוֹכָבִים
 רָצִים וְחוֹזְרִים הֵם. שִׁבַּע אֲרָצוֹת. שִׁבְעָה
 יָמִים. שִׁבְעָה תְּהוֹמוֹת. וְכֹלָם תְּלוּיִים בַּמֶּאֱמָר
 הַהוּא, שֶׁנֶּאֱמַר הַבּוֹנֶה בַּשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָו. הֵם
 שִׁבַּע סְפִירוֹת, מַעֲלוֹת גְּדוּלוֹת, עֲמוּדִים חֲקוּקִים
 בַּשֵּׁמוֹ הַגָּדוֹל, וְכֹלָם תְּלוּיִים בַּמֶּאֱמָר אֶחָד, וְהֵם
 שָׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים.

וְשִׁבַּע אֲרָצוֹת קְדוֹשׁוֹת שֶׁמְזַדְּגִים עִמָּהֶם, וְאֵין
 בָּהֶם פְּרוּד, שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר
 יוֹם אֶחָד. יוֹם שְׁנִי. יוֹם שְׁלִישִׁי. יוֹם רְבִיעִי. יוֹם
 חֲמִישִׁי. יוֹם הַשְּׁשִׁי. עַד יוֹם הַשְּׁבִיעִי. (שמות כ) כִּי
 שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה'.

וּכְנֶגֶדָם שִׁבְעָה עֲמוּדִים חֲקוּקִים, שֶׁהֵם תְּלוּיִים
 בַּשָּׁמַיִם. וְהֵם שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים, שֶׁהֵם
 תְּלוּיִים בְּמִדַּת יַעֲקֹב הַנִּקְרָא שָׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר
 (מלכים-א ח) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שְׁכִתְךָ,
 וְכָתוּב (דברים ו) שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל וְגו'.

רבי רחומאי אומר, **השבעה העליונים הם שמו של הקדוש ברוך הוא.** (עמוס ט) **ואגדתו - מה זה אגדתו? הם שבע מעלות למטה מהם, שעומדים על העולם ומנהיגים אותו. על ארץ - זו ארץ התחתונה. יסדה - זו ארץ העליונה הנקראת בינה, והיא תלויה בחכמה. ומה הוא? תבל, שנאמר (ירמיה י) מכין תבל בחכמתו.**

הקורא למי הם (עמוס ט), ים אחד, והם שבעה. רבי כרוספדאי אומר, **הלא ים אחד בעולם הוא? אמר רבי רחומאי, ימים כתוב, שכתוב ולמקוה המים קרא ימים.**

ובלם נכנסים לים הגדול, והם שבעה, וכלם נכנסים בו, זה למטה מזה, עד התהום, עד שתמצא ים הגדול שבעה זה על זה, וכלם תלויים במאמר אחד.

אמר רבי שמלאי, אימתי העולם מתמוטט? בשעה שהקדוש ברוך הוא מביט ורואה בו, שנאמר (תהלים יד) ה' משמים השקיף על בני אדם וגו'.

רבי נהוראי ורבי יצחק קמו באור, כשהאיר היום, ללכת בדרך. בטרם שיצאו, הרים

עֵינָיו רַבִּי נְהוֹרָאִי, רָאָה שְׂכּוֹכְבֵי הַבֶּקֶר מְרַתְתִים.
 אָמַר לוֹ רַבִּי יִצְחָק: תִּרְאֶה אוֹתָם הַכּוֹכְבִים
 שְׁמֵרֶתֶתִים בִּירְאָת אֲדוֹנָם, כָּעֵת מַגִּיעַ זְמַנָּם לְזַמֵּר.
מִשּׁוּם שְׁאוֹתָם בְּנֵי אֱלֹהִים עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם.
 וּכְשֶׁמְסִימִים שָׂאֵר הַצְּבָאוֹת
 שְׁמֵשְׁבָחִים בַּלִּילָה, אוֹתָם בְּנֵי אֱלֹהִים תּוֹקְעִים
 תְּרוּעָה, וּמִתְפַּנְסִים כָּל הַמַּחֲנוֹת שְׁשׁוֹלְטִים
 בַּלִּילָה לְמָקוֹמָם.

וְאִזּוֹ אוֹתָם הַכּוֹכְבִים שְׁשׁוֹלְטִים בַּיּוֹם, בַּבֶּקֶר,
 מְרַתְתִים וִירְאִים וּמַעֲלִים שִׁירָה. וְכַעֲת
 מַגִּיעַ זְמַנָּם לְשַׁבַּח אֶת רַבּוֹנָם, בְּזֶמֶן הַזֶּה
 שְׁשׁוֹמְעִים אוֹתָהּ הַתְּרוּעָה, שְׁכָתוּב (איוב לח) בָּרֶן
 יַחַד כּוֹכְבֵי בֶקֶר וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

הַקִּדְיָמוֹ וְהִלְכוּ, וְהָיָה מֵאִיר הַיּוֹם. כְּשִׁיּוֹצֵא
 הַשֶּׁמֶשׁ וְהַתְגַּלָּה לְעוֹלָם, אָמַר לוֹ רַבִּי
 יִצְחָק לְרַבִּי נְהוֹרָאִי: תִּמְהַנִּי כְּשֶׁהִסְתַּכַּלְתִּי בַשֶּׁמֶשׁ.
 שְׁכְּשִׁיּוֹצֵא, יֵצֵא אָדָם, וְאַחֵר כֵּךְ חֹזֵר לְלִבָּן. לָמָּה?
וְדַאִי נִזְכַּרְתִּי בַדָּבָר שֶׁאָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן שְׁלום
 אָמַר רַבִּי יִצְחָק בֶּן יְהוּדָא: כְּשִׁיּוֹצֵא
 הַשֶּׁמֶשׁ, יוֹצֵא בְּתֻקָּה, כְּגֹבֵר תְּקִיף, וּבֹקֵעַ שְׁלֹשׁ
 עֶשְׂרֵה מִשְׁקוּפִים שֶׁל חִלּוּנֵי רָקִיעַ.

וַאִין בְּכָל אוֹתָם כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּזְלוֹת שֶׁנִּקְרָא
 גְּבוּר, פָּרַט לְשֹׁמֶשׁ. אֵיזו גְּבוּרָה עוֹשֶׂה?
 אֲלֵא כְּשֶׁמִּסְתִּים הַיּוֹם וְנִכְנָס הַלַּיְלָה, מִסְתַּתְמִים
 כָּל אוֹתָם הַחֲלוֹנוֹת וְהַמְשְׁקוּפִים שֶׁל הָרָקִיעַ.
 בַּשָּׁעָה שֶׁבָּא הַיּוֹם וְהַשֶּׁמֶשׁ יוֹצֵא, מַתְעַטֵּר וְנִחְקֵק
 בְּאוֹתֵיזוֹת שֶׁל סוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וּבִתְקָף וּבִכְחַ
 שְׁלוֹ הוּא כּוֹנֵס אֶת כָּל אוֹתָם הָרָקִיעִים, וּבוֹקֵעַ אֶת
 כָּל אוֹתָם הַחֲלוֹנוֹת, וְנִשְׂרָפִים בְּשִׁלְהִבוֹתָיו,
 וּפּוֹתֵחַ אוֹתָם וְיוֹצֵא הַחוּצָה.

וּמַגִּין לָנוּ שֶׁנִּקְרָא גְּבוּר? שֶׁכָּתוּב (תהלים יט) יִשְׁיֵשׁ
 כְּגְבוּר לְרוּץ אֶרֶץ. וְכָתוּב (שופטים ה) כְּצֹאת
 הַשֶּׁמֶשׁ בַּגְּבֻרָתוֹ. כְּגְבוּר שֶׁנִּכְנָס לְמַלְחָמָה וְנוֹצֵחַ,
 הוּא אָדָם. כְּשֶׁנִּצָּח, חוֹזֵר לְגוֹנוֹ הָרִאשׁוֹן. כֵּן
 הַשֶּׁמֶשׁ, כְּשִׁיוֹצֵא, נִדְּלָקִים בּוֹ שִׁלְהִבוֹתָיו, וְהוּא
 אָדָם מְרֹב גְּבוּרָתוֹ, וְאַחֵר כֵּן חוֹזֵר לְגוֹן הָרִאשׁוֹן.
 הֲלֵכּוּ. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְשֹׁדָה אֶחָד, אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
 יֹאמַר מֵר מֵאוֹתָם הַדְּבָרִים הַמַּעֲלִים
 שֶׁבִּקְרִיאת שְׁמֵעַ. פֶּתַח וְאָמַר, (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. הַפְּסוּק הַזֶּה נוֹחַ בַּשָּׁעָה
 שֶׁאֲמָרוּ בְּנֵי יַעֲקֹב לְאַבְרָהָם, אוֹ מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל,
 אֲבָל עֲכָשׁוּ, כָּל הָעוֹלָם אוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.
 לֵאזִיזָה יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים?

אָלָא, הִנֵּה שְׁנִינוּ, יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מֵת, וְהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא חָתַם אוֹתוֹ בְּתוֹךְ כֶּסֶף כְּבוֹדוֹ
לְהִיּוֹת תָּמִיד עַד עַל בְּנָיו, שְׁמִיחִדִּים שְׁמוֹ שֶׁל
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּרְאוּ בְּכָל יוֹם פַּעַמִּים.
וְכַשֵּׁהֵם מִיחִדִּים אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, תְּהִיָּה מַעֲיֵד עָלֵינוּ, שְׁאֵנוּ
מִיחִדִּים אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּרְאוּ.

בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה נוֹטְלִים אֶת יַעֲקֹב בְּאַרְבָּעָה
כְּנָפִים, פְּרוּשִׁים לְאַרְבַּעַת צַדִּי
הָעוֹלָם, וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן,
וּמְבָרֵךְ אוֹתוֹ בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת. פּוֹתַח הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְאוֹמֵר: אֲשֶׁרִי הָאֵב שֶׁהוֹלִיד אֶת הַזֶּרַע הַזֶּה
בְּאֶרֶץ! אֲשֶׁרִי הַבָּנִים שְׁמַעְטָרִים אֶת אָבִיהֶם כֹּךְ!
בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה כָּל צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם פּוֹתְחִים
וְאוֹמְרִים, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וַיַּעֲקֹב מִתְעַטֵּר בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר נִהְרוֹת אֶפְרָסְמוֹן
זָךְ, וְעוֹמֵד תָּמִיד כְּקִרְיָה מְקַפֶּת חוֹמָה עַל
בְּנָיו לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא נוֹתֵן לְדִין
הַקֶּשֶׁה לְשַׁלֵּט עָלֵיהֶם, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם אֵין
יְכוּלִים לְהַשְׁמִידֵם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה מד) אֵל תִּירָא
עֲבָדֵי יַעֲקֹב.

פִּתְחָה רַבִּי יְהוּדָאי וְאָמַר, בְּדַגְמָא שְׂיֵשׁ שְׁנִים
 עָשָׂר שְׁבָטִים לְמַטָּה, שָׁהִם בְּנֵי יַעֲקֹב,
 כִּךְ יֵשׁ יַעֲקֹב הָעֲלִיּוֹן בַּשָּׁמַיִם, וּשְׁנִים עָשָׂר
 שְׁבָטִים עֲלִיוֹנִים. וּבְדַגְמָא שְׁמִיחָדִים שְׁמוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, כִּךְ מִיחָדִים
 הַמְּלָאכִים הַקְּדוֹשִׁים לְמַעְלָה, וְהַכֹּל כְּמוֹ
 שְׁלִמְעֵלָה.

פִּתְחָה רַבִּי נְהוֹרָאי וְאָמַר, (שם כט) לָכֵן כֹּה אָמַר ה'
 אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם לֹא
 עָתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יַחֲוֹרוּ. וְכִי יַעֲקֹב
 פָּדָה אֶת אַבְרָהָם? וַיַּעֲקֹב טָרַם נִכְרָא בְּעוֹלָם!
אַתָּה בָּא וּרְאֵה, בְּשַׁעָה שֶׁהָיוּ מִפִּילִים אֶת
 אַבְרָהָם בְּאוֹר כְּשָׂדִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 כִּנֵּס אֶת הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ וְאָמַר: הֲצִילוּ אֶת אַבְרָהָם
 מִתּוֹךְ הַשְׂרָפָה שְׁלוֹ, שֶׁהוּא אֶהוּבִי.

אָמְרוּ לַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הָרִי יֵצֵא מִמֶּנּוּ
 יִשְׁמַעְעָל! אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הָרִי
 יֵצֵא מִמֶּנּוּ יִצְחָק! אָמְרוּ לַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הָרִי
 יֵצֵא מִמֶּנּוּ עֲשׂוֹ! אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הָרִי יֵצֵא
 מִמֶּנּוּ יַעֲקֹב! אָמְרוּ: הָרִי וְדָאִי שְׁבֻזְכוֹת יַעֲקֹב
 יִנָּצֵל. וְעַל זֶה אָמַר, אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם,
 שְׁבֻזְכוֹתוֹ נִצּוֹל אַבְרָהָם.

אָמַר רַבִּי, בַּשָּׁעָה שֶׁכָּפְתּוּ אֶת חֲנֻנִיָּה מִיִּשְׂאֵל
וְעֲזַרְיָה שִׁיפִילוּ אוֹתָם לְתוֹךְ כְּבִשָּׁן הָאֵשׁ
הַיּוֹקֶדֶת, חֲנֻנִיָּה אָמַר (תהלים קיח) ה' לִי לֹא אֵירָא מָה
יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם. מִיִּשְׂאֵל אָמַר (ירמיה ל) וְאַתָּה אַל
תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְאַל תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי אַתָּךְ אָנִי
נָאֻם ה'. עֲזַרְיָה אָמַר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגו'.

אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, (ישעיה מד) זֶה יֹאמַר לֵה' אָנִי –
זֶה חֲנֻנִיָּה, שֶׁאָמַר ה' לִי לֹא אֵירָא.
וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב – זֶה מִיִּשְׂאֵל, שֶׁאָמַר וְאַתָּה
אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב. וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה – זֶה
עֲזַרְיָה, שֶׁאָמַר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכו'. לֹא עָתָה יְבוֹשׁ
 יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יִחְוֹרוּ.

וְלָמָּה לֹא הָיָה דְּנִיָּאל עִמָּהֶם? אֲלֹא דְּנִיָּאל אָמַר,
אָנִי נִקְרָא בְּלִטְשָׁאצֵּר, כְּשֵׁם הָאֱלִיל שְׁלוּ,
שְׁנֵאמַר (דניאל ד) בְּלִטְשָׁאצֵּר כְּשֵׁם אֱלֹהֵי כּו', וְכַתּוּב
(שם ב) אַז הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶצַּר נָפַל עַל פָּנָיו וְהִשְׁתַּחֲוָה
לְדְּנִיָּאל. וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר, פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם
תִּשְׂרָפוּן בָּאֵשׁ. הֵלֶךְ וְלֹא הָיָה עִמָּהֶם.

מָה רָאוּ חֲנֻנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעֲזַרְיָה שֶׁנִּפְּלוּ לָאֵשׁ?
אֲלֹא אָמְרוּ, הַצִּפְרָדְעִים הִפִּילוּ אֶת גּוֹפֶם
בָּאֵשׁ כְּדִי לְהַרְע לְמִצְרִים, בְּמֵאמְרוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ

ברוך הוא - אֲנַחְנוּ עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּשָׁבִיל
כְּבוֹד רַבּוֹנוֹ.

הֵלְכוּ וְהִתְעַסְקוּ בַּתּוֹרָה. בֵּינָתִים יָרֵד הַשָּׁמַשׁ.
אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, נַעֲבֹר מֵהַדֶּרֶךְ וְנַעֲלֶה
לָהֶר, וְנִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, וְלֹא נִישָׁן.

בַּעֲוֹדָם יוֹשְׁבִים וּמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה זֶה עִם זֶה,
שָׁמְעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁהָיָה אוֹמֵר: קוֹמוּ
עֲלִינוּנִים. הִתְחַתּוֹנִים הַיְשָׁנִים, שֶׁשָּׁנָה בְּנַחֲרֵיהֶם,
הִתְעוֹרְרוּ! הִנֵּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֶה לְהַרְגִּיז
אֶת הָעוֹלָם, וְאוֹתָם הָעַמּוּדִים הַקְּיָמִים, שֶׁהָעוֹלָם
סָמוּךְ עֲלֵיהֶם, מִרְתָּתִים. קוֹל בְּכִיָּה שֶׁל עֶפֶר
אֵילִים, שְׁבוּכָה עַל אֲרִיָּה אֶחָד, שֶׁרְשׁוּם תָּמִיד
בַּכֶּסֶף הַקָּדוֹשׁ.

אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי לְרַבִּי יִצְחָק, שָׁמַעְתָּ דָּבָר? אָמַר
לוֹ, שָׁמַעְתִּי, וְעַל זֶה אָמַרְתִּי, שָׁמַעְתִּי וְתַרְגֵּז
בְּטָנִי. אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, וְדַאי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
רוֹצֶה לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם שָׁלוֹ, וְטָרָם שְׁיַעֲשֶׂה הַדִּין,
הִנֵּה קוֹל מִתְעוֹרֵר, וּמַכְרִיז תָּמִיד בָּעוֹלָם. וְדַאי
הָרָמִים שֶׁל הָרָמִים עֲכָשׁוּ יִסְתַּלְקוּ בָּעוֹלָם. וְהַכֹּל
בְּרוּר לָנוּ, פָּרַט לָזֶה שֶׁאָמַר קוֹל בְּכִיָּה שֶׁל עֶפֶר
אֵילִים שְׁבוּכָה עַל אֲרִיָּה אֶחָד, לֹא יִדְעָתִי מֶה הוּא.

אָמַר רַבִּי נַחֲמִיָּה, לֹא יָדְעוּ בְּזֶה לְפִי שְׁעָה. לִימִים
 מוֹעֲטִים הִתְגַּלָּה בְּעוֹלָם. וּמַהִי הַבְּכִיָּה? זֶה
 הַבְּכִיָּה שֶׁל רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בֶּן אֱלִישֶׁע כֹּהֵן גָּדוֹל,
 שֶׁבָּכָה עַל רֹאשׁוֹ שֶׁל רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל.
 שְׁאוּתָהּ הַבְּכִיָּה לֹא עֲבָרָה מִכֹּסֵּא שֶׁל הַמֶּלֶךְ, עַד
 שִׁיעֲשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְמוֹת בַּשָּׂאָר הָעַמִּים.
אָמַר רַבִּי רַחוּמָא, בָּא וּרְאֵה, בַּשְּׁעָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא דֵּן אֶת הָעוֹלָם, אֶת מִי דֵּן
 תַּחֲלָה? אֶת גְּדוּלֵי הַדּוֹר דֵּן תַּחֲלָה, וְאַחֵר כֶּךָ דֵּן
 אֶת הָעוֹלָם. מִנֵּין לָנוּ? מִכָּאן, שֶׁכְּתוּב וַיְהִי בִּימֵי
 שְׁפֹט הַשְּׁפָטִים. שְׁפֹט הַשְּׁפָטִים תַּחֲלָה, וְאַחֵר כֶּךָ
 וַיְהִי רָעַב בָּאָרֶץ. רַבִּי יוֹסִי בֶר יְהוּדָה אָמַר, מִכָּאן
 (מלכים-א ח) לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל. מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ תַּחֲלָה, וְאַחֵר כֶּךָ מִשְׁפָּט
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה (רות א). רַבִּי יְהוּדָה
 וּרְבִנָּן שְׁאוּמְרִים, בְּזִמְן שְׁהַדִּין בָּא לְעִיר,
 יִסְלַק אָדָם עֲצָמוֹ מֵאוֹתָהּ עִיר, שֶׁכִּיּוֹן שְׁנִתָּן רְשׁוֹת
 לְמִלְאָף הַמּוֹת, אֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ לְכָל אָדָם, וְאִישׁ
 שֶׁפָּגַע בוֹ, יֵשׁ לוֹ רְשׁוֹת לְהַזִּיקוֹ.

כִּיּוֹן שָׂרָאָה אֱלִימֶלֶךְ שְׁהַדִּין בָּא לְעוֹלָם, מִיד
 בָּרַח לְהִסְתַּלַּק מִן הַדִּין, וְעַם כָּל זֶה לֹא

נצול ממנו. חכמים של קיסרין אומרים, אלימלך גדול הדור היה, והיה נכר למעלה, וכל מי שהוא נכר למעלה, הוא נתפס תחלה.

רבי יהושע אמר, מה כתוב בשונמית? (מלכים ב ד) ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. מכאן שצריך להכניס ראשו לתוך רבים, ולא יהא נרשם לבד.

מה כתוב בתחלה? וילך איש סתם, רצה להחביא ולהסתיר עצמו שלא יכירו בו. מי הזכירו? מדת הדין. ואמר, ושם האיש אלימלך, אדם נכר ונרשם הוא, אינו ראוי להחביא ולהסתיר. והאין זה אלימלך, פרנס העם?! והאין זה אלימלך שהיה סותם עיניו ממעשי העם?!

רבי פרחיא אמר, באותה השעה היה הקדוש ברוך הוא דן את העולם, ובית הדין שלמעלה עומד, והקדוש ברוך הוא היה מסתירו ואומר, וילך איש, סתם. עמדה מדת הדין והזכירו, ושם האיש אלימלך. מיד נגזר עליו הדין ועל בניו, כדכתיב וימת אלימלך וגו'.

רבי יהודה אמר, אלימלך, מי הוא שלא היה יודע מי זה אלימלך הזה? אלא כיון שראה

שֶׁהַדּוֹר מְבַזִּים בְּגִדּוּלִים, אָמַר, וְדַאי אֵלַי מִכָּאן,
וְלֹא אֶהְיֶה נִתְפָּס בְּתוֹכָם. וְאֵלִימֶלֶךְ גָּדוֹל הַדּוֹר
הָיָה, וְהָיָה יְכַלֵּת בִּידּוֹ לְמַחֲוֹת, וְלֹא מַחָה. וְהָלַךְ
מִשָּׁם וּבָרַח, וּלְפִיכֶךְ נִזְכָּר שְׁמוֹ וְנִעֲנֶשׁ.

וַיְהִי בִימֵי שְׁפֹט הַשְּׁפֹטִים (רות א). רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
אָמַר, כָּל מָקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי בִימֵי, לְשׁוֹן
צֶעַר הוּא. אֵלִימֶלֶךְ הוּא הָיָה כְּדִגְמַת מֶלֶךְ. כִּיּוֹן
שֶׁהַפִּיר בַּדָּבָר, הַשְּׁמִיט עֲצָמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל, וְהָלַךְ
לְגוֹר בֵּין הָאֲמוֹת, שֶׁסָּבַר שֶׁלֹּא יִהְיֶה נִדּוֹן בִּינֵיהֶם.
עֲמֻדָה מֵדַת הַדִּין וְהַזְכִּירוֹ, וְנִתְפָּשׁ.

וַיְהִי בִימֵי שְׁפֹט הַשְּׁפֹטִים. רַבִּי חֵלְקִיָּה בֶּר
אֱלִיעֶזֶר פָּתַח בַּפְּסוּק שֶׁכְּתוּב (ירמיה לא)
מֵרְחוֹק ה' נִרְאָה לִי וְגו'. כְּשֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְדַבֵּר עִם הַנְּבִיאִים, אֵינוֹ נִגְלֶה אֲלֵיהֶם אֶלָּא
מֵרְחוֹק. וְעַל כֵּן רוֹאִים דְּמוּת דְּבָרִים, כְּאֲדָם
הַעוֹמֵד מִמֶּרְחָק, חוּץ מִמֶּשֶׁה.

שֶׁאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, כָּל הַנְּבִיאִים
כֻּלָּם לֹא נִתְנַבְּאוּ אֶלָּא מֵתוֹךְ אֶסְפִּקְלָרְיָה
שֶׁאִינָהּ מְאִירָה - מֹשֶׁה מֵתוֹךְ אֶסְפִּקְלָרְיָה
הַמְּאִירָה. שָׁאֵר הַנְּבִיאִים מֵרְחוֹק - וּמֹשֶׁה מִקְרֹב,
שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יב) לֹא כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי
נֶאֱמָן הוּא. נֶאֱמָן בְּבֵית הַמֶּלֶךְ, קְרֹב הוּא לַמֶּלֶךְ.

וְאֵם תֹּאמַר, כִּיּוֹן שְׁכָל הַנְּבִיאִים נִתְּנָבְאוּ מִרְחוֹק,
אֵין אֶהְבְּתוּ שֶׁל מָקוֹם עֲלֵיהֶם - כָּתוּב (ירמיה
לא) מִרְחוֹק ה' נִרְאָה לִי וְאֶהְבְּתָה עוֹלָם אֶהְבְּתִיךָ עַל
כֵּן מִשְׁכְּתִיךָ חֲסֵד.

אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, יֵשׁ רְחוֹק וְנִתְקַרֵּב, וְקָרוֹב
וְנִתְרַחֵק. יֵשׁ רְחוֹק וְנִתְקַרֵּב, שְׁכָתוּב (משלי
לא) מִמֶּרְחֵק תִּבְיָא לַחֲמָה. קָרוֹב וְנִתְרַחֵק, שְׁכָתוּב
מִרְחוֹק ה' נִרְאָה לִי. זֶה קָרוֹב לְנְבִיאִים, וְזֶה רְחוֹק
לְמַלְכוּת. רַבִּי אֶלְעָזָר אֹמֵר הַפּוֹךְ - קָרוֹב
לְמַלְכוּת, וְרְחוֹק לְנְבִיאִים. שְׂרֹאִים הִדְמִינוּת שֶׁל
מַעֲלָה כְּמִין גּוֹף.

רַבִּי חֲלָקִיָּה אָמַר, כְּשִׂרְוֵאִים הַנְּבִיאִים בְּצַחְצוּחַ,
בִּידוּעַ שְׁהָעוֹלָם נִדּוֹן לְמִיטָב. וּכְשִׂרְוֵאִים
בְּחֻשָּׁה, נִדּוֹן לְפָרְעָנוּת. וְאֲזִי פֶתַח הַפְּסוּק וַיְהִי
בִימֵי שֹׁפֵט הַשְּׁפָטִים וְגו'.

וַיְהִי בִימֵי. רַבִּי בּוֹן כָּל יָמָיו הָיָה בְּקִיסְרִין. יוֹם
אֶחָד רָאָה אֶת הָעָם שְׂסוּרֵחִים, שְׁהִיוּ
הָעַנְיִים הוֹלְכִים, וְאֵין מִשְׁגִּיחִים עֲלֵיהֶם. אָמַר,
וַדַּאי הֵדִין רָאוּי לְכָאן. קָם וְהִלֵּךְ לוֹ.

יוֹם אֶחָד חָלְשָׁה דַּעְתּוֹ. פָּגַע בְּכַפֵּר סִיכְנִין בְּרַמּוֹן,
וְנִרְדָּם. שָׁמַע קוֹל אֶחָד שֶׁל תַּנָּא אֶחָד שְׁעוֹסֵק

בְּרִנַּת הַתּוֹרָה שְׁאוּמֵר, (דברים כב) כִּי יִקְרָא קוֹ צִפּוֹר
 לְפָנֶיךָ וְכוּ'. קֵן - זוֹ תִּשׁוּבָה. בְּדֶרֶךְ - זוֹ רַחֵל,
 שְׁנֶאֱמַר (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגֶה הוֹלֵךְ
 וְאוֹר עַד נֶכוֹן הַיּוֹם. וְצְדִיקִים, שְׁנֵי בָנִים, יוֹסֵף
 וּבְנֵימִין. וְהִיא נִקְרָאת לְבָנָה, הוֹלֶכֶת כָּל הַלַּיְלָה,
 וַיֵּמָאִיר לָהֶם עַד נֶכוֹן הַיּוֹם, שֶׁהוּא יַעֲקֹב.

בְּכָל עֵץ - כָּל זֶה צְדִיק חַי הָעוֹלָמִים. עֵץ זוֹ
 שְׂכִינָה, שְׁנֶאֱמַר עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים
 בָּהּ. עַל הָאָרֶץ - זוֹ אֶרֶץ הַתְּחִתּוֹנָה. אֶפְרָחִים - זֶה
 שְׁנֵים עָשָׂר שְׁבָטִים שְׁלֹמֶעֱלָה. אוֹ בִיצִים - זֶה
 יִשְׂרָאֵל שְׁלֹמֶטָה, שֶׁהֵם כְּמַלְבוּשׁ שְׁלִגּוֹף. וְהָאֵם
 רַבְּצַת עַל הָאֶפְרָחִים וְכוּ', שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם,
 שְׁנֶאֱמַר (ישעיה נ) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם.

וְאֵת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ. הַרְפִּין רַבִּי בּוֹן אֲזַנִּיו,
 וְשָׁמַע אֶת הַקּוֹל שְׁאוּמֵר: חָבַל עַל זֶה,
 לֹא אָמַר וְלֹא כָלוּם. מִי שָׁחַס, מִשְׁאִיר הָאֵם
 וּבְנֵיהָ וְהוֹלֵךְ לוֹ. וּמָה שֶׁהָאֵם מְגַרֶשֶׁת מִן הַקֵּן,
 מָה הִיא אוֹמֶרֶת? אוֹי שֶׁחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי
 וְשָׂרַפְתִּי אֶת הַיְכָלִי וְהַגְלִיתִי בְנֵי לְבִין הָאֲמוֹת.
 וְעַל זֶה יָרַחם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהָרִי הָרַחֲמָן
 אֵין נִמְצָא אֵלָא כָּאֵן.

וַעֲלֵ זֶה שְׂכִינָה צוֹעֶקֶת עַל בְּנֵיהָ. הִנֵּה כָּתוּב שֶׁלַח
תְּשַׁלַּח, שְׁנֵי שְׁלוּחִים, שֶׁהֵם בֵּית רֹאשׁוֹן
וּבֵית שְׁנִי. שֶׁלַח תְּשַׁלַּח – אָפְלוּ ק' פְּעָמִים, שָׂאם
חוֹזְרֵת עַל גּוֹזְלֶיהָ תוֹךְ אֲהַבַת בְּנֵיהָ, שֶׁלַח אָפְלוּ
כַּמָּה פְּעָמִים, עַד שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ וְסוֹתֵר אֶת הַקֵּץ שָׁלָה,
וַיִּטַּל הַבָּנִים הַנִּסְתָּרִים בְּקֵץ, לְהַטִּילָם לַגַּג, הָרִי
הַרְחֵמֶן אֵין נִמְצָא אֵלָא כֶּךָ. וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים –
שִׁיאֲרִיךְ רִגְזוֹ מִן שֵׁשֶׁת יָמִים, שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים. ה' ה'
אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְךְ אַפִּים וְגו'.

אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קִיסְמָא
אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל, כְּשֶׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת הָעוֹלָם, בָּרָא אוֹתוֹ בְּשִׁלְשָׁה קְשָׁרִים,
וְהֵם חֻכְמָה וְתְבוּנָה וְדַעַת, שְׁכָתוּב (משלי ג) ה'
בְּחֻכְמָה יִסַּד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתְבוּנָה בְּדַעַתוֹ
תְּהוֹמוֹת נִבְקָעוּ.

וְכָל הַקְּשָׁרִים בְּאָדָם. וְקָשָׁר הַתְּבוּנָה שֶׁפָּקַע
מֵהֶם, הַתְּפִשֵּׁט בְּשָׂאֵר הַבְּרִיּוֹת, וּבְכֹלֶם יֵשׁ
הַשְּׂכֵל לְפִי דְרָכּוֹ.

הָעוֹף הַזֶּה, כְּשֶׁפּוֹרַח מִגּוֹזְלָיו וְנִשְׁלַח מֵעַל בָּנָיו,
מִצְפָּצֵף וְהוֹלֵךְ, וְלֹא יוֹדֵעַ לְאִיָּה מָקוֹם
הוֹלֵךְ, נוֹדֵד לְאֶבֶד אֶת עֲצָמוֹ. וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

שְׁכָתוֹב בּוֹ (תהלים קמה) וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אֲפֹלוּ
עַל יְתוֹשׁ קָטָן בָּעוֹלָם, רַחֲמָיו עַל הַכֹּל. אוֹתוֹ
הַמִּמְנֶה עַל הָעוֹף מִתְעוֹרֵר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעוֹרֵר עַל בָּנָיו. אִזּוֹ קוֹל
יוֹצֵא לִפְנֵיו וְאוֹמֵר: בְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן
קִנְיָה בֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ. אִזּוֹ הוּא מְעוֹרֵר
רַחֲמִים עַל כָּל אוֹתָם הַהוֹלְכִים וְנוֹדְדִים מִמְּקוֹם
לְמָקוֹם, וּמֵאֲתֵר לְאֲתֵר אֲחֵר. שְׁבוּרֵי לֵב, שְׁבוּרֵי
כַחַ. וּמְעוֹרֵר רַחֲמִים עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְחָס
עֲלֵיהֶם, וְעוֹזֵב אֶת חֲטָאֵי הַנוֹדְדִים מִמְּקוֹמָם, וְחָס
עֲלֵיהֶם וְעַל כָּל הָעוֹלָם.

וְעַל בֵּן אִמֵּר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי הִצַּפּוֹר
בַּחוּץ. וְהִיא מְעוֹרֶרֶת רַחֲמִים עַל כָּל
הָעוֹלָם. מִי גֵרָם לְחוּס עַל הָעוֹלָם וּלְעוֹרֵר
עֲלֵיהֶם רַחֲמִים? אוֹתוֹ הָאָדָם שֶׁשׁוֹלַח אוֹתָהּ
הִצַּפּוֹר לְצַעֲרָה בְּשָׁנֵי גּוֹנִים, כֵּךְ מִתְעוֹרֵר
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִתְמַלֵּא רַחֲמִים עַל כָּל
אוֹתָם בְּעֲלֵי הַצַּעַר, וְעַל כָּל אוֹתָם שְׁנוֹדְדִים
מִמְּקוֹמָם. וּמַשּׁוּם כֵּךְ, שִׁכְרוּ שֶׁל הָאָדָם הַזֶּה,
מָה כָּתוּב בּוֹ? (דברים כב) לְמַעַן יִיטֵב לָךְ
וְהָאֲרֻכָּת יָמִים.

קם רבי בון על רגליו, ושמח ואמר: ברוך
הרחמן ששמעתי את הקול הזה, ואלמלא
לא באתי לעולם אלא לשמע את זה – די לי!

חזר אותו הקול כמו מקדם, פתח ואמר, (תהלים קד)
מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית וגו'.
כל העולם לא באים אלא בחכמה, והאדם
התמלא בכל. שאר הבריות, בציור (בתוספת) של
חכמה שנשארה באדם.

ואף על גב שכל הבריות כך, לא היתה בריה
קלה לרדף אחר מעשה האדם כמו העוף.
אדם בונה בנין לדיוורו, והעוף בונה בנין לדיוורו.
אדם מביא מזון לבנו, העוף מביא מזון לבניו.
אדם מרפא את המחלות בעשב, והעוף מרפא
את המחלות בעשב. אדם אמן ועושה אגניות
בים, והעוף נוטל גוזליו ומתקינם על חוף הים.

אדם משבח ומרומם את המלך העליון,
והעוף מצפצף ומשבח את רבונו,
שהוא האלוה העליון. ומשום כך, למען ייטב
לך. לא כתוב איטיב לך, אלא ייטב לך. אותו
השלוח של הצפור שמשלח, שמעורר על
העולם להיטיב לך.

סדר הלימוד ליום י אלול [יום 335 בשנה]

רבי בון קם והלך אליו, ומצא שהוא רבי ינאי הזקן, מן החברים. נכנס אצלו ונשקו בראש. אמר, כמו שנחמת את לבי, כך ינחם הקדוש ברוך הוא אותך. ישובו יחד.

פתיח אותו הזקן ואמר, (רות א) ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ. בזמן שהקדוש ברוך הוא דן את העולם, את מי הוא דן תחלה? את אותם שהם דנים את העולם. הם דנים את העולם, מי דן אותם? הקדוש ברוך הוא. מפני קלקול הדין רעב בא לעולם.

בבב זמן אינו בא, אלא בעון ראשי העם. כמו זה שאמר רבי יודאי, מה שכתוב (משלי יג) רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט – כשיש ספוק אכל בעולם, ניר ראשים, הם זורעים ואוכלים לשבע. וכשאין אכל בעולם, יש נספה בלא משפט, יש מי שעומד בשלוה, ונספה מן העולם. על איזה עון? על עון שמקלקלים את הדין ואת המשפט ומעוותים אותו.

ואם תאמר, אם הגדולים חוטאים בלא משפט, שלא עשו משפט בעולם, הקדוש ברוך

הוא בא להרג העניים בשבילם? אלא העניים הם כליו של הקדוש ברוך הוא, והם קרובים אליו. וכשהרעב בא לעולם, הם צועקים אליו, והקדוש ברוך הוא שומע להם, ומעין על העולם, ודן את אותם שגרמו הצער הזה על העניים, ונספים מן העולם קדם זמנם, שכתוב (שמות כב) אם צעק יצעק אלי וגו' ושמעתי כי חנון אני. ואומר, (שם) וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב וגו'.

בַּדְּאִי באותו זמן, יש נספה ומסתלק מן העולם קדם זמנו, בלא משפט – על שלא הוציאו המשפט לאורה, ועל שענתו וקלקלו המשפט. שאמר רבי יוסי, כל דין שאינו מחמיר את הדין, אין מחמירין דינו מלמעלה, ומסתלק מן העולם קדם זמנו. זהו שכתוב (משלי יג) יש נספה בלא משפט.

יֵשׁ מִי שֶׁדָּן אֶת הַדִּין לְאַמְתּוֹ, ומקבל שכר עליו מאת הקדוש ברוך הוא. ויש מי שדן דין אמת לאמתו ונתפש, כגון דין שמדקדק דקדוקים לזכות לרשע. שלמדנו, בית דין מכין ועונשין שלא מן התורה, כדי לעשות סג לתורה, או מפני שהזמן גורם, והדין מסלק עצמו מן הדין ומלהענישו, ומדקדק בענין הדין למצא פתח

לְזָכוֹת אוֹתוֹ מִן הַדִּין מִמֶּשׁ, וְהוּא דִין אֱמֶת. אֲפֹלוּ
כֵן, כְּשֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דָן אֶת הָעוֹלָם, אוֹתוֹ
הַדִּין נִתְפָּס עָלָיו, וּמִסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם קֹדֶם זְמָנוּ.
וְאִם לֹא, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (אִיוב יח) לֹא נִין לוֹ וְלֹא
נִכְדָּ בַעֲמּוֹ. כְּשֶׁעֲצָמוּ אֵינוֹ נִתְפָּס – נִתְפָּס זָרְעוֹ.

יֵשׁ מִי שְׁאִינוֹ דָן אֶת הַדִּין לְאֱמֶתוֹ, וּמִקְבֵּל עָלָיו
שָׂכָר. כְּגוֹן אֲבֵא, שְׂרָאָה אֶחָד מִחֲבָק לְאִשְׁת
אִישׁ וּמִנִּשְׁקָה, הוֹצִיא אוֹתָם לְמִלְקוֹת, וְהִרְגָם. לֹא
שָׁהִם בְּנֵי הִרְיָגָה, אֲלֹא לַעֲשׂוֹת סִיג לַתּוֹרָה, שֶׁלֹּא
יֹאמְרוּ, הַדִּין הוֹצִיאָם מִדִּין תּוֹרָה, שֶׁלֹּא מִחֲבִיבִים
הִרְגָ, אֲלֹא וַעֲשׂוּ סִיג לַתּוֹרָה. וְהַדִּין שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה
סִיג לַתּוֹרָה, אֵין לוֹ סִיג בָּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁל נִין וְנִכְדָּ
וְיִהְיֶה עָצוֹר וְעָזוּב. וּבָעוֹלָם הַבֶּא מַעֲבִירִים מִמָּנוּ
אוֹתָם מַעֲשִׂים טוֹבִים, שָׁהִם סִיג לְאָדָם לְעוֹלָם
הַבֶּא. כְּמוֹ זֶה שֶׁאָמַר רַבִּי נוּרִי, עָשׂוּ סִיג לַתּוֹרָה
כְּדִי שֶׁתִּאָּרִיכוּ יָמִים בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבֶּא.

וַיֵּלֶךְ אִישׁ – בְּכָל מָקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר אִישׁ, צָדִיק
גָּדוֹל בְּדוֹרוֹ הוּא, שְׂיוֹכֵל לַעֲמֹד עַל עֲצָמוֹ
וְעַל אֲחֵרִים. כְּעִנִּין זֶה לְגִנְאִי – אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד
אִישׁ שָׂדֶה, רָשָׁע בְּרָשָׁעוֹ הוֹרֵג, וּמִקְפָּח בְּנֵי אָדָם
וְלֹא פוֹחֵד.

אַלִּימָלָךְ גָּדוֹל בְּדוֹרוֹ רְאוּי לַעֲמֹד עַל עֲצָמוֹ וְעַל
 אֲחֵרִים. כִּיּוֹן שָׂרָאָה הָרַעֲב, מִיַּד בָּרַח.
 לְפִיכָךְ נֶעֱנַשׁ. מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה - מִמָּקוֹם
 סְנֵה־דָרִין גְּדוֹלָה, מִהַנְּבִיעָה שֶׁל הַתּוֹרָה שָׁשׂם, כְּמוֹ
 שְׁנֶאֱמַר (שְׁמוּאֵל ב כג) מִי יִשְׁקֵנִי מִיָּם מְבוֹר בֵּית לֶחֶם
 אֲשֶׁר בַּשָּׂעַר.

וְזֶה עָקֵר רַגְלֵיו מִנְּבִיעַת הַתּוֹרָה שֶׁל בֵּית לֶחֶם
 יְהוּדָה, לָגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב, וּמָשׁוּם כָּךְ
 נֶעֱנָשׁוּ. וְאַתָּה רַבִּי, גָּלִיתָ עֲצָמָךְ בְּמָקוֹם שְׁנוּבְעִים
 הַחֲבָרִים מֵעֵינֹת שֶׁל תּוֹרָה כָּאֵן? אָמַר, בְּרוּךְ
 הַרְחֵמֶן שֶׁשְׁלַחֵנִי לְכָאֵן לִשְׁמַע אֶת דְּבָרֶיךָ.

רַבִּי בּוֹן הָיָה הוֹלֵךְ יוֹם אֶחָד בַּדֶּרֶךְ. פָּגַשׁ בּוֹ
 תִּינוֹק אֶחָד. אָמַר לוֹ: רַבִּי, הִתְרַצָּה שְׂאֵלְךָ
 עִמָּךְ בַּדֶּרֶךְ, וְאַשְׁמֵשׁ לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה? אָמַר לוֹ:
 לָךְ. הֵלֶךְ אַחֲרָיו.

עַד שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ, פָּגַשׁוּ בּוֹ רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי אַבָּא
 וְרַבִּי יוּדָא וְרַבִּי יוֹסִי. אָמְרוּ לוֹ: אַתָּה לְבַדָּךְ,
 וְאֵין מִי שִׁיטְעֵן אַחֲרֶיךָ? אָמַר לָהֶם: תִּינוֹק אֶחָד
 כָּאֵן שֶׁהוֹלֵךְ אַחֲרִי. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא: כִּדָּאִי הָיִיתָ
 שֶׁתַּתְחִיב בְּנַפְשְׁךָ, שְׂאֵין עִמָּךְ עִם מִי שֶׁתִּדְּבַר
 בְּדִבְרֵי תּוֹרָה. יָשְׁבוּ בַּשָּׂדֶה תַּחַת אֵילָן אֶחָד.

פִּתְחָה רַבִּי חֵיִיא וְאָמַר, (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים
כָּאוֹר נִגְהַ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נֶכוֹן הַיּוֹם.
הַהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ צְרִיף לְהִיּוֹת עִמּוֹ מִי שֶׁיִּדְבֹּר בְּדִבְרֵי
תוֹרָה. וְכֵן דֶּרֶכְן שֶׁל צְדִיקִים, הוֹלֵךְ וְאוֹר, הוֹלֵךְ
וְעִמּוֹ דְּבָרֵי תוֹרָה, שֶׁפֶתוֹב (שם ו) וְתוֹרָה אוֹר. עַד
נֶכוֹן הַיּוֹם, עַד שֶׁתִּשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ הַשְּׂכִינָה וְלֹא תִזְזֶה
מִמֶּנּוּ. שֶׁשְּׂנִינוּ, בְּכָל מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ דְּבָרֵי תוֹרָה,
שְׂכִינָה שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כ) בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר
אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי וְכו'.

פִּתְחָה רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (משלי ג) רַפְאוֹת תִּהְיֶה
לְשֶׁרֶךְ וְגו'. הַתוֹרָה הִיא רַפּוּאָה לָאָדָם,
לְגוֹף וְלַעֲצָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
שֶׁאָמַר רַבִּי נַחֲמִיָּה אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, הִרְפּוּאָה
לָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל יוֹם – מִי שֶׁקּוֹרָא קְרִיאַת
שְׁמַע עַל תְּקוּנָהּ.

וְאָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, בְּקִרְיַת שְׁמַע יֵשׁ מֵאֲתִים
אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה תִּבּוֹת, כְּמִנֵּין מֵאֲתִים
אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה אֵיבָרִים שֶׁל אָדָם. וְהַקּוֹרָא
קְרִיאַת שְׁמַע כְּתוּקָנָהּ, כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר נוֹטֵל תְּבִיחָה
אַחַת לְעַצְמוֹ, וּמִתְרַפָּא בּוֹ. וְזֶה רַפְאוֹת תִּהְיֶה לְשֶׁרֶךְ
וְשְׁקוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ.

בִּינְתִּים הִגִּיעַ אוֹתוֹ הַתִּינוּק עֵיף מִהֶדְרֵךְ, וַיֵּשֶׁב
לִפְנֵיהֶם. שָׁמַע אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ, קָם
עַל רַגְלָיו וְאָמַר: וְהֵלֵא בִקְרִיאת שְׁמַע אֵין שָׁם
אַלֵּא מְאִתִּים אַרְבָּעִים וְחֲמִשׁ תְּבוּת? אָמַר לוֹ
רַבִּי חֵיִיא: שֵׁב בְּנִי. יָשָׁב. אָמַר: הִשְׁמַעְתָּ בְּנִי
בְּזֶה דְּבָר?

אָמַר לוֹ: כֹּךְ שְׁמַעְתִּי מֵאָבָא, שֶׁבִקְרִיאת שְׁמַע
יֵשׁ מְאִתִּים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה תְּבוּת חֲסֵר
שְׁלֹשׁ לְמִנִּין אֵיבָרֵיו שֶׁל אָדָם. מַה תִּקְנַתּוֹ?
תִּקְנֵנוּ שֶׁהַשְּׁלִיחַ צָבוּר חוֹזֵר עַל שְׁלֹשׁ הַתְּבוּת
הַלְלוּ, וּמֵהֵן? ה' אֱלֹהִים אֱמֶת. כְּדִי לְהַשְׁלִים
מְאִתִּים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה תְּבוּת עַל הַקֶּהֱל, וְכְדִי
שֶׁלֹּא יִפְסִיק לְאַמֶּת, לֹא פָחוֹת מִשְׁלֹשׁ, וְלֹא
יֹתֵר מִשְׁלֹשׁ.

בִּינְתִּים בָּא רַבִּי יוֹדָא בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי פִּנְחָס, וַיֵּשֶׁב
אֲצֵלָם, וְאָמַר לָהֶם: בַּמָּה עֲסָקְתֶּם?
אָמְרוּ לוֹ: בְּדְבָרֵי קְרִיאת שְׁמַע, וְכֹךְ אָמַר הַתִּינוּק
הַזֶּה. אָמַר: וְדַאי שְׂכַךְ הוּא, וְכֹךְ אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן
בֶּן נוּרִי אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן דּוּרְמִסְקִית מִשְׁמוֹ שֶׁל
רַבִּי עֲקִיבָא, חֲסִידִים הָרָאשׁוֹנִים תִּקְנֵנוּ קְרִיאת
שְׁמַע כְּנֶגֶד עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת, וְכֶנֶגֶד מִנִּין אֵיבָרֵיו
שֶׁל אָדָם. וְהָרִי חֲסֵרוֹ מֵהֵן שְׁלֹשׁ? תִּקְנֵנוּ שִׁיְהִיָּה

שְׁלִיחַ צָבוּר חוּזֵר וּמְשָׁלִים אוֹתָן. וּמָהֶן? ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת.

בְּתַפְּלָה תִּקְנוּ שֶׁלש בְּרָכוֹת ראשונות וְשֶׁלש בְּרָכוֹת אַחֲרוֹנוֹת. בְּקִרְיַת שְׁמַע – שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת בְּרָאשׁוֹנָה, ה' אֱלֹהֵינוּ ה', וְשֶׁלֹשָׁה שְׁמוֹת בְּאַחֲרוֹנָה – ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת. וְכָל הַקּוּרָא קִרְיַת שְׁמַע כָּמוֹ זֶה, בִּידוּעַ שְׁאִינוֹ נִזְוֵק בְּאוֹתוֹ יוֹם.

וְכָל הָאוֹמֵר קִרְיַת שְׁמַע שְׁלֹשׁ עִם הַצָּבוּר, אִינוֹ מְשָׁלִים אִיבָרָיו, מִפְּנֵי שֶׁחָסַר הַשְּׁלֹשׁ תִּבּוֹת שְׁשִׁיחַ צָבוּר חוּזֵר. מַה תִּקְנֶתוֹ? יִכּוֹן בַּחֲמִשׁ עֶשְׂרֵה וָי"ם שֶׁל אֲמַת וַיִּצִּיב.

וְעַם כָּל זֶה הִיָּה קוּרָא עָלָיו אָבָא, (קֹהֶלֶת א) מְעַנֶּה לֹא יוֹכֵל לְתַקֵּן וְגו'. אוֹתָן שְׁלֹשׁ תִּבּוֹת שֶׁבְּקִרְיַת שְׁמַע שְׁשִׁיחַ צָבוּר חוּזֵר אוֹתָן, לֹא יוֹכֵל לְהַמְנוֹת אוֹתָם לְתַשְׁלוּם מְאֲתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה כִּשְׁאָר הַצָּבוּר. אָמַר לְאוֹתוֹ הַתִּינוּק, פֶּסֶק פְּסוּקָךְ! פִּתַּח וְאָמַר, (שם ט) עִיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים בָּהּ מְעַט.

רַבִּי בּוֹן הַטְעִין יוֹם אֶחָד אַחֲרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בַּעֲלִית סָלַע אֶחָד, בְּרוּם הָהָר.

רְאוּ צִפּוֹר אַחַת נִוּדֶדֶת מִגּוֹזְלִיָּהּ, וְאַחֲרֵים
בָּאִים, וּמָרְטוּ אֶת כְּנָפֶיהָ, וְעָלֶיהָ אָמַר אֶת
הַפְּסוּק הַזֶּה, (משלי כג) כְּצִפּוֹר נִוּדֶדֶת מִן קִנָּה כֵּן
אִישׁ נִוּדֵד מִמְּקוֹמוֹ.

בַּעֲדֹד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, רְאוּ נָחַשׁ אֶחָד שֶׁהוֹרֵג אָדָם
וְהוֹלֵךְ לוֹ, וְרָאוּ אֲרִיָּה שֶׁטּוֹרֵף אֶזְנִי וְאוֹכֵל.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מָה תוֹעֵלַת לוֹ לִנְחֹשׁ הַזֶּה
שֶׁטּוֹרֵף לְחִנָּם?

פֶּתַח וְאָמַר, (איוב ט) אֲשֶׁר בִּשְׁעָרָה יִשׁוּפְנִי
וְהִרְבָּה פָּצְעֵי חִנָּם. אֲשֶׁר בִּשְׁעָרָה - זֶה
הַשָּׁטָן, שֶׁדִּרְכוֹ כְּנָחָשׁ, טוֹרֵף וְהוֹרֵג לְחִנָּם וְלֹא
מוֹעִיל לוֹ. יִשׁוּפְנִי - כָּתוּב כָּאֵן יִשׁוּפְנִי, וְכָתוּב
שֵׁם הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ. וּמִשּׁוֹם שֶׁבִּשְׁעָרָה יִשׁוּפְנִי,
הִרְבָּה פָּצְעֵי חִנָּם. שֶׁדִּרְכוֹ לְהִזִּיק חִנָּם, וְטוֹרֵף
טָרֵף לְחִנָּם.

וְאֵם תֹּאמַר שֶׁעוֹשֶׂה בְּלִי רְשׁוֹת - וְהִנֵּה כָּתוּב רוּחַ
סַעָרָה עֹשֶׂה דְּבָרוֹ? וְכָתוּב (קהלת י) אִם יִשְׁךָ
הַנָּחַשׁ בְּלוֹא לֶחֶשׁ. נָחַשׁ אֵינוֹ נוֹשֵׁךְ עַד שְׁלֹחֵשִׁים
לוֹ מְלַמֵּעֵלָה. שֶׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יֵשׁ שְׁלֹחֵשִׁים
לוֹ מְלַמֵּעֵלָה, וְלֹא נִוּדֵעַ אֵלָיו אוֹתוֹ הַנָּחַשׁ, וְהוֹרֵג
אֶת מִישֵׁהוּ אַחֵר. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא נִוּדֵעַ אֵלָיו וְלֹא
נִרְשָׁם לְפָנָיו.

מה כתוב בְּאַלִּימֶלֶךְ? (רות א) וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ.
 כִּיּוֹן שֶׁנֶּרְשָׁם אָצִלוּ, הִסְטִין בְּדִין עָלָיו, עַד
 שֶׁהִרְגוּ אוֹתוֹ, שֶׁכָּתוּב וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ. כִּיּוֹן
 שֶׁהִתְחִיל בּוֹ, הִתְחִיל בְּבָנָיו, וְהִכָּל כְּעֵנֶשׁ שֶׁל
 הַדִּין, שָׁאִין עֵנֶשׁ כְּעֵנֶשׁ שֶׁל הַדִּין. שְׁלֹא יֵאמַר
 הַדִּין שֶׁהוּא נֶעְנֶשׁ לְבָדּוֹ, אֲלֹא הוּא וּבָנָיו וְכָל בֵּיתוֹ
 יִתְפָּסוּ בַּחֲטָא הַדִּין.

הַדִּין יֵשׁ לוֹ לְרֹדֶף וּלְדַעַת אַחֲרֵי מַעֲשֵׂי בְנֵי הָעִיר,
 מִפְּנֵי שֶׁהוּא נִתְפָּס בַּחֲטָאֵיהֶם. שְׁלֹא יֵאמַר
 הַדִּין, אֲנִי כְּדִי לְדוֹן דִּין בֵּין אִישׁ לַחֲבֵרוֹ, וְלֹא
 יוֹתֵר. אֲלֹא כָּל מַעֲשֵׂי בְנֵי הָעִיר תְּלוּיִים עַל
 צְוָאָרוֹ. וְאִם אוֹטֵם עֵינָיו מִמַּעֲשֵׂי הָעִיר, הוּא
 נִתְפָּס בַּחֲטָאֵיהֶם.

אַלִּימֶלֶךְ יְכוּל הָיָה לַעֲמֹד וּלְהִגֵּן עַל דּוֹרוֹ, וְצַדִּיק
 הָיָה. בְּשַׁעַה שֶׁהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הִתְעוֹרֵר בְּדִין עַל הָעוֹלָם, הוּא מַשְׁגִּיחַ בְּרָאשֵׁי
 הָעָם, וְרֹצֵה לְכַסּוֹת עַל אֱלִימֶלֶךְ. בְּרָאשׁוֹנָה מֶה
 כָּתוּב? אִישׁ סֵתָם, וְלֹא כָּתוּב מִי הוּא. מִיָּד קָם
 הַמֶּקְטָרֵג וְאָמַר, וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ, שֶׁהוּא
 נֶרְשָׁם וְנוֹדֵעַ הוּא וְכָל בֵּיתוֹ.

מִכָּאן לְמַדְנּוּ, שָׁאִין דִּין בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שְׁלֹא
 נֶרְשָׁם וְנוֹדֵעַ אָצִלוּ לְמַעְלָה. וּבְשַׁעַה

שְׁמַתְעוּרַר הַדִּין עַל הָעוֹלָם, הוּא נִדּוֹן בְּרָאשׁוֹנָה,
שֶׁכְּתוּב שֶׁפֶט הַשְּׁפָטִים.

וַיֵּשׁ שְׁנֵי בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן. רַבִּי פָּדַת וְרַבִּי
פֶּרְחִיא אָמְרוּ, מַחְלוֹן - שֶׁמַּחֲל לֹו הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְאַחַר זְמַן, עַל שֶׁהָיָה מוֹחָה בִּידּוֹ שֶׁל
אָבִיו, וּמִשְׁתַּדֵּל בּוֹ עַל הַמִּשְׁפָּטִים. כִּלְיוֹן - עַל
שֶׁנִּכְלָה מִן הָעוֹלָם.

רַבִּי יוֹסִי בֶּן קִיסְמָא אָמַר, כָּשֶׁם שֶׁהָיוּ הֵם - כֵּן
הָיוּ נִשְׁוֹתֵיהֶם. עֲרָפָה - עַל שֶׁמָּה נִדּוּגִית,
קִשְׁת עֲרָף, שְׁלֹא רָצְתָה שִׁיחֶיהָ לָהּ חֶלֶק עִם
יִשְׂרָאֵל, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי פָּנוּ אֵלַי עֲרָף וְלֹא פָּנִים.
רַבֵּנָן אוֹמְרִים, לְפִי שֶׁחֲזִירָה עֲרָף לַחֲמוּתָהּ.

רוּת - עַל שֵׁם תוֹר, שֶׁהוּא כָּשֶׁר עַל הַמְּזִבַּח. כֵּן
רוּת כָּשְׁרָה לָבֹא בִקְהָל, שֶׁעָלֶיהָ נִתְקַיְּמָה
הַלְכָּה: עֲמוּנִי וְלֹא עֲמוּנִית, מוֹאָבִי וְלֹא מוֹאָבִית.
רוּת - שִׁיֵּצָא מִמֶּנָּה בֶּן שְׂרָוָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת.

רוּת אִשְׁת מַחְלוֹן, בָּאתָה בִּקְהָל. מַחְלוֹן, שֶׁמַּחֲל
לֹו הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִיּוֹת שְׁמוֹ נִזְכָּר.
עֲרָפָה אִשְׁת כִּלְיוֹן, לֹא בָאתָה בִּקְהָל, שֶׁכָּלָה אוֹתָם
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּלְיוֹן לֹא נִזְכָּר שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל.

וַעַל הַתְּקוּן הַזֶּה, נַעֲמִי - נִשְׁמָה. אֱלִימֶלֶךְ -
 נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה. מַחְלוּן - רוּחַ הַשְּׂכָלִית.
 רוּת - נֶפֶשׁ הַשְּׂכָלִית. כִּלְיוֹן - רוּחַ הַבְּהִמִית.
 וַעַל זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה, (קהלת ג) וּמִי יוֹדַע רוּחַ בְּנִי
 הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעַלָּה וְרוּחַ הַבְּהִמָּה הִירָדַת
 הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ. רוּחַ הָאָדָם - זֶה מַחְלוּן.
 רוּחַ הַבְּהִמָּה - זֶה כִּלְיוֹן, שֶׁהוּא מֵצֵד הַשְּׂמָאל.
 נֶפֶשׁ הַבְּהִמִית - זוֹ עֲרֻפָּה, שֶׁהִיא מִקְשֶׁת עֲרָף,
 וְהִיא מֵצֵד הַשְּׂמָאל. וַעַל כֵּן כִּלְיוֹן לֹא נִזְכָּר
 שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל.

וַיִּקְחוּ לָם נָשִׁים מֵאֲבִיּוֹת. אָמַר רַבִּי רְחוּמַאי,
 בְּנוֹת עֲגֻלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב הָיוּ. וּמִפְּנֵי מָה
 זָכָה עֲגֻלוֹן לָכֵךְ? אָמַר רַבִּי רְחוּמַאי, כְּשָׁבָא אַהוּד
 וְאָמַר (שופטים ג) דִּבֶּר אֱלֹהִים לִי אֵלֶיךָ וַיָּקָם מֵעַל
 הַכְּסֵא, אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אֵתָּה קָמַתָּ
 מִכְּסֵּאךָ בִּשְׁבִיל כְּבוֹדִי - חַיִּיךָ, מִמָּךְ יֵצֵא מִי
 שִׁיֵּשֵׁב עַל כְּסֵאִי, שְׁנֵאמַר (דברי הימים-א כט) וַיֵּשֶׁב
 שְׁלֹמֹה עַל כְּסֵא ה'.

רַבִּי בּוֹן אָמַר, אֲלֵמְלָא הָיִיתִי שָׁם, כְּשֶׁהִתְקַיְמָה
 הַהִלָּכָה מוֹאָבִי וְלֹא מוֹאָבִית - הָיִיתִי חוֹלֵק
 עֲלָיו וְאוֹמֵר, מוֹאָבִית וְלֹא מוֹאָבִי. וּמָה מִי שֶׁכָּתוּב
 בָּהֶם (במדבר כח) וַיַּחֲלֵל הָעָם לְזָנוֹת אֶל בְּנוֹת מוֹאָב

וּתְקַרְאָנָה לָעַם לְזִכְחֵי אֱלֹהֵיהֶן, וְכָתוּב (שם לא) הֵן
הִנֵּה הֵיוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בִּלְעָם וַתְּהִי הַמַּגִּפָּה
בַּעֲדַת ה'. הֵם גָּרְמוּ לְכָל זֶה, וְהַגְבָּרִים אֲסוּרִים
וְהֵן מִתְרוֹת?!

וּמִיָּד אָמַר, חֲזֹרְתִי בִי! וּמָה מַשֶּׁה וְאַלְעָזָר קִבְּלוּ
אוֹתָן, שְׁכָתוּב (שם) אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשְׁכָּב
זָכַר הִחְיּוּ לָכֶם. מָה הַטַּעַם? שְׁבַהֲכֶרַח עֲמָדוֹ בְּנוֹת
מוֹאֵב בְּאוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה. שְׁאָמַר רַבִּי חֶלְקִיָּה אָמַר
רַבִּי אֲסִיָּא בֶּן גּוּרְיוֹן, הָאֲנָשִׁים בָּאִים וּמִבִּיָּאִים
אוֹתָן בְּעַל כְּרָחֹן, וְהֵיא שְׁלֹא קִבְּלָה - הוֹרְגִים
אוֹתָהּ. עַד שֶׁנִּמְצְאוּ מוֹאֲבִיּוֹת כָּלָן שֵׁם בְּהַכְרָח.
וְעַל כֵּן וּדְאִי הָאֲנָשִׁים אֲסוּרִים, וְהַנָּשִׁים מִתְרוֹת.
וְעוֹד, כָּתוּב בַּתּוֹרָה שְׁנֵי טַעָמִים - עַל דְּבַר אֲשֶׁר
לֹא קִדְּמוּ אֶתְכֶם בִּלְחֶם וּבִמֵּים, וְאֲשֶׁר שָׁכַר עָלֶיךָ
אֶת בִּלְעָם, שְׁעָקַר הַדָּבָר גְּבָרִים הֵיוּ.

אָמַר רַבִּי חֲסִידָאִי, וְהָרִי שְׁנִינוּ, שְׁנַחֲלָ שְׁטִים
מִגִּדְלֵי הַנְּאוּף שֶׁל נָשִׁים הוּא, וְאַתָּה אָמַרְתָּ
שְׁבַעֲלֵ כְרָחֹן הֵיוּ שָׁם?! וְאָמַר רַבִּי אוֹשַׁעְיָא, מָה
שְׁכָתוּב (יואל ד) וּמַעֲיֵן מִבֵּית ה' יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת
נַחֲלֵי הַשְּׁטִים, שְׁבָאוֹתוֹ זְמַן עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְרַפֵּאת אֶת כָּל הָעוֹלָם, וּמִפְּנֵי שְׁנַחֲלָ שְׁטִים
מִרְכָּבָה נְאוּף, יֵצֵא מַעֲיֵן מִבֵּית ה' לְרַפֵּאת אוֹתוֹ

הנחל. אם כן, הרי לך כי בשביל הנאוף הן
באות מעצמן.

אמר רבי מנסיא, חס ושלום! גלוי וידוע,
שבמקום שבעליהן ואביהן שם, שאינן
באות מעצמן בפרהסיא, אלא הם הפקירו אותן
בעל כרחן בעצת בלעם.

אמר רבי יוסי בן קסמא, תמה אני אם מגלה זו
לא באה אלא כדי ליחס זרע דוד שבא
מרות המואביה - לא יספר יותר, ולמה לי כל
זה? לכתב היחס מבעז, כשנשא את רות, ויאמר
אלה תולדות פרץ, עד וישי הוליד את דוד. אלא
הכל הצטרף בשביל הצדקת הזו, שבאה להתגיר
ולחסות תחת כנפי השכינה, ולהודיע ענותנותה
וצניעות שבה וצדקותה.

רבי אלעזר ברבי יוסי אמר, להודיע זרע דוד,
שהוא (תהלים יב) כסף צרוף בעליל לארץ.
שהרי פרץ ועובד כסף צרוף הוא, ככסף הזה
שנצרך פעם ושנים.

ואם תאמר, מפני מה באו מן האמהות בענין
זה? אלא כסף מזקק מתוך סגים שבה.
זרע דוד צרוף מצד זה ומצד זה, שכתוב (דברים ו)

וְאַהֲבַת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְכָּךְ וּגּוֹ', בְּשֵׁנִי
 יִצְרִיךָ, בִּיצֹר הַטּוֹב וּבִיצֹר הָרַע. הַכֹּל צָרִיךְ כְּאַחַד.
 וְזֶרַע דָּוִד צָרִיךְ כָּךְ.

פֶּתַח רַבִּי וְאָמַר, כֹּךְ אָדָם הָרֵאשׁוֹן - נִשְׁמָה
 לְנִשְׁמָה. חֲנוּה - נִשְׁמָה. קִין וְהָבֶל - הָבֶל
 מִמִּין אֶחָד עִם אָדָם וְחֲנוּה, וְנִקְרָא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. קִין
 רוּחַ שֶׁל טִמְאָה שֶׁל הַשְּׂמָאל, נִקְרָא כְּלָאִים. וְהָיָה
 עֲרֻבֹבִיָּה שֶׁלֹּא צָרִיךְ. הַצַּד הָאַחֵר, שֶׁלֹּא מֵהַמִּין
 שֶׁל אָדָם וְחֲנוּה. וְעַל זֶה, לֹא תַחְרֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמֹר
 יַחְדָּו. וְעַל זֶה אֵל תַּכְנִיס בְּרִית הַקֹּדֶשׁ בְּרִשׁוֹת
 אַחֲרָת, לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרִים עַל פָּנָי.

וְאָדָם הוּא דְגָמָא שֶׁל מַעֲלָה. אֱלֹהִים אַחֲרִים -
 זֶה חֲמוֹר וְאַתּוֹן, זָכָר וּנְקֵבָה. וְעַל זֶה, מִי
 שֶׁמַּכְנִיס בְּרִית קֹדֶשׁ בְּרִשׁוֹת אַחֲרָת, כְּתוּב בּוֹ (הוֹשֵׁעַ)
 (ה) בַּה' בָּגְדוּ כִּי בָנִים זָרִים יִלְדוּ. וְאִין קִנְיָא
 לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פָּרַט לָזֶה שֶׁל בְּרִית הַקֹּדֶשׁ.

בְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאָדָם י"ה ו"ה, שֶׁהוּא
 שְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ, נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה, וְזֶה נִקְרָאת
 אָדָם, וּמִתְפַּשְּׁטִים הָאוֹרוֹת בְּתַשְׁעָה אוֹרוֹת, וְהֵם
 מִשְׁתַּלְשְׁלִים מִן י', וְהוּא אוֹר אֶחָד בְּלִי פְרוּד. וְעַל
 זֶה גּוֹף הָאָדָם נִקְרָא הַלְבוּשׁ שֶׁל אָדָם.

ה' נִקְרָאת נִשְׁמָה, וְתִזְדַּג עִם י', וּמִתְפַּשֵּׁט לְכַמָּה אֲוֵרוֹת, וְהוּא אֶחָד. י"ה בְּלִי פְּרוּד. וְעַל זֶה, וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ, זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאם כּו', וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם.

ו' נִקְרָאת רוּחַ, וְנִקְרָא בֶן י"ה. ה' נִקְרָאת נֶפֶשׁ, וְנִקְרָאת בֵּת. וְעַל זֶה, אָב וָאִם בֶּן וּבֵת. וְסוּד הַדְּבָר יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, נִקְרָא אָדָם. וּמִתְפַּשֵּׁט אֹרֻז לְחֻמְשָׁה וְאַרְבָּעִים אֲוֵרוֹת, וְזֶהוּ חֲשֹׁבוֹן אָדָם מ"ה.

וְהַשֵּׁם יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָאם כּו'. וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם. וְאַחֵר כֶּךָ יֵצֵר הַגּוֹף, שְׁכָתוּב (בראשית ב) וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפֶר מִן הָאֲדָמָה וַיַּפֵּחַ בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים.

מִה יֵשׁ בֵּין אָדָם לְאָדָם, הֲרִי יְהו"ה נִקְרָא אָדָם, וְהַגּוֹף נִקְרָא אָדָם, מִה בֵּין זֶה לְזֶה? אֵלָּא, בְּמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא (שם א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, הוּא יְהו"ה. וּבְמָקוֹם שֶׁלֹּא נִקְרָא בְּצִלְמוֹ, הוּא גּוֹף.

וְאַחֵר שְׁאֵמֵר וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים, שֶׁיֵּצֵר אֶת הָאָדָם, עֲשָׂאוֹ, שְׁכָתוּב (שם ג) וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים

לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וְיִלְבָּשֵׁם. בְּרֵאשׁוֹנָה
כְּתָנוֹת אוֹר, בְּדִגְמָא שֶׁל מַעֲלָה, וְאַחֵר שֶׁחֲטָאוּ –
כְּתָנוֹת עוֹר.

וַעֲלֵ זֶה אָמַר, (ישעיה מג) כָּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי
בִּרְאֵיתוֹ יִצְרֵתִיו אִף עֲשִׂיתִיו. בִּרְאֵיתוֹ – זֶה
יו"ד ה"א וא"ו ה"א. יִצְרֵתִיו – זֶה כְּתָנוֹת אוֹר.
א"ף עֲשִׂיתִיו – זֶה כְּתָנוֹת עוֹר, מִשּׁוּם שֶׁהָאִף
סִבֵּב זֶה.

וַלְמִי יִקְרָא רָע? זֶה יֵצֵר הָרַע, וְזֶה הַנֶּחֱשׁ,
שֶׁעָשָׂה וְסִבֵּב שֶׁנִּגְזַר עַל אָדָם וְחַוָּה מוֹת,
וְעַל כָּל אִישׁ.

וּבְדִגְמָא שֵׁישׁ שֵׁם שֶׁל קֹדֶשׁ, כֶּךָ יֵשׁ שֵׁם שֶׁל
טְמָאָה, שֶׁהוּא טְמֵא. וְעַל זֶה, לֹא יִהְיֶה
לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי. וְכָל הַפּוֹגֵם אֶחָד
מֵאֵיבָרָיו מִלְמַטָּה, כְּאִלוּ פּוֹגֵם מִלְמַעְלָה.

וַעֲלֵ זֶה חָרַב בָּא לְעוֹלָם, וְרָעַב וּמָוֶת בָּאִים
לְעוֹלָם, וְעַל זֶה (שמות כב) וְהָיוּ נִשְׁיָכֶם
אֲלֻמָּנוֹת וְגו', לְמִי שֶׁמִּכְנִיס בְּרִית הַקֹּדֶשׁ לְרִשּׁוֹת
אַחֲרָת. וְעַל זֶה (ויקרא יט) שֶׁעֲטָנָז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ.
(דברים כב) לֹא תַחֲרֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמֹר יַחֲדוּ. וְעַל זֶה
אָמַר, (שם כז) אֲרוּר שׁוֹכֵב עִם כָּל בְּהֵמָה. מִי הִיא

הַבְּהֵמָה? זו כּוֹתִית, גּוֹף שֶׁהִיא מֵצֵד הַבְּהֵמָה
הָאַחֶרֶת שֶׁלֹּמַעֲלָה, טִמְאָה.

וְעַל זֶה אָמַר, (שם ל) רֵאֵה נִתְּתִי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת
הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמּוֹת וְאֶת הָרָע. אֶת
הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב - זֶה יְהו"ה. וְאֶת הַמּוֹת וְאֶת
הָרָע - זֶה שְׁמוֹ שֶׁל סַמְא"ל, נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה מֵצֵד
הַשְּׂמָאל, וְנִשְׁמָה וְרוּחַ וְנִפְשׁ מֵצֵד הַשְּׂמָאל, שֶׁהִיא
בַּגּוֹף, שְׂאֵדָם שֶׁהוּא מְשָׁאֵר עַמִּים שְׂלֵא נִקְרָאִים
אָדָם. וְמָה אָמַר? וּבַחֲרַת בַּחַיִּים.

וְעַל זֶה יֵשׁ שְׂדִים יְהוּדִים, וְלֹא בָּא הַפְּסוּק שֶׁאָמַר
לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים, אֲלֹא לִישְׁמַעְאֵל
וּלְעֵשׂוֹ. וְאֱלֹהִים אֲחֵרִים מִישְׁמַעְאֵל וּמֵעֵשׂוֹ
מֵאִיזָה מְקוֹם יֵצְאוּ? מִן הַשְּׂמָרִים שֶׁל הַשְּׂדִים
הַיְּהוּדִים, וְעַל זֶה כָּתוּב (ישעיה יד) כִּי מִשְׁרַשׁ נִחַשׁ
יֵצֵא צָפַע. וְעַל כֵּן, אִם אָמַר לָךְ יֵצֵר הָרָע חֲטָא
וּשְׂכַב עִם בְּהֵמָה - אֵל תֵּאֱמָן בּוֹ.

וְעַל זֶה יֵשׁ שְׂדִים יְהוּדִים וִישְׁמַעְאֵלִים וְנוֹצְרִים,
וְהַגְּדוּלָּה לְבָנֵי עֵשׂוֹ וִישְׁמַעְאֵלִים. וּמֵאִיזָה
מְקוֹם הִיא? מִן הַגּוֹפּוֹת שְׂלָהֶם, שֶׁהֵם אֲחִים עִמָּנוּ
מִן הַגּוֹף, וְלֹא מִנִּשְׁמָה, וְלֹא מִן רוּחַ, וְלֹא מִנִּפְשׁ,
וְלֹא מִנִּשְׁמָה לְנִשְׁמָה.

וְאֲנִי פוֹתַח לָךְ פֶּתַח גָּדוֹל. כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם
מִשְׁתַּחֲוִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאֵלֶּהִם שֶׁל
בְּנֵי עֲשׂו, הוּא יִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם. מִנֵּינ לָנוּ? רָמַז
שָׂאֵמֶר הַכָּתוּב, וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בִּלְעָם בְּחִלּוֹם
הַלִּילָה. אֱלֹהִים שָׁלוּ יִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ. (במדבר כב) וַיָּבֹא
– עַד בֵּיתוֹ, וַיְדַבֵּר עִמּוֹ בִלְעָם מִן הַחֲלוֹן שָׁלוּ.
(נ"א הַחֲלוֹם) וְזֶה לָמָּה? בְּשִׁבִּיל כְּבוֹד הַגּוֹף, שֶׁהוּא
עָקֹר שְׁלֵהֶם.

וְעַל זֶה, כָּל גּוֹי שִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וַיִּפְרֹד מֵעֲבוּדָה
זָרָה וּמֵעֲבָרָה, יִכְנִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹ
רוּחַ קָדוֹשָׁה וְנִפְּשׁ קָדוֹשָׁה. וְעַל זֶה יֵשׁ חֵלֶק
לְעוֹלָם הַבָּא וְלֹא עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲלֹא חֵלֶק בְּפָנֵי
עֲצָמוֹ וְעוֹלָם בְּפָנֵי עֲצָמוֹ.

וְכָל זֶה לָמָּה? בְּשִׁבִּיל הַשְּׁמָרִים שִׁישׁ בְּגוּפוֹ,
שֶׁהֵם מִן הַטְּמֵאָה. וְהָרוּחַ הַקָּדוֹשָׁה, וְנִפְּשׁ
הַקָּדוֹשָׁה, שִׁישְׁבוּ עַל הַשְּׁמָרִים, בְּחִזְקָה גְּדוּלָּה
יְבִיאוּ אוֹתָהּ לָזֶה הַגּוֹף, כְּמוֹ הָאָדָם הַדָּר בְּאִשְׁפָּה.
וּמִשְׁיֵמוֹת, נֶאֱבָדִים הַשְּׁמָרִים שָׁלוּ.

וְעַל זֶה אָמְרוּ, הַגּוֹף מִן הַכּוֹתֵי – בְּחִיּוֹ טְמֵא,
וּבְמוֹתוֹ טָהוֹר. לָמָּה? בְּשִׁבִּיל שְׁתֵּאֱבֹד
נִשְׁמָתוֹ, וְהַגּוֹף יָשׁוּב אֶל הָעֶפֶר כְּשֶׁהָיָה. הִיְהוּדִי

- בַּחֲיֵיו טְהוֹר, וּבְמוֹתוֹ טָמֵא, בְּשָׁבִיל שְׁנִשְׁמָתוֹ
עוֹלָה לְמָקוֹם גְּבוּהָ, וְנִשְׁאָר נֶפֶשׁ הַבְּהִמִית בַּגּוֹף.
וְעַל זֶה, זֶה נִקְרָא טָמֵא בְּמוֹתוֹ, וְהַכּוֹתִי טְהוֹר.

לָמָּה הַדָּבָר דּוּמָה? לְשָׁנִי אֵילָנוֹת, אֶחָד קָדוֹשׁ
וְאֶחָד טָמֵא. מִי הוּא הַקָּדוֹשׁ, וּמִי הוּא
הַטָּמֵא? מִי שֶׁעוֹשֶׂה פְּרִי הוּא הַקָּדוֹשׁ, וּמִי שֶׁאֵין
עוֹשֶׂה פְּרִי הוּא הַטָּמֵא. וְזֶהוּ שִׁיעֲשֶׂה צֶל לַעֲבוּדָה
זָרָה. וְעַם כָּל זֶה הֵם נְטוּעִים בְּאֶרֶץ, וְלֹעֵץ אֶחָד
יֵשׁ מֵיִם, וְלֹעֵץ הָאֲחֵר אֵין ^(יש) מֵיִם. וְעַם כָּל זֶה,
עֵץ אֶחָד יַעֲשֶׂה פְּרִי, וְעֵץ אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה פְּרִי.

בַּדְּגָמָא הִזּוּ הֵם יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי הָאֲמוֹת. שְׁנֵי
אֵילָנוֹת, שֶׁהֵם נְטוּעִים בְּאֶרֶץ. רוּחַ שֶׁל
קִדְשָׁה, וְרוּחַ שֶׁל טְמֵאָה. זֶהוּ הָאֵילָנוֹת, וְהֵם
בְּאֶרֶץ אַחַת, שֶׁהֵן מִן הַגּוֹף, אַחֲיֵינוּ עֲמָנוּ. וְלֹאֶחָד
יֵשׁ מֵיִם וְעוֹשֶׂה פְּרִי, זֶה הִיא הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה שֶׁל
יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּמְשְׁלָה לְמֵיִם, שֶׁנֶּאֱמַר ^(ישעיה נה) הוּא כָּל
צָמָא לִכְּוֹ לְמֵיִם, וְאֵין מֵיִם אֶלָּא תּוֹרָה.

וְעַל הַגּוֹף שֶׁל יִשְׂרָאֵל אָמַר, וְעֵץ עֲשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר
זָרְעוּ בוֹ עַל הָאֶרֶץ וְגו'. וְיִוְרֵשׁ גֵּן הָעֵדֶן,
וְיִוְרֵשׁ גּוֹף קָדוֹשׁ שְׁלֹמֶעֱלָה, וְנִהְיִית נִשְׁמָתוֹ
מֵאוֹר הַשְּׁכִינָה.

וְאֵם תֹּאמַר, אֲמַרְתָּ, שְׂאִין פְּרִי בְּאֵילָן הַטְּמָאָה, לָמָּה הַפְּסוּק אָמַר עֵץ פְּרִי עֲשֵׂה פְּרִי לְמִינוֹ? אֵין בְּפְרִי הָעֵץ שְׂיַעֲשֵׂה צֶל לַעֲבוּדָה זָרָה שְׂיֵאמְרוּ עָלָיו שְׂיַעֲשֵׂה פְּרִי, שְׁלֹא אוֹכְלִים מִמֶּנּוּ, וַיִּדְפְּנוּ הָרוּחַ. וְעַל זֶה אָמַר, לֹא כֵן הָרָשָׁעִים כִּי אִם כַּמֶּץ וְגו'.

וַיֵּשׁ לְאֵילָן הַזֶּה שֶׁל הַטְּמָאָה מִים, וְלֹא יַעֲשֵׂה פְּרִי, אֲלֹא כָמוֹ שְׂאֲמַרְנוּ, כַּמֶּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ. זֶה הַתּוֹרָה שְׁלָהֶם, שְׁכַתּוֹב (תהלים א) לֹא כֵן הָרָשָׁעִים כִּי אִם כַּמֶּץ כּו'. מֶה שְׂאִין כֵּן בִּישְׂרָאֵל, מֶה כַּתּוֹב? וְהִיא כַּעֵץ שְׁתּוּל עַל פְּלָגֵי מִים.

רַבִּי אוֹשְׁעִיא אָמַר, בֹּא וּרְאֵה, מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, זָרַע דָּוִד כָּמוֹ זֶה, עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע. טוֹב – מִצַּד הָאֲבוֹת, וְרָע – מִצַּד הָאֲמָהוֹת, שְׁהִיוּ מִן הָאֲמוֹת. וְעַם כָּל זֶה, לֹא מֵהַחֲצִיפוֹת שְׁלָהֶם זֶה הָיָה. כִּיּוֹן שְׁשָׁמַע רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּר יוֹסִי אֶת זֶה, בָּא וּנְשָׁקוּ בְּרֹאשׁוֹ.

סדר הלימוד ליום יא אלול [יום 336 בשנה]

אָמַר רַבִּי חֲסִידָאִי, רוּחַ מְצַנִּיעוֹת שְׁבָהֶם הִיָּתָה, וְנִכְנְסָה תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה, וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה דָּוִד. וְהַמְּלָכִים הַתַּחֲבִּיבּוֹ לִהְיוֹת מְזַרַע דָּוִד, כְּדִי

שִׁיְהִי רַחֲמָנִים וְאַכְזָרִים. רַחֲמָנִים מֵצַד הָאֵב,
וְאַכְזָרִים מֵצַד הָאֵם. וְזֶה וְזֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת כְּאַחֵד.
וּלְפִיכָךְ זָרַע דָּוִד נוֹקֵם וְנוֹטֵר כְּנֶחֱשׁ לְאֲמוֹת,
וּרְחֻמָּן לְיִשְׂרָאֵלִים.

אָמַר רַבִּי חֵלְפֵתָא, כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים נוֹתֶנֶת
רִיחַ טוֹב - כֶּךָ רוּחַ מְזַרַע הָאֲמוֹת נִתְּנָה
רִיחַ טוֹב לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כְּשׁוֹשְׁנָה
שְׁהַעֲלָתָה רִיחַ טוֹב - כֶּךָ רוּחַ מִמַּעֲשֵׂיהָ הַטּוֹבִים
נִכְנָסָה תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה.

שָׂאֵל רַבִּי פָּדַת אֶת בָּנוּ שֶׁל רַבִּי יוֹסִי אִישׁ סוּכּוֹ,
רוּחַ, בֵּינוֹן שְׁנֵתְגִירָה, מִפָּנֵי מָה לֹא קָרְאוּהָ
בְּשֵׁם אַחֵר? אָמַר לוֹ, כֶּךָ שְׁמַעְתִּי, שֵׁשׁ אַחֵר הָיָה
לָהּ, וּכְשֶׁנִּשְׁאֵאת לְמַחֲלוֹן, קָרְאוּ שְׁמָהּ רוּחַ, וּמִשֵּׁם
עָלָתָה בְּשֵׁם זֶה. שְׁהִירִי כְּשֶׁנִּשְׁאֵאת לְמַחֲלוֹן נִתְגִּירָה,
וְלֹא לְאַחֵר זְמַן.

אָמַר לוֹ, וְהִירִי כְּתוּב אַחֵר כֶּךָ, (רוּחַ א) בְּאֲשֶׁר תִּלְיִנִּי
אֵלִין וְאַלְהִיךָ אֱלֹהֵי וְכוּ'. הִרְבֵּה הִתְרְאוֹת
עָשְׂתָה נְעָמִי, כְּמוֹ שֶׁשְׁנִינוּ, וְכֵלֶן קִבְּלָה עָלֶיהָ.
וְאִם נִתְגִּירָה קֹדֶם, לָמָּה לָּהּ כָּעֵת כָּל זֶה?

אָמַר לוֹ, חֵס וְחִלִּילָהּ שֶׁנִּשְׁאָה מַחֲלוֹן וְהִיא גוֹיָה,
אֵלָּא כְּשֶׁנִּשְׁאָה נִתְגִּירָה, וּבְחֻזְקָתָה אֵימַת

בַּעֲלָה עֲמֻדָה הִיא וְעֲרָפָה בְּעֵינֵי זֶה. כִּיּוֹן שְׁמִתוֹ
 בַּעֲלִיָּהֶן, עֲרָפָה חֲזָרָה לְסוּרְחָנָה, וְרוּת עֲמֻדָה
 בְּטַעֲמָה, שְׁכָתוֹב, הִנֵּה שָׁבָה יְבֻמְתָּךְ אֶל עֲמָה וְאֶל
 אֱלֹהֶיהָ, וְרוּת דְּבָקָה בָּהּ, כִּמּוֹ שֶׁהִיָּתָה בַּתְּחִלָּה.
 כִּיּוֹן שְׁמִת בַּעֲלָה, בְּרָצוֹנָה דְּבָקָה בַּתּוֹרָה.

אָמַר לוֹ, שְׁמַעְתָּ מָה שְׁמָה בַּתְּחִלָּה? אָמַר לוֹ,
 (פְּלוֹנִית) גִּילִית שְׁמָה. כְּשֶׁנִּשְׁאַה מַחְלוֹן, קָרָא
 לְשְׁמָה רוּת. עֲרָפָה, הָרָפָה שְׁמָה, וְחֲזָרָה
 לְסוּרְחוֹנָה, וְלִשְׁמָה, וְלַעֲמָה, וְלֹאֱלֹהֶיהָ, שְׁכָתוֹב
 (שם) הִנֵּה שָׁבָה יְבֻמְתָּךְ אֶל עֲמָה וְאֶל אֱלֹהֶיהָ. אֶל
 עֲמָה - לְהִקָּרָא בְּשֵׁם הָרָאשׁוֹן. וְאֶל אֱלֹהֶיהָ -
 לַעֲבֹד עֲבוּדָה זָרָה.

רַבִּי רְחוּמָאִי וְרַבִּי קִיסְמִי בֶּן גָּרִים הָיוּ מְצוּיִים
יַחַד בְּאוּנוֹ מְשַׁכְּת לְשַׁכָּת. יוֹם אֶחָד הָיוּ
יוֹשְׁבִים, וְרַבִּי רְחוּמָאִי הָיָה יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ, וְהָעַם
יוֹשֵׁב לְפָנָיו. פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה כד) עַל כֵּן בָּאֲרִים
כְּבָדוֹ ה'. מָה זֶה בָּאֲרִים? אֵלּוּ אוֹרִים וְתַמִּים.

דִּבֶּר אַחֵר, בָּאֲרִים - בְּשֵׁתִי אֲשׁוֹת, שֶׁהֵם בְּצִיּוֹן
וּבִירוּשָׁלַיִם, שְׁכָתוֹב (שם לא) נָאֵם ה' אֲשֶׁר
אוֹר לוֹ בְּצִיּוֹן וְתִנּוֹר לוֹ בִּירוּשָׁלַם. וְאֵין בְּנֵי אָדָם
יודְעִים בָּהֶם.

בְּצִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם לְבַד עוֹלָה עַל דַּעְתָּךְ? אֵלָּא,
כִּמוֹ שְׁצִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם זֶה עִם זֶה, כִּךְ גַּם
אֵלּוּ זֶה עִם זֶה, וְהֵם כְּעֵין זָכָר וּנְקֵבָה. וְהוּא אִשׁ
שֶׁל זָכָר חָלוּשׁ, וְשֶׁל נְקֵבָה חֲזָק. זֶה אֵצֶל צִיּוֹן, וְזֶה
אֵצֶל יְרוּשָׁלַיִם.

וְאֵין לָךְ אָדָם בְּעוֹלָם שְׂאִין לוֹ שְׁתֵּי אִשּׁוֹת אֵלּוּ,
וְהֵם נִקְרָאִים יֶצֶר הָרַע וְיֶצֶר הַטּוֹב. וְהַקְדּוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִתָּן לְבְנֵי אָדָם כְּדֵי לְנִסּוֹתָם בָּהֶם,
וְהַכֶּתוּב אָמַר, עַל כֵּן בָּאֲרִים כְּבָדוֹ ה', בָּהֶם הָאָדָם
מְכַבֵּד לְקוֹנוֹ.

שְׁעַר אֶחָד יֵשׁ תַּחַת צִיּוֹן, וְהוּא תַּחַת הָאָרֶץ
אֶלְפִים אַמּוֹת עַל אֶלְפִים אַמּוֹת, וְהַתַּחֲלַת
הָאִשׁ הוּא דָק וְחָלוּשׁ. וְהַשְׁעַר הַהוּא נִקְרָא
צְפוֹנִית, וּמִשָּׁם הוֹלֵךְ וּמִתְפַּשֵּׁט עַד יְרוּשָׁלַיִם,
מְקוֹם הַר הַבַּיִת, עַד מְקוֹם שְׁעוֹמֵד כָּל זָכָר
לְהִרְאוֹת אֶת פָּנָיו הָאֲדוֹן ה' צָבָאוֹת.

מָה הַטַּעַם? מִפְּנֵי שֵׁשׁ תַּחַת הַר הַבַּיִת,
שְׁעוֹמֵד לְפָנָיו הָעֶזְרָה, מִתַּחֲתָיו שְׁעוֹר
שֶׁל מַאֲוֹת וְשֵׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה אַמּוֹת כְּפָלִים
הָאִשׁ. אָבָל לְמַעְלָה, הָאִשׁ אֵינוֹ בּוֹעֵר כְּתַנּוּר
חֲזָק. וְלִמְטָה, הָאִשׁ דֹּגְמַת הָעֶרְלָה הַחוֹפֶפֶת עַל
הַבְּרִית, וְהִיא לְמְטָה.

וַעֲלֵ כֵּן, כָּל זָכָר שֵׁישׁ לוֹ בְּרִית נִרְשָׁם, עוֹמֵד
עָלָיו לִפְנֵי הָאֲדוֹן ה'. וּמִפְּנֵי כֵּן, עַל כֵּן
בְּאֲרִי"ם כִּבְדוּ ה'. בְּאוֹר שֶׁל צִיּוֹן, וְאוֹר שֶׁל
יְרוּשָׁלַיִם.

שֶׁנֶּר הַתְּנוּרָה הַחֲזָק נִקְרָא עָרֵל, וְכִשְׁהַזְכָּרִים
עוֹמְדִים עָלָיו, נִשְׁקָע אוֹתוֹ הָאֵשׁ עַד
תְּהוֹם רַבָּה, וְהוּא אֵשׁ שֶׁל גִּיהֶנֶם.

וַיֵּשׁ לוֹ שְׁבַעָה שְׁמוֹת לַיֵּצֶר הָרַע, וְאֵלּוּ הֵם: רָע,
טָמֵא, שָׁטָן, שׁוֹנֵא, אָבֵן מְכַשׁוֹל, עָרֵל,
צָפוֹנִי. וְשְׁבַעָה שְׁמוֹת לַגִּיהֶנֶם, וְאֵלּוּ הֵם: בּוֹר,
שַׁחַת, דּוֹמָה, טִיט הַיּוֹן, שְׂאוֹל, צִלְמוֹת, אֶרֶץ
תַּחְתִּית. שְׁבַעָה פְתָחִים יֵשׁ לַגִּיהֶנֶם, כִּנְגֵד שְׁבַעָה
שְׁמוֹת שֵׁישׁ לוֹ. שְׁבַע מְדוּרוֹת הֵן זו עַל זו, וְכֻלָּם
מְדוּרוֹת מְזֻמָּנִים לְרָשָׁעִים לְדוֹן שָׁם. גּוֹפֶם כָּלָה
בְּקֶבֶר, וְנִשְׁמָתָם נִשְׂרָפֶת, וְהָאֵשׁ אוֹכֶלֶתָם.

מְדוּרָה הָרֵאשׁוֹן – בּוֹר, וְהוּא מְדוּרָה הָעֲלִיּוֹן, וְשָׁם
כִּמָּה כְּתוּת שֶׁל מֶלֶאכִי חֲבָלָה, כְּעֵין הַבוֹר
אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מִים, אֲבָל נִחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ.
כֵּן הַמְדוּרָה הַזֶּה נִקְרָא בּוֹר, בּוֹ כִּמָּה כְּתוּת שֶׁל
מֶלֶאכִי חֲבָלָה, כְּעֵין נִחָשִׁים הַשָּׂרָפִים, אֲשֶׁר אֵין
לָהֶם לַחֵשׁ.

תיקון הכללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירֹת וּתְשַׁבְּחוֹת שְׁתַּפֵּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שְׁאֶקְרָא בָּאֵלּוּ אֲמָרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי
תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּלֵיהֶם וְאוֹתֵייתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם
וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְׁמֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מֵרָאשֵׁי תְבוֹת
וּמִסּוֹפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִּים
אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וּלְחַבֵּר אִשָּׁת גְּעוּרִים עִם דּוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמָּשֶׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרֵנוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסִּלַּחְתָּ לְדָוִד שְׁאָמַר מִזְמוּרִים אֵלּוּ
לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי הָעֶבֶר חַטָּאתֶךָ
לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנּוֹ עַד
מְלֹאֶת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֶּן שְׁנוֹכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַתְנוּ.
וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יָגֵן עָלֵינוּ וּבְעֲדָנוּ
שְׁתַּאֲרִיךְ אַפָּךְ עַד שׁוּבֵנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

וּמֵאוֹצֵר מִתַּנֶּת חֲנָם חֲנָנוּ בְּדַכָּתִיב וְחֲנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֵן
 וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֶׁם שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ
 שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּךְ נִזְכָּה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי
 אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׂבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת
 תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשָּׁרוֹן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
 בְּגִילַת וְרֵגֶן כְּבוֹד הַלְבָנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
 אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סָלָה:

תְּרִינִי מִזְמָן אֶת פִּי לַהֲדוּת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי
 לֵשֶׁם יְחֹד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינָתָה בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמֵינוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

תְּרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמָּרִים אֵלָיו
 לְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל
 הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָה קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 הַמָּה, וּבִפְרֹט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נֹזֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא שְׁגָלָה תַקוּן זֶה זְכוּתָם
 יִגֵּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ בְּרִנָּה לִיהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי נִרְיָעָה לְצוֹר יִשְׁעָנוּ:
 נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נִרְיָע לֹא: כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי וּמִלְךָ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מִזֹּ « מִכְּתָם לְדוֹד, שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: » אָמְרַת
 לִיהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי, אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבָתִי בַל־עֲלִיד:

ג לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר-בָּאֵרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירִי, כָּל-חֲפָצֵי-בָם:
 ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם, אַחֲרֵי מָהְרוּ, בַּל-אֶסִּיף נִסְפֵיהֶם מִדָּם,
 וּבַל-אֶשָּׂא אֶת-שְׁמוֹתָם עַל-שִׁפְתֵי: ה יְהוָה יֵאֱהֹדֶנִהי
 מִנֵּת-חֶלְקִי וְכוּסִי, אֶתָּה תוֹמִיד גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים נִפְלוּ-לִי
 בְּנַעֲמִים, אֶף-נִחַלְתָּ שִׁפְרָה עָלַי: ז אֲבָרַךְ אֶת-יְהוָה
 יֵאֱהֹדֶנִהי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף-לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיֹּתַי: ח שְׁוִיתִי
 יְהוָה יֵאֱהֹדֶנִהי לְנִגְדֵי תָמִיד, כִּי מִיְמִינִי בַל-אָמוּט: ט לָכֵן
 שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶף-בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבִטְח: י כִּי
 לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא-תֵתֶן חֲסִידְךָ חֲסִידֶיךָ כִּי לְרֹאוֹת
 שָׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׁמַחוֹת אֶת-פָּנֶיךָ,
 נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נָצַח:

לב א לָדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי-פֶשַׁע, כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁרִי-אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה יֵאֱהֹדֶנִהי לוֹ עוֹן,
 וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי-הִחַרְשָׁתִּי בָּלוּ עֲצָמִי, בְּשִׂאֲגָתִי
 כָּל-הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֹּד עָלַי יָדְךָ, נִהַפְךָ
 לְשֹׂדֵי, בְּחִרְבִּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעָךָ, וְעוֹנִי
 לֹא-כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה יֵאֱהֹדֶנִהי,
 וְאֶתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל-חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לַעֲת מִצָּא, רַק לְשֹׁטֵף מִים רַבִּים אֱלֹהֵי
 לֹא יִגְיעוּ: ז אֶתָּה סֵתֵר לִי, מִצָּר תִּצְרֵנִי, רָנִי פֶלֶט
 תִּסּוּבְּבִנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ, וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ-זוֹ תִּלְךָ,

אִיעָצָה עָלַיָּךְ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרָד אֵין הָבִין,
בְּמַתְג־וֹרְסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלַיָּךְ: י רַבִּים
מִכְּאוּבִים לָרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי חֶסֶד
יְסוּכְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בַּיהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי, וְגִילוּ צַדִּיקִים,
וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְצָח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל,
בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי: ג יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי
יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאָשֶׁר כ' בְּאַרְצָן, וְאֶל־
תַּתְנִיחוּ בְּנִפְשׁ אִיבִיו: ד יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי יִסְעֲדֶנּוּ עַל־עֵרֶשׁ
דָּוִי, כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּ בַחֲלִיו: ה אֲנִי־אִמְרָתִי יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי
יֵאָהֲדוּנְהִי חֲנֻנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי־חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ
רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת, שָׂוֵא
יְדַבֵּר, לָבוֹ יִקְבֹּץ־אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלִי
יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי, עָלִי יַחֲשָׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר־כְּלִיעַל
יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי
אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְדִּיל עָלִי עֶקֶב:
יא וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:
יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חַפְצָתָּ בִּי, כִּי לֹא־יִרְעֶה אוֹיְבִי עָלַי:
יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכֶּתָּ בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לִפְנֵיךְ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
אָמֵן וְאָמֵן:

מב » לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל, לְבְנֵי-קָרַח: ב פֶּאִיל תַּעְרַג
עַל-אַפְקֵי-מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי תַעְרַג אֱלֹהִים:
ג צִמְאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חוּ, מְתִי אָבּוֹא וְאַרְאָה
פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתָה-לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וּלְיָלָה,
בְּאֹמַר אֵלֵי כָל-הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכָּרָה
וְאֶשְׁכָּח עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱכַר בְּסֶף, אֲדֹדִם עַד-בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגֵג: ו מֵה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי
נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אוֹדְנוּ
יִשְׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהִי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחָח, עַל-בֵּן
אֲזַכָּרָךְ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצָעַר: ח תַּהוֹם-
אֶל-תַּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל-מִשְׁבָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי
עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יֵצֵה יְהוָה יֵאֱהַדְנֵה חֶסֶדּוֹ, וּבִלְיָלָה
שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לֹאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעִי,
לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה-קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרִצַּח
בְּעֲצָמוֹתַי, חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרִי, בְּאֹמַרְם אֵלֵי כָל-הַיּוֹם אֵיזָה
אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי, וּמֵה-תַהֲמִי עָלַי,
הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אוֹדְנוּ יִשְׁוּעַת, פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נב » לְמַנְצַח אֶל-תִּשְׁחָח, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ג הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהִי,
מִמִּתְקוֹמְמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשִׁי
דְּמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים,

לֹא-פָשַׁעִי וְלֹא-חַטָּאתִי יְהוָה יֵאָהֳדוּנִהּ: ה בְּלִי-עוֹן
 יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עוֹרָה לְקִרְאָתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה
 יֵאָהֳדוּנִהּ-אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד
 כָּל-הַגּוֹיִם, אֶל-תַּחֲזֹן כָּל-בְּגָדֵי אֹן סֵלָה: ז יֵשׁוּבוּ לְעֶרְב,
 יֵהָמוּ בְּכָלָב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי-מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֳדוּנִהּ
 תִּשְׁחַק-לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל-גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁמְרָה,
 כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסִדֵי חֲסִדוֹ כ', יִקְדָּמֵנִי,
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֶׁרְרִי: יב אֶל-תַּהֲרִגֶם פֶּן-יִשְׁכָּחוּ עָמִי,
 הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוֹ אֲדָנִי: יג חֲטָאת-פִּימוֹ,
 דַּבַּר-שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגָאוֹנָם, וַיִּמְאֲלָה וַיִּמְכַּחֵשׁ יִסְפְּרוּ:
 יד כִּלָּה בַּחֲמָה, כִּלָּה וַאֲיַנְמוֹ, וַיִּדְּעוּ כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁלַל
 בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיֵּשְׁבוּ לְעֶרְב יֵהָמוּ בְּכָלָב,
 וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיִיעוֹן יִנְעוֹן כ' לְאָכַל, אִם-לֹא
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּלִּינוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְגֵּן לְבָקֶר חֲסִדָּךְ,
 כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי וּמְנוֹם, בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזוּ אֱלֹהֶיךָ
 אֲזִמְרָה, כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדֵי:

עז א לְמַנְצָחַ עַל-יְדוּתוֹן יִדִּיתוֹן כ' לְאַסְפָּה מִזְמוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:
 ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדָנִי דִרְשֵׁתִי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תַפּוּג,
 מֵאַנְהָה הַנָּחִם נִפְשִׁי: ד אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה

וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ^ה אֶחֱזֶזְתָּ שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר: ^ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ^ז אֶזְכְּרָה
 נִגְיַנְתִּי בַלִּילָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי:
^ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ^ט הָאִפֶּס
 לְנִצָּח חֲסִדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: ^י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל,
 אִם-קָפִץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: ^{יא} וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת
 יָמַי עָלְיוֹן: ^{יב} אֶזְכּוֹר אֲזִכִּיר ^כ מַעֲלִילִיָּהּ, כִּי-אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלִאָהּ: ^{יג} וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּהּ, וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:
^{יד} אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכָּהּ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: ^{טו} אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בַעֲמִים עֲזָךְ: ^{טז} גָּאֻלְתָּ בְּזוֹרַע
 עֲמָהּ, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: ^{יז} רָאוּךְ מֵים אֱלֹהִים, רָאוּךְ
 מֵים יַחִילוֹ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: ^{יח} זָרְמוּ מֵים עֲבוֹת, קוֹל
 נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֶף-חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: ^{יט} קוֹל רַעֲמָךְ בַּגִּלְגָּל,
 הֵאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: ^כ בָּיִם דִּרְכָּהּ,
 וַשְׁבִּילָהּ וּשְׁבִילֶיהָ ^{כא} בְּמִים רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ:
^{כב} נַחֲתִיתָ כִּצְאוֹן עֲמָהּ, בִּיד-מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

צ ^א תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מַעֲזֵן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר: ^ב בְּמִרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתַּחֲוִילֵל
 אָרֶץ וַתִּבֵּל, וּמַעֲזוֹלִם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ^ג תֵּשֵׁב אֲנוֹשׁ
 עַד-דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: ^ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוֹרָה בַּלִּילָה:

ה זרמתם שנה יהיו, בפקר כחציר יחלף: ו בפקר יציין
 וחלף, לערב ימולל ויבש: ז כיכלינו באפך, ובחמתך
 נבהלנו: ח שפה שת כ' עונתינו לנגדך, עלמנו למאור
 פניך: ט כי כל־ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו־
 הקה: י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורת
 שמונים שנה, ורהבם עמל ואון, כִּי־גו חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפך, וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו
 בן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה־יאהדונחי
 עד־מתי, והנחם על־עבדיך: יד שבענו בפקר חסדך,
 ונרגנה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמוחנו פימות עניתנו,
 שנות ראינו רעה: טז יראה אל־עבדיך פעלך, והדרך
 על־בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה
 ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידינו בוננהו:

קה א הודו ליהוה־יאהדונחי קראו בשמו, הודיעו
 בעמים עלילותיו: ב שירו־לו זמרו־לו, שיחו
 בכל־נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב
 מבקשי יהוה־יאהדונחי: ד דרשו יהוה־יאהדונחי ועזו,
 בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר־עשה, מפתיו
 ומשפטי־פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו:
 ז הוא יהוה־יאהדונחי אלהינו, בכל־הארץ משפטיו:
 ח זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: ט אשר ברת

אֶת־אֲבֹרָהֶם, וְשִׁבּוּעֵתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן,
 חֲבֹל נַחֲלָתְכֶם: יב בְּהֵיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעֲט וְגָרִים
 בָּהֶ: יג וַיִּתֶּהֱלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר:
 יד לֹא־הָנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל־תִּגְזְעוּ בְּמִשְׁיחִי, וְלֹנְבִיאִי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל־הָאָרֶץ, כָּל־מִטְהַל־לֶחֶם שָׁבַר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ,
 לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ בְּכָבֵל רִגְלָו רַגְלָיו כ', בְּרוֹזַל בָּאָה
 נַפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה בֹּא־דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה יאהרונחי
 צִרְפָּתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשֵּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשֵּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ: כב לְאַסֹּר שָׂרָיו
 בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפְּרֹ אֶת־עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו:
 כה הִפְךָ לָבָם לְשָׂנֵא עַמּוֹ, לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שָׁלַח
 מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־בָם דְּבָרֵי
 אֱתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח חֲשָׁד וַיַּחֲשֹׁךְ,
 וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ דְּבָרָיו כ': כט הִפְךָ אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם,
 וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדַּעִים, בְּחֻדְרֵי
 מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב, בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיָּה, גִּפְגָּפָם
 וַתֵּאֱנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרָבָה,

וַיֵּלֶק, וְאִין מִסְפָּר: ^ל וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ, וַיֹּאכַל
פְּרֵי אֲדָמָתָם: ^{לו} וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ, רֵאשִׁית לְכָל-
אוֹנָם: ^{לז} וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
^{לח} שְׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם, כִּי-נָפַל פֶּחָדָם עֲלֵיהֶם:
^{לט} פֶּרֶשׁ עָנָן לְמַסָּךְ, וְאֵשׁ, לְהָאִיר לַיְלָה: ^מ שָׁאֵל וַיָּבֵא
עֲלָיו שְׁלוֹ כ', וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: ^{מא} פָּתַח צוּר, וַיּוֹצִי
מִים, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: ^{מב} כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קָדְשׁוֹ,
אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: ^{מג} וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה
אֶת-בְּחִירָיו: ^{מד} וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצּוֹת גּוֹזִים, וַעֲמַל לְאֻמִּים
יִירָשׁוּ: ^{מה} בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נְהִירוֹת בָּבֶל שֶׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-בְּכִינוּ בְּזִכְרָנוּ
אֶת-צִיּוֹן: ^ב עַל-עֲרֻכִּים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ בְּנֻרוֹתֵינוּ:
^ג כִּי שֶׁם נִשְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵינֵנוּ דְּבַר-יְשׁוּעָה, וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמֻחָה,
נִשְׁרִי לָנוּ מִנְּשִׁיר צִיּוֹן: ^ד אִיךְ נִשְׁרִי אֶת-שִׁיר-יְהוָה
יֵאֱהֹדְנָהּ, עַל אֲדָמַת גִּבֹּר: ^ה אִם-אֶשְׁכַּח יְרוּשָׁלַם,
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ^ו תִּדְבֹּק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא אֶזְכְּרֶנּוּ,
אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי: ^ז זָכַר
יְהוָה יֵאֱהֹדְנָהּ לְבָנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֻמִּים
עָרוּ עָרוּ עַד הַיָּסוֹד בָּהּ: ^ח בַּת-בָּבֶל הִשְׁדּוּדָהּ, אֲשֶׁרִי
שִׁישְׁלָם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָתָ לָנוּ: ^ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז
וְנִפֹּץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסָּלַע:

קנ » הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֲזוֹ:
 ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ
 בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנִּבָּל וּבְנוֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתַף
 וּמַחוּל, הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעֹגֵב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל הַנִּשְׁמָה תְּהִלָּה יְהי,
 הַלְלוּ-יְהי:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְהוָה־יֵי יֵאֱהֲרֹנְהִי
 שְׁבוּת עַמּוֹ. יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה־יֵי יֵאֱהֲרֹנְהִי מְעֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
 יְהוָה־יֵי יֵאֱהֲרֹנְהִי וַיַּפְלִטֵם וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
 חָסוּ בוֹ:

רבנונו שֶׁל עוֹלָם, עֲלֵת הָעֲלֹת וְסִפַּת כָּל הַסְּבוּת, אֲנִתָּ
 לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כָּלָא, וְלִית לְעֵלָא מִנָּךְ, דְּלִית
 מִחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כָּלָל, וְלָךְ דּוּמְיָה תְּהִלָּה, וּמִרְמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה. אוֹתָךְ אֲדַרְשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ
 שְׁתַּחֲתֹר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאֲתָךְ, דְּרָךְ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי בְּמָקוֹם שְׁאֲנִי עוֹמֵד,
 כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לָךְ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת, וּבְדֶרֶךְ וּנְתִיב הַזֶּה
 תֹּאִיר עָלַי אוֹרָךְ, לְהַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר הַבְּרוּאִים,
 לְבִלִּי לַחֲשֹׁב בְּמַחֲשַׁבְתִּי שׁוּם מִחֲשַׁבְתָּ חוּץ וְשׁוּם

מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדבק במחשבות
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך
 ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך
 באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל
 מהרה. תשועת יהוה יאהדונהי כהרף עין, לאור באור
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה
 לחזות בנעם יהוה יאהדונהי ולבקר בהיכלו, בלו אומר
 כבוד, אמן נצח סלה ועד:

דיני וסדר תפלת הדרך

לעירו או לעיר שרוצה ללון בה,
 רמשם ואילך יאמר אותה בלא
 חתימה. וטוב להסמיק תפלת הדרך
 לברכה אחרת כרי שתהא ברכה
 הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא
 בדרך בשחרית קודם התפלה כגון
 שהוא נחוץ, יאמר ברכת השחר על
 הדרך ויסמיק תפלת הדרך לברכת
 השחר, וביום יאכל איזה פרי ויסמיק
 תפלת הדרך לברכת הפרי, או
 כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת
 אשר יצר.

היוצא לדרך מהלך שיעור פרסה
 (שבעים ושנים דקות) ויותר צריך
 להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא
 צריך לילך רק פחות ממהלך שיעור
 פרסה, מתפלל בלא שם ומלכות.
 ובמקום סכנה אפילו בפחות ממהלך
 שיעור פרסה צריך להתפלל
 בחתימה בשם ומלכות. תיכף
 כשיוצא מעיבורה של עיר צריך
 להתפלל תפלה זו. ואם שכח מתפלל
 כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא
 הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם
וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום
יאמר וְתַחַזִּירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
בְּדֶרֶךְ, וְתַשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַתֵּנּוּ לַחַן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאִינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יֵאָהֲדוּנָהי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

ויש מוסיפים פסוקים אלו לשמירה:

וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאָכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר רָאִים מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵם:

ג' פעמים

וַיִּסָּעוּ וַיְהִי חֶמֶת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קוִיֹּתִי
יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי:

ג' פעמים

וַיִּבְרַךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשָׂא יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

ג' פעמים

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לְשֹׁמְרֶךָ בְּדֶרֶךְ וְלִהְבִּיאָךְ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכֵּנִתִּי:

ג' פעמים

חַמְלָאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים,
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתֵי, אֲבָרָהָם

וַיַּצְחֶק, וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

ג' פעמים

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות.
כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים,
וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

תפילת הודיה לבורא עולם

מִלְךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׁאֲנִי עוֹמֵד/ת כָּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לָךְ.
וְכֹל מִה שְׁאֲנִי אוֹמֵר יִהְיֶה כָּאֵין וּבְאֶפֶס לַעֲמֹת כְּמִה שְׁאֲנִי
בְּאֶמֶת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לָךְ.

הָרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לָךְ.
כִּי הַכֹּל מִמֶּךָ, הַכֹּל נִתַּת לִי בְּחֵן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים שְׁעוֹרְתָּ לִי, תְּמוּכָת בִּי,
הוֹשַׁעְתָּ אוֹתִי הַצַּלְתָּ אוֹתִי, שְׁמַחְתָּ אוֹתִי רִיפֵאתָ אוֹתִי,
שְׂמַרְתָּ עָלַי, עוֹדְדַת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֵתָה אֶתִּי תְּמִיד.

תּוֹדָה שְׂאֵתָה נוֹתֵן לִי כּוֹחַ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת, כּוֹחַ לַעֲשׂוֹת
מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכֹחַ לְהִתְפַּלֵּל.

תּוֹדָה עַל כָּל הַפְּעָמִים שְׁעוֹרְתָּ לִי וְלֹא יָדַעְתִּי לְהַגִּיד לָךְ
תּוֹדָה.

תּוֹדָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכָל רָגַע וְרָגַע.
תּוֹדָה עַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה שְׁאֲנִי נוֹשֵׁם/ת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.
תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא
תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודע/ת שכל מה
שמוציא ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה
במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדקדקת ומשלמות, כמו
שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודע/ת להעריך
את הטוב,

כי רק כשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת
לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם
היו פעמים שלא הערכתי את מה שנתת לי, ובמקום לומר
לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צוואה ס' כ"ו)
מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיה וְכוּ'. עַל
יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַקְמָא שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם
הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל.

חֲרִינִי מִקָּשֶׁר עֲצָמִי בְּלִימוֹד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוֹשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּנּוּ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דָּוִד הַמְּלֶכֶךְ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' ה') כִּי הָיִיתָ מַחְסֶה לִּי מִגְדֵּל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה בְּאַהֲלָךְ עוֹלָמִים אֲחֶסֶה בְּסֶתֶר
בְּנִפְיָךְ סֶלָה. וְאַזְכֶּה שְׁבִלִימוֹדִינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֵיהֶם
דּוֹכְבוֹת בְּקָבֶר, לְמַעַן שָׁמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַהֲדִין סִפְרָא סִפְרָא
הַזוּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל
עַבְדֶּיךָ פִּעְלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
בּוֹנֵנָה, וְיִהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָה (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה

מהאר"י זלה"ה

רבוֹן העוֹלָמִים וְאֲדֹנֵי הָאָדוֹנִים. אֵב הַרְחָמִים
וְהַסְלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
יֵאֱהֹדְנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְהָ וּבְהַשְׁתַּחֲוֶיָּה,
שֶׁקִּבְּרָתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ
חֶלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ,
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְכָל חַטֹּאתֵינוּ
וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהִי עֲוֹנוֹתֵינוּ מַבְדִּילִים בֵּינֵינוּ לְבִינֶךָ.
וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן אֶת לִבֵּנוּ לְיִרְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ,
וְתִקְשִׁיב אֹזְנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהִי, וְתִפְתָּח לִבֵּנוּ הָעֵרֶל
בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וַיְהִי לַמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶי כִּסֵּא
כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נִשְׁמָתָנוּ
בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְדוּשִׁים
אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְּבָרֶיךָ אֱלֹהִי בְּעוֹלָם. וּזְכוֹתָם וּזְכוֹת
אֲבוֹתָם וּזְכוֹת תּוֹרָתָם וְתַמִּימוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ
לְבַל נִפְשָׁל בְּדִבְרִים אֵלֹהִי. וּבְזְכוֹתָם תִּתֵּן עֵינֵינוּ בְּמָה
שָׂאֵנוּ לִזְמָדִים. כִּמְאֹמֶר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי
וְאִבִּטָּה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי. כִּי יְהוָה

יֵאֱהֹדְנֵהוּ יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּיו דַּעַת וְתִבְנוּנָה:

רבוֹן עֲלֵמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלִּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגַלִּי רְזִיָּא. יְהֵא רַעְוָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מְלִין בְּפּוּמָנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכָתוּב, וְאַנְכִי
אַהֲיָה עִם פִּיד וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל
בְּכִסּוּפָא קַדְמָךְ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רְזִין עֲלָאִין דְּאוּרִיתָא
מְפּוּמָא דְּרִישָׁא דְּמַתִּיבְתָּא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן,
אֲמֵן, סְלָה:

וְנִתְּהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת-הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה
לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים: וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר
הָרָקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הָרָבִים כְּכּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל-עֵינֵי
וְאַבְיֹטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הֲרִינִי מְקַבֵּל עָלִי מַצּוֹת עֲשֵׂה נָשָׁל וְאַהֲבַת לְרַעָךְ
כְּמוֹךְ, וְהֲרִינִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּנַפְשִׁי וּמַאֲדִי, וְהֲרִינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר
הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פ"ב (וְכַאֵן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ) [לְרַפּוּאָת...]
[יְשׁוּעָת ...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחֲזִקְהוּ
[וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאָת הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו
וְשֵׁם"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שָׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאֲרִיךְ יָמָיו
וְשָׁנוּתָיו בְּנְעִימִים] [וְיִוְשִׁיעָהוּ בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים ...] אֲמֵן סְלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵי
שְׂמִינְתֵּינִים בְּנוֹ עֵתָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְגִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ",
לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הַרְיָסוֹת וְחֻרְבוֹת הַשְׁכִּינָה
הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנוֹ
יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקִים בְּנוֹ מְהֵרָה מִקְרָא
שְׁכָתוֹב "וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְבָּנָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה וְאֹרֶךְ הַחֲמָה
יְהִיָּה שְׁבַע־עֶשְׂרִים כְּאֹרֶךְ שְׁבַע־עֶשְׂרֵת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁב־י
הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיחָה, יַעֲמֹד לָנוּ
לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנִבְרָא עַד סוּפּוֹ כְּרָצוֹנוֹ וּכְרָצוֹן
יִרְאָיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֻכְמָה הַזֹּאת, עַל יָדָהּ
תִּתְקַרֵּב הַגָּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מְהֵרָה תִּצְמִיחַ, לְעַלְוֵי
שְׁכִינָתָה עֲזוּנוֹ בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב
"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹרֶךְ", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אֹרֶךְ יְהוָה
יֵאָהֲדוּנְהִי, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אַחֲרָ וּשְׁמוֹ
אַחֲרָ, אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד. (נִסְחַת הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל

רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵי שְׂמִינְתֵּינִי לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי הַקְדוּשׁ
הַזֶּה וְיִהְיֶה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְדוּשִׁים שְׁלִמְדָנוּ
תּוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וּלְזִרְעָנוּ וְנִזְכֶּה לְהִבְטָחַת הַנְּבִיא

(ישעיה נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בִּיעָקֵב נֶאֱמַר
 יְהוָה־יֵאָהֳרֹנָהּ. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה־
 יֵאָהֳרֹנָהּ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ לֹא
 יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעָה וּמִפִּי זֶרַע זִרְעָה אָמַר יְהוָה־
 יֵאָהֳרֹנָהּ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בָּנוּ הַנְּבוּאָה (ישעיה
 נא, מז) וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֶי בְּסִיתֶיךָ לְנִטְעַ
 שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבִרְפַת
 מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, יְהוָה־
 יֵאָהֳרֹנָהּ בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאִין עֲמֹ אֵל גָּבֵר, יֵרְאוּ עֵינֵינוּ
 וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן
 מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בָּרוּךְ יְהוָה־יֵאָהֳרֹנָהּ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
 (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 טוֹב וּמַטִּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
 [עָלֵינוּ] בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלָּל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ.
 בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחֻלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ.
 וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהִשְׁבֵּ שְׂכִינְתְּךָ
 לְתוֹכֵנוּ, וְהִשְׁבֵּ כְהָנִים לְעִבּוּדְתָם וְלוֹוִיִּם לְדוּכָּנָם
 לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשְׁבֵּ יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמִלֵּאָה
 הָאָרֶץ דַּעַה אֶת יְהוָה־יֵאָהֳרֹנָהּ לִירְאָה וּלְאַהֲבָה
 אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.
 (סי"ת)

סוד הגאולה "בראשית תמו" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת־ר יב"ש, וְזֶהוּ נָהָר יַחֲרֹב וַיִּבֶשׁ,
(שם ה), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶּשׁ וְהִיא
יִבֶּשֶׁה, צוֹנְחִים הַבָּנִים לְמַטָּה בְּיַחְדוֹד וְאוֹמְרִים שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, וַאֲיֵין קוֹל וַאֲיֵין עוֹנָה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (משלי א כח) אֵין
יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכִךְ מִי שֶׁגִּזְרֵם שְׁתַּסְתַּלַּק קְבָלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שֶׁבַּעַל
פֶּה וּמִתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב, וְגִזְרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בָהֶן,
וְאוֹמְרִים שְׂאִין אֵלָּא פִּשְׁט בִּתּוֹרָה וּבִתְלִמּוֹד, בְּוֹדֵאֵי
כְּבָלוֹ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲנֵן מֵאוֹתוֹ נָהָר וּמֵאוֹתוֹ גֶּן. אוֹי
לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה
שֶׁבִּכְתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבַּעַל פֶּה, שֶׁנֶּחֱשֵׁב לוֹ כְּבָלוֹ הַחֲזִיר
הָעוֹלָם לְתֹהוּ וּבֹהוּ, וְגִזְרֵם עֲנֵי בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תִּדְרָשׁא הָאֶרֶץ דְּרָשׁא וְכו' (בראשית א יא),
אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזָר: אָבֵא, וְהִירִי קָרָא לוֹ יִבֶּשֶׁה,

מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה
לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה
המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ,
ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים,
זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים לַיַבֶּשֶׁה אֶרֶץ וּלְמִקְנֵה
הַמַּיִם קָרָא יָמִים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב
בו? ויאמר אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים
ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו
הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו
ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד
הוציא למינהו את כל אחד כראוי. עץ פרי - זה
תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד כראוי
(כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שנסמטו גדולה, פוגם יותר אם אינו לומד זוהר

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה
צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה,
שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה
ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו
בראה לשבת יצרה, ומי שמתפטר מפריה ורביה, באלו
החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל
אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את
המקום שנגזרה נשמתו.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תִּרְ"י, שֵׁם שַׁב"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית
 - בְּרֵ"א שֵׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמָר (שְׁמוֹת ל"א): "וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פַעַמִּים הַזִּכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה. "לְדִרְתָּם", מֵהוּ
 לְדִרְתָּם? אֵלֶּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת
 בְּשְׁנֵי בְתֵי הַלֵּב, וּמִתְפַּנֶּה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיָּהִם עָלָיו,
 אֶחָד לְמַלְא אוֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְּמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְלָיוֹת - פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹר, בְּנִים
 לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד הָאֱמֻצָּעִי - תְּפֹאֶרֶת, שְׁלֹשׁ
 פַּעַמִּים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג
 שַׁבָּת "וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן" (בראשית
 כ"א). וְנִהַר, יֵשׁ נִהַר וַיֵּשׁ נִהַר, יֵשׁ נִהַר הַנִּקְרָא נִהַר פְּלָגִיו,
 וַיֵּשׁ נִהַר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמָר
 (ישעיה סד) "עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלָתְךָ", זֶה הַנִּהַר
 הוּא אוֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אוֹת א', וְעוֹכֵר
 בֵּין אָבָא - חֲכֵמָה וְאֱמָא - בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
 שָׁנָה, וּמִגֵּיעַ עַד צְדִיק - יְסוֹד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשֵּׁם

מִשְׁקָה לְגָגָה - מְלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה. וְכֵּן
 הוּא מִי שֶׁשׁוּמֵר דִּירָה לְשַׁבָּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּב
 שָׁם עֵצֶב הַמַּחּוּל וְכַעַם הַמָּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגִּיהֶנֶם,
 שֶׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל"ה): "לֹא תִבְעְרוּ אִשׁ בְּכָל
 מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָאִי, שֶׁכָּל מִי
 שֶׁכּוֹעֵם בָּאֵלּוּ מְדַלִּיק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם. אֲרַבְעִים
 מְלָאכוֹת חֹסֵר אַחַת, הֵן כְּנֻגֵּד אֲרַבְעִים מַלְקִיּוֹת חֹסֵר
 אַחַת בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה,
 וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבִגְלָל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי
 הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שֶׁאֵלּוּ הַמְּלָאכוֹת הֵן נִחְשָׁבוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל כְּנֻגֵּד מַלְקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת שְׁתֵּים, הֵם
 עֲקִירָה וְהִנָּחָה, שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שֶׁעוֹקֵר
 חֶפֶץ מִמְּקוֹמוֹ וּמַנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמַרְשׁוֹתוֹ,
 בָּאֵלּוּ עָקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ
 אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נִכְרִיָּה. מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לְעֻקּוֹר
 נִשְׁמָתוֹ מִרְשׁוֹת שְׁלָה וּמַנִּיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהִיא
 מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּעְקְרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 וְגָלוּ לְאֶרֶץ נִכְרִיָּה, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הָרָבִים, וְכֵן הוּא מִי
 שֶׁמּוֹעֵל בָּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שֶׁלּוֹ וּמַעְבִּיר כַּח לְרִשׁוֹת
 נִכְרִיָּה. שַׁבְּתָא"י הוּא טַחּוּל, חֶמ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמָרָה,
 שַׁבְּתָא"י עָלָיו נֶאֱמַר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין
 בּוֹ אֲבָל נִחְשִׁים וְעֻקְרִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב וְצָמְאוֹן

וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁכָּה וְעֶרְפָּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת
 לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנֵי בָּבֶל, וְהִירִי
 פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא דְּבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אֲסוּר בְּשַׁבָּת,
 וְכֵאֲשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מָקוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת,
 כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה שֶׁל אֲבִרָהָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי
 גְּבֵרָתִי אֲנִי בֹרַחַת". מְחוּל עָלָיו נֶאֱמַר: "שֶׁל נְעֻלָּיִךְ
 מֵעַל רִגְלֶיךָ", נֵעַל מִטְּנֶפֶךָ שֶׁל טָפָה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת,
 וְעָלָיו אוֹמֶרֶת הַשְּׂכִינָה: "פְּשִׁמְתִּי אֶת בִּתְנִיתִי אֵיכָכָה
 אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רִגְלֵי אֵיכָכָה אִטְנֶנִּים", וּמִפְּנֵי זֶה
 צָרִיךְ בֶּן אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלִבוֹשִׁים, בְּגָד וּבִמְאָכָלִים,
 וְצָרִיךְ לִהְיוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף,
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת, וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ
 אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ
 נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת.

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללמוד דף זהר ומצטרף ל-250.000 לומדי
 הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר הזוהר!!!
 - ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת
 שמע הוא למוד בזוהר כל יום (תיקוני' תיקון מ"א). על כן כל אדמו"ר, ראש
 ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של דף היומי,
 מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא
 יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלומדו זוהר
 הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו
 ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל ז"ע,
 ועיין עוד "אור הזוהר".

פתיחה אליהו הנביא

לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישין, שהיא מסגלת

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמֵר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחִשְׁבוֹן הַמְּסַפְּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעְלָם מֵעַל כָּל נִעְלָמִים. וְאֵין מַחְשָׁבָה אוֹ תַּפְסִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שֶׁהוֹצֵאת וְגַלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאֵינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מִתְכַּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שֶׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמַיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שֶׁמַּבְדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נִחָשֵׁב לוֹ כְּאֵלּוּ הוּא מַפְרִיד בְּךָ. וְאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדָּרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא שֶׁמַּנְהִיג לָהֶם. וְאֵין מִי שֶׁמַּנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צֶדֶד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶתָ לָהֶם, שִׁמְהֵם פּוֹרְחִים נִשְׁמוֹת לְבַנֵּי אָדָם, וְכַמָּה גּוֹפִים תִּקְנֶתָ לָהֶם, שֶׁנִּקְרְאוּ גּוֹפִים כָּלִפִּי הַלְבוּשִׁים שֶׁמְכַסִּים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרְאִים בְּתִקּוֹן הַזֶּה. הַחֹסֵד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תַּפְאֶרֶת כְּנֻגַּד הַגּוֹף. נִצָּח וְהוּד כְּנֻגַּד שְׁנֵי רִגְלָיו. יְסוּד – שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נִקְרְאת פֶּה, תוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻקָּה הִיא הַמַּחַ, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שֶׁבְּפָנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מִבִּין, וְעַל אֵלּוּ שְׁנֵיהֶם [הַחֻקָּה וְהַבִּינָה] נֶאֱמָר, הַנִּסְתָּרוֹת לֹא אֱלֹקֵינוּ. כְּתוּר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתוּר מַלְכוּת, וְעֲלָיו נֶאֱמָר מִגִּיד

מראשית אחרית, והוא הראש שמניחים עליו תפלין, ובנשמה הפנימית מאיר שם אות יוד ואות הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבוץ העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. ובך אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנקראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להפיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נכרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שיודע ומשיג באין סוף בדרך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נפר ונודע אדון על כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לך שם ידוע, שאתה הוא ממלא ומחיה את כל הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה הוא חכם ולא על ידי החכמה הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה הידועה בספירות. אין לך מקום קבוע וידוע, אלא הנהגתך להודיענו תקופה וחזקה לבני אדם. ולהראות להם איך מתנהג העולם בדין וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא המלכות הקדושה. מאזני צדק, שני עמודי האמת. הין צדק, היא אות ברית. הכל להראות

אִיךָ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אָבֵל לֹא שָׁיֵשׁ לְךָ צָדֵק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין
וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלוֹ הַמַּדּוּת כָּלֵל.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים עַל יְדֶךָ שֶׁהָרִי
רְשׁוֹת נִתְּנָה לְךָ לְגִלּוֹת רְזִים נִסְתָּרִים עַל יְדֶךָ, מִה שֶׁלֹּא
נִתֵּן רְשׁוֹת לְגִלּוֹת לְשׁוֹם בֶּן אָדָם עַד עֵתָה. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח
וְאָמַר: לְךָ ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוֹלָה, חֶסֶד וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת,
וְהַנִּצָּח, וְהַהוּד. כִּי כָל – יְסוֹד, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ ה' הַמַּמְלָכָה
– מַלְכוּת. וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. עֲלִיּוֹנִים שְׁמַעוּ, אֱלוֹ יִשְׁנֵי
חֻבְרוֹן, וְהַרְעֵה הַנֶּאֱמָן, הַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנִתְכֶּם. "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ
שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם", הֵם אֱלוֹ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מַחְלֵק הַשְּׂכִינָה
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֹר", וְאִינִם קְרוּיִים מֵתִים אֲלֵא
יִשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה נֶאֱמַר בָּהֶם, "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וְגו', מִשֶּׁהָ
הַרְעֵה הַנֶּאֱמָן, אֵתָהּ וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה וּלְעוֹרֵר אֶת
הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בְּגִלּוֹת, שְׁעַד עֵתָה, הַצַּדִּיקִים כָּלֵם
רְדוּמִים, וְשִׁנָּה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת,
לְנֶגֶד הַרְעֵה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הַרְעֵה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהָרִי
עָלֶיךָ נֶאֱמַר "קוֹל דּוֹדֵי דּוֹפֵק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ,
וַיֹּאמֶר בָּהֶם בְּכַחֲסָם, פִּתְחֵי לִי אֲחוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי".
שֶׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֲוֹנְךָ בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתֶךָ" שֶׁהָרִי
רֹאשִׁי מִלֵּא טָל וּמִדְּעוּעַ מִלֵּא טָל? אֲלֵא אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֵת הַשְּׂכִינָה חֲשֵׁבֶתָ, שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעָלִיתִי
לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעָלִיתִי לִישׁוּבִי – יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל
מַעְלָה? אֵין זֶה כֶּף, שֶׁבְּאַמֶּת לֹא עָלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאֵת
בְּגָלוֹת! הָרִי לְךָ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טָל" וְהֵא הִיא הַשְּׂכִינָה
בְּגָלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלֵה וְהַחַיִּים שְׁלֵה הוּא בְּסוּד טָל, וְזֶה הוּא
סוּד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת נָא"ו אוֹת ה"א הִיא הַשְּׂכִינָה
שְׂאִינָה בְּחֲשָׁבוֹן ט"ל, אֲלֵא אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת נָא"ו עָלִים
הָאוֹתִיּוֹת לְחֲשָׁבוֹן ט"ל, שֶׁהֵשֵׁם הַזֶּה מִמֶּלֶא אֵת הַשְּׂכִינָה

ממעין הנובע של כל המקורות העליונים, מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו. עד כאן סוד היחוד.

ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. שיתמשך טל העליון ממנו להשפיע ולמלאות הראש של זעיר אנפין ולהמשיך שפע לשדה תפוחין הקדוש בהארת פנים ברצון ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה' "העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים, ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. רצון ורחמים חזן, וחסד, בהארה עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל הצרות הרעות שבאות לעולם, ויכין וינתן לנו מזון ופרנסה טובה בלי צרה ומצוקה, מהמזל העליון, שכל המזונות ממנו משתלשלים. ויצילנו מעין הרע, ומחרב מלאך המות, ומהדין של גיהנום. ויתן לנו, ולכל נפשותנו, חן וחסד, וחיים ארכים, ומזונות ברווח, ורחמים, מלפניו, אמן כן יהי רצון. אמן ואמן.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה שפאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם. הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לרדף אחריו לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הפה אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הפה בהארת מסך העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא התגלה

ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הכה פעם ב' בהארת המסך העומד ועל ידי זה האירו כולם כאחד ונעשו ונתקנו תשעה היכלות ואלו ההיכלות אינם אורות ואינם בבחינת רוח ואינם בבחינת נשמות ולא יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון של כל תשע האורות, שעומדים כלם בכח המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה כולם נקראים בערכם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר אז מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שנכללים ונחשבים כולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.